உ

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணே நம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பா.

தேவையம்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச்சேர்ந்த

பாம்பன் :

சா - அப்பாவுபிள்ளையவர்களாகிய

ஸ்ரீமத்-குமாரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

எழுத்திறைபோ லக்கலந்தெல் லாமியக்கா நிற்கு
முழுத்தலைவன் மார்க்க முழுதும்—வழுத்திக்
கருப்பா சயவல்ல கண்டகைப் போட்டுந்
திருப்பா வெனுமதுரத் தேன்.

இதனை,

சென்னை: கிரிஷ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீ - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களது

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு ௫00 - பிரதி.

1899.

5-1

குமாரகுருப்யோநம:

முகவுரை.

பரவைசூ ழுலகிற் பரகதிநிமித்தம் பன்மதங்க ளேற்ப பட்டிருப்பினும் அவற்றுள் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பரமேச்வரனு லான்மாக்க ளுய்யும்வண்ண மருளிச்செய்த வேதாகம வுடன்பாட்டினுள்ள வைதிக சைவசித்தாந்த மொன்றே யிகபராநுஷ்டானங்கட் கியைந்து சரியை கிரியை யோக ஞானமெனுஞ் சௌபாநக் கிரமமாக விளங்கற்பால தென்பதைக் கற்றுவல்லார் யாவருமறிவர். அந்நெறிதுலக்கா வெந்நெறிநூலையு மொரு பிரமாணமாக் கோடலொழிந்து முக்கியப் பிரமாணமாய அவ்வேதாகம புராணேதிகாச வாயிலாகவும், சிவஞானச்செருக்கின் மிக்கோங்கிய சைவசமயசித்தாந்தத் திருவருளாளர் திருவாக்குகளின் வாயிலாகவும், அந்நியர்கூறும் விரோதக் கூற்றினைவிலக்கு மாற்றலுடைய அதிநுட்ப விவேக போதக சாமர்த்திய யுக்திவாயிலாகவும், சர்வக்ஞசக்தி - நித்யதிருப்திசக்தி - அநாதிபோதசக்தி - அலுப்தசக்தி - சர்வசுதந்தரசக்தி - அநந்தசக்தி யென்னும் ஷாட்குண்ய சம்பூரண அவிநாசிப் பொருளாகிய ஸ்ரீமத் குஹப்பிரம்மத்தின் திருவருளாற்கொண்ட துறவுநெறியின் றுணைரு மநுபவ வாயிலாகவு முண்டாகாநின்ற அரிய சிவஞானமொன்றையே எம்மனோர்க்குத் தெற்றென வெளிதிற் புலப்படுத்துவான் லோகோபகாரமாகத் தம்முகத் தவ்வத் தருணத்து

நிகழ்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துக்களை யுட்கொண்டெழுந்த வுபநிஷத் தப்பிரஹ்ம ஸ்தோத்ரரூபமாகவும், வேதாகம பாஷியம் போலவும், பண்டிதர் பற்றும் பல சந்தாமிர்த நிலையமாகவும் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகளால் தனிமஞ்சான்ற தண்ணார்தமிழி லினிதருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீமத் திருப்பா ககOO-திருச்செய்யுள்களையும் நுண்ணிதிற் றீட்டிய படங்களையும் பரமனடியார் பலருக்கும் பயன்படுமாறு மெய்ப்பொருளின் மெய்யன்புபாராட்டு மெய்யன்பர்களிற் சிலர் அச்சிட்டுத்தரவென்று நசைஇய வேண்டுகோட்படி புதைபொருளுணர்வா யெழுதுவித்த சில விசேடக் குறிப்புகளுடன் இஞ்ஞான்றச்சிட்டு முடித்தனம்.

மேற்படி சுவாமிக ளருளிச்செய்துள்ள குமரகுருதாசர்பாடல் கஉளள - ம், திருவலங்கற்றிரட்டு முதலிரண்டு கண்டங்களும் பின்னரச்சிடப்படும். அவ்வாறு பரமபதியின் றிருவருண்முன்னின் றருள்புரிக.

இங்ஙனம்:

கு-வே-இராஜாமுத்துக்கிருஷ்ணநாயுடு.
செ - கோவிந்தராஜமுதலியார்.

5-1

உ

சிவமயம்.

விருத்தாசலம் தியாகராஜகவிராயர் குமாரர்

வி - கலியாணசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

(குளகம்.)

எப்பொருளு முப்பொருளி லடங்குமென
வெழின்மேலோ ரியம்ப லானே
யப்பொருண்மூன் றினையுமையந் திரிபறியா
மைகணீங்கி யகில மெல்லாஞ்
செப்பமுட னறிந்திடவுஞ் சிவஞ்சைவ
மிரண்டையுமே சீர்சால் வேத
மொப்பமுடன் முடிவாக வுரைக்குமென
வுணர்ந்திடவு மொழியா நீர்த்தாம். க.

கருப்பாச யக்குகையிற் கட்டுண்ணல்
கழிந்திடவுங் கலதி வாசப்
பொருப்பாய வேகான்மப் புரட்டுபொடி
பட்டிடவும் போந்த தான
விருப்பாலே குமரகுரு தாசமெனுந்
தவவேந்தர் வேல வன்மேற்
றிருப்பாவொன் றியற்றினர்கைம் மாறுலகி
லென்கருதிச் செப்பு வீரே. உ.

திருப்பா அச்சிட முன்பணமளித்த அன்பர்களின் பெயர்.

	ரூபா.
சிதம்பரம் குசவன்பேட்டை கு - வே - இராஜா முத்துக்கிருஷ்ண நாயுடு	க0
,, கு - வே - இராமாநுஜ நாயுடு	ரு
,, கு - ரா - அரங்கநாயகலு நாயுடு	ரு
,, வள்ளுவ திருக்கழிப்பாலைச்சித்தர் சிதம்பரபண்டாரங் குமாரன் விசுவலிங்க ஜோஷியன்	க0
ஜெயங்கொண்டபட்டணம் தீ - ஆதிமூலப்படையாச்சியார்	க0
மேலைத்திருக்கழிப்பாலை சு - சொக்கலிங்க முதலியார்	க0
சிதம்பரந்தாலூகா வரகூர் - ஆறுமுகபக்தர்	எ
,, பெ - மு - சுப்பிரமணியபக்தர்	ரு
தூத்துக்குடிக் கவர்ணமெண்டுத் தந்தியாபீசு ந - சுப்பிரமணியபிள்ளை	ரு
திருநெல்வேலிச் சிக்க நரசையன் கிராமம் சுடலைமுத்துப்பிள்ளை	ரு
,, ந - குப்புசாமிப்பிள்ளை	ரு
,, சரவணப்பெருமாள்பிள்ளை	ரு
,, ஆண்டியப்பபிள்ளை	ந

5-1

	ரூபா.
திருநெல்வேலி தி - மு - வீரபாகுபிள்ளை	க0
சென்னைக் கவர்ண்மெண்டுத் தந்தியாபீசு செங்கல்பட்டு சே - கோவிந்தராஜமுதலியார்	க0
சென்னை நெல்வேலி முருகேசமுதலியார்	ரு
,, பா - அ - பக்தவற்சலமுதலியார்	ரு
,, செங்கல்பட்டு அரங்கநாதமுதலியார்	ரு
,, வி - கலியாணசுந்தரம்பிள்ளை	௩
,, மண்ணிப்பாக்கம் அப்பாதுரைமுதலியார்	ரு
,, கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஈ - இரத்தினவேலுமுதலியார்	உ
இராமநாதபுரந் தாலூகா பிரப்பன்வலசைக்கிராமம், தி - உடையநாயகம்பிள்ளை	க0
,, சொ - நமசிவாயம்பிள்ளை	எ
,, கிராமமுன்சீபு சொ - சின்னசாமிப்பிள்ளை	ரு
,, க - துரைசாமிப்பிள்ளை	௩
,, உபாத்தியாயர் லெ - கருப்பையாபிள்ளை	உ
,, தாலூகா இருமேனி முத்தரசுபிள்ளை	ரு
,, ,, குஞ்சியார்வலசை உ - வெ - நல்லுச்சாமி சேர்வை	உ

பிரகடனம்.

ரூ.அ.பை.

1. இந்நூலாகிய திருப்பா காலிகோ கட்டடம் புத்தகம் 1 - க்கு 1—4—0.
ஷை மார்பில் ஆப் பைண்டு ,, 1 - க்கு 1—0—0.

இவ்வரியநூல் சென்னை வைத்தியநாதமுதலி வீதி 41 - வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் செ. கோவிந்தராஜ முதலியார், சிதம்பரம் குசவன்பேட்டை கு. வே. இராஜா முத்துக்கிருஷ்ண நாயுடு, திருநெல்வேலி சிக்கநரசையன் கிராமத்தில் கண்டிராக்டர் சுடலை முத்துப்பிள்ளை, இராமநாதபுரந் தாலூகா உச்சிப்புளிப் போஸ்ட்டுக்குச் சேர்ந்த பிரப்பன்வலசைக் கிராமத்தில் தி. உடையநாயகம் பிள்ளை யிவர்களிடத்தில் விலைக்குக் கிடைக்கும்.

அடியிற்கண்ட புத்தகங்கள் சென்னை ஷை கோவிந்தராஜ முதலியார், பாம்பன் லெ. து. முத்துக்கருப்பபிள்ளை, ஷையூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிவர்களிடத்தில் விலைக்குக் கிடைக்கும். தேவையானோர்தெரிவித்தால் அவர்கள் வி. பி போஸ்டிலு மனுப்புவார்கள். தபாற்கூலி இதிற்கண்டவிலைக்குப் பிரத்தியேகம்.

2. பரிபூரணாநந்தபோதம் புத்தகம் 1-க்கு 0—4—0.
3. தகராலயரகசியம் ,, 0—2—0.
4. கந்தரொலியலந்தாதியுங் குகப்பிரமவருட்பத்தும் ,, 0—1—0.
5. சிவஞான தேசிகம் தமிழ்வசனம் 1 - வது வியாசம் 3 - படங்களுடன் ,, 0—3—0.
6. ஷை 2,3 - ம் வியாசங்கள் ,, 0—3—0.
7. சிவஞான தீபம் தமிழ் வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால் ,, அணா 4-முதல் 6வரைக்கும்.
8. இராமசேதுமான்மியம் தமிழ் வசனம் 2-வது பதிப்பு ,, 0—5—0.
9. திருவலங்கற்றிரட்டு முதற்கண்டத்தில் 111 - பாட்டுமட்டும் ,, 0—2—0.
10. திருத்தொடையல் 30 - செய்யுள் ,, 0—0—9.
11. சண்முக சகஸ்திரநாமம் தமிழக்ஷரம் ,, 0—3—0.
12 சண்முககவசம் ,, 0—0—9.
13. பரபரிபூரணபஞ்சாமிர்தவண்ணம் ,, 0—0—9

உ

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநமஃ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பா.

கடவுள் வணக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாராதி யைம்பூத மல்லாத தாயண்ட
    பகிரண்ட மூலமான
பரவிந்து பரநாத நிலையைக் கடந்தரும்
    பாவன வரூபவிரிவே
நாராக நிற்குமா மாயையை யகன்றதாய்
    நாப்பணடி யீறற்றதாய்
* நானென தெனுநெறிச் செல்வர்கம் பீரமாய்
    நந்தறிரி பில்லாததாய்
நேராய வுவமான வுவமேய நீத்ததாய்
    நின்மல வசங்கருபமாய்
நித்யபரி பூரண வகண்டதத் துவஞான
    நிஷ்டையில் விளங்குநிலவாய்த்
தாராள மாய்முதிய முதனூ லிரண்டுமொரு
    சம்மதங் கொண்டுமெய்விற்

* நானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவது ஞானஞேயங்கள், இவைகளே முறையே காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருளாய திரிபுடியென்ப.

சாற்றுநற் சச்சிதா நந்தமா யுள்ளசிவ
சாமியைச் சிந்தைசெய்வாம். க.

பன்மதத் தொறுவெலா மறுதியிட் டறைதரும்
பலபேத தெய்வமாகிப்
பகரும மதங்கட் கதீதநிலை யாகியொரு
பரிசின்றி நிகழ்வதாகிப்
புன்மதி யணுக்களுற ழ்வுக்குறழ்வ தாகியெதிர்
போக்குவர வற்றதாகிப்
புகறரிய வண்டகோ டிக்திரள்க ளைத்தனது
பூர்த்திநில வருள்வெளியிலே
வன்மையொடு வதியவைக் தைந்தொழிலு மவ்வரு
வலியா னடத்திபுனலு [ளின்
மறதியு மிலாதமலி சூநிய சிதாகாச
வஸ்துவா யநவரதமு
மென்மனதி லுள்ளகுரு தெய்வமா யெக்காலு
மேசற்ற வின்பமாகி
யெங்குநிறை வாயவிர் குகப்பிரம மென்பதை
யெணுதெணி யிறைஞ்சல்செய்வாம். உ.

தூர்த்தகுண முள்ளவப சாரிநடை யன்னவொரு
துறையன் றநந்ததெய்வந்
தொழுவமு வுருதொருவ னுடலிலொரு ஜீவனே
தோய்ந்துநின் றிடுநீர்மைபோற்
சிர்த்தியுக மெங்கணும் பூர்த்திநிதி யாகவே
சின்மய வியோமவடிவாத்
திகழகண் டாகார சத்யசை தந்யபர
தெய்வத்தை யுய்யுமெல்லா

மூர்த்திகளு மேத்துபரி பக்குவங் கண்டவர்கண்
முன்னுமா றருளுமருளின்
மூலமுத லாயிணையில் வைதிகசை வத்தொளிர்
முதற்கடவு ளாயபொருளை
வார்த்தைமன தாலள விடற்கொணு வத்துவித
வாசா மகோசரத்தை
மாசற்ற சுத்தசிவ சுப்ரமணி யத்தைநாம்
வந்தித்து வாழ்த்திவாழ்வாம். ௩.

கருணைக்குகப்பிரமம்.

சுருதியின் றிறமான கருமாதி மூன்றினுந்
துகளற்ற சைவதந்த்ரஞ்
சொன்மிக்க சரிதாதி நான்கினுங் கடையிற்
றுலக்குசன் மார்க்கமென்னும்
பொருவின்மெய்ஞ் ஞானவத ரொன்றுமே யேழையேன்
புந்திக் கிசையந்ததிலே
புரையற நடந்தசி பதப்பொலிசை யெய்தாது
புன்செயலி னின்றவெற்குத்
திருவரு ளலாதத்தை யுறுவதின் றென்றுனது
திவ்யசமு கத்தைநாடச்
சிந்தைதந் திதுகாறு மாண்டநீ முற்றினுந்
திருவுள முவந்துநெய்தைக்
கருணைகூர்ந் தென்னுட் கலந்தருள வேண்டுமே
கங்குல்பக னீத்தநிலையில்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ௧.

எழுமொரு குணக்கினு மிறங்கொரு குடக்கினு
    மிலாதுச்சி தன்னிலொளிசெய்
யினனிற்கி னிழலற்ற நீர்மைபோன் முதனூ
    லிரண்டினக டாகநிமிரும்
வழுவில் * வே தாந்தசித் தாந்தசம ரசசாத
    மார்க்கத்தி னிற்கினுபய
வாதமுந் தோன்றற் கிலக்கற்ற தீர்வையா
    மௌநமது தோன்றுமதுவே
முழுமுதற் பரமான நன்னகண் டாகார
    மூலமெய்ஞ் ஞானவானாய்
மொழிசிதா காசதே ஜோமயா நந்தமாய்
    முடிகின்ற வுண்மையுணராக்
கழுதன்ன வின்னமுஞ் சுல்வுகுண மெய்தினுங்
    கருணைக்கு மாளாவனோ
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
    கருணைக் குகப்பிரமமே. ௨.

கற்றவர்கள் கற்றவப் போனடக் காதிந
    கர்மவா தத்திலாடு
கறங்கெனச் சுலவவுங் கல்லார்க ணல்லநிஷ்
    காமமுற் றுஞ்சிதடர்போற்
றெற்றுடைய வேதாந்த சித்தாந்த சமரசந்
    தேராத புன்மையதனாற்
சிந்தையுடை கொண்டுநீர்ச் சிந்தைநிலை கூடாது
    திரிபுறவு மாடலுன்றன்
கொற்றவாணைக்குளுள மாயையி னியற்கையோ
    கொடுவினைத் தொடர்பின்வலியோ

* வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசுத்த மார்க்கமென்பது வேதமுடிவும் ஆகமமுடிவும் சமமெனச் சொல்லுஞ் சத்தியமான நெறியென்று பொருளாம்.

குற்சித மலச்சீவ சுபாவமோ சுற்றுமென்
கொள்கைநன் காகவிலையே
கற்றைச் சடாடவிக் கடவுள்கல் லாலகங்
கைவைத்த ரகசியத்தே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ௯.

புன்மனப் புன்மையே பொதுளுமதி யீநனேன்
புத்திக் கியைந்தவாறுப்
புகலவுள முரணைத்து விதமார்க்க மொன்றையே
பூர்த்தியுர மானமுடிபாய்
வன்மையொடு கொண்டிச்சை யாற்செய்யும் வழுவெலாம்
வஸ்துவா மெற்கின்றெனு
வாய்ப்பறை யறைந்துநின் றுறுமம் மட்டிலொர்
மனத்தெளிவு கூடுமதுவு
மின்மைபட * நல்லத்து விதமான வருண்ஞான
மில்லாது முத்தியிலையென்
றேசற விளக்குசித் தாந்தமுங் கற்றுநா
ணிழிவாக வென்கண்விளையுங்
கன்மங்க ளுக்குட்கி யல்லலுவ ரமிழ்கிறேன்
காப்பதுனை யன்றியாவர்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ௰.

இதுகாறு நீயென் பொருட்டயர்ந் துளசெய
லியாவுநன் குய்த்துநோக்கி

---

* இந்த நல்லத்துவிதம் இந்நூலுள் பல்லிடங்களில் விளக்கியிருப்பினும் பரம்பரனென்னும் பதிகத்திலும் வேதப்பதிகத்திலுமே யினிது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

லெப்படியு நானுன் னடித்தொண்ட னென்பதுவு
  மென்கடவு ணீயென்பதூஉம்
விதியாகு மல்லாது பிசியாவ தன்றென்
  விவேகசூந் யத்தினந்தும்
வியர்த்தவினை பசுசிகண் டென்னைநீ விடினுநான்
  விடுவதின் றமிதப் பொலாச்
சுதனெனினு மன்னருட் டாதைதள வன்மையுந்
  தோன்றநடு வுண்டுகொல்லோ
சூழ்க்கு மைத்திமிர நீக்கப்ர யாசமுஞ்
  சொலலாமோ வையவெனது
கதழ்வோவு மனமாசு நின்னருண்மு னிற்குமோ
  கபடொன் றிலாதபெரியோய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
  கருணைக் குகப்பிரமமே. ரு.

துடவைமா டாடில்ல மனைமகா ருறவுபொன்
  றொழில்குலப் பெருமைமேன்மைத்
தொடர்பாதி யோம்புவிவ காரத்தி லதிமுரண்
  டோன்றுநெறி கின்றநானுன்
படர்தகவு வழியாலவ் விவகார நீத்துனது
  பதவுத்தி பெறுதலூங்குப்
பவுள்சென வலித்துநிற் கின்றவிக் கானீ
  பராமுகம் பணுவதெனினுன்
றிடவருட் டிறமோது சட்டநன் னீதியுஞ்
  செல்லுங்கொ லென்வழக்குந்
தேயுங்கொல் விவகார மோயுங்கொ லையவொரு
  திட்டமில் லாதநந்தங்
கடவைக்கு நானிலக் காயினு மளப்பிலுடல்
  கண்டாலு நன்னடிமைகாரன்

கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. சா.

உயிர்களை யநாதிமல பந்தத்தி னின்றுள
முவந்துவிடு தலைசெய்வதுன்
னுரனநுக் கிரகவரு ளுக்கே யுரித்தென்ப
துறுதிநா னுள்ளதடியாப்
பயிறுமிது தாறும்வன் பாசபந் தத்திடர்ப்
படுமென்னை விடுதலைக்காம்
பரமநெறி நேடும் படிக்கிந்த ஞான்றெனுட்
பதிவாய வருள்வல்லபஞ்
சயமுடைப் பூரணந் தாராது மந்தநடை
தருவதால் வலிகுறைந்த
தாமா யிருக்குமோ வலதென்க ணுளமலத்
தளைமட்டு மதிவன்மைசால்
கயமா யிருக்குமோ வுள்ளபடி யோதெனது
காதற் கியைந்தகண்ணே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. எ.

முண்டமுண் டகமுமொண் கீளுடையு மிலகவென்
முன்வந்து சொற்றவொருசொன்
முடிவைநன் குய்த்துணர மூலநா டிச்செயலை
முன்னிடும் படரலாதாய்த்
துண்டறுதி முதலாய காட்சிகளொ டக்கரஞ்
சொன்னெறிக ளல்லாததாய்ச்
சுகிர்தகன் மம்விரத மூர்த்திதல நீர்நிலைக
டொழுதேய்த்த வில்வாரியா

பெண்டிகையு மப்பாலு நிறையுமொரு நீர்மையா
    யேசிலா மோனமுத்ரை
யென்றகை காட்டான தகரால யப்பேப
    ரிராசியச் சுகமார்க்கமாக்
கண்டேனவ் வணநிலாப் பேதைக்கு நன்னருட்
    கவிதோயு மாக்கமுறுமோ
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
    கருணைக் குகப்பிரமமே. அ.

யாப்பூரி னின்றனடி நாட்டமெனும் வங்கத்தி
    லேயெக்கி யமுதநகர
யாத்திரையை நீப்பெனுஞ் சிந்தகஞ் செய்யிநா
    ளியானென வெழும்புமூல
மாப்போத மோகாதி கனவின் டெழீஇயறை
    வலிதனக் கஞ்சுதமியேன்
வந்தவதர் சென்றேறு துறைசெல்லி னக்கணும்
    வழுத்திய மோகாதிசுசன
மூப்பான கோரத்தி னலல்ல லலைமிக்கு
    மோதிமோ டேற்றிநைத்தே
முழுவின்ன றருமாக லாலென்ன புன்கணினி
    மூசினும் பின்செலாதுன்
காப்பா லிறங்குதுறை காண்பதே சுகமிக்
    கருத்தின் படிக்கருள்செயாய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
    கருணைக் குகப்பிரமமே. கூ.

தோலென்பு நெய்த்தோர் புலான்மச்சை யெசமாய
    தொக்கது தணந்தபின்னர்த்

தொல்லவா சிச்சூரின் வ்ன்சிலதர் நோக்கியட
துப்பிலி சுசீலமில்லி
ஞாலமிசை யல்லவைச் சுமையா யிருந்துளோய்
ஞானப் படிற்றுறடையோய்
நன்னிலை யிலாதோ யெனச்சுளித் திருகவுளு
நையவெனை யறையினஞ்ஞான்
றோலமிடி னும்வாயி லறைவனொனு முருமுற்
றுளுக்குளே யுலைவதல்லா
னுத்தரம் பரவிவிடு தலைகொளற் கியலுமோ
வுன்றஞ்ச முன்றஞ்சமே
காலனதி காரங் கடந்தவிரு மருணகிரி
காண்டவொரு பெரியபொருளே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ௧0.

ஆநந்தபூர்த்தியுரம்.

உலகாக மல்கசர சரமென்ப வற்றுளோ
ரூழின் றநந்தமாக
வுளசுகத மொடுசுஜா திவிஜாதி பேதங்க
ளோதிடற் கேதுவாய
மலபாச நீக்கமா யப்பாச விரிவெலா
மயிர்நுனையு நாட்டுதற்கு
வயினன் றளாவிநிறை வுற்றவுன் னாற்றலில்
வழுத்துதமி யேன்புறம்பா
விலகேனு னன்பர்கா ரணமா விகைக்குமோர்
வியனருளெனக்கும்வேண்டி

வெய்துறல் கொளும்படரொழிக்குமா றென்னுளே
 வெளியாவ தெக்கால்கொலோ
வலகிலா மாக்கருணை யுள்ளுவந் தருளுமின்
 னருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
 யாநந்த பூர்த்தியுரமே. ௧.

கருப்பாச யப்பிணிப் புக்குட் கிடந்தல்ல
 கண்டமுறல் போலியற்கைக்
கருண்மலக் கட்டுளஞர் கொள்ளுயிர்க் கொவ்வுதநு
 கரணாதி கனைநல்கிநல்
அருப்பெற்ற வணுபக்ஷ மொடுசம்பு பக்ஷமெனு
 முண்மைநிலை யோர்ந்தறிந்தின்
புறவெனத் தென்னூல் விரித்துநடை காட்டிமெ
 புணர்த்திபுள வுன்றகைமைசா
லிரக்கமறி யாதார் பிறர்க்கிடர் விளைத்தபோ
 திச்சையா லல்லலுறுபோ
தெய்யாமை யாற்செய்த கன்மபலநுகர்போ
 தெமைப்பகவ னேன்பணினனென்
றரற்றுமட மென்கண்ணு மாருங்கொ லினியைய
 வருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
 யாநந்த பூர்த்தியுரமே. ௨.

கண்டெரியு நீர்மையு நாவுருசி கணலுங்
 கடந்திவளல் காணுடைமையுங்
காதூறற் புழனசி கேட்டுமுகர் தன்மையுந்
 தால்கர நடந்துதொடலுந்

தொண்டைவாய் பயிறலும் பாயுமல நீக்கலுந்
தொள்ளையங் கத்துபஸ்தஞ்
சுகமதர்ப் புறனுமுள் ளளவுமார் வத்தாலே
தோம்விளையு மன்றுறுதிசால்
பண்டமதும் விளையுமோ பரமசுக மணையுமோ
படியிலவை யின்றென்னினும்
பயனற்ற முழுமூட மாமவைக ணல்வினைப்
பலனுளர் கட்கியாண
ரண்டுதுணை யாரிற்கும் விதியிலே னென்செய்வே
னருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே. ௩.

உணர்வுவினை யாரிகழ் தசேந்திரிய முகையையு
முளத்தினையு முற்றுநோக்க
வுறுநன்று தீதெனு மிரண்டிற்கு முபயோக
முளகா செழுத்தன்னவே
யுள்ளதெனு நன்னடுத் தோன்றலா னவைகளா
லுண்டாகு மிருவினைக்கு
மணலா யிருந்தபிணை யான்மாவே பாத்திய
மலாதுநீ யாவதன்றென்
றுசங்கை யறவழிகி றேனிரா வெல்லையுற
முவ்வினைக ளேஜந்மமு
மநிமாலி னமுமாக மேன்மேலு மாமெனவு
மாணையிவை யோய்வதற்கென்
னனுபக்ஷ முன்பக்ஷ மாகவே யுள்ளினே
னருள்கூர் குகக்கடவுளா

மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
பாநந்த பூர்த்தியுரமே. ௪.

புவநமெவை யுஞ்செறிந் துயிர்தொறுங் காரண
புரத்துளே விரவிநிற்கும்
பொல்லாவல் லாணவத் திமிரமது தன்சத்தி
போய்க்கெடா மற்கெடற்கூஉ
மிவர்போத விந்துவுங் கரணாதி பங்களு
மிலக்கம திழந்திடற்கூஉ
மேசற்ற றன்னருட் பாநுத னியற்கையா
மெற்கற்றை பலபரப்பி
பயிர்பாணி யெனாநா னறிந்ததையு மனறிந்
தருள்யோக சுகபோகமா
மறுபவத் தின்மே லதீதத்தை யெய்துதற்
காகுநா ளாகுநாள்வே
றுவதியுள நாளெலா மாகாத நாட்களே
யருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. ரு.

பாசமென் றொதுநத் துவகணத் துள்ளுயிர்ப்
பாங்காக நின்றுழிதரும்
பரிசுடைய மனதையன் றப்பாசமுளதென்று
பகிறவும் வளாகமுண்டோ
ஆசைசேப வடிவமா யுள்ளவது வேமாயை
யையவிது தன்வசத்தே
யாகாத காலமே பெத்ததிசை முத்திதிசை
யாங்கால மெவ்வாறெனிற்

காசினின் னருடனைத் தேடிடற் குரியவக்
கனமனக் கதவிவிரை தான்
காமர்வதி யோடே கலந்தவனு வுணர்வுக்
கயத்தைநனி தெளிவித்தமே
லாசுறுமவ் வதியோடு தாழுமம் மனதுதந்
தருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலமிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. சு.

பார்வைகட் கெட்டாத தாயத்த மதுகொண்டு
பற்றிடற் கொண்ணுதகாய்ப்
பவநமுந் தூமமும் புகுதா விடத்தினும்
பாடின்றி நுழைநுண்ணிதாய்க்
கார்விழிக் குப்புலப் பட்டவெல்லை மட்டுமோர்
கணத்துளே போய்மீள்வதாய்க்
கண்போனு மந்நிய பதார்த்தமன் றித்தனைக்
காணுத வுட்கண்ணதாய்ச்
சோர்வுமிங் கிதமுமுற் றொன்றைவிட் டொன்றினைத்
தொட்டுநிற் கும்பண்பியாய்ச்
சுசநமது போலவே சலநமே சுவாபமாச்
சுலவவுள நெஞ்சைவசமா
யார்வொடு செயாதாரு முனையறிய வல்லரோ
வருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலமிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. எ.

இந்திரிய முதலான நெஞ்சுவய மாயினரு
ளென்றபொருள் வயமாகுமன்

றெங்கணும் விகாதமென் பதுசிறிது மில்லா
    திபாவுந்தன் வயமாமதைச்
சொந்தப் படுத்துமா றேயுபா யங்கள்பல
    சோர்வற விதித்தவைகளைச்
சோபாந முறைகொண்டு சரிதைமுதன் மூன்றெனச்
    சொற்றவுங் கைவந்ததைப்
பந்தகமில் சன்மார்க்க ஞானமென வும்பாகு
    பாடுசெய் துளதிலடியேன்
பாழ்த்தநெஞ் சென்வயப் படவோ ருபாயவினை
    பற்றவென் றுளுமவைகட்
கந்தமதை யேகருத வைத்ததா லினியொவா
    தருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
    யாநந்த பூர்த்திபுரமே. அ.

தாமத மிராஜத மெனுந்திற விருத்தியைச்
    சார்மனம் புலவுபழைய
சாதமதி யுண்டிமா டங்கரிய தேநுவின்
    றதியிவை துறந்தருந்து
நேமநிறை யாலே தமோகுணமும் வெங்கார
    நித்துண்ணு நேர்மையதனு
னிகழ்கின்ற விராஜதமு நீங்குபண் பானுமுன்
    னிலைத் தடுப்பதானு
மோமுதல வரிகளை விடாதுச்ச ரித்திடு
    முரப்பானு முன்னுநினைவை
யொருசேர முத்ரைகளில் வைப்பதா னுஞ்சிறி
    துரங்குறைந் தேமயக்க
மாமன்றி யருள்வெளியி லடையுமோ வடையுமா
    றருள்கூர் குகக்கடவுளா

மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
　　யாநந்த பூர்த்திபுரமே.　　　　　கூ.

மானவ னுடற்குநிழ லன்னவா சாமூல
　　மலவுயிர்க் குள்ளபோத
வானிடை யெழும்புமன மானதுவு மப்போத
　　வானமு மொடுங்கவரிய
ஞானமய மானபே ரருளிலே தனதுசெய
　　னந்தநின் றிடல்கடனெனு
நவில்சரத சித்தாந்த நேரறிகி லார்க்கிந்த
　　ஞாயமோ துவைதல்லவே
யூனமில் லாதவிந் நிலையைபுன் னடியனே
　　னுணருமா றருள்செய்தநீ
யுற்றுய்ய வருளாது விடுவையோ நானும்விட்
　　டுழனெறி யினிச்சேர்வனோ
வானுசா லருணகிரி நாதனு ளுவந்தவோ
　　ரருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
　　யாநந்த பூர்த்திபுரமே.　　　　　க0.

திவ்யசுப்ரமண்யம்.

சீரா ரருட்குரவ னுயுமிறை யாயுநார்
　　செய்பவர்க் கெளிஞனுயுந்
திகமூன்னை முன்னிட்ட மார்க்கத்தினிற்கின்முற்
　　றீயவினை யான்மடமையாற்
சாரூறு களையவ்வவ் வமயத்தி னூறிநெறி
　　தந்தருளி லேநடத்தித்

தன்மயம தாமாறு கூடிக் கலப்பையனு
தவழிடினு மறநிலைச்சீர்
சோரா தளித்தருள்வை யிவ்வதர் விடுத்தருட்
டுணையின்றி நாம்பரமெனச்
சொல்பதக ரெண்ணமெவ் வண்ணநிறை வேறுமவர்
துஞ்சில்வீழ் கதியானதுஞ்
சேராது போகுமோ போகாதிந் நெறியைய
செத்திலா முழுமோசமே
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. க.

நின்மல நிராகார பூரணசை தந்யமா
நின்ற வொன்றுயநீயே
நினைவுமற திபுமலா காரகண் டிதமுமா
நிற்கின்ற வுயிர்களாக
வன்மலக் கொடுமாயை யாலான தாறுவல்
வழுக்கிழுக் காமன்றியும்
வழுத்துமா நின்மலப் பொருளழுக் காகுமேன்
மாசற்ற ஞானமதனுற்
றன்மயப் பட்டஜீ வன்பின்னு முன்னெனத்
தண்ணிய வசுத்தமாகத்
தான்வரற் கோர்தடையு மின்றுக லாலீது
தகுதிசா தீர்வையன்று
சின்மயப் படுமுனே பசுவென்று பயிறுமோர்
தீர்வையே தக்கதீர்வை
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. உ.

உயிர்நிலை யடங்கலு மலிந்தவுணர் வான்மாவை
யுறழுவெங் கணுநிறைந்தே
யுள்ளபொரு ணீயெனவு மவ்வுடலி லறிவிக்க
வுணர்கருவி போலுயிர்களும்
பயிலந்த வுடலிலறி வித்தாலு மறியாத
பரிசுள்ள வென்பெசந்தோல்
பாடலச் செந்நீர் புலாலாதி போலவே
பாசமா கியமாயையு
மயர்வின்றி யுளவென்று மறியலா முடலொப்ப
வவியுமோ பாசமென்னி
லுதவன் முன்றமிர மவியா தவிந்தமுறை
யாமிந்த வாளிகொண்டே
செயிரற்ற முத்தியினு முப்பொருள்க ளுண்டென்று
சித்தாந்த நூன்முறையிடுஞ்
சிற்சுகந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௯.

ஆரணத் துபநிடத மாயையைச் சத்தியமு
மன்றசத் தியமுமன்றென்
றறைமுடிவி லேசத்தி யமுமன்றெனச்சொற்ற
தானதுவே பாசவிரிவின்
காரியக் கேடா மசத்தியமு மன்றெனக்
கழறினது வேயந்தமா
காரியக் காரண விருக்கையா மாகலிற்
கதிகூறு மிருபக்ஷமு
நேரணைவு சமரச சுபாவமே யாமிந்த
நிஜமறி கிலாரிரண்டா

நிகழ்த்தியே பொய்மெய் பிதற்றிவா தித்தலைவர்
நிகமத்து முத்தியின்பந்
திரமா நித்தமென் றறைதலா லநுபவச்
சிவனுண் டெனவுமொப்பாஞ்
சிற்சுகா வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ச.

முன்னிலை யிருக்கிலே காகார மாயிலகு
மோனபர நிஷ்டைகூட
முடியா தெனுங்கட்டு நடுவைமுன் னிட்டுள்ள
முப்புடி பொடிந்துபோமா
றுன்னைபன் றொருவஸ்து வின்றதுவே நீயென்
றுரைத்தவே தத்தின்முடிவை
யுணராத வெளிறருஞ் செடிவினைக் கஞ்சா
வுரங்கொண்ட வுள்ளுடையரு
மென்னைவிட வதுவில்லை யெந்நாளு நானிமல
னென்செய்கை யென்செய்கையன்
றென்றே தனித்தனி பிதற்றியா தொருநூலி
லேற்றகவி யும்படித்துச்
சென்னிவலி வந்தான் மருந்துதே டித்திரிவர்
செப்புமிவர் சூழ்ச்சியவமே
சிற்சுகா வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ரு.

தாம்புரண மாமுனே நாம்பிரம மெனுமுரன்
சாற்றுவெற் றுரையருன்னைத்
தாழ்ந்தறிவ வைப்பத்தி காண்டியென் றுந்தமைத்
தடைஞாந காண்டியென்று

மேம்பட மிழற்றுவா ரங்ஙனே யென்போல்வர்
மெய்யடிய ராயவப்பர்
மேதகச் சீகாழி வள்ளன்முத லாயினோர்
மெய்யறிஞ ரன்றோவெனி
னும்பகரு மாறவர்க ளும்பத்தி காண்டியென
நவிலுவா ரிந்தஞாய
நந்துமவி சாரிபதி விரதையை யபசார
நாரியென் றெள்கலொக்குந்
தேம்பெருகு மின்னமுத வநுபவத் தடியார்க
டேர்பரம நிஷ்டைமுதலே
சிற்கசு வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௬.

அத்துவித நூற்கருத் தோராது மோசமுர
ணத்துவித மோதுவார்பா
லருமறைச் சென்னியின் றுணிவாக வுளவாக
மாந்தநூல் பார்த்ததுண்டோ
புத்தியுடை யீரெனு வினவிலந் நூல்சொனார்
பூதலத் தேவர்துவிதப்
போக்கா யிருக்குமோ வெனவினவு வாரினோர்
போல்பவரோ வொன்றிரண்டாக்
கத்துவள் ளரிசியுங் குழைதலுமி னற்பதக்
கதழ்வாய மௌநமுடிவைக்
காணுநர்சொ னுலுமுசு நேரவே தாமுனங்
கற்றமுரண் விடுவதரிதால்
சித்தசம ரசமுற்ற பக்குவர்கள் சமரசத்
தீர்வையில் விளங்குதெளிவே
சிற்கசு வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௭.

முந்தைநா ளிற்சாரு வாகனுல காயிதன்
    முதலியோர் ஜீவேசுரர்
முக்காலு மின்றுலகு மெய்யென்ற தாற்பொருண்
    மூன்றனு ளிரண்டுகூறு
மிந்தநா ளிற்கலா மானது விளைத்தனங்
    கின்றதுவே நாமென்பர்தா
மியமான வைப்பந்த † பாசத்தை யுண்டென்
    றிசைப்பதான் மூன்றிலொருகூ
றுத்தமசு மலிசுத்த நாஸ்திகரே யாவர்நா
    னுள்ளபடி யோர்ந்தமட்டி
லோவாத வுன்னைமுன் னிட்டுளவெம் மார்க்கமு
    முத்தமமே சாலுமெந்தன்
சிந்தைகுடி கொண்டபர தெய்வமே யெங்குமொரு
    தீர்வையா யுள்ளமுடிவே
சித்தகந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
    திவ்யசுப் பிரமண்யமே. அ

நூலெனும் பெயர்கொண்ட முறைகள்பல வுளநன்
    னுவற்சிசான் முதனூல்களா
நுவல்சைவ தந்திரமு மறையுமே பிரதாந
    நூல்களா மறையினுட்பஞ்
சாலவெளி யாமாறு சாற்றுபிர சந்நமே
    * சைவசித் தாந்தமாகுஞ்
சற்சனர்க ளிதையொப்பி யுய்வதற் கைந்துவய
    தாகிடும் வரைக்குமூங்கை

† ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைத்து நிற்பதென்பதால் பாசத்தையுமுண்டென ஒப்புகின்றனரென்பது கருத்து * இவ்வுண்மையைக் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரருளிய சிவப்பிரகாசப்பாயிரம் எ-ல் "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்" எனவருவது மிவ்வுணர்த்தும். இதனைச் சித்தாந்தம், வேதாந்தமென்றும்,

போலவாய் பேசா திருந்துளோ னுன்னருட்
பொலிவினல் வாய்மலர்ந்தே
புகன்றசெந் தூர்க்கந்தர் கலிவெண் டிருச்செயுட்
பொருளாக மாந்தமுடிவின்
சீலமல் லாதுமுர ணத்துவித மின்றெனத்
திகழல்கிழ மைக்கரியரோ
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௯

ஒன்றெனு மபேதமு மிரண்டெனும் பேதமு
முறுமௌந சாந்தவோய்வா
யோதொண்மை யத்துவித மோதாது முரணேறி
யுலகைக் கெடுக்கும்வினேஞர்
நன்றுசால் சித்தாந்த மார்க்கத்தை யுள்ளுக்கு
ளுடிநாம் நிற்பதாலே
நமனணை செல்லா தெனுந்துணிபு கொண்ணடையை
ஞாலத்தி னன்குநோக்கின்
வென்றியை விரும்பரவ கேதநன் சூழ்ச்சியையும்
வேட்கையையு மொக்குமிந்த
வீணைய புள்ளுவ மகம்புறனு மொத்துள்ள
மெய்யர்களு முண்டுகொல்லோ
சென்றுவர வில்லெந்தை யருணகிரி யடிகளே
தினைகருணை யின்பவலேயே
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௧0.

பரிபூரணாநந்தம்.

உததிவளை மண்டலியின் மாவளங் கிளர்சன்பை
யுறையுளி னுதித்துநல்ல
வுபநிடத வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்
துண்மையிற் றெனவிளக்கா
மிதமிலற் புதவருட் பாமாலை யாலருகர்
மிடல்வீய வடியர்வாழ
மிகையற்ற வபரசுப் பிரமணிய மதினின்றும்
வெளிவந்த பிள்ளையாராய்
முதமல்கு பரசுப்ர மணியமாய் முழுமைக்கு
மூலமா யுள்ளநன்பான்
முறையிட்ட வெனதுவிண் ணப்பங்க ளிக்கால
முடிவுக்கு வாராவிடிற்
பதகம்பு மடியனே னுய்யும்வகை யுண்டோ
பரிந்துதயை செய்தல்கடன்மை
பகவிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. க.

புரிவுநனி தூண்டவே பாடெனது பாடலின்
பொருடெரிந் தருண்முதலியாய்ப்
பூரணம் பெறுவா னமுங்குமடி யேனரும்
புரிவிற் கியைந்தகண்ணா
யரிபதிரு வருளையே நாடுமென தன்பாயெ
னறிவா யுளும்புறத்து

மாமெனது நாட்டமாய் நாட்டமது மோய்ந்தநிலை
யாயுள்ள * வெந்தையேநின்
பெரியதிரு வருளொடுங் கூடியுனை நீங்காவொர்
பேறுற விலந்துறந்தன்
பிள்ளையா நிற்குமெனை விடுதியே லினியாவர்
பேணியருள் புரிவரன்றோ
பரிவுடன் பெரியதிரு வுளமது கனிந்துசொன
படிகருணை புரியவேண்டும்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்சுகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. உ.

வஞ்சவினை கண்டஞ்சி டாநெஞ்ச னாகவிம்
மகிமிசை யிருப்பினரிலார்
மாபாதகங்கள்பல புரியினுங் கருண்மாமை
மகிடமுது கின்றாவல்போற்
கிஞ்சிலே னுஞ்சஞ்ச லத்தினை விளைக்காத
கிழமையைச் சிவனுமானார்
கிருபைபெரி தென்றக வினைக்கஞ்சு நான்பாய
கிர்த்தியமே தேனும்வனையிற்
கஞ்சநய னத்துளொரு நுண்மண் கிடப்பினுங்
கனவேதை கோடன்மானக்
கைதவங் கோடற் கியாதுதடை யாகலிற்
கறையற்ற நெஞ்சமருளிப்
பஞ்சம கதிக்குநற் பாங்காகு மாறுகண்
பாராய் சதாகாலமும்

* இங்கு எந்தையே என்றதனால், தன்னைக்குமாரனென்றல் சொல்லாமலேயமையும். பரமை கூரிய முழுதுஞ் சதந்தரமா யநுபவிக்குஞ்சித்தாக ஆன்மா விளங்கத்தக்கவனாதலின் அவனைக் கடவுட் குமாரனென்னலாமென வறிக.

பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. ௩.

பூவுழி விசேடகப டங்கூறு மாஷாட
பூதிகுண மென்கணில்லை
பொல்லா னெனும்பே ரொடுக்கமன மிலையுன்
பொருட்டுவா தங்கணோரிற்
றுவற விரிக்குமோ ரன்புண்டு கண்ணீர்
ததும்பநின் றேங்கலுண்டு
சகஜநிலை நாடியொரு நாட்டமுற லுண்டருட்
டகவினைப் புகழ்வதுண்டு
கூவுமறை யிற்பொய்யெழாமற் புரக்குமொரு
கொள்கைக்கும் விழைவதுண்டு
கூறுமிக் குணமெலா முளவேனு முன்னோடு
கூடாம லின்பமுறுமோ
பாவனத் திருவுள மகிழ்ந்திந்த வமயமருள்
பாலிக்க வேண்டுமெந்தாய்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. ௪.

நீயெமுடை மேனம்பல் வைத்ததற் காகவே
நீணிலந் தனிலுனக்கா
ளித்தமு னுடையாதி யருள்கின்றோ மாகலா
னீயெனக் கருளருளெனப்
பேயென வலட்டுவதி யாதென்பை யேனுனைப்
பேறாத பேர்க்கும் வெண்மைப்
பிணியாலொர் தெய்வமிலை யென்பவர்க் குஞ்சொன்ன
பிரகார மிகசௌக்ய

மாயுள்ள வும்பகுக் கின்றனே யலாமனு
    மாந்தபே தங்களாய
வஃறிணைப் பூதங்க ளுக்குமருள் கின்றியத
    னலடிமை கோரிக்கைவம்
பாயுள தெனற்குவழி யில்லையென் கண்ணே
    பகுக்குதி விசேடவருளைப்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
    பரிபூர ணாநந்தமே. ரு.

இழுதையா கியவெற்கு நீதந்த வித்தையா
    லிணையிலுன் னருளொன்றையே
யேற்கும்வண நான்பாடு பாவெலாம் வெண்மடலி
    லெழுதியா நந்தமெய்தாத்
தொழுதொண்டர் முன்னம் படித்துறழ்வு பேசிச்
    சுகோதயந் தன்னைநினைவேன்
சுத்தநிலை கிட்டாது பற்றியக னுள்ளுலைவு
    தோன்றவே தேம்பிநிற்பேன்
வழுவுள்ள செயல்களைக் கண்ணிமுகம் வாடுவேன்
    மதியையும் வைதுகொள்வேன்
மாசிலா வெந்தையே யாளென் றரற்றுவேன்
    வாயையு மடக்குவேனுன்
பழுதற்ற திருவரு ளிரங்கிடா தேலென்ன
    பண்ணுவே னையவருளே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
    பரிபூர ணாநந்தமே. சு.

எம்பெரி லேபாட வெம்முண்மை கூறவிதி
    யென்றவொர் பிராரத்துவ

மிந்நாளி லுண்டஃது தீர்தாறு மருள்செயோ
மென்றமுடி வேதமுண்டோ
கம்பிர வுறழ்விலே னறிகிலே னன்னணங்
கடவுளா முனிவியக்குங்
கதழ்வாய பிராரத்த வங்குறுகி லமிழ்திலே
கனிநழுவி வீழ்தல்பொருவுஞ்
செம்பாய யானுகற் றங்கமா வேன்வேறு
திறமாய தீயவிதியாற்
றெள்ளரு ளகன்றுநின் றூலென்ன செய்குவேன்
சிந்திக்கி லிதனைவெந்நோய்
பம்பாது போமோ பராநந்த வெள்ளமே
பக்ஷமெப் படியும்வேண்டும்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. எ.

தொட்டதுவே பற்றாக நிற்குமன மாய்த்தருட்
டுவெளியை யெவ்விதத்துஞ்
சொந்தப் படுத்தவென விரமுற் றிதன்முனோர்
சுரமதி லேகாந்தமாக
நிட்டைசா தித்தகா ளிற்குநிலை காட்டுமோ
நிறைகருணை மேனிகொண்டந்
நின்மலப் பொருளையுன் னெஞ்சினிற் றங்கவொரு
நிலைமைசெய் தாய்கொலென்னைச்
சுட்டிவின விப்போய பின்னரடி யேனச்
சுரத்திடை யிருந்துன்கணே
சுகமௌன நாட்டமா நின்றது பொருமலோர்
சூழ்ச்சிகொண் டெழுவித்தாய்
பட்டபா டெல்லாம் வியர்த்தமா மோவெங்கள்
பக்ஷமுள பரதெய்வமே

பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
    பரிபூர ணாநந்தமே. அ.

அவிவேக மாயைக் கருபறுவ லின்விடய
    மண்ணுமன மென்பதேயா
மங்ஙனே யுருவஞ் சொலிற்குராங் கக்கணு
    ரானபைந் தொடியமோயாங்
துவிதமுங் கொண்டமிசி ரங்கூறி னத்தொடியர்
    சொல்லிதச் சொல்லுமவர்கள்
சூடுசும வாசமுந் திமிர்களப மோதமுஞ்
    சுரதவச நங்கண்மலிய
விவிதமா கப்பாடு சங்கீத சல்லாப
    மெல்லுரையு மேயாகுமான்
மேதினியி லிம்மாயை யறவெனக் கருதினுன்
    மேன்மைப்ர தாபவருளாம்
பவிடிய மிலாதுவாய்ப் பேச்சினு லாவதோ
    பற்றிப் பிடிக்கவுளதோ
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
    பரிபூர ணாநந்தமே. கூ.

குத்திமிசை வாழுநன் மைந்தர்களி லேசிலவர்
    கூருறு கருக்குமட்டை
கொண்டுமலை வெட்டமுயல் கின்றதற் றேதமது
    குற்சிதப் புன்மதிகொடே
முத்திற வகங்கார மாயையை மடிக்தரிய
    முல்லைபெற் றுய்வதாக
மூச்சைப் பிடித்துமல மூத்திர மருந்தியுனை
    முன்னு முழன்றுசாவா

ரத்தன்மை யாவுமென் புத்திக் கொவாதேக
வருணெறியை நேடவைத்த
வப்பனே யென்னென்ன மபலமா தற்கிடனு
மாமோ சொலாய்நலஞ்சால்
பத்திமைக் காரர்க்கு மருளருண கிரிபரா
பரமெயெ னன்பினிறைவே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்சுகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. க0.

பரமபதி.

திருவாத வூரடிகள் சொற்றவா றடிசிரசு
செப்பொணு ஞானனின்ணுய்ச்
செறிநனக் கடிவினவி லேழ்பாத லங்களுஞ்
செல்லான நிலையிலென்றும்
பொருளாரு முடிவினவி லுணாயிறந் தேநின்ற
புலமான நிலையிலென்றும்
பூதபௌ ஷியவர்த்த மாநவுர ஞலுநல
போதமறை மறைகளாலுந்
தெருளான வாகம புராணங்க ளாலுமணி
சேரேனை முறைகளாலுந்
திட்டப் படுத்தவொரு குணமுளனு மல்லயிச்
சிறியனென் மனதுவாக்கா
லொருதாறு செய்தோத வமைவையோ வெனையாள
வுள்ளவா நந்தவினவே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. க.

இருள்வலி நிழற்போலு மறிவுமய மென்னநீ
　　யெங்குமொரு பூர்த்தியாக
விணையின் றிருந்தாலு மந்தவிருள் வலிதுணி
　　யிலங்குபடி கத்திலொளிர்தல்
பொருவவான் மாக்களில் விசேஷமா நிகழ்வையெனல்
　　பொய்யன்றிவ் வுண்மைபுணராப்
புல்லறிஞ ருணையறிய வல்லரன் றெனறிணம்
　　புன்னெஞ்ச முடையபேயேன்
றிருவருட் குப்புறம் பாகநின் றேசொற்ற
　　தெளிவுகண் டெங்குநிறையோர்
செல்வப்பெரும்பே றுறப்போ கிறேனுனது
　　திருவுள வுரித்தென் றுகூ
ஒருகிருபை யென்பக்ஷ மாவதெக் கால்கொலோ
　　வொள்ளருட் பிரவாகமா
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
　　யொளிர்கின்ற பரமபதியே. உ.

பசுபாச மென்றறை யிரண்டுமவை களையருட்
　　பாங்கிற் றெழிற்படுத்தும்
பதியான தெய்வமு மநாதிநித் தியமெனும்
　　பசுமைத் திறத்தினுனு
மசலவுல காரம்ப மின்னகா லென்னவோ
　　ரளவையில் லாமையாறு
மகிலத்தி னுள்ளவெவ் வறுபவமு மெத்தனையோ
　　வயநங்க டோறுமலைபோல்
விசனமுங் கடியுமா வந்ததொன் றுருமிவ்
　　விதிநள் குணர்ந்தவென் றன்
விவேகமன தும்புதுமை யாயின்னு முளுமெனின்
　　விவேகிக ணகைத்திடாரோ

வுசிதவுள் ளினையுதவி யிருவினைச் சமநிலையி
　　லுறையவைத் தருளியணவே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
　　யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௩.

போதல்வர லாயுள்ள தநுவா யநாதிப்
　　புணர்க்கையாய் மூலமலமாய்ப்
புகல்பாச மாகிய வசித்தையும் போதமுள
　　புருஷனு கியசித்தையும்
பேதப் படுத்திப் பிரிக்கின்ற விரமும்
　　பேதமி லபேதமாகப்
பிறங்கவைக் கின்றவொர் சுபாவமும் பரமவுன்
　　பேரருளி னுக்கலாதி
யாதொருவ ருக்குள்ள தோவிந்த வூராண்மை
　　யாக்கைவிழு முன்னென்கணே
யாணரோ டெய்தநீ யருள்செயா யேலிங்கி
　　யாரையொரு தஞ்சமென்பே
னேதரிய தேஜோ மயாநந்தமே யெந்த
　　னுள்ளுக்கு ளிமிருமன்பே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
　　யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௪.

பாசஞா னத்தினி லிருந்துகொண் டேயண்ட
　　பகிரண்ட மெங்குமலரும்
பதிஞான வுயிர்முத்தர் நாமென்று தம்மையும்
　　பதியையுந் தெரியாமலே
பேசியினி வருகின்ற புதைநீக்க மரணமே
　　பெரிதெனும் விதேகமுத்திப்

பேறென்று கொன்னுறுதி கொண்டுதிரி பவனெனப்
பேரருட் பொலிசைநெடுந்
தாசனுங் கோடற்கெ னல்லுள்ள மொப்புமோ
சகஜசன் மார்க்கநுவலுஞ்
சைவசித் தாந்தமு மிடங்கொடுக் குங்கொலோ
தண்ணளி புரிந்துமனமா
மூசலி லிருக்குமெனை யுன்னருட் பீடிகையி
னுறையவைத் தணவியருளே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ரு.

அரியவிர தச்சூர பதுமனை வலாரியை
யருச்சுநனை வெள்ளிபொன்னோ
னலகைமுலை யுண்டோனி யாதோ ருபாயத்தி
னுலுனை மயக்கியதுபோல்
விரிகருணை யதனாலே நம்பிநிற் கின்றவென்
விவேகவுணர் வையுமயக்க
மேதினியி லொருவரா லாவதோ வாகாதுன்
மேதக வருட்பெருக்கா
லிரிபுமல விருளின்மின் மினிபோ லிருக்குமென்
னிறையறிவை விண்ணின்மணிபோ
லிலகவனை யாமலும் பொருளை யறியாமலு
மிரண்டறப் புல்கலெனுமோ
ருரிமையடை யாமலும் போவதுன் டோகருணை
யுள்ளவா நந்தவின்னே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. சு.

எவ்வுயிர்த் திரளினு மெலாவுலோ கங்களினு
　　மேகநிறை வாயிருந்தே
யிக்கால மக்கால மென்பதன் றெக்காலு
　　மியாவையு மறிந்துகொண்ணுன்
செவ்விய பெருந்திரு வுளத்தினுக் கறியாது
　　செய்கரும மொன்றின்றெனத்
திட்டமா யோர்ந்தவென் னுன்னமது தனையொத்த
　　சிற்றறிஞ ரறியாமலே
யிவ்வுலகில் யாதோர் சமூக்கிழைத் திடல்போல
　　வெம்பிரா னுமுனக்கூஉ
மெட்டா திழைக்கவெனு மாயினிப் புன்மைக்கு
　　மேற்றமுள தொன்றுகூறற்
கொவ்வுமோ வையவில் வாறுன்ற னடிமைநா
　　னுறழ்வின்றி மருள்வதென்னே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
　　யொளிர்கின்ற பரமபதியே. எ.

பூர்வகா லத்துநன் முனைவரிறை முதலியோர்
　　போற்சொலுஞ் சொற்பலிதமும்
புநிதயக் யங்களிற் சேதந கிருஷ்டியும்
　　புணர்திநத் தேபெறுகையுஞ்
சீர்மல்கு மந்த்ரவலி யாற்சொல்லு மாறொரு
　　சிலீமுகம் புரிசமர்த்துந்
திவ்யதவர் வாக்கொன்றி னலஷ்ட சித்தியுந்
　　தெவ்வற நடக்குமணியும்
பார்மநுடர் முனிலையிற் றேவதைக ளுக்கோர்
　　பணிப்பதுவு மிந்தநாளிற்
பட்டப் பகற்குக்ய மாயிருத் தலினாலே
　　பாவியே னுக்கிங்ஙனே

யோர்கிருபை பெரிதாக வருளவழி யில்லையோ
வொப்பிலா வாண்மையுடையோ
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௮.

பொற்கலச முலையின ரின்பமே சுகமெனப்
புத்திசெய் கின்றபேரும்
புரிகரும மேநலந் தருவதா யுள்ளியப்
போக்கினின் றுழிதருவரு
நற்களியை நல்குவது நற்கால மிக்கால
நாஞ்செய்வ தேதென்பரு
நல்லுயி ரடக்கமெந் திரமந்த்ர மௌஷத
நமக்குறுதி யெனநிற்பருஞ்
சிற்கடவு ளன்றென வறைந்திடா தேனுமிவர்
தெருளற்ற வுலகாயிதர்
செய்கரும வாதிமுத லோரொனு மனீச்சுரச்
செப்பவா திகளிரொருசா
ருற்சாக மாகப் பொருந்துபவ ரல்லா
லுனக்கன்ப ராவரலரோ
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௯.

சன்மநிலை னைத்துறந் தரியதே வைத்தலந்
தனில்வசித் திறைமைசாலுந்
தபவேஷ தாரியாய் விண்டுபத் திமையோடு
தண்டுழாய் கொண்டுநல்குங்
கன்மமுற லந்நம் படைக்கின்ற தன்மமுங்
கைக்கொண்டு நின்றவொருவர்

கடுவமத விஷபேதி யான்மரித் தார்வல்லமை
    கழுமுதென் கேரளத்தே
நன்மவுநி யாமூன்று வற்சர மியாதேனு
    நாவினுக ராதவொருவர்
நசித்தனர் விரைப்புளவை யாலாத வெருட்டுவினை
    நசியாது னருளில்லையே
அன்முருக னேனந்த வருளலா தய்வனே
    வரவருண கிரியடிகளே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
    யொளிர்கின்ற பரமபதியே. க0.

சுப்ரமணியப்பரமம்.

கடல்கோறு நிலையிலுன் கருணையொன் றுண்டெனிற்
    காசும் பெறுநதிகளுங்
கைலைவை குந்தமம ராவதியு மெச்சவே
    கநமேரு வாகுமிலமேற்
றடமஹா மேரன்ன வளதுஞ் சணத்திலே
    தண்ணியவொர் திடமாகுஞ்
சரதமுள வெந்தையே யிவ்வுண்மை யறியாது
    தன்சத்தி கொண்டுழிதரும்
படருளா ரதனொனைப் பற்று தகற்றிநற்
    பரிவோ டுனக்குமெற்கும்
பற்றிருக் கும்படி புரிந்தவருண் முற்றிலும்
    பகூதம்வைத் தருள்செயாதோ
சுடர்களைச் சுடரவே செய்பரஞ் சுடரோ
    சுகாதித முக்திமுதலே

துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௧.

கத்தாவை நாம்பிரிய விலையென் றியாதோர்
களங்கந் தனைக்கழுத்திற்
கட்டியே தூங்கவைத் ததுபோல வுளபடி
கருத்திலை கட்டவறியார்
வித்தார ஞானநூ லைப்பெட்ட கத்துளே
மேன்மையா வைத்துமூடி
விகமிட் டதுநேர வுட்பொருளை யுள்ளுளே
மெய்யாக வைக்கவறியார்
சத்தான தெய்வமொன் றுண்டென்று கூறுவார்
சந்தேக நீக்கமறியார்
தமியனை னிந்தவப லங்களுங் கயல்படத்
தண்ணளி புரிந்தவுன்றன்
சொத்துவச் சித்தமெம் பாக்கிய மலால்வேறு
சொல்லவொரு சிறிதுமுண்டோ
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௨.

பிறர்நயந மறியாது துய்த்தலைப் புல்லர்நகர்
பிழியூன் விலக்கியுணலைப்
பிரபாவ மானகண் மணிமாலை யேமம்
பெருக்கவணி நேமத்தினைச்
சிறுமையர் தமைப்பரிச நஞ்செயா வுழுவலைத்
திவ்யசிவ சம்பந்தமாச்
செப்புநற் சைவசம யத்தோளி யென்றெணுஞ்
சிந்தையர் சிதாகாசமாய்

நிறைவுமுன் னேடுமல மற்றதல் லாவியது
    நீதா னெனுமயிலொன்றாய்
நிகழ்தல்சிவ சம்பந்த மென்றுமது வேதைவ
    நெறியந்த மென்றுமரிய
துறவரா லுணர்நிசா தனமறிதல் சுலபமோ
    சுகவின்ப வம்போதியே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௩.

சிவஞா னமயமின் றுயிர்வதைப் பவருந்
    தெருட்சியா சாரமின்றித்
திழ்ப்புடை யில்காரி புலாலுண் சழக்கருஞ்
    சிவமந்த்ர முச்சரிக்கப்
பாவன விலிங்கதா ரணமென்ப [illegible]ங்கொளப்
    பாத்திய முளாரன்றெனப்
பரர்சைவ தந்திரந் தனைமீறு பவரும்
    பசுந்துளவ மணிபவர்க்கு
[illegible]விப விலாகரி புலால்படைத் துன்[illegible]ர்
    குறுந்துகளு மிறுதிகாளிற்
கொடியபூ தப் * பிசா சின்கதிமை யடைதல்சூர்
    கூர்தல்கட் டென்றுமிக்க
தூவுடைய முதனூல் விளக்கல்பொய் யல்லவே
    துகளிலார் நெறியில்வருவோய்
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௪.

---

* [illegible]

அக்கநெறி வுழியெழுங் கானலைப் பார்வையா
லம்புலியை யாதித்தனை
யவிர்கின்ற தீபிகையை நோக்கியே பாலிக்கு
மகவினையி னுன்மனத்தே
சொக்குறத் தோன்றுளிக ளைத்தெவுளு மசபையிற்
சுடரொளியை விந்துநாதச்
சோதியைச் சுத்தபர மாயையின் காந்தியைத்
துரியச் சுயஞ்சோதியா
யெக்கணு மியங்குநீ யென்றெண்ணி மெய்ச்சோதி
யினையறிந் திலகுபேரியோ
ரென்பர்நா மென்றஹங் காரமுறு மூடமில்
வேழைக்கும் வருவதுண்டோ
துக்கமில் லாதபரி சுத்தசுக வாழ்வையென்
சொந்தப் படுத்துமரசே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ரு.

வெஃருஜனத் தொறுவொன்று சேரநன் மாமக
விழாவங் குடந்தையின்கண்
வியப்பா நடக்கவருள் செய்தெனையு மாண்டுற
விதித்துநான் மீளுமமயர்
தருதிசா வித்திருப் பாவெனும் புத்தகந்
தனின்முதற் செய்யுளெனவே
சாற்றுபா ராதிகொட் டக்கநெறி வென்றெழு
தனிப்பாடல் வாயைம்பதும்
மிருமெட்டு முள்ளவொரு பிரதியையு னன்பினர்
விலோசநங் கட்குமறைவாய்
வேறொருவர் கைக்கொள வமைத்தையின னேயுனது
மேதைக் கருத்தென்கொலோ

சுகுணவரர் முதல்வவென் மனதுறுவல் கூராது
சொல்லியருள் புரியவேண்டுந்
தங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. சு.

நின்பூர ணத்துவ வியாபகத் தன்மையை
நிரப்பின்றி யுற்றுநோக்கி
னித்தமு மநித்தமுஞ் சுத்தமு மசுத்தமு
நிராகார வாகாரமு
மன்போடு கடினமுஞ் சஞ்சல வசஞ்சலமு
மாண்பெண் ணெனும்பேதமு
மந்தரமு மாதபமு மாநந்த முந்துயரு
மாசையு நிராசைநிலையு
மென்போல விழுதையு மெலாந்தெரி விவேகியு
மிரண்டொன் றெனப்பிதற்றற்
கிசைந்தநூல் கற்றுளா ரோடுகல் லாதவரு
மின்னுமற் றுள்ளவெவவையுந்
தன்பேது மற்றநீ யேயென்றே யாமிதிற்
சொல்லுமெற் கிடனெங்ஙனே
தங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. எ.

எல்லாஞ் சிவன்செய லெனுந்தகைமை தனையுணரி
னிரவுபக லற்றநிலைய
மெட்டாது போமோ பிராணசல மும்போத
மென்றகுடி லச்சலகமுஞ்
சொல்லாக ரங்கருதி யுபயவினை யென்னுமலை
தொட்டிலி லிருந்துவளருஞ்
சூர்மனமு மம்மனஞ் சென்றுவரு மிந்தியத்
தொறுவுமவை பற்றிநிற்கற்

கில்லான படிவமு மப்படிவ னேவாம்பலா
    னெழுகின்ற வபிமாநமு
மிரிபாய காமாதி யாறுபெற் றியுமா
    யிராநின்ற ஜீவச்செயல்
சொல்லாம லோடுமல் லாதுபின் றொடருமோ
    துரியவிவ் வுணர்வையருளே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௮.

பையண்ட மண்கசிவு மாநச மெனச்சொலும்
    பாலுழி யுதித்தவெல்லாப்
பசுக்களுக் கும்பிரா னென்பதை விளக்கிடப்
    பசுபதிப் பெயருடையனாய்
மெய்கண்ட தேவர்முத லோருமரு ளாதிக்ய
    மெய்க்குரவர் நான்குபேரு
மெய்யா விரித்ததிரு வாக்குகட் குண்ணின்ற
    மெய்வஸ்து வாய்விரியுமென்
னையநின் பெரியதிரு வருளையே முன்னிட்
    டநாரதமு நிற்குமிந்த
வடிமைகா ரியமிநான் மலகல்லி யெலிபிடிப்
    பதுபோ லிருப்பதென்னிற்
றெய்வமரு வாதவுன் றொண்டர்க ளடைந்தவொரு
    தொய்யலெவ் வாறுகுறுகுந்
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சுப்பரமணி யப்பரமமே. ௯.

பரமதா தாவாய நீயெனை யணைத்தருள்
    பணிக்காது விடுவதென்னிற்
பாலித்து நல்லருள் புரப்பதா யருள்செய்த
    பக்ஷமுள நுந்தன்வசநந்

தரமிலா மற்பழுது படுமெந்த னெஞ்சுமதி
சஞ்சலப் படுமின்னனுஞ்
சாருமே லென்னென்ன மெவ்வண்ண முற்றுறுஞ்
சஞ்சிதத் தாலெடுத்த
புரமளவு முள்ளவா ளுளெப்ப டிச்செனும்
புகலுன்னை யன்றியிலேயே
புங்கவர்கள் கடவுளே புரிவுடையர் செம்மலே
புனிறுமர பற்றபொருளே
சுரர்புகழ வுளவெந்தை யருணகிரி பிரசந்ந
சுவாநுபூ திச்செல்வமே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. கo.

இன்பப்ரவாகசிவம்.

சந்திர ஜடாகுட ஞய்நின்று சநகாதி
தாபதர்க ளுல்வருணரச்
சாற்றுது சாற்றிய சயக்குறிப் பும்பரா
சரன்மக்க ளாறுபேர்க்குச்
சுந்தர வயிற்கடவு ளாய்நின்றவ் வண்ணமே
சொல்லாது சொன்னபொருளுஞ்
சோமசே கரனையொரு சீடனு கக்கொண்டு
சொற்றவுப தேசவுணர்வு
மெந்தவகை யானும்விப ரீதப் படாதவொ
ரெதார்த்தமதி மார்க்கமுடிவா
மெம்மதங் கட்குமெட் டாதவதி ரகசிய
மௌனப்புகற வுள்ளவன்றே

விந்தநிலை யைத்தானே நானெய்த நினைவது
　　ளிரங்கியருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
　　ரின்பப்ர வாகசிவமே. க.

சிவபோ தத்தரள முள்ளளவு நத்தந்
　　திவாப்போலு மாறிமாறித்
தேய்ந்தெழு மறப்பொடு நினைப்புமறு மோபெரிது
　　சிறிதெனும் விகற்பும்விடுமோ
கேவல வபேக்ஷையு முபேக்ஷையு மொடுங்குமோ
　　செழுமுபவ புண்யமிறுமோ
கிரமமுறை யாயெய்து ஜநநமர ணங்களுங்
　　கிட்டாமல் விட்டொழியுமோ
பாவலர்க ளாலும்விவ ரிக்கரிய கைவல்ய
　　பரமசுக மதுவும்வருமோ
பரமகரு ணாகரப் பெரியதிரு வுளமெங்கள்
　　பக்ஷமா நின்றுகருதற்
கேவல்கொளு மாயினப் போதசல நங்கெடற்
　　கென்னதடை யென்னதடையே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
　　ரின்பப்ர வாகசிவமே. உ.

இப்பியூ னிடைநல்ல முத்தமது பூத்தன்ன
　　விதரப் புலானுடற்கு
ளியமான னைத்தங்க வைத்தந்த வுடலிலே
　　யிட்டபல துளையிருந்து
மொப்புடன் விதித்தவெல் வைக்குமுனம் விட்டேக
　　வொட்டாம லதிரூக்ஷூமுழ

வுபாயபந் தம்புரிந் தவ்வுடம் பேரில்லி
    னுட்கிடந் தானுமாதன்
றப்புடை வியாபியா கப்பல விடங்களிற்
    றரிதத்தி லெய்திமீட்டுந்
றவக்குவி லடங்கிநின் றுணரவும் விதித்தவுன்
    சூக்ஷும வருட்சத்துவ
மெப்படியு மென்னையெனக் குக்கொடுத் தருளா
    திருக்கவலி யற்றதலவே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
    ரின்பப்ர வாகசிவமே. ௩.

* கேட்டல்சிந் தித்தலா யுளவபர ஞானமது
    கிட்டியுள் ளாருமதன்மேற்
கேடற்ற தெளிதல்பர நிஷ்டையா யுளநலங்
    கெழுவுபர ஞானமுளருங்
காட்டுமு னருட்கடிமை யேயாவர் பந்தக்
    கசட்டுநெஞ் சுடையநாயேன்
கனமுள்ள வன்னெறி லொருவனு யாவனே
    கருணைக் குரித்திலார்க்குங்
கோட்டமில் லாதநின் னடிமைப் பெயர்ப்பெருமை
    கூறநடி வுண்டுகொல்லோ
கூறிய திருவருட் பாங்காக வேயெனது
    கொள்கைநனி பெருகவடியா
ரிட்டநடு வேயிருந் துய்யவொரு சித்தமு
    மிருக்கவருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
    ரின்பப்பிர வாகசிவமே. ௪.

---

* கேட்டல் - ஞானத்திற் சரியை, சிந்தித்தல் - ஞானத்திற் கிரியை, தெளிதல் - ஞானத்தில் யோகம், நிட்டை - ஞானத்தின் ஞானம் என்றும்.

மோட்டுவெம் பசிவந்த காலூண் விரும்பிநன்
மோடது புடைக்குமிக்க
மோகமுற் றுண்டவுட னவ்விருப் பின்விளரி
மூசியு ளடங்குமதுதான்
மீட்டும்வரி னவ்விருப் பானதுவு மெழுமிவ்
விதம்போலு முன்னுமுணவொன்
விளர்மேதை மீக்கொண்டு விந்துறி னலந்த
வேலைபெண் விழைவுவந்து
வாட்டுமது தீரினதில் வேண்டாமை யெய்துமது
மறுபடியு மூறினந்த
மயலது மெழும்புமிவ் வாதையறு மாறுண்டி
மட்டுப் படுத்தியுறழ்வே
யீட்டுமடி யார்சங்க மதினு ணிருக்கவுமொ
ரொண்ணமருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமசிவ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ரு.

வேண்டா மெனத்துறந் தவர்களு மிளம்பிடியர்
வேட்கைமயன் மீண்டுமுண்டாய்
வெதுப்பலா னதுவுண்டி யாலுற்ற தென்பதும்
விருத்தரொடு பேடியர்க்கும்
நீண்டகுறி யோங்கலில் லாதிருந் தும்வஞ்ச
நியமைத் தழீஇமகிழ
நெஞ்சமுண் டாவதா லதுமன திடத்திலே
நின்றெழு விடாயென்பதும்
காண்டகஞ் செறியிந்த மகியின்மிக வுறுதியிக்
காமநோ வாயதன்பங்
கைதொடு புசிப்புமன துங்குறைந் தாலன்று
கடுகளவு மிறுவதில்லையா

வீண்டுநா னிற்கவுள் னின்னருட் பெருவகை
யெக்காலம் வாய்க்குமையே
பேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ௬.

இதயார விந்தத்தின் மனமது வியாபார
மிடுகால் குணக்கினுள்ள
விந்த்ரதள மாதியா யிசாந தளம்வரை
யெப்பெண் டளங்களினுமே
* பதவாளி யாநல்ல சுகிர்தசிந் தனைகொடிய
பண்பாய கடினசிந்தை
பாபசிந் தனைகெட்ட கோபசிந் தனைமாசு
படுசமு சயச்சிந்தனை
துக்கமாய சலநசிந் தனைகரும சிந்தனை
துளக்கவயி ராக்யசிந்தை
சூழ்கருணி கைதனிற் கனவக்ர நடுவிற்
சுழுத்தியென நிற்குமிதனை
யிதவான நன்றகவி லார்வயஞ் செய்துய்ய
வெளிதோவெ னந்தாதியே
பேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ௭.

தோடகப் போதுபோல் யாதொரு சுகங்கண்டு
துண்டமா னதுமலர்வதுந்
துக்கமது கண்டது சுருங்குவது முண்டெனிற்
றுகளற்ற நிருவிகற்பங்
கூடுமோ கூடாத தேலசங் கதமான
குணரகித பரமவின்பங்

* பதவாளி=வரிசைக்கிரமம்.

குறுகுவது மெப்படி யுணைத்தஞ்ச மென்பார்கள்
கொள்கைக் குவந்துநித்ய
விடருளு மடிகளே வேதவே தாந்தநெறி
மிளிரவரு பரமபதியே
விபுலமதி லேபணஞ் சோறெனு மிரண்டுமே
மெய்யென் றிருந்துவிளிவா
ரோடனுக் கெட்டா விராசிய விலாசமே
யாதினும் வல்லவிறலோ
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. அ.

புண்ணியம் பொருளின்பம் வீடெனப் பெரியர்நூல்
புகலுநால் விதமுமோர்ந்து
புரணகுரு தந்தவொரு மொழிபெற் றதற்காய
போக்கில்வினை நன்னடைகளுந்
தண்ணிய சுகோதய விருத்தியுமொ ரற்பமுந்
தன்னையக லாமலங்ஙன்
றனைவிட்ட கன்றதவ றெவ்வளவும் வந்துபின்
சாராம னிற்குமிக்கார்
கண்ணிலுள கடவுளே யிந்தமேன் மார்க்கமுங்
காசுடைய வென்போலரூக்
காமரோ யாளர்க்கும் வருமோ வரற்கொரு
களங்கமில் லுபலாளன
வெண்ணம் பகுத்தந்த வெண்ணமு மிறக்குமோ
வெல்லையினி லென்னைவைத்தா
ளேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. கூ.

பிதாவெளவை மனைமகா ரிகுளைநட் பில்லமன்
பீதக மெலாய்வெறுத்துப்

பிரிதலுஞ் சுகமழுகு வேண்டாமை கோரியுள
பித்தையை நிமிர்த்துவெட்டி
மதாபிமானஞ்சாதி பேதந் துறந்துவாய்
வாளாமை கொண்டுபசிநோ
வரினைய மேற்றுண்டு மிருகராஜன்போல்
வலப்பார்வை யாநிற்றலுஞ்
சதாசாது சங்கத்தை நீங்கா திருத்தலுஞ்
சருகாதி யுண்டடவியிற்
சஞ்சரித் திடலுநல் லார்சல்ல மனமசஞ்
சலமாக நிறுவவன்றோ
இதாகிதமில் சுத்தவிந் நிலையையெற் கருளெந்தை
யெனுமருண கிரியடிகளே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ௧0.

ஆநந்தமானபொருள்.

பொன்போலு மேனிபிறழ் சித்தர்கட வுளர்பரவு
புநிதபதி யாகியெனது
புந்தியைக் கவர்கின்ற வன்பாகி யவ்வன்பு
பொதுளுமுதன் மூலமாகி
மின்போ லநித்தமுங் கெப்பொருள் களுக்குமோர்
விழுப்பொருள் விபோயமாகி
மிளிர்பரஞ் சோதிமய மாயுள வுனக்கெங்கும்
விகலமில் கால்கரங்க
ளின்பாய சங்கதக் தருநா வருஞ்செவிக
ளேதமில் லாதகண்க

ளென்பன விருத்தலா லென்னெண்ண மென்சொல்வினை
யெல்லா மறிந்தென்முனே
யன்போ டுரைப்பன வுரைத்துநல் குவநல்கி
யருளல்பிர யாசமன்றே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. க.

துணிவுசான் முதனூல்க ளின்சம்ம தத்தையுந்
தொல்லறிஞர் வெகுதெள்ளிதிற்
சொற்றிய நடுக்களையு மவமதித் தத்தனது
சொற்பவறி வுக்கிணங்கக்
கணிதமிட வுளநாத நக்கருத் தானது
கணிதமில் லாதபெரிய
காரியங் களினன்று தீதுபோ லப்பரர்
கருத்திலே தோன்றியையப்
பிணிதரற் கானசில வற்றையிற் றெனமுடிவு
பேசிடத் துணிதல்சிதடர்
பெருமாவை யித்தகைய தென்றறுதி செய்யுமொரு
பெற்றியைச் சிவனுமல்லா
லணிமல்கு தீர்வைக்கும் வருமோ வராதேயெ
னந்தரங் கச்செருக்கே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. உ.

வெகுமுந்தை யாமிந்த வுலகினுண் டாகாத
விவகார மெதுவுமில்லை
விளைந்தவிவ காரங்க ளுக்குரிய ஞாயமும்
விளையாது போனதில்லையென்

தகல்கிந்தை யோடுமோ ராதிந்த நாளிலோ
    ரபூர்வவிவ காரமதுநம்
மகத்மீத ஜனித்துள்ள திந்தைமுன் னொருவரு
    மறியார் வருக்குநடுவுந்
தகவந்த தில்லையென் றெனுமஞ்ஞை போலுமித்
    தரணியிலோ ரஞ்ஞைசொலவோ
சகலசந் தேகமு மிறந்துதெளி வுளபரம
    சாதுக்கள் சரதவன்பி
னகவின்ப வமிர்தப்ர வாகமே யேழையே
    னஞ்சலிக் குங்கடவுளே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
    வாநந்த மானபொருளே. ௫.

இத்தரி லன்னையுத ரத்தினி லிருந்துதிக்
    கின்றகா லத்திலேயே
யெவருக்கு மதலாதி தானங்க ளிற்றவள
    வேயமுப் புண்டரம்பா
லொத்ததிரு மண்ணூர்த்த புண்டரந் தீட்டியு
    முலோகித வுடுக்கையிட்டு
முபர்சிறுவை யைக்கையி லேதந்து முடிமழித்
    துறுலிங்க வரியறுத்து
மத்தனு கியதீ யனுப்பினு யேற்றமிழி
    வறைவதற் கெய்மதத்தி
லம்புவியை ::றம்துக்க சுகமில்லை யுண்டெலா
    வவதியும் பொதுவாகவே
யத்துவித வர்ணக்கு ளுளவித்தை யுணரா
    ரபேதவுணர் வுணர்வதுண்டோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
    வாநந்த மானபொருளே. ௬.

சுதரிசநம் வண்டாதி குறிகளை யுடம்பிலே
சுட்டுவிஷ யக்கடற்கட்
டோய்பவர்கள் பாறு மிறந்தவுட னற்பரம
சுகமண்ணு மென்றிருக்கு
மிதயங்க ளக்குறிக ளிட்டவுடல் விடுமென்னி
னெனனவை தமக்குரிமையென்
றெண்ணாத தும்புநித ஞானமில் லாதுகதி
யின்றென்ற சுருதிமுடிவின்
விதியையுண ராததும் பேதைமை யெனற்கிந்த
விபுலமிசை யையமென்னை [மொர்
மெய்ப்பொருள் விரும்புவார் பொய்ப்பொருள் விரும்பவு
விதியுண்டோ வையவிதனை
யதரிசநர் கண்ணறைந் தாவதென் பற்றிலா
ரரசேயெ னறிவினரசே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. ௫.

மாயா விகாரமா யுள்ளமத விவகார
மாயா திருப்பளவுமான்
மனமசங் கத்துவ மிலாதுசங் கேதமயன்
மருவியம் மாயையென்னும்
பேயா லலைப்புண்டு திரிமக்க ளும்விவித
பேதமில் சிவோதயத்தைப்
பெறுவதுண் டோவிவ் விபூதியுமு னடிமையைப்
பின்பற்றி நிற்பதுண்டோ
தேயாத செல்வமே தெள்ளமுதி னின்பத்
திரட்சியே சீனிநெய்பால்
சேர்ந்தமது ரக்குழம் பேகரும் பேநறுந்
தேனே யெனக்கயலதா

யாமாம லென்னகத் தேவலிய வந்தநல்
லறிவேயெ னன்பின்விரிவே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. சா.

உதித்தொடுங் கிடுபெற்றி யுள்ளபுன் மைப்பொருள்க
ளுலகினுள் ளனவாயிவவ்
வுபயவகை கட்குமுத லாயுள்ள மேன்பொருளு
முண்டென்ற வுறுதியதுவே
துதிக்கவுள பரதெய்வ மென்றும்யா தொருவனித்
தோன்றுகம் வனைந்ததெய்வந்
தோற்றும லெங்கிருக் கிறதெனி னுனக்கெவன்
றேற்றவிலை யோவங்கெனு
விதிக்கவுள தென்றுமுண ரறிவாளர் நெஞ்சிடை
விளங்குமறி வானநீயென்
மேல்வைத்த வன்பா லியானுமுன் மேலன்பு
மெய்பாக வைத்திங்ஙனே
யதிர்க்கும்வின் னைப்பமெல் லாநன்ன ராமா
றநுக்ரகஞ் செய்தாளரோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. எ.

மெய்யன்பி லாருன்னை நினையா தவாவென்னும்
வேழநக ருங்கவளமாய்
மேதினியி லுளதொப்ப நானிரா திதுகாறு
மெய்யன்பை யானமட்டும்
பையுளில் லாதுநனி நாடிநா டிப்பெறும்
பவுள்சைமெய் தாதிருக்கும்

பரிசையோ சிக்கிலுனை நாடாத வர்க்கிருட்
படலமாய் நாடியன்பு
செய்யடிய வர்க்குநற் றேஜசாய் நின்றருட்
செல்வத்தை நல்குமுன்றன்
றிவ்யதிரு வருளௌனுமொ ராதிசக் திக்குரிய
செயல்வலி பிறழ்ந்ததோவென்
றையமுறு கிறதெனது மநமைய நிற்பிரிந்
தடியேனும் வாழ்வதுண்டோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. அ.

வலியவென் ஞணவ மதாவளந் தன்னையுன்
வாளருட் காளியறைய
வருகின்ற காலமெக் காலமக் காலமுள
மதிநனி துளங்கியென்றன்
றுலிதமில் லாநிலையை யோர்ந்தங்க ணறிவித்த
சுத்தவரு ளையுமறிந்தோர்
துரிசற்ற பரையோகி லேநின்று நன்னகைச்
சுகமுற்ற நிலையின்மேலே
நலிவில்சிவ மெனுநினைத் தரிசநஞ் செய்துநீ
நானெனும் விகற்பிலாது
நற்சுகா தீதசிவ சாயுஜ்ய முறவொரோ
நாட்டமா நிற்கநினையா
யலியணு கிடாதடிய வர்க்கென்று மருள்புரிந்
தாளுங் குகப்பிரமமே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. கூ.

கேவல மெனும்பெரிய வந்தகா ரத்தின்மதி
கெட்டுநித் திரைபுரிவதுங்
கிஞ்சின்மதி விளைசகல மென்னுந் திவாவிலக்
கேவலத் தைத்தணந்து
கூவதனை நோக்குநன வாவிழிப் பதுமுள்ள
கொன்னளவு மறதிநினைவுங்
குறுகாந லத்துவித சுத்தசிவ யோகமுங்
குறுகா தெனுந்நீர்வையைச்
சிவனை யபயா னுணர்ந்ததற் கேற்பவென்
சிர்மதியு மொப்பியதிலோர்
செத்தில்லை யாயினுமு னற்கருணை யன்றோ
சிறந்துகை கொடுக்கவேண்டு
மாவலோ டொண் சகஸ்திரப் புகழ்சொற்ற
வருணகிரி யிதயமுதலே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. ௧0.

ஆநந்தநடநசிவம்.

பருதிபெனு மோர்ஜடப் பொருளிந்த வுலகெலாம்
பரவுவெயி லாய்விழியினுற்
பார்க்கின்ற வெப்பொருள்க ளுக்குமதி விம்பிதப்
பண்டமா யுவமயிலதாய்ப்
பருவமோ ராறுக்கு முதலியா யுளவிதைப்
பண்ணிய நிமித்தமூல
பரனு யநாதியா யஜடமா யறிவெனப்
பகரகண் டாகாசமா

யிருளொளி யெனுமோ ரொதார்த்தவொளி மயமா
யிராநின்ற வுண்மைமனவாக்
கென்பவை களைக்கொண் டளப்பதெவ் வாறந்த
விருவகையு மாகநிகழு
மருமறைக ளறைகின்ற வுவமங்க ளும்போலி
யாமன்றொ ரணுவுமொவுமோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ௧.

எடுக்கா வுடம்பிலை நடக்காத நடையில்லை
யெண்ணாத வெண்ணமில்லை
யிழையாத தொழிலில்லை யேற்காத வேச்சில்லை
யீனாத தாயுமில்லை
படுக்காத பாயிலை யுடுக்காத வுடையில்லை
பாராத தேயமில்லை
பருகாத வுண்டியிலை யணியாத கலனில்லை
படியாத பாஷையில்லை
தொடுக்காத பகையிலை யடுக்காத வுறவில்லை
தொடராத துன்புமில்லை
தூயருட் கடவுளே யினியேனு முன்னருட்
சுகநிலையில் வைத்தாளெனு
வடக்கமில் லாதவென் னெஞ்சமு மடங்கியழ
லானதே கொள்ளொணாதோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ௨.

இருவினைத் தொடருமோ ரறுவகைக் குற்றமு
மிணக்கமில் லைந்துபொறியு
மெழுகின்ற நான்குவகை வாக்கும்வலி குன்றும
லெதிர்மும் மலச்செருக்கு

மொருசிறிது மில்லாத காலையன் றேமுதுக்
குறைவாய முற்றுணர்வுதா
னொளிவிசு மக்கால முன்னையறி வேனங்க
னுபயவா தமுமிறந்த
பெருவெளி மபாநந்த மயமா யிருக்குமொரு
பேருற்று வாழ்வனெங்கள்
பெருமவுன் றிருவுள்ள மெக்கா லிரங்குமோ
பிழையுளே னறிகிலேனே
யருண்மௌந ஞாநஞா நாதீத ககநமே
யமலவின் பப்பரப்பே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ௩.

ஓதிநூல் சாமிமொழி சாதக மெனச்சொல்ல
வுள்ளவொரு மூன்றின்கணு
முண்மையா நின்றுதி யந்தநடு கீழ்மே
லுலப்போ டிதிப்புவிகிர்தஞ்
சாதியெழி லூழுருவ மருவநா மஞ்சலந
சங்காத மாற்றமேதுஞ்
சாராத தாய்வசந மாநசந் தாண்டியொரு
சமமின்றி யறிவாகிய
சோதியா யாநந்த மயமாக மலருமுன்
சுத்தவி டடைதலென்போற்
றாய்மைமதி யூற்றமில் லாரொந்த வாறடைவர்
தொண்டர்கம் பலைசிக்குமெம்
மாதிர நிரந்தர முனக்கடிமை யல்லாம
லார்க்கடிமை யாங்களருளே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ௪.

பச்சிலைக் கீடகடை போலோ ருடம்பினைப்
பற்றியுள யாக்கைநீக்கும்
பண்பியறி வான்மா வெனப்பண்டை யோர்சொற்ற
பழமொழிக் குரியவத்ர
மிச்சையுடை யான்மவர்க் கத்துளிரு வினைநிலத்
* தெய்தவுள பூதசார
மேற்காத சிலவந்த வாறுவினை யளவா
யெடுத்திடு முடம்பென்னவே
மச்சறக் கோடாது செத்தவுட னொருகாய
மருவுமத னுன்மத்தியில்
வருமென்னு நரககற் பங்களிலை நமனென்ற
மறலியு மவத்தமென்றோ
ரச்சமில் லாதறையு மவிவேக ரதிநுட்ப
வறிவுநெறி யுந்தேர்வரோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தானந்த நடனசிவமே ௫.

தவமகிமை யான்மநுடர் சுரர்முனிவர் கட்குநற்
சத்யசா பாநுக்ரக
சாமார்த்ய முளவென்று மதுசுத்த வறிவான
தடஞானி கட்கற்பமு
மெவணுமுண் டாவதின் றென்றுமொழி தந்துசில
ரிட்டநடு † கணைநன்னறு
வீந் ‡ தலரி யீயவிலை யென்பதை நிகர்க்குமீ
தெக்காலு மொவ்வாதெலாச்
சிவமும் பராக்ரமச் செல்வமுந் திருவருட்
சிவஞானி கட்கொளுஞ்

---

* இவ்விவரம் தன்னைபார்க்கவாமி யென்னும் பதிகத்துணர்க.

† கணை=அரும்பு. ‡ அலரி=மலர்ந்தது.

சிங்காம னுண்டென்று மிச்செல்வ முன்னருட்
டிரநெறி யொரினிற்கு
மவஞாந வாய்ஞாநி கட்கடா தென்றமுர
சறையலா மெந்நாளு
மன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தானந்த நடனசிவமே. ௬.

மண்ணின்மிசை யாதொரு நலத்தினைக் கருதியே
மனிதரை வணங்குமனிதன்
மகத்தாய நிலைவணங் கொண்ணு தெனச்சொல்லன்
மலமுறுங் கிருமியமிர்த
முன்றெனு தென்பதைப் பொருவுமுன் னடியர்நம்
முன்னுக்கு ளநவரதநீ
யுள்ளதா லவர்வடிவ மெல்லாமு னிலயமென்
றுள்ளாது மனிதவடிவென்
றெண்ணியிகழ் பதகன்மதி வஜ்ரமுங் கஞ்சனமு
மேகமென் றெண்ணுமுட
விநமத்தி பேயா மெலாவும்பர் முனிவர்களு
மேத்திவந் திக்குமிறையா
ரன்னலிலெ நின்னடிய ருக்கடிமை யாவதே
யாசற்ற பூதிபூதி
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தானந்த நடனசிவமே. ௭.

சடமாக வுளதத்வ ரூபமதி னுடையதரி
சநம்வால் பெறுஞ்சுத்தியுஞ்
சைதந்ய முளவான்ம ரூபமதி னுடையதரி
சநமுமுயர் வுளசுத்தியுந்

திடமான சிவரூப முந்தெருள் சிறந்தசிவ
தெரிசநமு மலைவிகந்த
சிவயோக முந்திவ்ய சிவபோக முங்கண்டு
சின்மய விலாசமாகச்
சுடருமொரு பெரியபே றுன்னன்ப ருக்கலது
சொலமற்றை யர்க்கொவ்வுமோ
துரியவெளி மயசிதா காசசுக தெய்வமே
சுகவருட் கருவூலமே
யடமான வாணவ வராவைவிறல் கெடவே
யகைக்கவரு பேரொாகரமே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ௯

இருபத்து நான்காய வான்மதத் துவமா
யிராநின்ற வசுசிமாயை
யென்னுமொரு * பாழுமே ழாயவித் யாதத்வ
மென்றுள்ள வசுசிசுசியு
மருவுற்ற மாயையெனு மொருபாழு மைந்தாய
மாண்கொண்ட சிவதத்வமாய்
வழுத்துற்ற சுசிமாயை யென்னுமொரு பாழுமுறை
வரிசையா யகியிரஜிதம்
முருகுற்ற பொன்போலு முளவேனு மங்ஙனே
மூன்றுமண் ணென்றுணர்தல்போன்
முப்பாழு மறிவற்ற ஜடமெனக் கண்டுதெளி
மூன்றிற்கு மப்பாலிலே
யருவப் பெரும்பரம வானென் றளாவுபவ
ரன்றேவு ணுக்கமுள்ளா

---

* பாழ் - அபாவம், இல்பொருள் என்றும், இவ்விவரம் சருவேசரபதி ௧ - எ - வது செய்யுள் கவிலறிக. இங்ஙனம் சொரூபசித்திப் பெருஞ்சித்தின் முன் அசித்தானமாயை மறையுமென்பதகருத்து.

ரன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தானந்த நடநசிவமே. ௯.

மெய்யுடைமையீ தல்பகை யின்மையின் சொல்பொறுமை
மெய்யுடைய வெவ்வுயிரினும்
விலகாத காருண்ய மனமொரு வழிப்படல்
விகாரமின் றுள்ளுக்குளே
தோய்யலா நிற்குமுட் கரணசங் கோசநற்
சுத்தவழி யென்றுசொல்லுந்
துணையின்மா நததிர்த்த மாடிநடு நின்றுள்ள
சுப்ரதக ராலயத்திற்
பையுளில் லாதுனைக் கண்டுகளி கூருமோர்
பாக்கிய முளார்தம்மருட்
பார்வைக் கிலக்காகு நாளலோ நலநாள்
பரிந்துதயை குயிறல்வேண்டு
மையனே யருணகிரி மெய்யனே யெனையாளு
மப்பனே யொப்பிலானே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தானந்த நடநசிவமே. ௧0.

நின்மலாநந்தபரம்.

ஆடகந் தன்னிற் பதித்தமணி யணிகல
னலங்கார மாயியங்க
வதிநறு நாறுநறு மலர்மிலைந் தத்தர்முரு
காதிகள பங்கள்கமழ
நிடமுகு மல்குநல் லுடையசைத் திளநகை
நிலாநிலவ வன்னமதனை

நேர்நடையு மஞ்ஞையின் சாயலுங் கோகில
நிகர்த்தவின் ஞேசைமதருந்
தோடகம் போன்முகத் திலகுபசு மஞ்சளுந்
துத்திபடர் தனபாரமுஞ்
சுவர்ணமய மேனியு முடைத்தாயோர் நங்கைமுற்
றேன்றினும் பேரின்பமே
நேடறிவு ளார்கள்சிற் றின்பப் பொருட்டம்பர்
நெஞ்சைவிடு வாரோவெனு
நிச்சய முணர்ந்துமதை நானச்ச னன்றேவெ
னின்மலா நந்தபரமே. க.

பொறையடக் கந்தயா வின்சொல்சிவ பத்திமைப்
புண்ணியம் புநிதமோக்ஷ
பூரண மிவற்றைநச் சிடுமெனது நன்மனப்
புத்திக்கும் வக்ரம்வெகுளிக்
கறைவன்மை கொடுமொழி யதன்மமவ பத்திமைக்
கட்டுடைமை கண்டத்துவங்
கருதுமட மனசுக்கு முண்டாகு கலகக்
கலாங்களைக் காண்கின்றயான்
மிறையற்ற நடுவனு நின்றடிக் கடிஞாயம்
விவரிக்க வுள்ளவொழியா
வினைதனக் காற்றிலே னூற்றிலே னந்தோவென்
மெய்க்கடவு ளாயநீயோர்
நிறைகருணை செய்யினிவ் வண்ணமு மடுக்குமோ
நிகரிலா வாற்றலுடையோய்
நித்யபரி பூரணப் பரசுப்ர மணியமே
நின்மலா நந்தபரமே. உ.

என்கருத் தறியா தொனைப்பேத வாதியென்
றிழிமொழி தரற்கிங்ஙனே

யெய்திற்றவ் வாறுமொழி தந்துளார் நந்தீர்வை
யேகான்ம வாதமான
தென்மலை யபேதவா தமெனப்ப றைந்துஜக
ஜீவபர மெக்காலமுஞ்
செத்தற்ற மித்தையவை சத்தான வஸ்துவைச்
சேர்ந்தன வலால்வேறெனச்
சொன்மொழி பொருந்தாது பன்னுமொரு மூன்றெனத்
தோன்றித் திலைத்தொடுங்குஞ்
சுவாபமா யுள்ளதுவு மப்பிரம மேயென்று
சொற்றியொரு போக்குவரவில்
நின்மலப் பொருளாய வுண்மையே விகாரமாய்
நெஞ்சமஞ் சாதுநிர்க்கு
நெறி* வழுவை யுஞ்சுத்த சன்மார்க்க மொப்புமோ
நிர்மலா நந்தபரமே. ௫.

சத்திய சிவாநுபவ வறிவாளர் திரிபுடி
தணர்ந்தநன் னிலைதன்னிலே
தாமது வெனற்குமது நாமில்லை யெனற்குமொரு
சார்பில்லை யிதுவேமனஞ்
செத்தறிவு மயமான முத்தர்நிலை யாமிதைச்
சிவபர வைக்கியமாகுஞ்
செப்பரிய வாசா மகோசர மெனச்சுருதி
தெற்றெனச் சொனதையுணரா
மத்தர்மன வாக்கினு லொன்றிரண் டென்னுமொரு
வரையறை விதித்துநிற்கும்
மதங்கட் கிணங்கப் பிதற்றுதல் சதாசார
மார்க்கமுடி வுங்கொவ்வுமோ

* இந்த [illegible] பேதவாதிகள் [illegible] இக்கணம் பொருள் மறைந்து கிடக்கின்றது காண்க.

நித்திய சுகாநந்த வாரியே தமியனே
　　னெஞ்சிருளை யுண்ணுநிழலே
நிறைவான திருவருட் கருவூல மேயெங்க
　　ணின்மலா நந்தபரமே. ௪.

நோக்கின்ற நயநங்கண் மூடுற்ற காலந்த
　　நோக்கிலே நின்றதிட்ப
நுட்பங்க ளாயவுரு வெல்லா மறைந்தன்ன
　　நொய்யவுணர் வாயநெஞ்சம்
போக்கின்றி யிரிகின்ற துரியநித் திரையிலே
　　புவநமுந் தானென்பதும்
பொய்யென மறைந்ததா லில்லாத பொய்யெனப்
　　போமோ சிவாநுபூதி
யாக்கமொன் றுள்ளார்கண் மட்டிலவை யழியாம
　　லழிவுற் றிருக்குமென்னு
மையமில் லாதநடு வேநல்ல நடுவென்
　　றதிர்க்கலா மெக்காலமு
நீக்கம்வம் பில்லரிய சிற்பர விலாசமே
　　நிகரிலின் பப்பிழம்பே
நிஜாதிக்ய பரசுப்ர மணியமே யென்னையா
　　ணின்மலா நந்தபரமே. ரு.

விகாரமொன் றில்வாச நாக்ஷயம் பிரசந்ந
　　மீக்கொண்ட தத்வஞானம்
விலகாத நன்மனோ லயமென்ற மூன்றுமே
　　வீடாகு மென்றநாதி
மகாமறையி னந்தமா மெல்லாம் வழுத்துமிவ்
　　வகையுணர்ந் துள்ளநல்லோர்

வாதத்தி லொன்றுமிலை நாதத்தின் மேனிற்கும்
　　வழிபிடித் திந்தநத்தே
மிகாதுமறை வுற்றுக் கிடக்குமழ லேய்ப்பவே
　　விறன்மலத் துள்ளமிழ்ந்தி
மேதையில் லாதிருக் கின்றவுட் பொருளையவ்
　　விறகைக் கடைந்தறிதல்போ
னிகாசமற் றுளதிரு வருட்டகவி னுற்பரம
　　நிஷ்டையிற் கண்டுகொளலே
நியாயமென நிற்பர்மற் றோர்க்கிதனை யோதிலென்
　　னின்மலா நந்தபரமே. சுா.

இந்தநத் துள்ளெரி மறைந்திருப் பளவுமதை
　　யிந்தந மெனப்புகல்வதன்
றெரியென் றியாருமறை யாதகைப் புனையமல
　　மென்றபா சத்தினிற்கு
மந்தரம் வரைக்குமறி யாதபசு வென்றுமே
　　லமலபர மென்றுமதுவே
யத்துவித வாழ்வென்று மறியாத பேதைகட்
　　கறிவிக்க முயலிலுற்ற
பந்தச் சழக்குள மதாபிமா நச்சவம்
　　பற்றவொட் டாதகற்றிப்
பகைதந்து பொய்த்தநெறி யேமெய்த்த நெறியெனப்
　　பண்ணுவதி லென்னதடையோர்
நிந்தையின் றுய்யுநிலை தந்தென்னை யாளவுள
　　நிஷ்களா நந்தசிவமா
நிகழ்கின்ற திவ்யதே ஜோமயா நந்தநிஜ
　　நின்மலா நந்தபரமே. எ.

அறிவுநடை யைப்பிரதி பாதிக்கு மறையென்னு
மாரணந் துவிதமுளதா
லல்லவோ * வத்துவித நீத்தவசி பதகதிக்
கத்துவித மென்றவொருசொன்
னெறியொடு விளக்கிற் றலாலொன் றெனுந்தன்மை
நிகழுமா றேகமென்றே
நிகழ்த்தா திராதென வியக்தமா கச்சுகிர்த
நெஞ்சுடையர் பக்ஷபாத
வெறிதின்றி நன்னடுவி னின்றறிந் திதுவேமெய்
வேதத்தி னுச்சியுணர்வாய்
மிளிர்சைவ நூன்முடிவு மென்றுணர்ந் தழியா
விழுத்தவந் தன்னினுயர்வார்
நெறியிலா ரித்தையறி யாதுமுறை மாறியொரு
நிலையின்றி யுழல்வரந்தோ
நிச்சய † திவோதய சிதாகாச தெய்வமே
நின்மலா நந்தபரமே. ௮.

திமிரங் கடுக்குமடர் பாசமல மெக்கணுஞ்
செறியிற் பெரும்பதியினைத்
தெரியவொட் டாதாவ ரிக்காதோ வொளியாய
தெய்வத்தின் முன்றிமிரமாம்
விமலமில் லாதமல பாசமு மிருக்குமோ
மிக்கசித் தாந்திகாண்மெய்
விளக்குவீ றொன்றொருவன் வினவில்வெரு குக்கண்ணை
விரியிருண் மறைக்காதுபோ
லமலபதி தனையுமல மாவரிக் காதென்று
மறிவான வாத்துமாவை

---

* அத்துவிதம்=அந்தத்துவிதம். † திவோதயம்=ஒளியுதயம். ஞானோதயமென்றும்.

யண்மிவள ராக்கைபோ லத்தெய்வ முன்பாச
    மதுவுமுண் டென்றுமறிவு
நிமிருமெய் யாயவரு பூதிக்க ணப்பாச
    நிகழ் * பருதி முன்னிருட்போ
னீங்காம னீங்குமென் றும்பிறர்சொ லாரோவெ
    னின்மலா நந்தபரமே. ௬.

மலசத்தி விட்டகற் சைதந்ய மெல்லாநின்
    மலசிவந் தன்னைமருவி
மடியா திருப்பதெனி னச்சிவ மதற்கிநம்
    வாராதோ வென்பருணர
வுலகத்தி லேபெத்த ராகின்ற வுயிர்தோறு
    முபயமின் றேகமாக
வுள்ளும் புறம்புநின் றுளசிவ மளப்பிலா
    வுயிர்கடன் னைக்கூடுகாற்
கிலமுற்று நிற்கநடு வின்று † சத் தாகக்
    கிளக்குமப் பொருடன்னுடைக்
கிரியற்ற சித்தொடான் மாவையு மதர்ப்போடு
    கிளர் ‡ சுத்த பாசத்தையு
நிலவுற்ற முத்தியிற் சச்சிதா நந்தமா
    நிற்கவே கூட்டுமென்பார்

---

* பந்தாவஸ்திதும் பரமோதய சப்பதார்த்தத்திற் சூரியனொளி தடையுண்டவளவிலுள்ள இருளே அப்பதார்த்த மீதலாக பிரத்தியேகல் அவ்விருளுண்டென்பதூஉம், அம்மணி தடையுண்ணு விடத்திலுள்ள இருளும் அதிபாவந் தன்சந்நிதானத்தில் மிதந்திருக்கின்றதென்பதூஉம் பருதிமுன்னிருள் நீங்காமனீங்குமென்றதை புணர்த்துமென்க.

† இங்ஙனம் வருகின்ற முத்திநிலை, சைவசித்தாந்த சாத்திரம் கூல் ஒன்றாய மனவாசகங் கடந்தார் உண்மைவிளக்கத்தின் "முத்திதனின்" எனுந்தொடக்கத்து வெண்பாவின் கருத்தையுஞ் சேர்த்து நோக்குக.

‡ சுத்தபாசமென்னலவது ஆணவமலத்தை யடக்கிய திரோதான சத்தியென்றறிக.

நிஜநெறிய னெந்தையரு ளருணகிரி யடிகளே
நின்மலா நந்தபரமே. ௧0.

ஆ திருப்பா - ௧0௩.

பேசாவாழ்வு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னுலகு மண்ணுலகும் போற்று ஞான
பூரணமே யாரணமே புகற வொண்ணு
நன்னிலையே யென்னினைவே நலியா வாதி
நாயகமே தாயனைய நட்பே பெற்கின்
டுன்னிலையெல் லாமோர வுணர்வீந் தாய்மற்
றொருகுறையை நீத்தில்லை யுனையே யல்லாற்
பின்னொருவர் தமியேற்கு முண்டோ வெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௧.

குத்தியகத் துளநிட்டே பத்தைக் காணக்
கூரலகால் வெட்டுவதே வழியல் லால்வே
றுத்தியிலா தொப்பமலத் துள்ளே நாளு
மொளியின்றி நிற்பவனைக் காண்பா னுன்றன்
முத்தியரு ளல்லாமற் பிறிதின் றென்னு
மொழியுமொழி பெட்டிலையே முன்னும் பின்னும்
பெத்தர்களுக் கருளிறையே யருளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௨.

பொருபிணிக்கு மெரிபசிக்கு முரிய பாழ்த்த
புலையுடம்பைச் சுமந்துதிரி புன்னெஞ் சேற்குன்
றிருவருடா னில்லாக்காற் கணக்கா லேனுஞ்
சிந்தையொரு வழிப்படுமோ சீர்மை யாமோ

குருவடிவாய் வந்தினிய வமிர்தம் போலக்
குயின்றுவினை வியவாய்மை யெவ்வா றென்னைப்
பெருவெளியாச் செய்யுமருட் பேறே யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௩.

உன்னருளா லுனைக்கருதி யிருக்கு மிஞ்ஞான்
றுறுநோயுங் கலிப்பேயும் வருத்து மாயி
னென்னசுக மடைகுவனுன் பெரிய வீர
மெளியேன்பா லின்னணமோ விருந்த தச்சோ
சொன்னவனை மருள்வையென்ற தீர்வை யொன்றே
தொழும்பன்வெளி மலையிலக்காக் கொண்ட தற்கோர்
பின்னமெய்தா தருள்பாலித் தாளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௪.

பேடிபெண்ணைக் காமுறல்போற் கல்வி யில்லான்
பெருங்கழகம் புகவெணல்போற் றிருவில் லாதான்
பாடிபுகழ் வள்ளலெனும் பெயரோன் றேற்கப்
படிமீறு சூழ்வதுபோற் பதியா முன்னை
நேடிநிற்கும் பேரளியில் லாத நாயே
னீடருள்வாழ் வடையநினைக் கின்றே னின்பப்
பீடிகைமே னிவைத்தால் வாழ்வே னெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௫.

விதலில்லாப் பெருமவுன்னை யடைவே னாயின்
மிகக்குறளற் குயர்தருக்கே னெட்டல் போலு
மாதுலற்கு நிட்சேபம் வாய்த்தாற் போலு
மந்தகற்குக் கண்பிராப்தி யானாற் போலு
மேதமறக் குணிக்குவாக் குற்றாற் போலு
மௌனவலிக்க யாதுதடை யெந்தா யெந்தாய்

பேதமிறக் கருணைசிறந் தருளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. சா.

மாறின்றிப் பனித்திடுநின் கருணை வான
மாணடியா ராம்பைங்கூழ்க் கிரங்கா தாயி
னூறின்றித் தழைப்பதெங்ங னக்கோ வக்கோ
வுன்னையல்லாற் புகல்சிறிதுந் தனியேற் குண்டோ
காறின்றிக் கசடுபல செய்தே னேனுங்
கருணையுளோய் றன்னடிமை யாகா நின்றேன்
பேறண்டுந் தனியருள்செய் தாளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. எ.

தரணிவதி புருடர்குண மேது மில்லாத்
தனிப்பிரமப் பொருளாய பெரியோ யுன்னைப்
புரணிபொலி புருடர்குணப் புல்லர் யாங்ஙன்
புகாறமே தானறிவார் பூர்த்தி யாய
கிரணவருள் கிடைத்தானுன் வாழ்வே னல்லாற்
கிஞ்சித்தும் வாழேனென் கிழமைக் காய
பிரணவசு வாமியருள் புரியா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. அ.

அசைத்தாட்டு நன்செயலா லடியே னுன்ற
னருள்வேண்டி யேமுயலா விடினு மப்போன்
முசுப்பிடியா முயலினுமுன் கிருபை யாங்கே
முன்னிருந்து முடிக்காதேற் பயனென் னெந்தாய்
தசத்திகையுந் தொழுமோளிக் கெனைத்தா ளைக்கிச்
சத்யசுகம் பெறவுளத்தி னினைத்தல் வேண்டும்
பிசிப்போதஞ் செகுத்துணர்வார் பேறே யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. கூ.

நன்றியில்லேன் றீதுள்ளே னாசையிற் குள்ளேன்
 ஞானமில்லே னானமுள்ளே னல்லார் கொள்கை
பொன்றுமில்லே னுண்மையில்லே னின்மை யுள்ளே
 னீனநெறி இக் கறையிகந்து பரமா நந்த
மென்று முறப் படர்ந்தேனிங் கெந்தா யெந்தா
 யிரமிருந் தருள்சமந்தப் புகழ்சொற் றற்குப்
பின்றைநெபற தாண்டபர குகேசா வெங்கள்
 பெருநேச பாமுநேந பேசா வாழ்வே. ௧0.

---

* குகப்பரமம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வார்சாரு கந்தியிலை மறுவாய் வகுந்தவருண்
 மதியாயிருந்த நலருள்
சிர்சால வுற்றநகு விபெலாம சைக்குமருள்
 சிவநாட னைந்த மெயரு
ஞர்பெர்கு ணந்நிரப மணவாக சுத்தவரு
 ளொளியாக நிற்கு மொருருள்
பார்மிநெந னக்கருளு மருளாகு மித்தையுள
 பதியேகு கப்ப ரமமே. ௧.

அடியார்த மக்குறுக ணுகாத ளிக்குமிறை
 யடருழ்வினைத்தொ டர்பினன்
மடியார்வெ றுப்புறினு மினிதாய ருந்துமிறை
 மறவாரி ருந்து மறமே
நடியாயி ழைத்திடினு நமனுணை பெற்றவர்கள்
 கொடுபோக விட்ட மிலிறை

---

* [illegible]

படிமீதெ வர்க்குமிறை யெனவேயி ருக்குமொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. உ.

தேவாதி கட்கரிய முதலாய ரக்கர்நரர்
செறிபூதர் மற்று முயிர்தாங்
காவாவெ னச்சொலவ தரமாத ரிக்கவுள
கருணாக ரக்க டவுளாய்
மூவாசை செற்றபொறை யுடையாரு ளத்திலவிர்
முழுமாம ணிச்சு டரதாய்ப்
பாவால்வ முந்தமென தறிவாயி ருக்குமொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. ங.

நிலனாள்ப வர்க்குமதி மிடியோர்த மக்குமணி
நிறைபாவ லர்க்கு மடமே
சொனுமூட ருக்குமுயர் குலமேதை யர்க்குமதி
சுழல்பூரி யர்க்கும் விடலே
கலனாயு ளர்க்குமற நலனேயு ளர்க்குமலல்
கடிவானி னைத்த வுடனாம்
பலனீய ருட்சலதி யெனாநானி னைக்கவுள
பதியேகு கப்ப ரமமே. ச.

பெருவான ருட்குயினை நினைவேனை மத்தர்மருள்
பிணிகோள ரக்கர் நிலைநாண்
மிருகாதி பக்கிநகர் வனவேது மச்சவனூர்
மிடலோடி மைப்பி னமனம்
வெருவேலெ னக்குரிமை வெருவேலெ னக்கருணை
விளைவால்வி லக்கி யருளும்
பரிவேசி றக்குநிறை பெரியோனெ னச்சொலொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. ரு.

அணிநாய கந்தரிய மணிநாய கங்குசல
ரவைநாய கங்கு றைவறு
திணிநாய கங்கவிஞர் புகழ்நாய கம்பெரிய
திருநாய கங்க ருடேறு
துணிநாய கம்பரம குருநாய கம்பிரம
சுபநாய கந்த மியனேன்
பணிநாய கம்பிரம மெனவேவி ளங்குமொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. சா.

இகழ்பாவ மென்றவினை யதனல்வி லங்ககம
மெனவேவி ளங்கு யிர்களும்
புகழ்சில மென்றவினை யதனுறு யர்ந்துளவி
புதராயி லங்கு யிர்களுந்
தொகையாயி ரண்டும்விர வியகூவின் மைந்தருமொர்
சுகமேவ வென்றி ருநடம்
பகமாயி டுங்கடவு ளெனநானி னைந்துதொழு
பதியேகு கப்ப ரமமே. எ.

எழிலாயி யங்கும்விழி யிமைபோல னந்தநரை
யினர்தாமி ருந்தி டினுமவ்
விழிபாத வன்கிரண மிலதேல்வி ளங்குவதெவ்
விதமாக லின்ப ருயிராய்
யொழிசேத நங்களுழி யொளியாயி ருந்தமுதன்
முதவிர மங்கி னலனில்
பழியேபெ ழும்புமென நினைவாரி றைஞ்செனொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. அ.

கனிதேுப வன்பரெனு முருகார ருங்குழவி
களெலாநி னைந்த வமய

மினிதாய ருந்துவண முலையாயி றங்குமரு
ளெனுமாட நந்த முடைய
தனியீச னந்தநடு வடிபேத மென்பவைகள்
சமையாத வன்ற னியனேன்
பனியாவு மங்கவருள் புரிதேவ னென்றவொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. கூ.

நயமேகி ளர்ந்துபர சடியானை யெந்தநில
நகமாதி கன்க ளினுமல்
வெயிலேவி ரிந்தபக லினுநா கருங்குமரம்
வினைசோரி ருஞ்ச னையினுந்
தயவோட கம்புறனு முறையேபு ரந்தருள்செய்
தகையார்பெ ருங்க ருணையின்
பயனேவி ரும்பருண கிரியார்பு கழ்ந்தவொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. க0.

பரசுப்ரமணிய வாழ்வு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருஞானந் தனையடையத் தவம்புரிய
வென்னவுமத் திருஞா னத்தாற்
பெருஞானப் பிரமத்தை யறிந்திடலா
மென்னவுநற் பெருமை வாய்ந்து
தெருளான தைத்திரிய வுபநிடத
மறைந்திடுமத் தீர்வைக் கேனு
மருளேனை விடுத்ததுண்டோ வெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. க.

உடம்புமுத லாநந்தம் வரையொன் றுக்
கொன் றுள்ளே யுளவோ ரைந்து
சடஞ்சொலிடு மைங்கோசக் குகைக்கப்பா
லுளகுகனைத் தரிசித் திட்டா
லடங்கடந்த முத்தியெனத் தைத்திரிய
வுபநிடத மதிர்க்கு மத்தை
மடஞ்செறிந்த யானடைவ தென்றெனையாள்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௨.

எம்மூர்த்தி களுமற்று மெல்லாமும்
பரசிவனை யின்னயி லந்தப்
பெம்மானை யறிந்தவனே யிருந்துவினைத்
தாண்டுகிறான் பெரிய வீட்டுக்
கிம்மார்க்க மலதில்லை யெனுமெசுரின்
* கைவல்ய மிசைத்த வாறு
மம்மருளை யறிந்துய்வ தெக்காலென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௩.

சிரத்தைபரும் பத்திதியா நம்யோகங்
காரணமாச் சிவஞா னங்கா
ணிரப்பறிவை வாய்க்குமெனு யசுரின்கை
வல்யவுப நிடதங் கூறு
முரப்பில்லை அக்கவைதா மெந்தவா
றமையுமன் புடையர்க் கிரல்
வரத்தரசே யருள்புரியா யெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௪.

* [illegible], கைவல்ய நவநீதமென்னும் ஒரு [illegible].

ஈச்சுரசா க்ஷாத்காரத் தான்மோக்க
மென்றதர்வ சிரசு கூறும்
பூச்சநந நீத்தாமொல் லார்க் ருமிது
பூர்த்திதரும் பொருந்த மென்னப்
பேச்சுறையத் தடையேதி தடியேற்குக்
கிட்டாது பின்னிட் டாக்கான்
மாச்சிரம மாமன்றே வென்னையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ரு.

சித்தநிரோ தந்தானே சமாதியென்று
மதுவேசாத் தியமா மென்று
மித்தைசொலா வழுநவிர்ந்தா முபநிடதந்
தெற்றெனவே விளக்கா ததற்கு
மத்தையிந்தப் பேதைமையே னடையொழுங்கு
நீபணித்தா லன்றி மங்கா
மத்துடையோ னுய்யவே யென்னையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. சா.

இனியசமா திக்குரித்தா மேகாக்ர
சித்தமநத வீச்சு ரன்றன்
கனிவுகிள ருபாசனையா லாமென * வைம்
மூன்றுபிர காரத் தாள்மீள
நனிபகரந் திருப்திதீ பங்கிளத்த
லானுமந்த னடையுள் ளாரும்
† வனமிதுவன் றென்னநடு வுளதோவென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. எ.

எசில்சித்தி யார்சுபக்க மிரண்டாஞ்சூத்
திரமிருபத் தெட்டி லென்று

---

* பஞ்சதசப்பிரகாரணமென்னும்வேதாந்த சாத்திரம். † வனம் = வழி.

மாசில்சுத்த மானதமாம் பூஜைமகத்
தென்றுமனங் கான்றோர் வன்மை
பேசுபத்தி ஞெனனெதன் றுஞ்செருக்கை
மாய்ப்பணிறை பெறுமென் றுஞ்சொன்
மாசிலித்த நெறியெற்கு மென்றுறுமென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௮.

கன்மழுபர் யாகத்தும் புண்ணியமா
நதிகண்முழுக் காதி யாய
தன்மதபோ யாகமுமவ் வியாகத்துஞ்
சற்சபமுஞ் சபயா கத்தும்
புன்மையின்மா னசமாகுந் தியாநயா
கமுமுறைபே புகலொண் ணாத
மன்னினச்*சைச வப்புராணஞ் சொலுமெனியாள்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௯.

திராவிடவேதத் தாமுறைத்தெள் ளேணத்திற்
சொனபோதச் சிதைவுஞ் சைவ
புராணவளிச் சத்கிறையின் ஞானநிலை
புணர்த்தகவே புகன்ற வண்ணா
மராகமல மாயைகெடிற் சிவனுவன்
சிவனென்னு மமைவு மெற்ற
சாமஞமுப் வேனூற்றப் புதன்புகழென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ௧௦

---

* இஃது சைவபுராணம் ஞானக்கிரியை உ௯ . ௯௩ அத்தியாயம்.

குகசம்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மலி சன்மையி னும்பரும்
  புகழுளி ருந்தரு ளுண்ட வேள்
திகழ்மறை மந்திர வந்தரந்
  திரிபுடை யொன்றொடி ரண்டெனப்
புகறலொ ழிந்துள டங்கிடும்
  பொறைமவு நம்பிடி யென்றுநந்
துகளறு தொண்டர்சு கம்பெறச்
  சொனதில்லை யென்குக சம்புவே. க.

வசுதைதொ டங்கிய ருஞ்சிவம்
  வரைசது வொன்பது மின்றியொன்
சுசிசுட ருஞ்சிவ நின்றிடுந்
  துவிதம கன்றதை யண்டுக
னுசிதவ ருஞ்சிவ மென்றுநன்
  குளவரு ளாந்திய கர்ந்ததிற்
கசிவுடை யென்றனை யென்றுய்வை
  களிகிள ரென்குக சம்புவே. உ.

அவதிக ருந்தனை யைந்தையு
  மகலவ யர்ந்தவர் துன்பறு
சிவமென நின்றன னென்றுரன்
  றெவுடிரு மந்த்ரம றைந்தவர்
துவனில கொண்டுய வன்புசெய்
  துனையில்சி தம்பர வங்கணன்
பவமற நன்றரு டந்ததன்
  பரிவுடை யென்குக சம்புவே.

எனதொழில் கொண்டுக றங்கினு
மிறைபரு ளின்பரு ளஞ்சிகாக்
கனமவு நந்தனி லென்றுபேய்க்
கனன்மது ரந்தர வுண்டகோன்
சொனதுரி யந்தனி னின்றொரு
சுகமடை யும்படி யின்றெனை
மனதுக னிந்துக லந்திடாய்
வரப்பர சென்குக சம்புவே. ச.

மலமழி வின்றிய ருந்திரு
மறைமுக ழும்பதி யென்பதிற்
கலவசி கந்தவொர் தந்திர
கதிவர லென்றென வஞ்சிர
மலையர னின்பெயர் கொண்டுளன்
மனதுக னிந்துமொ ழிந்தவந்
நலனுற வின்றுக லந்தரு
ளயிலரு மென்குக சம்புவே ரு.

உருவெளி யாம்படி யோங்கிய
வொருவெளி ரந்தர வுண்மையை
மருவியிம் மாண்பய னின்மிடவர்
மருவுவ தொன்றுறு விம்மிதம்
பெருகிய வான்சுக வின்கலிற்
பிரிவற வின்கெனை நன்குவை
கருணையி னின்டம காம்பரக்
கனிகிள ரொன்குக சம்புவே. சா.

நியெனை நற்புரி வான்முனர்
நிகழுரு வங்கொடு வந்தநன்

னேயம தர்ப்புற வேசொன
நிலையினி னின்றுப யன்பெறத்
தாயினு மிக்கத யாவினைத்
தருவது முன்கட னுன்கடன்
றாயவ ருட்கரு ணலமே
சுபகர வென்குக சம்புவே. எ.

நால்வர்ந டப்படி நின்றிது
நாள்வரை யின்புய ருஞ்சுகஞ்
சால்கதி பெற்றுள ரன்பது
தாழ்வற விங்கெனை யண்டினுன்
பால்வதி யத்தடை யென்கொலென்
பாலதை நெஞ்சமு வந்தரு
ளூல்க டுதிக்கவ யங்குமோர்
நூனமி லென்குக சம்புவே. அ.

சிந்தையி றந்துசி றந்தவர்
சென்றவ ரம்புனு ழைந்துவெம்
பந்தம கன்றிட வென்றுனும்
பண்புடை நெஞ்சம டங்கலு
மெந்தைக ளென்றுகு ரங்குமன்
பென்பதை யுந்தர லுன்கட
னந்தமி லந்தணர் சந்தத
மன்புசெய் யென்குக சம்புவே. கூ.

அசைவறு நன்மவு நந்தனி
லமொன லும்பொரு ளொன்றையுந்
திசையொடு கண்டில னென்றுசெந்
திருவுள நம்பந டந்துளன்

வசையற வண்டிய வின்புழை
வழிபடு மென்றனை யுந்தனை
பசையருண் மைந்தர்க ளெங்கணும்
பரவிடு மென்குக சம்புவே. க0.

பெரியசாமி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்கிடைக் கடவுள் சேயெனுங்
கந்த வேள்சய கிய சவ்வியப்
புங்கன் மாணவக் கரிலெம் பாதகம்
புரிந்த வோர்மறு டற் *கி ரங்கியப்
பங்கம் விட்டியாட் கொண்ட தண்டெனப்
பகரன் மெய்யெனி லெளிய னேனமு
மங்க மாய்த்தருள் புரிவை யேயருள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. க.

சிந்திற் குந்தனு வாவிக் குந்தடச்
சிகரிக் குஞ்சிறு திடருக் குங்கடந்
தந்திக் குங்குழைப் பன்றிக் கும்வியன்
றூழ்வெம் மட்டமட் டெற்கு நின்னருள்
சிந்திக் கும்பெரி யர்க்கு முண்டிதிற்
சிறிய னுப்புமா றெங்ஙனெற்கினி
வந்திக் கும்முனை யன்றித் திக்கிலை
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. உ.

அனலிக் குஞ்சிறை யலகுக் கும்மலை
யசத்துக் குங்குழை யளக்கர்க் குஞ்சுக

---

* இந்த [illegible].

மனுவுக் கும்பிற மறைகட் கும்முள
　　மாற்ற மெம்மடங் கம்ம டங்கருட்
டனுவர்க் குஞ்சிறி யவனுக் குஞ்சொலச்
　　சகடோ ரற்பமு மிலையு னைப்பணி
மனமுற் றுங்கொனே தளர்வுற் றேய்வனோ
　　வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௩.

அரிய புத்தியின் மிருக மொப்பவிங்
　　கருந்த லும்பொருந் தனுமே கன்மமாத்
திரியுன் மத்தனைப் பொருவ நிற்பணி
　　சிறிய னுந்திரிந் திடின ருட்டிறன்
விரிம தர்ப்பினர் பொலிசை யுத்தியெவ்
　　விதமு றுஞ்சுக முதவு நன்கருள்
வரிய ளித்தருள் புரிதி யொப்பிலென்
　　வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௪.

சுடரின் மேலுமே லுந்துப் பாச்சியஞ்
　　சொரிய வஃதவிந் திடுவ துண்டெனின்
விடய மோகமுந் தமசு ளேற்கறும்
　　விதியுண் டாமெனப் புகற லாமைய
கடவு ளாயநின் கருணை நோக்கமென்
　　கண்ணி லுந்தடை யாகு மேற்றொடர்
மடமை வீடவு மிடனுண் டோசொலாய்
　　வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௫.

தக்க னற்றணங் கொழித்து ஞற்றுநற்
　　சபல கன்மமுங் கவலை யேதரும்
பக்க மிக்குடைத் தண்டி போலரும்
　　பாத்தை யேமுனிட் டுஞற்று பாவமும்

பொக்க மின்னலன் றருமென் றுலருட்
புரிவி யாதினும் பெரிது நல்லருண்
மக்க ளுக்கெலா முரிய வந்தைவி
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௬.

சகுன மாமொழின் மீன்மண் டுகமஞ்
சலிகை போல்விரிற் சரிக்குங் கானனி
மிகும றன்மகிப் புடைவ திர்துமுவ்
வியக மாகிக நான்று நிற்றலிற்
றருதி யாயநின் றனைய றிந்துயுஞ்
சாத வின்பிலே யிறைபு மெய்துமோ
மருட வானவர் முதல்வ வென்னையாள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௭.

வன்பு ரத்தினாறு வற்குன் மெய்யரு
ளுறுமெ னிற்பிற வொருவ னைத்தொடல்
தேன்க டுக்குநன் மொழியு லோசநஞ்
சிந்தை கொண்டிருள் போக்கி யாள்வலி
தான்பெ ருக்குமென் முதலி யாயவுன்
றரிச நந்திலே பாச நீக்கமும்
வான்க விப்புநன் கெய்தற் கையமென்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௮.

சோக மென்றசொற் சொனதி னுடற்
சுமைபு ளோனொரு வனருந் தேவனே
டேக மாங்கதி யெய்து வேனென
வெணலி னுஞ்சம னிருணி லத்துளே
போக லிங்குமேற் பெரிதெ னத்தனுட்
புந்தி செய்தனன் கென்றிவ் வாநிய

மாக ரிப்புறு வேனைக் காவதி
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௯.

ஈச போற்றிநன் னேச போற்றியெம்
மிறைவ போற்றியெம் பெரும போற்றிநூர்
நாச போற்றிமெய்ப் போத போற்றியோர்
நாத போற்றியென் றேத்தி மாப்புடைத்
தாச ரேத்தருள் நேச லப்பெயர்ச்
சாற பாதகலை வாரு ணாப்புணர்
மாசி லாக்கனே [illegible] பொன்னடருள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௧௦.

திருவருட்கடல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

உலகடங் கலும்பணி கொள்பவன் சேவைய
தொழிந்துளர் பலவும்வினைப் பகைத்
தலமிசை * யநுபவித் தாடு பரிகரித்
தாவது சரிசெய வேண்டு
மிலையெனி னதுபுரிப் பவர்க்குறு மெனவிர
ணியன்முனை † சொல்நடுப் படியுன்
னலனுடைச் சேனையி லாளாயும் வழியெவ
னுன்றெளும் திருவருட் கடலே. ௧.

நன்னெலைக் கவர்ந்துளைக் கோல்விடுத் திடலை
ஞானநூற் பொருளையோக் கிரகித்

* அநுபவம் — வினையின் [illegible], பல [illegible] திருட்டாந்[illegible] [illegible]

† இந்த [illegible]

தந்நெறி நால்விதத் தாரிய ஞானப்படி
மருவிநின்று சாதனை யிங்குளான்
வின்னெறி யடைந்தன ரஞ்ஞான்றெல் லாருமிங்
கிழிதனைச் சூழ்ந்து திகட்டேனென்
முன்னிய வண்ணமின் முயங்கிநல் லருள்செயென்
முழுமுதற் றிருவருட் கடலே. ௨.

ஆரிய னவந்சிதம் பாதகந் தேகமு
மகிலமு மாக்கையு நாமென்
றேரிடை யூற்று விழைவிபா ரமுமு
முறத்துடைப் பொருள் மறைத்தோவாக்
காரிரு ளாபது மில்லெனி னுனருட்
களியினை யடைவதை யுண்டாஞ்
சீரிய நடையிலே தெருவு மடியனைத்
தெருட்டுதற் றிருவருட் கடலே. ௩.

தந்தைதாய் மனைமக வாதிய வியாதொரு
தருணமை விழியறை வாயிற்
சிந்தைதான் வருந்திய பகத்தவர் வடிப்பரித்
திணக்கொரு முலைமா யதி
யந்தமின் பரஞ்சிவ மறைந்துள நிலைகுறித்
தழுகிலா நிதை யாயி
னிந்தைசான் மடமைபெண் ணுமிதைக் கடந்துய
நினைவுதேசப் திருவருட் கடலே. ௪.

ஆண்டைய ராயுளார் நாற்றினு மேலிலே
பதிவனைக் கூறுதித் திணைக்காங்
காண்டிற மதிப்பதி னைந்திள மையிற்போங்
கதிநர் சளைக்குமவ் விதம்போந்

தூண்டுமற் றிருபதி னேய்முத லாயவை
தொடர்வுறு மிதற்குளென் னறுநூ
லேண்டர வுணர்வதெங் கறிவதெங் கடைவதெங்
கெனைக்கொளுந் திருவருட் கடலே. ரு.

உரியவ ரவைபுகுந் தமிழ்துறழ் கேள்வியி
னுருசிறன் கழிந்துயு மேதைப்
பிரியமின் றளியென வாய்ருசி யறிந்துயிர்
பிழைத்தலி னின்றுமெய் விடுத்தல்
பரிநல னகலி னுரியவர் வதியொரு
பதியிடை யறுதிற மிருத்தி
யரியவுன் னருட்கெனை யீறின் கோடியென்
னுதரந் திருவருட் கடலே. சா.

ஆணவத் திமிரமு மாயையந் தீபமு
மகவினை மலமயக் கறிவுங்
காணுயி ரொனும்விழிக் கொளியருள் சிவமெனுங்
கதிரவ னுதித்தவிர் காலங்
கிணமுற் றருளினி லடங்கிடு முயிர்நலங்
கிளர்சிவ மதையடைந் திடுமிவ்
வேணமெற் குறுவதென் றுனக்கருள் புரிவயென்
றிசைத்துள திருவருட் கடலே. எ.

கேவல விருட்டினின் மாயையந் தீபமுங்
கிருத்திய மலமயக் குணர்வு
மேவிநின் றிடுமிஙன் குரம்பையே மாயையும்
வினைகளோ ரிரண்டுமே சுவர்க்கந்
தீவிர மாயுள கருமமு மாமிவை
திமிரநந் திடுவண மருளா

விவ[illegible]ன் [illegible]ணாவொனக் [illegible] தெவரரு
 [illegible]கைக்குார் திருவரு[illegible] கடலே. அ.

[illegible]யிரினைக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
 முனதிருக் தாக்க [illegible]
செ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]கவுஞ்
 சேர்த்[illegible] [illegible] [illegible]
மயர்பொ[illegible] [illegible] [illegible] கனலியல்
 [illegible] [illegible] [illegible]மாக்
[illegible] [illegible] [illegible]சான வாறெனைக்
 கொ[illegible]மொரு திருவருட் கடலே. கூ.

இப்ப[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ான்புரிக்
 [illegible] [illegible] [illegible] பாமுற்
செப்ப[illegible] [illegible] [illegible]கொடுக் கதிர்சக
 [illegible] [illegible] படியோ
வப்ப[illegible] [illegible]துன் [illegible]மெக் தாயரு
 [illegible] [illegible] [illegible]வன்
செப்[illegible] [illegible] [illegible]யனை யாள்குக
 [illegible] திருவருட் கடலே. க0.

பராபரம்.

[illegible]டிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] காத்திடம்
[illegible]

மோமெனுஞ் சைவசித் தாந்தசன் மார்க்கமுற்
றுன்னினே வேபோந்து
மேமுற லின்றெனி னென்றுறம் தோஷிமற்
றேவர்ப ராபரமே. க.

நின்பரி வானுனக் கந்தவி வேகமென்
னெஞ்சில மர்ந்தமுதன்
மன்பதை பல்வகை யாகவி றைஞ்சுதெய்
வங்களெ லாமுதலா
முன்பரி பூரணத் துள்ளவெவன் றுன்னையே
யுள்கெளி யேனையிந்தா
ளன்பொடு நீயளி யாவிடு முர்றுனை
யாவர்ப ராபரமே. உ.

பாரிம காருற வாகர மாதிய
பந்தமெ லாமுயிர்க்குன்
பேரரு ளேதுணை யென்றுசி ரிந்திடு
பெற்றியு ளேனையனைத்
தோரரு ளீபுரி கில்லையெ னிற்புரி
வோடெனு ளங்கருதி
யாரரு ளல்குவ ரார்துணை யாகுவ
ரையப ராபரமே. ௩.

ஆங்கிளி ழித்திட லொத்தவு லப்பொடு
தோற்றர வுக்கெளியே
னீங்கிரந்தர முன்னொடு தோய்ந்துய
நித்தமு னைக்கருதென்
பாங்குணர் வாரெவர் பண்டைவி னைக்கடை
பைதலி னின்றுமெனைத்

தாங்குவ ராருனை யன்றிய ருட்பிர
சாதப ராபரமே. ச.

ஒன்றும றிந்தில னுக்குமெல் லாமறிந்
தோற்றும நந்தையுழை
நன்றிறு நிதிது வென்றுணர் தர்மமெஞ்
ஞான்றுமின் றுன்னடியா
னென்றுள நானிடை யாதலி னுன்னரு
ளின்றியெவ் வண்ணமும்வே
என்றறை தந்தவ ணம்புரி யென்னறி
வாயப ராபரமே. ரு.

நீயெனை யாண்முறை யாயளி காட்டியென்
னெஞ்சையு முன்வயமா
யீயவ ளித்திது காறும நேகவெல்
லென்னைம றந்ததனுற்
றாபவ னன்றிவன் றியவ னென்று
துறந்தனை யோவெனவிங்
கேபக னைந்துக லங்குகின் றேன்புக
லேதுப ராபரமே. சா.

இப்படி மற்றுரு வப்பொருள் கட்கெலா
மெப்படி யாதரவோ
வப்படி யெப்பொரு ளுக்குநீ யாதர
வாமதி னின்புதரா
முப்புடி விட்டருள் பெற்றனை வர்க்கெலா
முக்கிய வாதரவா
யெப்பொழு துங்கிளர் நீயெனை நீங்குவ
தென்னைப ராபரமே. எ.

இத்தரு ணத்தெனை யாண்டருள் செய்கிலை
    யென்மன மிக்குலைவா
யெத்துணை யுஞ்சுக மின்றிய முங்கிட
    வெய்துவ தோமொழியே
யொத்தவ ரும்பினி மெபடி யாமைய
    வோகைசி றந்தருளா
மத்தமு றும்படி செய்சிவ சுப்பிர
    மண்யப ராபரமே. ௮

கேட்டனி னைந்தறெ விந்திட லென்பன
    சீணமின் ஞானமதை
யீட்டிடு மார்க்கம ... லாறுதிப்
    பென்பது சற்றிடுமோ
காட்டிக நிட்டையி ... தகன்றிடல்
    சத்திய மாதலினால்
வாட்டமி லந்நிலை தன்னில்லை சுப்பிர
    மண்யப ராபரமே. க௯

நிட்டைநி மித்தம தாகமு ளுற்றவென்
    னீர்மையெ லாநழுவ
நட்டந டத்தக ராலய மானதி
    னுட்டமி டும்படிநீ
யிட்டவ னம்பணி ... நல்லரு
    ளென்பதை யீந்தருள்
வட்டைவி லக்குப் ... நன்னிரு
    வரணப ராபரமே. க0

பரம்பொருள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வார்முந் நீர்வளை நிலனுழை நானன்
மருவு டப்பெடுத் துங்* கரி வசமா
யார்வ மல்கவந் துளநகர்க் கரிக்கு
மால வாய்க்கரிக் குருவியென் னவைக்குஞ்
சீர்ம பேர்திருப் பள்ளியி னெலிக்குந்
திருவொ மாம்புலி யூர்ப்ப கலைக்கும்
பார்த னின்மிகக் கடையவ னெனைன்
பரிவு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. க.

பண்டைப் புண்ணியத் தானெ ஞெபெய்
படைத்து மாணவி நாசிநற் கொடிக்கு
மிண்டை நீர்நிலை மல்குமா டானை
யிரக் குன்னளுக் குந்திரு வாலூர்
வண்டி றேறுவுக் கும்புலிப் பாறை
வல்லி யத்திலுக் குங்கடை யாயுன்
றொண்ட னேனுளன் மேம்படு வானீ
தொடர்பு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. உ.

எய்பி ராலுனைக் கருத்துழி யிருந்தா
வெந்து நல்அருப் படைத்துயிந் ஞான்று
அம்ப ரத்தொரு கழுக்குவ டிருந்த
வுவணங் கட்குக கேசுர வசிக்குஞ்
சம்பு கேச்சுரச் சிலம்பியிம் மபுக்குத்
தந்தி ருந்துதீத வன்று பசுவந்
செம்பொ னன்றுக் குங்கடை யானென்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௩.

* [illegible]

அளப்பி லாற்றனன் றுடைச்சிவை மாமுன்
னடிமை யாப்புட மேற்றுநெல் வேலிக்
களிற்றுக் குங்களை யன்படச மதற்குங்
கரிலி லாத்திரு வான்மியூர்ச் * சுனைக்கு
நளிப்பொன் வாவியல் அல்லவொள் ளருணை
நாவிப் பிள்ளையென் பதற்கும நேகந்
தளர்ச்சி சாற்றிட வுளகடை யானென்
றகவு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௪.

தெய்வ ரத்தின மாமுனைப் பழிச்சோர்
திடமெய் யேற்றுமங் [illegible]கணின் முட்ட
மைவ ணப் † பர பிருதமை யளித்தும்
வண்மை மலிவலக் கரி[illegible]ருவிக்கு
மெய்வ ளர்க்குமி ராசவ சே[illegible]
விகத வானரந் திருக்குறியோன் டனுக்குங்
கைவ முத்திடு கடையவ [illegible]
கருணை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௫.

கருணைச் சாகர மாமுனைக் கருதாக்
கதியொன் றேற்றுய வுரியமெய் யேற்றுந்
தெருணட் பார்யமி லாபடு துறையின்
‡ திண்டி வான்பரி கரங்குரங் கரவ
மிருணத் தாவிழிப் பூசைவள் ளொண்ட
|| னெருவை யாகிளி யென்பவை கட்கோர்
திரணத் தாறுமொவ் வாக்கடை யானேன்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௬.

என்னு வார்திற னோர்ந்தவல் விதமா
யெழுஞ்சிந் தாமணி யாமுனை யூழ்த்தா

* சுனை = பசு. † பரபிருதம் = காகம். ‡ திண்டி = யானை. || எருவை = கழுகு.

நன்னு மானவ வுருவெனக் கேய்ந்து
நானை யூரொழி னுனையொன் றனுக்குந்
தின்னா ஞாருச் சித்தவொர் தலத்துச்
சிலம்பிக் குங்கரிக் கும்பண வகிக்கு
மண்ணிற் கடையவ னாயிருக் கின்றேன்
மனது கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௭,

நறுஞ்சு காகரத் திருவுள மாமுன்
றட்ட மிற்றென வுணருரு வேற்று
மெறும்பி யூரிடை நறுகெறும் பினுக்கு
மேர்சி றந்தவ ளங்கெழு வாவி
யிறும்பு பம்புபைஞ் ஞிலியங் கதலி
யென்ற காபரங் களுக்குமிக் கால்வன்
குறும்ப ருவொரு நான்கடை யானேன்
கொள்கை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௮.

ஆர ணங்களு மளவிடற் கொண்ணு
வமல ஞானவின் னுயிரிந் திடமுன்
பூர ணந்தனை நேடொரு மதியைப்
பொருந்து மாறுட யாக்கைகளை யேற்று
மேரி ருந்தகொற் றவன்குடிக் கண்ணே
யிருந்த முள்ளரியஞ் செடிக்குமிக் கானன்
சிறி றந்துள கடையவ னேயன்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ௯.

நின்னை நாடவிஞ் ஞான்றக நீய
நீட்ட வேற்றுள நான்முனர் வகுத்துச்
சொன்ன வல்லிலங் கூர்வனம் பதகந்
தாடமஞ் செடிகளுக் குங்கடை யாகி

யிந்நி லத்திடை யிருக்குமென் கதியை
யென்னு ளாத்திட வெங்குகதேவே
வன்னி வெஞ்சிலைப் பெயரிய னரசே
மனது கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. க0.

நினைத்தாலென்பிறப்பறுத்திடும்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகமெங் கணுமிகு புகழ்விஞ் சிடமதி
சாலுந் தென்மலை யாளுமகான்
மகரங் குலவலை யினையுண் டதுமொரு
மலைமண் டலிபுக மாடியது
மிகலும் பரறவர் பணிநந் தவனாயி
னிருகோ டிருநர மேந்தியது
நிகரொன் றிலிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. க

பொறைமிக் குளவொரு முநிதந் தெசிவழி
புனைத்தாய் வரநதி விடுத்ததுவுந்
திறைவிட் டகவுசி கலயந் தொலைவனை
திணியா யுயர்நிலை பணிந்ததுவுந்
கறையற் றபெரிய மறையுச் சியிலுள
கருணா கரசிவப் பெருந்தெளமேவ
நிறைநற் குகவிறை யருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. உ

பசுவொன் றுயர்சிவ புசிதம் பணியதி
பள்ளி யயன்றொழில் பண்ணியது
முசுவொன் றரசினர் குடிவந் ததனொடு
மூன்று மொழியுல காண்டதுவுஞ்

சிசுவொன் றனைசினை தனில்வந் துளவொரு
    செய்தி விளம்பிய மெய்யறிவு
நிசவின் பனிறைவ னருண்மஞ் சேயது
    நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. ௩.

பிலவங் கமெனுமோ ருயிர்தன் னெடுமுனை
    பிரயோ கிக்குநர் வலிபாதி
இலமின் றுதனிட மடையுந் திடமொட
    இலமே னெடுநா ளுலவியதும்
பலமிஞ் சியரிய வரிசென் றிடுமுபர்
    பரியா யொருகக நிலவியது
நிலவன் பரிறைவ னருண்மஞ் சேயது
    நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. ௪.

இகமெவங் குருமுநி திரிகொண் டவமதி
    லின்பார் மதியமிழ் துண்டதுவு
மிகமின் றுயர்திர மிடலங் கவிமறை
    மிழுற்று வொருதலப் பணிப்பிணிதீர்த்
ததிவன் முபலக மறவோர் மகவின
    தகமோ ருள்சிறந் தருளிப் பது
நிதவன் பரிறைவ னருண்மஞ் சேயது
    நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. ௫.

புகழும் புகலியன் விளிவண் டிவடிவு
    பூமேற் போட்டசி லேபிடியை
மிகழ்வின் றியுயிரொ டெழவன் றுசெய்தது
    மியம்போர் கவிதையிற் பெருங்கதவ
மிருகந் தமுட னணையும் படிசெய்த
    விறலுஞ் சதநமு முரியார்பா

னிகழ்தூங் கவிறைவ னருண்மஞ் சேயதா
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. சா.

அழகென் றுமருவி நிமிருங் கழுமல
வறவோன் வழுதிவெஞ் சுரநோய்கூன்
கழியும் படிபணி வருவுங் கவலிடு
கையே டதுசுரி யாகெழுவே
டிழிதன் புனலெதிர் செல்லப் பனைகள்பெண்
ணனைவா கழுமரு வில்லவிறலு
நிழல்விஞ் சிறையவ னருண்மஞ் சேயதா
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. எ.

அநகம் பெருகுக வுனரியன் பழையவொள்
ளங்கம் பெணுருவங் கொண்டெழுவான்
கனவின் பவருள்ப ணினதூங் கனிமலி
கடிக்கே செலிங்குள மதுக்கூட்டந்
தனகென் றுமிகுமொ ரொளியுண் ணுழைமொழி
தங்கே யவனொடு சென்றதுவு
நினையன் பரிறைவ னருண்மஞ் சேயதா
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. அ.

சுடுநீற் றறையிருந் திருமாப் பொடுகொனஞ்
சுண்டெள் ளலர்விடு குஞ்சரமன்
பொடுபோற் றிடுவிய னதையேற் றலைகட
லாழிக்கல் லெழுமிதந் திடவேறிக்
கடுவாற் பசுவடங் கினன்மீட் டுமெழுமெய்
காட்டோ ரரசுக டாட்டியமு
நெடுமாட் சியிறைவ னருண்மஞ் சேயதா
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. கூ.

சுபசுந் தரர்நினை வுறுவன் வைமுசலி
தொல்லை விழுங்கிய பிள்ளைதனைச்
சபலஞ் சொனாயிரோ டெழும் படிசெய்த
தகவும் பெரியகொற் றவன்குடியா
னபயம் பெறுபறை யனையாண் டவலிபு
மருண சலப்பெய ரியனைபெறு
நிபமொன் றிலிறைவ னருண்மஞ் சேயறு
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. ௧0.

தெய்வம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவெலாம் போற்றுந் தெய்வம்
பொறுநடு நடிக்குந் தெய்வந்
தேவெலா மேத்துந் தெய்வஞ்
சிவப்பொரு ளனுமா தெய்வந்
தாவெலாந் தபுக்குந் தெய்வந்
தனிச்சுக மிகைக்குந் தெய்வ
மாவதைப் பழிச்சி மாயா
வபாமாய் வகற்று வேனே. ௧.

இதரமொன் றில்லாத் தெய்வ
மொருதிறுங் கிளரோர் தெய்வம்
விதரணக் கடலாந் தெய்வம்
விசிர்தம தணவாத் தெய்வ
முதராமுற் றதிபாத் தெய்வ
மொளிவெளி மபமாந் தெய்வ
மதனைமே பழிச்சி மாயா
வபாமாய் வகற்று வேனே. ௨.

மோனமா முடையார் தெய்வ
மோகத்தார் தெரியாத் தெய்வம்
வானநா டுடையார் தெய்வ
மனத்துறைக் கடங்காத் தெய்வ
ஞானமே வடிவாந் தெய்வ
நடுவெளிக் குகனாந் தெய்வ
மானதைப் பழிச்சி மாயா
வயநமாய் வகற்று வேனே. ௩.

நாகுழூப் பணியாத் தெய்வ
நகைநகைப் புரந்தா டெய்வம்
பாகினு மினிதாந் தெய்வம்
பரசுமென் றுரைசைத் தெய்வம்
யோகிகள் குராங்குந் தெய்வ
முகளமன் றுன்றுந் தெய்வ
மாகுமோர் குகனை யேத்தி
யயநமாய் வகற்று வேனே. ௪.

ஆமய மடையாத் தெய்வ
மறிவினுக் கறிவாந் தெய்வ
மோமுறைப் பொருளாந் தெய்வ
முயிரினுக் குயிராந் தெய்வம்
பாமரஞ் செகுக்குந் தெய்வம்
பவக்கடல் கடத்துந் தெய்வ
மாமொரு குகனை யேத்தி
யயநமாய் வகற்று வேனே. ௫.

நனவினர் தெரியாத் தெய்வ
நாதநா தாந்த தெய்வங்

கனவினா ரானுந் தெய்வங்
கருது[illegible]க் கெட்டாத் தெய்வஞ்
சினமெனு [illegible]த் தெய்வஞ்
சிவ[illegible] நாமத் தெய்வ
மெனுமொ[illegible] பொருளைப் போற்றி
மிகவிட ரகற்று வேனே. சு.

அன்பருக் கருளுந் தெய்வ
மனைத்[illegible] மறியுந் தெய்வந்
தன்பரி [illegible]யாந் தெய்வஞ்
சரா[illegible]த் தாங்குந் தெய்வ
மின்பரு [illegible]யற்கைத் தெய்வ
மெல்லோரும் விரும்பத் தெய்வ
மென்பனைப் பிறைஞ்சி யேத்தி
மிகவிட ரகற்று வேனே. எ.

அன்னையா யளித்தா டெய்வ
மரிவிலைப் படுமோர் தெய்வங்
கன்னலி னினிக்குந் தெய்வங்
கருத்தினா லுருக்குந் தெய்வ
மென்று[illegible] யிருக்குந் தெய்வ
மியாதினு [illegible]தாந் தெய்வந்
தன்னையே யிறைஞ்சி யேத்திச்
சா[illegible]மாய் வகுத்து [illegible]னே. அ.

என்[illegible] படித்[illegible] தெய்வ
[illegible] தெய்வ
மன்றினி னடிக்குந் தெய்வம்
வரநிசா கரமா தெய்வ

நன்றினு நலஞ்சா றெய்வ
நருமொழிப் பிழம்பாந் தெய்வ
மொன்றையே சூழ்ந்து கண்டேன்
னுறுகட்கு ரகற்று வேனே. ௯.

மாதவர் மகத்தாந் தெய்வ
மறைமுடி வுரைத்தா டெய்வ
மாதர வாமா தெய்வ
மாபத்துக் குதவோர் தெய்வந்
தீதெலாஞ் சீக்குந் தெய்வந்
திருப்புகழ் தெரித்தான் றெய்வம்
யாதனை யிறைஞ்சி யேத்தி
யாப்பனு ரகற்று வேனே. ௧௦.

ஆ திருப்பா - ௨௧௫.

தன்னையாள் சுவாமி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னு மீன்ற மைந்த ரும்பு லானு டம்பு மிந்த்யமும்
பின்ன வுன்ம னாதி யுட்பி ராண னுந்தொல் லாதனுஞ்
சின்ன மின்றி யொன்றிற் கொன்று சேட தாமவ் வாதனான்
றன்னை நீத்து முய்பு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

போக காண்ட போக்ய காண்ட. யாப்பினைப் பொருந்திமே
லாக மின்றி நிற்கு மாத னேச்சி டும்பி ரேரக
மாக வோது காண்ட நீத்த டங்கி னால லாதனார்ச்
சாக ரங்க டக்கு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே. ௨.

சூக்க மாம சுத்த மாயை தன்னை மூலத் தொக்கதா
ங்க மின்றி யுள்ள வாத னெக்கு மாற றிந்திருள்
விக்கம் விட வாற்றும் வன்மை விடு முன்னு ரூவிடிற்
ரூக்கும் வாதை சிக்கு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

கிரண வாக மஞ்சொல் வண்ணங் கிரண சோமன் போன்ற
கரண தேக முங்கி ளர்ந்த காரி யத்து வக்குவுந் [வோர்
துருவ வேரின் றழைவு நேரத் தோன்று தூல தேகமுஞ்
சரத விடின் றுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

தூல பூத நாச ரீர முஞ்சி மிழ்த்த சூக்கமுங் [துவு
கோல மானு மோகி னிச்சொற் கொண்ட தும்பொன் விந்
மூல மாரு மொன்றிற் கொன்றிம் மூலபந்த மெய்ம்மையே
சாலுன் றுக்கின் றுவு மோவென் றன்னையாள்சுவாமியே.

பூத நாச ரீரம் போய போது சூக்க யாக்கையா
ம்போது டம்போ டேயி ருந்தவ் வுற்ற சூக்கந் தன்னிலே
யாத நாச ரீரந் தோன்றி யாத னைக்கு ளாதலுஞ்
சாத விடின் றுவு மோவென் றன்னை யாள்சுவாமியே. ௯.

தோன்றும் யாத நாச ரீரந் துக்க மாய வூழனு
மான்ற சொற்க மும்பு சிக்க வாகும் பூத சாரமா
மான்றல் சேறு மவ்வி ரண்டு வல்வி லங்கு முன்னருட்
சான்று விடின் றுவு மோவென் றன்னை யாள்சுவாமியே.

பூவி லேயு டம்பி றந்த போதே யாதொர் தூலமெய்ப்
மேவ லாக்கல் லொந்து விண்ணி லேகி டந்து வீழ்கதிக்
கேவி லங்கு பூத சார மேற்று மீண்டு திப்பதுந்
தாவில் விடின் றுவு மோவென் றன்னை யாள்சுவாமியே.

சடத்தை நீத்த பின்க ணுவைச் சார்ந்த தேய்ப்ப வாத்துமா
வடுத்து நிற்ப னென்று கார ணாக மம்ப கர்ந்தவா
ரொடுக்க மான கனவை யொப்ப வுணர்வு மாறி மறிவதுந்
தடத்த வீடின் மீளுவு மோவென் றன்னை யாள்சுவாமியே.

ஓசை யாதி யைந்த கந்தை யுற்ற புத்தி நெஞ்செனுப்
பேசொ ணொட்டு மேமெ லிந்த பெற்றி யாரு ளுக்கமீ
தேசு ளோர றிந்து நேட லெவ்வ ணம்பு கழ்க்கவித்
தாச னெந்தை தெய்வ மேயென் றன்னை யாள்சுவாமியே.

சதாநந்தவுந்தி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

பொருளற் றார்பொரு ளுற்றார்செய் சால்புடைப்
புண்ணி யத்தைக்கண் ணுற்றி தி லென்பயன்
வருமி தைப் [illegible] ரிந் தி[illegible]ளும் பிறப்பையே
மண்[illegible] [illegible]டு வொர்மைப் போவொரு
கருமமே[illegible]மின [illegible] னம் பெருமொளக்
கழ[illegible] கூடா [illegible]வொழுக்கமே கோடன்மெய்த்
தரும நீத்த பொரு[illegible] மயன் றேவெங்கள்
சத்ய ஞான சதாநந்த வுந்தியே. ௧.

முன்னை நல்வினை யாலிந்த ஞான் றினை
முன்னித் தேம்பா வரும்பா வ[illegible]ம்பக
மென்னு மாலைக ளிற்கிடு [illegible]யவ்
வேசி னுன்மை யி[illegible] நன் ணுற்றித்
லென்னை யாருமுன் [illegible] பாட்டையே
யெடுத்தி யப்பிற் பெ[illegible]வென் றெள்ளுகை

தந்தா றுக்கழுக் காறல வோவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௨.

உணர்வு ளார்பண்டு வேதாக மங்கள்சொல்
அண்மை யிற்றென வேவிரித் துள்ளநா
னுணர்வி வேகந் தனைந்தவ ரந்தநா
னுணர்வு ளாரைக் குறித்திவ ருண்மையை
யணவிக் கண்டதுன் டோவென வேயிகழ்ந்
தழிவி லாமடப் பேதையா நிற்பதுந்
தனிவு றுந்தொடுங் கூரமன் றோவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௩.

நித்த மூர்த்தி தலந்தி நத் தீர்த்தமா
னேபு பெய்துநற் புண்ணிய வாளரை
யித்த லத்திடைச் சோம்பு முலோபமு
மேவி னோர்கண் டிவர்க்குநா மேலதா
முத்தி ஞானத் துளேரமென் றுயர்த்துதன்
மூட மும்பெரும் பாவமு மாமிருச்
சத்து வக்கரு ணாநிதி யேயெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௪.

நாளி லேவிதிக் கும்விர தாதிக
ளேற்கு மாள்வினை கொண்டு ணெடுக்கியிஞ்
ஞால மீதுப் தவத்தனை யுண்பதே
ஞான மாக்கொண்ட வுன்மத்தர் நோக்கியித்
தாலந் தேப விழைத்திடு மாத்துமத்
துரோகத் தாலென்னை யாமிறு முடமே
சாறு மென்ப தகந்தையன் றோவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௫.

சுருதி யாகமத் தூணமில் லாமனுஞ்
சுருதி யாதிய விந்தியச் சேட்டைகள்
மருவு ரூமனு நல்வினை துய்ப்பனை
மச்ச * மூன்புசிப் பார்நிர்வி கற்பம்போற்
பெருகுங் காதைபல் பேசி யிகழ்ந்திடல்
பேர கந்தையுந் தீமையும் பீழையுந்
தருமெ னத்தெளி யாரொளி யாரொங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. சு.

ஊன ருந்துவர் சேறருந் தார்நறு
வுண்பர் காயுநெய் யுண்ணூர் தமக்குமேற்
கோனி ருந்தகண் கோட நினைப்பர்கீழ்க்
கொண்ட நீசர்கண் கோட நினைத்திடா
ரூன நெஞ்சத்தின் னோர்நிர்வி காரச்சொல்
லோத வென்னடு வென்னடு வீதடத்
தான மென்றகண் யார்க்கமன் றோவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. எ.

பந்த வில்லந் துறந்துனை நாடிமெய்ப்
பாங்கி னிற்குமெய் யன்பனை யிக்கணே
யெந்த ஞான்று மடந்தைமண் ணுடக
மென்னு நச்சொழி யார்கண்டிவ் வாறினோர்
வந்த தேனில் லகத்தின் றெனுவடம்
வழுத்த னன்னடை யாளனைப் † பங்கிகழ்
சந்த மொக்குமன் றோதயை நாடெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. அ.

---

* ஊ என்று மிறைச்சிப்பெயர் எகரச்சாரியை பெற்ற ஊன் என்றபடி.

† பங்கு=முடவன்.

அந்த நாளின ராஞ்சுரு திப்பொரு
ளாய தோர்ந்தவங் கோட்டிநின் றுய்ந்தன
ரிந்த நாளின ரவ்வரு ளாலெனு
மேட்டைப் பல்பிர திக்குழு வாக்கியே
வந்த காசுக்கு விற்றுவன் றுழைப்பினின்
மல்கி வாசக ஞானமும் பேசுவார்
சந்த தப்பொருள் காண்பர்கொ லோவிவர்
சத்ப ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௯.

உண்மை நோக்குமிக் கார்நடை யிற்சதா
வொழுகத் தங்களுக் கேலாது போயினும்
வண்மை கொளு நெறிக்கிழுக் கோதியே
மாப்ப வம்பெற வீத்துய்த னன்கெனு
வெவ்வமை மேவா ரதிர்ப்பரன் றோவருள்
வீடு பெற்ற வணுமலை நாதனின்
றன்மைத் தேமுகி லேகுக தெய்வமே
சத்ப ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௧௦.

கங்கையணி.

கலிவிருத்தம்.

கங்கையணி வேணியிறை காதலுடன் மாணூர்
துங்கமலி * யர்ச்சனை தொடுத்தகவி யென்னுச்
சங்கிலிப திக்கருள்செய் தானவனை நெஞ்சே
பங்கமில் குகேசனொடு பாடிநித மாடே. ௧.

* பெரியபுராணத்தில் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் ௭௦ - வது செய்யுளில் "அர்ச்சனைபாட் டேயாகும்" என்று வருவது.

ஆடுகிலை யன்பதிலை யாளிறையை நாடிப்
* பாடுகிலை யென்றுரிய பண்ணவ னறைந்த
பீடுடைய நல்லுரை பிடித்துமன னேமா
வீடுதரு சாமியை வியந்துகவி பாடே. ௨.

பாவபுணி யப்பெரு மருத்தைநல பற்று
லாவியர் களுக்குண வருத்திமல மாரி
வீவுற விழைத்திடு மருத்துவனை மெய்யாக்
காவுதி யெனப்பரசி டாயுயர் கருத்தே. ௩.

அண்டமது பார்ப்பெனவே தோன்றுமுறைபோற்கோள்
கொண்டவொரு சூக்குமிகை கோடனு மறக்கந்
துண்டுரி யுரிப்பதுபோ னீக்கியுள சூக்க
மண்டுவது மோயவுடை யானைநினை நெஞ்சே. ௪.

அந்தமுறு சாந்தோக்கி யத்தில்வெளி யாமா
பந்தமி லருந்தகரோ பாசனையை நேர
வெந்தநெறி யுள்ளுமிலை யேசின்மன னேநீ
யந்தநிலை தன்னிலுடை யானைநினை யாயே. ரு.

நாமமுரு வென்றஜக லக்ஷண மகன்றே
ரோமமுறு வானினிய வீரமன னேநீ
யேமமதி சத்தெனு மிலக்ஷணம தாமா
சாமியென வுள்ளபொரு டன்னைநினை யாயே. ௬.

---

* இஃது திருவாசகத் திருச்சதகத்தில் ஆடுகின்றிலை என்று தொடங்குந் திருப்பாட்டினுரை பொருள். இக்கருத்திற்கிசைய மாணிக்கவாசகரும் பாடி மரம்பத்தி விளைத்தனரென்றுந் திருவாத வூரர் புராணத் திருவம்பலச்சருக்கத்தில், "வெண்பிறை முடித்தவேணி விண்ணவனன்பிலாத பண்பினரெனினுந் தன்னைப் பாடினார்க்கிரங்கும்" என்று வருவதுங்காண்க. அன்றி திருஞானசம் பந்தசுவாமிகளும் முதற்றிருப்பதிகத்தில் "பாடுவார்க்கருள்செய்த" என்றருளினர். அருணகிரி நாதர் கந்தரலங்காரம் உ௨-ல் "முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்போன்" என்றருளிச் செய்தார். இப்படிக்கிருக்கச் சிலர் பாடுவதிற் பயனென்னையென்றிரிந்துரைப்பர். அஃதறியாமை யும், பொறாமையும், வீணமையுமேயென்க.

ஆகமுத லாறுவ லசித்தையழி சித்தா
யூகமிட ஐஞ்சக முரித்தெனவு நன்னர்ப்
பாகமி லிரும்பிரதி பந்தமிலை நாமி
யேகவிறை தன்னைமன னேநினைதி யென்றும். ௭.

சின்மயமி நானிய தெய்வமதை யெவ்வா
றுன்றுவ தெனத்தளர் வுறாய்சிறிய கண்ணும்
பின்னமற மேவிய பெருந்திகையு நோக்கு
மென்றுமுறை கொண்டுருக னெந்தையரு ணாடே. ௮.

காடுபுகு முன்னிறை கருத்துள்வரி னன்றேன்
பீடுபெற வாடுநிறை காட்டியொர் பெருத்த
மாடுதரு வானது மதிக்கரிய நிம்பா
னாடொறு மளிக்குமிடி நந்துமன னேயோ. ௯.

மெய்யருள் விளக்கமிகு மெய்ப்புக ழுறைந்தோன்
றெய்வமெது வோவது சிறந்தபொரு ளத்தை
வையமற வுள்ளியவ ளுக்கெளிய வுன்னைக்
கையடைசெய் துய்திநனி காமுறு கருத்தே. ௧0.

நட்புக்குகந்த நாயகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லும் பொருளு மெனவிரண்டு
தொகைப்ப வஞ்சம் பற்றியுடம்
பெல்லை யுடைய வுயிரின்கண்
ணெழுப்பு மேக தேசவுறழ்
வல்லன் மருவு பாசவுணர்
வாரு மிதுவோ முத்திதரு

நல்ல வுறழ்வை யீதியெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௧.

இரண்டு பிரபஞ் சமுநீக்கி
யேற்ற நாமமென் றெழுஞ்செருக்கா
லரந்தை யிகந்த வநாதிமுத்த
ரைகும் பிரம மாவனென்னுத்
திரங்கொ ளுயிர்தான் மதிக்கவருஞ்
சிவசம வாதப் பசுஞான
நரன்சேர் மோக்க மடைவதுண்டோ
நட்புக் குகந்த நாயகமே. ௨.

ஆசி றற்பி ரகாசமுமாய்
யரிய பரப்பி ரகாசமுமாய்ப்
பேசு மெந்தப் பொருளினையும்
பிறங்க வினிது விளக்கிடுமுன்
னேசில் வன்மைப் பதிஞான
மென்ப தொன்றே முத்திதரு
நாச மிலதைக் கொடாயெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௩.

பூத வெளிக்கும் வெளியாகப்
புகலு மூலப் பகுதிவெளிக்
கேது வாய * கலைவெளிக்க
ணிருந்து மதிற்சோ யாததன்மே
லோது முபய மாயைகளி
னொளிக்கப் பான்மின் னிறைவவெனை
நாத நிலைமே லேற்றலெந்நா
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௪.

---

* இக்கலைவெளியே பிரமத்திற்கு மேற்பட்ட அப்பிரசித்த கைலாசம்,

கலையி னொளிக்கு மேலெனவே
கழறு மசுத்த மாயையொளி
நிலையை நிகழ்வித் தனதிதி றனியை
நித்த மேல்விந் துவினொளியிற்
றலையா யிருந்தைந் தொழிலெபருந்
தலைவ னனேகர் சுத்தநிலை
நலமெ கொளிபெற் றுவகந்தா
ளாட்புக் குகந்த நாயகமே. ௫.

தாயி லருணந் திச்சிவனால்
சார்ந்து மாறெவ் வணமாகப்
பாவிக் கிறுமவ் வணமருளும்
பரிவுத் தேசீ யாகலினன்
மேவிக் கவலைச் சூழ்வனைம்
விரைவி லருள்செய் தாண்டுகொள்வாய்
நாவிற் பெரியா ரேத்துமெங்க
ளாட்புக் குகந்த நாயகமே. ௬.

என்னை மறியாத் தெய்வமொன்றை
யாவ னொருவன் பாசிபுனைஃ
தென்னா யருள்வ தின்றவனே
யிரங்கி நீயே யறிந்தருள்வை
கன்று மெனையுங் கருத்தடைத்துக்
காவா காவா கனகமன்றை
நன்று மடியா ரிறைவவெங்க
ளாட்புக் குகந்த நாயகமே. ௭.

தந்தை தாயர் பசுப்பார்ப்பார்
சமய குருவென் பவைகளையுட்

சிந்தை பொருந்த வணங்கிலவை
தெரிந்தப் பலனைக் கொடாவமன
மந்த மகன்ற வுன தருளே
யளிக்கு மந்தப் பேரருளென்
னந்த லறுக்க வராதுகொலோ
நட்புக் குகந்த நாயகமே. அ.

கள்ளற் களித்த வன்னபலன்
கனசிவ யோகிக் களித்தபலற்
கெள்ளத் தனையு மொவாததன்ன
வேனைக் கடவுள் பூசனைநல்
லுள்ளக் கடவு ளாயியங்கு
மூனறு பூசைக் கொவாதன்மை
நள்ளிப் பொருளே யருளெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. கூ.

என்ன துடலா ராவிபொரு
ளென்னு மொருமூன் றேற்றரிய
நின்ன லடியார் பணியருணன்
னிலவீ டென்னு மூன்றினையுந்
தன்ன மறவே தமியேற்குத்
தருவா யருண கிரிப்பெரியா
னன்னர்ப் பதியே குகதேவே
நட்புக் குகந்த நாயகமே. ௧0.

சர்வபூரண சயம்பு.

பதினன்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரணி தன்னிலருள் பெற்று ஞானகதி
சாரு யிர்க்குரிய யாக்கையாச்

சாற்று பொய்மையி [illegible] ந்தசிவ
தத்து வக்கயிறு கட்டியும்
புரண சத்திகளி யாட்டி [illegible] தமிது
புறம தத்தவர்க ளுணர்விலே
பொருள்ப டுத்தகைமை யாவதோ வொருவர்
புகறி னுஞ்செவியி னுழையுமோ
கரண நந்தலி லிருந்து சுத்தசிவ
கரண முற்றவர்க ளறிவொன்
கவலை யத்தனையு நாறி முத்தியருள்
காட்டு நல்லகிரு பாளுவே
சரண மென்பவரை யாத ரித்தருள்செய்
சாமி யென்பர்குரு சாமியே
சாத மாயதக [illegible]ல யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. க.

மேதை கூறுமுப நிடத மத்தனையின்
மேல தாமதர்வ சிகையெனு
மிழற்ற [illegible]வொரு சுருதி யானதயன்
[illegible]ந்தி ருத்திரர் வலாரியா
வோ[illegible]மிங ளுற்ப விக்கிறவ
[illegible]மை யிந்திரிய முழுமையு
மோங்கு பூதமொடு தோன்று கின்றன
வுரத்த [illegible]ணமு மதனையே
வாதை பேதமிலி யாய்ப்ப டைத்தவனு
ம[illegible] வெண்ணுவனு முளனவன்
வழுவ [illegible]ஞ்சநத முறுவ தின்றென
வழுத்து மக்கடவு ளியலோ
தாதை யேயுனை விடுத்த மார்க்கிகளுஞ்
சாம வேதமுடி வடைவரோ

சரத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௨.

மூன்று மூர்த்திகளி லொருவ னொன்றுமொழி
கின்ற ருத்திரருக் குள்ளுளே
முக்ய * சத்துவமும் வெளியிற் றாமதமு
முண்ட கக்கனனுக் குள்ளுளே
யூன்று தாமதமும் வெளியிற் சத்துவமு
மோதி மம்பரனை யூருமேவர்
குபய பக்கமு மிராஜ தத்திரனு
முண்டெ னத்தெளி வுரைக்கின்
மான்ற சைவமுறை ஞான சங்கிதையி
னணியி ரண்டெனுமத் யாயமு
மரிய காந்தமுறைச் சூத சங்கிதையி
னறைத ரும்பரஞ் ஞானநேர்
தான்றெ ரிக்கிடனு மோது மித்தையுணர்
தரமி லார்திரிபு சொல்வரோ
சரத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௩.

மாம யக்கிருளில் சுத்த மாயைதனை
வடிவு கொண்டதிரு மேனியா
மருவி நின்றரிய வாக மத்தறையு
மாறு முக்கரண வழியிலே
காமமுற்றவினை யுயிர்கள் கண்ணில்வினை
கருமங் கட்கியைய விருவினைக்
கதியை யவ்வுயிர் களுக்கி சைத்தினிய
கருணை கூர்ந்துபத முத்தியை

* இக்குணம்பற்றித் தோஷப்ரதிக்கிரியமென்னும் பதிகத்து ௭-ங் கவிகளுங்கூறும்.

யிமி டற்கடவு ளென்ற ருத்திரனை
யிணையி றன்னுடைய வாணையி
லென்றும் வைத்துமுத லாயி ருக்குமுனை
யீர மற்றமத மார்க்கிக
டாம நித்தநனி யுய்வ ரோவெனொரு
தஞ்ச மானகுக தெய்வமே
சாத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௪.

சார்பி மூந்தமிடி யாது லர்க்குரிய
சாலை யாதிநிமிர் கன்னிகா
தாந வந்தமுள வெட்டொ டெட்டில்விரி
தரும மென்றபசு புண்ணியத்
தெர்பி னின்றமர ஞல யப்பணிநொ
வெம்ப தைக்கடியு மூர்த்திமே
லிடுக லிங்கரிய மாதி பல்வகை
யியப்பு நல்லசிவ புண்யமே
சிர்சி றந்தவிய னென்மர் கற்றவலர்
செப்ப வந்தவிரு புண்யமுஞ்
செய்யு நல்லவர்க ளுள்ளு ணர்ந்துபசை
யீரு மாறுபுரி யெந்தைநின்
சார்பெ னக்கநிப மாயி னுய்யும்வகை
தானி மேறுமுள தோசொலாய்
சாத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரணசயம்புவே. ரு.

ஆசை கொண்டுபய புண்ணி யங்களை
யயர்ந்த வர்க்கரிய சொற்கமு

மாச கன்றெழு நிராசை கொண்டவை
யயர்ந்த வர்க்கரிய ஞானமே
பேசுகின் றவருண் மேனி கொண்டெழு
பிரானை யுங்கருணை சானுமப்
பிரானின் முன்னிலையில் விடி மீயுமொரு
பெரிய தெய்வமெனு மெந்தைநீ
மாசு கொண்டதமி யேன ரந்தைவலி
மாற்றி நல்லருள் கொடாவிடின்
மனது ணிற்குநசை யெந்த வாறகனு
மறுபி றப்பினை யெனுந்தொனுந்
தாச னெஞ்சது கலங்கு கின்றதரு
டந்தி ரக்ஷணை புரிந்திடாய்
சாத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புமேவ. ௬.

வருண மொத்துள வொழுக்க முண்மையெனும்
வாய்மை யெவ்வுயி ரிடத்தினும்
வைத்த நற்கிருபை யாக மக்குறி
வழியி னிற்குநடை யுங்கவினை
கருது மன்புணர் வொருங்கு படுநிமிர்
காசில் சீலம்விர தாதிசேர்
கரும மாயதவ நல்லொ ழுக்கமுளர்
கண்டு நற்குமுயர் தாநமேப்
பொருளி னும்பரிய விந மென்னுமொரு
புனையு மற்றற மெனப்படும்
பூமி யின்கணுடை யந்த மக்குரிய
பொலிவி னா [illegible] ன் வள்ளலே
தரும மே [illegible] வெற்றதனு
தஞ்ச [illegible] புள்ளமேதா

சாத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. எ.

குலந்த வந்திரு மிகுந்த கல்விகள்
குவிந்தித பூம்பிடு செருக்கினைக்
கொல்ல டக்கமு முயர்ந்த வர்க்கினிமை
கொள்ளு நட்புமுப சாரமு
மலர்ந்தை பொய்ந்தபெரி யார்த்தொ ழுந்தெருளு
மந்த மாகநதி செய்தது
மன்பு வந்தனை செயற்கு ரித்துளனை
யஞ்ச லிப்பதுமெய் யாகமஞ்
சொலுந்து றைப்படி யுனைப்ப ழிச்சியொரு
சோர்வ றப்புசித மாற்றலுஞ்
சொந்த மாகவுள வுந்த மர்க்குரிய
சுபம ளித்தருளும் வள்ளலே
சலஞ்சி காமனதை யுள்ள வெற்குனது
தஞ்ச மன்றிவழி யுள்ளதோ
சாத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. அ.

ஏத மற்றமுறை பன்னு தாபரம்
தென்னு மூர்த்தியொடு சங்கம்
மென்ற தாசனாயு மஞ்ச லித்துநய
னேற்க வேண்டுமென னுஞ்சிவந்
தாக ரச்சனை தாச னைச்சிறிது
மவம திக்கிலவன் மூர்த்தியி
னதிவ ணக்கமும் வியர்த்த மாமெனவு
மாக மச்சமத மாகலிற்.

ரோத கக்கழு தகந்தை யாலினிய
தொண்ட ராத்தமை நிகர்த்தராச்
சூழி னைத்திரு மூர்த்தி யும்பழைய
சுத்த வன்கலென வாமெனச்
சாத முற்றவ ருணர்ந்து கொள்வரிது
தாவு ளோர்மனதி லேறுமோ
சரத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. கூ.

இதய மென்றவிடத் தாத்து மாவையரு
ளிறைவ னூன்மெயுணா கொண்டரு
திகனு மாயையி னுபாதி போக்கியெவ
ரோச றத்தெரிவ ரோவவர்க்
குதய மாருமதி யின்ப மென்றுமறை
யுரைசெய் தாருளொரு சங்கர
ரோட வர்க்கினிய சீட ரும்பொரு
ளுரைத்த தேற்றமுள தன்றெனா
முதியர் மெச்சுமொரு நீல கண்டரங்ன்
முன்னு நல்லிதய வெளியிலே
முதல ருட்சிவனை யறித லின்பென
மொழிந்த தேதுணிவ தாமதைச்
சதத முந்தமிய னுறவெ ணுயருண
சயில நாதர்பிர மன்யமே
சரத மாயதக ரால யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௧0.

அ

பரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னுலகர் மண்ணுலகர் கிம்புருடர் பம்பதியர்
பூதமொ டியக்கர்முனிவர்
கின்னரர் பசாசர்பிசி தாசகர் நிசாசரர்
கிம்புரகர் சித்தர்கருடர்
மின்னமுத விஞ்சையர்விண் வாசிக ளெனத்தொகை
விளம்பரிய பல்லுயிர்களின்
பன்னவ வெனக்கருள் வழங்கியரு ளெங்குநிறை
மாகருணை கொண்டபரமே. க.

சிற்றுழி யநந்தநதி சேருவது போற்பல
திறப்படு மதத்தவர்களு
மந்தவொரு தேவையடை வாரென வதிர்ப்பதமை
யாதுநதி யாவுமொருபேர்
சொந்தமுற வுள்ளதுபோ லேசிறுமை யென்பன
துறந்தசிவ ஞானியெனும்வாய்
வந்தவர் சிவத்தையடை வாரெனை யணைத்தருள்செய்
மாகருணை கொண்டபரமே. உ.

எண்மையுல காயிதர்பெ ணைசபொலி சாருவாக
னென்பரிழி வாயுபதமும்
வெண்மைமிகு சோதிட ருடுப்பதமு மாதபனை
வேண்டுபவர் பானுபதமு
மொண்மைவிது வாதிக ளதன்பதமு மங்கியினை
யோம்புபவர் தேயுபதமும்
வண்மைபெறு சேர்வரென வேபனுவல் கூறுமெனு
மல்குமதி மந்தபரமே. ந.

மாமறை விருத்தமுள கொள்கையதி னுலகசி
    வாமரொடி யாமளருமாற்
றுமதம தார்களை ளென்பவரும் வன்மைகிளர்
    * தக்ஷிணா காளாமுகருமே
† மீமருவு வண்டுறு பிசாசபத மெய்துவது
    மெய்யென மிழற்றுமுத னூல்
தோமற வெனக்கருள் புரிந்துகொளு மன்புடைய
    சுத்தசிவ மானபரமே. ௪.

ஏர்மிருதி வட்டையி னடப்பரயர் கன்மநெறி
    யேற்றமென நிற்குநடையர்
சார்மிக விளம்புபிர மாண்டமுத லென்றுயர்வு
    சாற்றிடுதன் மாத்ரைபதமு
நீர்மிகுமை யிந்திரிய வாதிக ளதன்பதமு
    நேயமுட னெய்துவரெனுச்
சீர்மிக வணைந்தவரு நூனுவெனு மென்னவி
    சிறந்தருக னென்றபரமே. ௫.

செத்துறு நியாயமத வட்டையர் மனத்தையும்வை
    சேடிக ரகந்தைதனையும்
புத்தருறு புத்தியையு மாருகத ரங்குண
    புடத்தையு மிருந்தபுரிவான்
மத்தமுறு மைந்திரவு நானடையர் மாலுடை
    மஹானெனுமொர் மாயையினையுஞ்
சித்திபெறு வாரென மிழற்றுமரு நூலெனொரு
    தெய்வமென நின்றபரமே. ௬.

---

* தட்சிணம்=பைரவசம்பந்தம். காளாமுகம்=சடை ருத்திராட்சம் [illegible] முதலிய கொள்கைகளையுடைய மார்க்கம்.

† மீமருவு=ஆகாசத்தைப் பொருந்துகின்ற.

வாலருளில் சாங்கியர் பதஞ்சலியி னானெறியர்
மாயைகொள் விவர்த்தமுடிவுக்
கோலநெறி யோர்புருட தத்துவமு மாவிரதர்
கூறைகுயில் * வித்தைதனையு
மாலணவு பாசுபதர் மாவசுசி மாயையு
மரித்தபி னடுப்பதெனமா
நாலறையு மென்னறி விருந்தநில தாவிரியு
நானமி லதிதபரமே. ௭.

அன்புறு கபாலிக ளசுத்தமுள மாயையி
னதோடுடமு மாசனவுற
நன்குடைய சுசிவாம தந்திரர்கள் சத்தியையு
நாரகியர் சைவமொவரு
மின்மென மதித்தமுறை யாகநல மாயைநிலை
யென்றசிவ தத்வமதையும்
புன்கணற வெய்துவ தொனுந்தெளிவு நூலருள்
புரந்தெனை பளாவுபரமே. அ.

செப்பிய மதத்தவர்க ளவ்வவெலை காணினவை
சேருவ ரலாரடைகிலா
ரப்படி யடைந்தகதி சத்திய மலாதபத
மண்டபர முத்தியுணர்வான்
முப்பதுமெடா ராறுமிறை யன்றென வறிந்துதெளி
மூலமல முந்தவிபுனைத்
துப்புட னளாவுபர முத்திபெறு வாரருள்
சுரந்தமுடி வுள்ளாபரமே. கூ.

* வித்தை — அசுத்தமாயையிலுள்ள வித்யாதத்துவம். [illegible] பாசுபத [illegible] உருத்திரரைச் சேர்ந்த [illegible] அதீதத்துவங்களையே [illegible]

தத்துவம் விளக்குமத மந்தனையு முற்றசிவ
 தத்துவமொ ணர்ந்துமறையா
வத்தனரு ளாலறையு மாதலி னெலாருமவை
 யண்ணவத ரின்றிழிவரால்
சித்தருள் விளக்கமுட னைந்திலு முயர்ந்துயுமொர்
 சித்தாந்த முத்திதருவாய்
முத்தனரு பூதிமுறை தந்தவனே யாண்டவருண்
 மூலகுக மந்த்ரபரமே. க0.

அயலாவதுமென்னே.

கலிவிருத்தம்.

சீரிய வந்தணர் சிந்தையி னுள்ளோர்
காரிய நன்னெறி காதன் மலிந்துன்
பேரிய வெற்கும் வழங்கிய பின்னென்
னாரிய வின்றய லாவது மென்னே. க.

சத்திய மேயுரை யென்றருள் சாரும்
புத்தியு ரைத்து மறைந்து புலங்கூர்
நித்திய வன்பி னிறீஇய பின்னென்
னத்தவெ னக்கய லாவது மென்னே. உ.

பீதிவி ளிந்து பெருந்தெரு ளுற்றோர்
கோதில ரும்பொறி கோட வெனக்கன்
றோதிய பின்பினை யுண்குக னுமென்
னாதியெ னக்கய லாவது மென்னே. ங.

மமதைய வித்தருண் மல்கி விளங்கோர்
நிமலநெ றிக்குறி நீட்டிய பின்னர்ப்

* பிரமம றுப்பர் பிரானெனு மென்று
ரமலனெ னக்கய லாவது மென்னே. ௪.

மெய்யென வுள்ளி விழைந்த வனைத்தும்
பொய்யென வுள்ளி யிகந்து புணர்ந்தே
யுய்யும் வரம்பை யுவந்த பினையென்
னையனெ னக்கய லாவது மென்னே. ௫.

என்புரி யுன்புரி யென்று சிறந்தா
ளுன்புரி யென்புரி யென்ற துணர்ந்து
மின்பரு ளன்னடை யென்ப தணைந்து
மன்பதி யின்றப லாவது மென்னே. ௬.

எண்ணிய வெண்ண மழிந்தரு ளின்பை
நண்ணி யிருந்து நறும்பப நாராற்
கண்டெழு கும்மலர் கண்ட பினையென்
னண்ண லெனக்கய லாவது மென்னே. ௭.

கோளரி யத்தி குலைந்திற மோதா
மூளைபு சிந்த வுறழ்ந்திருண் மூசும்
வாளருள் வட்டை வழங்கிய பின்னே
யாளிறை யெற்கய லாவது மென்னே. ௮.

வெங்கழி வுற்றதும் வேத லிலாது
நந்திய சுத்த நறும்பத மொத்தோ
ருந்தியி னிற்க வுனாத்த பினையென்
னந்தண னெற்கய லாவது மென்னே, ௯.

கசடறு நந்தாய் கருத்தை யிகைத்துன்
னிசநெறி யின்க ணிறுத்திய பின்பு

---

* [illegible]

நசைசமைய கன்ற வணுமலை நாத
னசலவெ னக்கய லாவது மென்னே. க0.

பரதேவதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உரையான்மன தாலொரு தாறுபெறு
துயரும்பெரு வாழ்வினை யேகருதாக்
கரைகாணரும் வங்கம ரக்கொடிபோற்
கவலுந்தமி யேனைய ளித்தருளாய்
புரைதீர்குக னேயரு ளேபொருளே
புதுமாவமு தேகனி யேரசமே
சரைநாகணை யாவழ கேதனகே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. க.

இதுகாறும ணைந்தவ லந்தையெலா
மெனைநீத்தொரு வும்படி செய்ததயா
வதுதானினு மென்னையு னக்குதவோ
ரருள்கூரவ ராதுகொ லோவவியாப்
புதுமாமது வேகழை யேசுவையே
புரிவார்சுவை யேபய மேநயமே
சதுமாமறை யோர்பதி யேகுகனே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. உ.

ஆராரென சொல்லினு மென்னிறையுன்
னருளேகதி யென்றுது ணிந்தவெனைப்
பாராதுபு தைக்கது மென்னருளே
பரிசாயுள வுன்கதழ் வுக்கிதுவு

நேரேமொழி யாயழி யாநகையே
நிறைவேபழி வேயிர வோடுபகல்
சாராவெளி யேயொளி யேசிவமே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௩.

உனையேயடை வானுனை யேயிதுநா
ளுளமீதுநி னைந்தலை யிங்கெனைநீ
நினையாததை நெஞ்சுனி யங்கணநீர்
சோரத்தொழு தொண்டரி னின்றுமையோ
வெனைநீபல பண்ணினை யோவெனவே
பெண்ணிக்களை கின்றதி ரங்குதியா
றனைநீபது மிலாதகு கேசரனே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௪.

எந்தாயொடு தந்தையு மாயுளநீ
யின்றால்கிலை யென்முடி வாகிடுநா
ளந்தோவெளி யேனடை கின்றபுலம்
யாதோவழி யேனறி யேனெனையாள்
கந்தாகுரு நாயக மேகருதார்
கருத்தேகரு ணாகர னேயடியார்
தந்தாபம தந்தெறு கோளரியே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௫.

என்னாவொடொ ணந்தரு வாய்பெறுவா
யெனவேநினை வேனெய னாவிடினு
னென்னாவினை யாவரை யாவெனையா
ளெப்பாவென வேயழு வேன்விழுவேன்
புன்னாகும நாதியெ லாமடியார்
புரிவேயுள நீயவை காண்பைகொலோ

தண்ணாரு டாவர தாசலமே
    தனிநாடக மாபர தேவதையே. சு.

காணெனும் வாணியி றந்துமெபாங்
    கண்டேனெனும் வாணிபி றந்திடநீ
மாணாருள் கூர்கிலை யேலினிமேல்
    வருமாணையெ தோவென வஞ்செனுண்ட
வாணுளுனை நம்பியும் விணெனும்வாய்
    வரவோர்நடு வுண்டுகொ லோசியியேன்
சாணேழிமு ழும்பொழி யாதருளே
    தனிநாடக மாபர தேவதையே. எ.

எளியேனெனும் வண்ணமெ னக்கெனையே
    யீவாபெனி லென்னையு னக்கருனே
களியோடுவ ழுங்கிடு வேணிதினுன்
    கண்ணேயுள வெண்ணமு ணர்ந்திலனே
யளியாலுள ழுங்கிய ரைதமா
    வயர்வேனுடை நெஞ்சம தாமுளமே
தளியாகநி னைந்துறை நாயகமே
    தனிநாடக மாபர தேவதையே. அ.

அருவென்பதை யேயுரு வாக்குமிறை
    யணுவுள்விரி வானைநு ழைத்திடுமுன்
பெருமொய்ம்பரு ளென்னைவி ழுங்கியநன்
    பிநஞ்சிக வென்னிலொர் மாத்திரைதா
னருகும்படி யாற்றுவல் லற்றதுவோ
    வருளாயரு ளாயடி யாரரசே
சருவுண்குநர் நாயக மேநலமே
    தனிநாடக மாபர தேவதையே. கூ.

பொய்யாயுர னேதுமி லாமடமாய்ப்
　　பொறிமூசிய புல்லிய ருக்கிதமாய்க்
கையாயுள புன்கரு விக்கயலாக்
　　கருமேதார்நிலே மேலிலனை வைத்தளியாய்
மெய்யாகவி ரண்டின டுக்கணனி
　　மிளிருந்திரு வேயரு பூதிசோனேன்
சையோகசு கோதய மேசிவமே
　　தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௧0.

குகதேவு.

கலிவிருத்தம்.

திங்களணிவர் சேபோன் செம்பவளவை வாயாற்
றங்கவிமல னார்பாற் சொன்னமுடிவு சேர்வார்
பங்கமொருவி மானூர் பாதகன்னிலே யார்வார்
சங்கரகுரு வேயா டாரககுக தேவே. ௧.

மாயமென்றம வாதி மாளவென்றுக லாதி
யாயவம்புட னிட்டுன் னாருளேயுண் ணுட்டுந்
தூயசிந்தைய ருய்வார் துணையின்றருள் செய்வாய்
நாயவந்தனர் கோவே தாரககுக தேவே. ௨.

அந்தகனடு வேலே யந்தியப்படும் யாவு
மிந்தமெய்புள போதே யின்றெனத்தளி வாதே
தந்தமைழுவுகொள் ளாதா ளுன்றனைத்தொடர் வாரே
நந்தலிலிக ளாவாய் நான்புகழ்குக தேவே. ௩.

இட்டமுற்றுனை நாடார்க் கெட்டிவித்திறு மேலாம்
புட்டமுற்றுனை யன்பாற் போற்றுநர்க்கதி யின்பாங்

கட்டறுத்தெனை யாளாய் கட்சுரர்க்கொரு மேலாய்
நட்டலித்தக மோவா ஞாட்புடைக்குக தேவே. ச.

நின்பரிவுடை யாரை நீள்சிறுமைகள் சேரா
வன்பரிவுக ளூடா மாமறவினை கூடா
தென்புரிவரு ளேதா வேணருணிலை நாதா
வன்புடையவர் கோவே யாகமருக தேவே. ரு.

விடுதந்தரு ளுன்னை மேவுகின்றவர் தம்மைச்
சாடுமந்தகர் சாரார் சாவினம்பழி சேரா
வாடுகண்டக ரண்ணா ராயுதங்கடு நண்ணா
மாடுமண்டரு டாதா மங்களகுக தேவே. சா.

நாவினன்மனு வோதி நாளுமன்புரு வாகிக்
கேவலந்தனை நாடிக் கிழ்ச்சலந்தலை மாறி
யாவிகண்டருள் சேர்வா ராகமென்பது மேவார்
தாவிலின்பரு டாராய் தாரககுக தேவே. எ.

சக்கொளித்தக மூரித் தாமரைத்தவி சேறிச்
செக்கரனிரும் விண்போற் றேசுவிரியு முன்பாற்
பொக்கமறவுள் ளாரோர் போதல்வரனு மேவார்
சொக்கமொடெனை யாளாய் சோபநகுக தேவே. அ.

ஐந்திளிலொரு மூன்று மந்தரமுறக் கண்டு
சந்ததவொரி ரண்டுஞ் சங்கமமுறக் கொண்டு
மந்திரகதி சாரு மங்களவொல் லாரு
மெந்தைதகவென வரவரொம்பரகுக தேவே. கூ.

காணற்குரிய கண்ணாய்க் கண்ணற்கரிய விண்ணாய்
மாணற்புதவி ராட்டாய் மன்னுனைப்புகழ்ந் தோற்கோர்

நாணப்பரிவு போக்கா நன்னிலைக்கதி சேர்த்தா
யாணப்பரிவு ளேனை யாண்டருள்குக தேவே. ௧0

சிற்றுணர்வு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவெனு மித்தினைமே லேயுரு வுற்றவர்கள்
போவத ழற்புகைசார் காடென நித்தலுமுன்
கோவினி லெட்டியுமிவ் வூனுட லிச்சையிலே
கோளொடு நிற்பதெனோ மேனிலை விட்டிடினே
யாவிவி டுக்குமுனே யாவியர் கட்கமுதா
யாணம தர்ப்பினமா யாருமருட்குகனைக்
காவென மெச்சியுளே நாடுந யப்பினையே
காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. ௧.

தோலைவி லக்கினையோ யாரும் வெறுக்குமகா
நாதக முற்றபுலா னீர்முடை மச்சையொடே
பாலெசு மக்கிமெசநீ ராயுள தொக்கினையே
பார்தனி னித்தியமா நீயெணி நிற்பதெனோ
மேலறி வுற்றவரீ தீநமெ னப்பறைவார்
வீயுமு னித்தமகா தேவவ ருட்குகனைக்
காலம றக்கருதா தேகரு திக்கொளவே
காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. உ.

உணர்விலி கட்கிதமா யுணர்வுளி கட்கயர்வா
யோதுமு டற்றரநீ காணவெ னப்படுகா
டணிவெ டித்திடுமு னுடலிலொ ழுக்குபுணீ
ராதி யசுத்தமெலா நேரின்ம தித்திடுவாய்

மனுளிய டைத்ததிலே புழுவொட சுத்தமெலாம்
வாழுமி தைச்சதமா நீகொளல் விட்டடியார்
கணம்வழி பட்டபிரா னெனுமொரு கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. ௩.

பூதமொ டைந்துகொடே சேரவ னைந்ததுமா
பூதமி டந்துனியே கோடவி யைந்ததுநோ
வாதைகி ளர்ந்திடவே ராதுசி றந்ததுநேன்
மாயையி னந்தரமே தேனுமு ணர்ந்திடவொன்
றுதவி தம்பணியே முடின தும்புலையா
ராகமி தன்புலநீ மோகம லிந்ததெனே
காதனி றைந்தழியா தாள்சிவ கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. ச.

நாய்நரி கங்கமுணு வேமுறு மிந்தமுடை
நாறுமு டற்சுமைமேன் மோகமி ருக்கெலையுந்
தாய்வயி றுென்றியசேய் போலவி ரும்பிணியே
சாருமு யர்ச்சியிலா வாசுறு சிற்றறிவாய்த்
தேய்தொழில் கொண்டதுவாய் மாழ்குறு நந்துமுனே
திவிர நட்புடையார் பாசவி னைத்தனையைக்
காய்வுறு மண்டர்பிரா னுமொரு கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. ரு.

பாடையில் வைக்குமுனே வீழிமு தற்பலசேர்
பாலவுழ் தத்தையுணு நானழி வற்றவனு
யீடற நிற்பலெனு வோதினை டுத்தபுலா
லீனவு றுப்பழியா தேநிலை பெற்றெவணம்
பீடைவி டுத்துய்ம்வீ வேயுறு மெப்படியும்
பேதைமை யுற்றழியா தேயிதை விட்டினிநீ

காடுறை முத்தரோலா னேடொரு கத்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ௬.

நாறுகு ழந்தையைநீ கோறியு ளொன்றதினோர்
ஞாபம நித்தறியார் சேயைவ தைத்துகொளே
சாலள றென்றகனை விழ்வ † ரிரல்டெனுமா
சாளையு மிற்றெனவோ ருகமி லற்பரடா
வேலையி னின்றவிவார் நியிவர் நண்பினையோர்
வேலையு மிச்சைசெயா தாவிறை பத்திசதா
காலமு மிந்சவரு வாழ்வருள் கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ௭.

தனதறி விற்றறிவா யுளதைவி டுத்திழிவோர்
சாவுந டக்கவெறு வாதர முற்றிழிபீ
மனதுவெ றுக்குபுனி ருவர்பு ணர்க்கையினீர்
யாமிச முட்டைபெலா மேய்தல்கு டிக்கல்பொலா
வினைதுகர் வுற்றிடலோ மடமன துத்தொழிலோ
யினைசு சிச்செயலீ தாருவர் நட்பினைநீ
களைவிறு மிச்சைசெயா தெமரிய கத்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ௮.

வாடவ டைத்தழியா வாழ்விலி ருப்பலெனும்
வாதைவ ழிச்செலலோர் போதமு னக்குதவா
தோபம னத்தையுளே யாணைசெ யிற்றனியே
பொய்வுறு மக் * கமுமீ தேயுறம் வுற்றவொலா
நேயமொ டொப்பறிவாம் யோகமி தற்கருளா
ஞானல சித்தியெலா மேயுறு முத்தியுமாங்
காயமி ழுக்குமுனே கூடவெ னத்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ௯.

---

† வெள்ளாளர், சூத்திரர், * கம்=வாயு.

ஞானநெ றிக்குடைமா யோகிலி ருப்பரோலா
　　ஞானமி னெட்டென்மே லாதரம் வைக்கிலர்மே
லானவ ருட்டிறலால் யாதொரு சித்திபுலா
　　லாகம தற்குமெயா யாகினு முற்றுயர்வார்
நீநல புத்தியொடே மாவரு ணைப்பெயரா
　　னேயவ ருட்கிருபா நாதனெ னத்தனையே
கானம டக்குமுனை நாடியி ருப்பதையே
　　காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ௧0.

ஆ. திருப்பா - ௩0௩.

எம்பரன்.

தரவுங்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருநிறைந்த பார்வையினாற் றேடரிய மோக்கமதை
யுருநிறைந்தவொருசாம்பானென்பாற்குமோர்செடிக்கு
மருணிறைந்தன்றீந்தமகாவருளாளன் றனையொருவ[னே.
னிருணிறைந்திங்கெள்ளியதூஉமென்கொல்லோவெம்பர

பிணமாகிக் கழியுடம்பைப் பேரருளா லிலிங்கமெனப்
பணுந்தகையோ னுடையாவி யெப்பொருளாப்பம்புமென
வெணுந்தகையில்லாவொருவனைசறுவெண்காடனாயோர்
தணிந்தகல்லாயினவொனவே,தாழ்த்தலென்னேவெம்பரனே.

புவிதனிற் சாதாரணமைந் தனையெளனும் புகவொன்னிற்
றுவிதமிலாப் பேரருட்செல் வனையிகழுந் துரிதமரோ
வவியாத நிரயமதா யமையுமன்றோ வுயிராக்கஞ்
சவியுறவேன் வெரிதையுஞ் சாருவரோ வெம்பரனே. ௩.

* நயனமிலான் றுணைகா னடப்பதற்கு மவன்பொருவு
நயனமிலா னடத்துதற்கு மமையாதோன் னல்லொளிசா
னயனமுளா னடத்திடுவா னென்னுமிந்த ஞாயத்தே
நயனமிலான் மாவினையு நணுதயுங்கொ லெம்பரனே. ௪.

தானடுத்த பொருளதனின் றன்மையையே தருமென்றே
ரூனமற்ற தீர்வையுளோ ருயர்களப மிருக்கவங்ங
ளீனமுற்ற வசுழுமிசை யேறவரோ விதைப்பாலர்
ஞானமுதன் கழியாதோ நம்புடைய வெம்பரனே. ௫.

மின்மினிமாவின்மணிபோன் மிளிரொளிகல்காததுபோற்
புன்மதியும் புன்மொழியு முளவுயிரைப் பரமெனவே
தன்மனதிற்கணித்துநிற்போன் றனக்கொருபோழ் தும்பெ
நன்மதிவந் தெய்தாதுன் னன்பருளு மெம்பரனே. [ரிதா

மறைப்பொருளை மாறுபடக் கிரகித்த மலரயன்முன்
னிறைக்கடவு ளுமெனக்கொண் டதுபற்றி யிருஞ்சிரமும்
பொறைப்புவியிற்சினகரமும்போய்முருகாற் சிறையிருந்த
விறைத்தரமுமோர்ந்திலர்நா மென்பரந்தோவெம்பரனே.

---

* நயனமிலானென்றதனால், அஞ்ஞானத்தைப்பற்றிய ஆன்மவுலகத்தைக் குறிக்கும், அந்த வடப் புலனைக் குருடனுக்கும், உடம்பைக் குருடனைக் கோலுக்குமாகப் பொருள்கொடுத்தால், ஆயின், ஆன்மாவை குருடனுக்குக் குருடைய வாணவமே கன்மவுடம்பாய கோலில் விருப்புண்டாக்கிற் றென்றும் ; அப்படி புண்டாக்கிய அம்மலக்குருடும் புறம்பான கன்மவுடம்புக்கோலை யதிக்கேசித்துக் கொடாது, விரும்பிய குருட்டிரும் அக்கோலை யதிக்குச்செலுத்தக்கொள்ளாது, பிறிதொரு குருட்டிற் றவினைச் செய்யமாட்டாது, விரும்பப்பட்ட அக்கோலுந் தானே யவ்வுயிரை வந்தடையாத அக்கணம் கண்ணுடைத் தீர்த்தாராகிய கண்ணுளான்றுணைபற்றி அக்கோல் கொடுப்பனேனறும்; அன்னணம் கொடுக்கவேற்ற குருடனும் செய்யுளில் விளக்கியவாறு அறிவாவிடத்திற்கு அவனே நடக்கவாறு அவன்போன்ற குருடனொருவன் அவனை நடத்தவாவது கூடாமையற்றி மேற்றுலக்கிய கண்ணுளானொருனே கோல்பிடித்திழுத்து நடத்திக் குருடொழிந்த ஞான்று மோக்கவீட்டிலுபிருந்ததென்றும் விரித்துரிய வேண்டும். இம்முடிபைத் தானே இத்திருச்செய்யுளில் "நயனமிலான் மாவினையு நணுதயுங்கொல்" என்றார்.

எத்தனைதாங் கற்றிடினு மெத்தனைதாங் கேட்டிடினுஞ்
சத்துவமேயன் குணமருவித் தானடங்க லரிதிந்தச்
சித்திவந்தார்க் குளமலமுந் தேயுமவ னைத்தொழலாஞ்
சுத்தவியல் புக்குகனே சொந்தமுள வெம்பரனே. அ.

இல்லையெதற் கிச்சைசெயா னென்றிடலா மதுபோலப்
புல்லியவா னவப்பொலிவாற் பூவுழைமே லாத்தனையே
சொல்லநினைப் பவனெவனைத் தூடணஞ்செய் யானெனலா
நல்லவர்நண் புக்கினிதா நம்புடைய வெம்பரனே. கூ.

மறமெனுங்காழ் விதைக்கினந்த மறம்விளையு மென்பதையு
மறமெனுங்காழ் விதைக்கினந்தவறம்விளையுமென்பதையுந்
திறமொடுணர்ந் திலர்தீமை செயற்கிறையு மஞ்சுவரோ
வறவரிறைஞ் சருணகிரி யாற்கினிய வெம்பரனே. க0.

கருத்து.

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணி லியாதொரு வன்சொல வழியொரு மறுட
னெண்ணி லாதிமுற் காரண மிபம்பரு மறையைப்
பண்ணி னனெனச் சொலவழி யின்றதைப் பரிவாற்
கண்ணி யங்கிள ரிறைசொன தெனவிடங் கருத்தே. க.

உலகி லெம்மத முறைக்குமுற் பவநிலை யுண்டெண்
ணிலக நின்றவன் றந்தவே தாகமங் கட்கோர்
நிலைய தின்றத னலவை மேலென நிகழ்த்திக்
கலைக ளுயக மெனவயிர்ப் பில்லையென் கருத்தே. உ.

முட்டி லாதபுற் கலர்தமக் கந்தநன் முறைகள்
கிட்டு மேலவை மாறுப டாப்பொருள் கிளக்குந்

துட்டி னார்க்கவை கிடைப்பி னடாப்பொரு டொன்றக்
கட்டுங் காதைக்கு மாமிதை போர்தியென் கருத்தே. ௩.

காண்டல் கருதனல் லாகம மென்பவைக் கமையா
திண்டி ருக்குமெய் நூலு மறைக்கய லென்றே
மாண்டக் கார்வரா யறந்திடு வாரதை மதித்துக்
கொண்டெ யித்துமெய்க் கோடி குதற்கெழு கருத்தே. ௪.

நிறைந்த ஞான மகேசனு டனுட னேய்ந்து
குறைந்த ஞானவு றவியுயிர்க் கிடமெனக் கூறுஞ்
சிறந்த * தந்த்ரமு மாதலி லபயமுஞ் சேரக்
கறங்க லின்னிலை கழறு நா னேற்றதென் கருத்தே. ௫.

† சூத சங்கிதை தனிலற நூலொரு தொகளில்
லாத வம்புரா ணஞ்சிவ னாகமந் தருக்க
மாதி நூல்களு மத்வைத மேசொலு மெனலாற்
காதை போத்தரு மாகம நீப்பமோ கருத்தே. ௬.

ஆல வாய்த்திரு மான்மிய ‡ நூலுளி யரனார்
கோல மாமறை பேதம தாசகங் குவளோ
போல நூபுர முனைவென வுரைத்தன னேலோர்
காலுஞ் சைவரம் மறையினை நீப்பமோ கருத்தே. ௭.

சுருதி யின்கடைக் காண்டநற் பொருளையே துலக்கிப்
பெருமை யாயுள தருந்தெளி வாகமம் பிடியா
தொருமை யாமொரு பாகதி தெரியறி யாது
கரும மோகவும் பாழுளர் கருதுகென் கருத்தே. ௮.

---

* [illegible]

† [illegible]

‡ [illegible]

மறையின் கூறொரு மூன்றனிற் கடைசியு மாகு
மிறைவ னாகம பாதமோர் நான்கனி லீறு
நிறையு ஞானமென் றுதலி னலிரு நிலைக்குங்
கறையி லந்தமெ னும்பெய ரெய்துமென் கருத்தே. ௯.

ஆக மத்தின தந்தமே சைவசித் தாந்த
சாக ரஞ் † சிவ ஞானபோ தாதிநூ லதுவே
யாகு மென்றறி வாயரு ணைப்பெய ரடிகள்
வாகு யர்ந்திட வாழ்த்தொரு வனைநினை கருத்தே. ௧0.

பயின்றறிபவன்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உரையுயர் முதனூ லாகம மெனும்பே
    ருருவதா னுதித்துள தெனவே
யுறுபொரு ளாமஃ தெங்கிருந் துதித்த
    தெனிற்பர மாப்தரி னின்றும்
புரையற வுதித்த தென்னவா யினமும்
    புகன்றவவ் வாகம வகைப்பிற்
பொருந்திய வொருமுப் பொறிகளு முறையே
    புரணபா சம்பசு பதியென்

---

† சிவஞானபோதாதி நூல்களாவன;—சைவாகமத்தின் பாசவிமோசனப் படலத்திலுள்ள முதனூலான சிவஞானபோதம், வழிநூலான சிவஞானசித்தியார், சார்புநூலான சிவப்பிரகாசம், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் இப்பதினான்கும் தத்துவப்பிரகாச முதலியவும். இவற்றுள் மூல சிவஞானபோதம் சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்துள்ளது. திருக்கடவூருய்யவந்ததேவ ரருளியதுஞ் நடேசர் சந்நிதானத்தில் வைத்தகாலை அப்படிக் கதவினூடு வெளிவந்து நடேசர்பாதாரவிந்தத்தில் சேர்ந்ததால் திருக்களிற்றுப் படியாரென்னும் பெயர்பெற்றது.

றுரைதரு மலாமன் ஞானமோன் மோக்ஷ
முளமல நாசமென் றுகு
முன்னிடற் கரிதா மப்பர மாப்த
னெனுந்திரு வருட்சிவ னுரித்தா
னிரைதர வுருத்தி ரர்க்கருள் புரிந்தா
* னிகரிலவ் வாகம மெனவந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. க.

அச்சிவன் றனுடை நான்முகத் துதித்த
வாரணங் களையநந் தனைக்கொண்
டயற்கருள் புரிந்தா னூர்த்துவ முகத்தா
னருநெறிக் காமிக மாதி
யுச்சித சிவாக மங்களை யெழு
முதித்திட வருளின னவற்று
ளோங்குபத் தினைநற் பிரணவர் முதலா
யுளபதின் மர்க்குமற் றனையை
மச்சறு மகாருத் திரர்முதற் பதினெண்
மர்க்குமா * விருவகைப் பேதம்
வருத்தரு வியபின் பவைகளைச் சிறந்த
யான்மிய வித்தியே சுரரு
ணிச்சய சிரேட்ட வநந்தருக் கருளா
னிகழ்த்தின னென்னவே யுணர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. உ.

---

* [illegible]

† [illegible]

அந்தமா வநந்தர் நூற்றொடு பதினெட்
டாமுருத் திரர்பெரு மானு
யலங்கிடு சீகண் டருக்கருள் புரிந்தா
ரவர்சிவ கணஞ்சுரர் களுக்கு
மந்தணர் களுக்கு மளித்திடு வணையெய்
யருட்டிரு நந்தியெம் பெருமாற்
கருளின னெனவு மாரண நான்கு
மரன்குணக் காதியா நான்கு
செந்திரு வதநங் களினுமா கமங்கள்
சிறந்தவீ சாநமேன் முகத்துஞ்
செநித்தன வெனமுற் காமிகா கமநேர்
செப்பிடு மெனவுநன் குணர்ந்து
நிந்தையில் பரம சுகநிலை யதையே
நிகழ்த்திடு மாகம வதார
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௯.

முதன்முறை யெனுமா கமங்களுக் கியைய
மொழிவழி நூனர சிங்க
முதலிய விருநூற் றேழுள வவற்றின்
முடிபுணர்ந் துக்கிரச் சோதி
கதிமதி நிமிருஞ் சத்தியச் சோதி
கனபிர கற்பதி முதலோர்
கழறிய போக காரிகை மோக்ஷ
காரிகை * நிராசகா ரிகைமற்
றிதமுறு பிரக ரணங்களாம் புடைநூ
லீட்டமு முண்டுகோ மிகந்தா

* பரமோட்ச நிராசகாரிகை.

வியம்புமா லௌகிகம் வைதிக மந்தி
ரான்மக மிகலதி மார்க்க
நிநரவின் மந்த்ர மென்றுமோ ரைந்தா
நின்றிடு மாகம மெனத்தேர்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௪.

பறைந்தவை வகையு மொளியா யிகத்திற்
பயன்றர லிறுதியிற் பயந்தல்
பந்தவிக் கிடுமான் மப்பொருள் விசாரம்
பாங்குடை யோகமெய் யருளா
நிறைந்துபு மொருசிவ ஞானமா மிவைதா
மொன்றனுக் கொன்றுமே லெனவே
ஓங்கிடு முபர்ந்த மந்திரம் பிறநா
லுரைகளைப் பூருவப் படுத்திச்
சிறந்தரசஞ் சைவசித் தாந்தமா விளங்கிச்
செப்பிய வேளைய நான்குந்
செற்றுறழ் வெனுந்தன் பாதம தன்கீழ்த்
திகழுமுப் பாதமு ளடங்க
நிறைந்துமா வாக மாந்தமீ தென்ன
நின்றிடு மெனநனி தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ரு.

போதமிக் குறுவான் சநகனா திபர்க்கு
முப்பொருள் ரகசிய மாமா
முக்கிய வாக மாந்தம தெனவே
மொழிவழி நவின்றுகொண் டிருந்தான்
தேவன் பிறைசேர் சடாடவித் தலைமைத்
தேவனைக் காந்தமுஞ் சிவனந்

திருவிடை முகற்குக் குருமர பிலங்கத்
திவ்விய மறைசிவா கமங்க
ளோதமி னெச்ச நகாதிகட் குரைக்க
வியம்பின னெனச்*சிவ புரா
ணெழின்மதன் காதை யுரைத்தது வினைந்
தென்னுமந் யாயமும் பணுபின்
நீதமெய்த் துறைசெய † வாதவூர் முனிக்கு
நிகழ்த்தின னரனெனத் தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. சு.

மறைபயில் வைதிக விருத்தியில் லார்க்கு
மறைநெறி வழிஇப பெயர்க்கும்
வழுத்தின னரனு கமமெனக் கூர்மம்
‡ வாசிட்ட லயிங்கநற் பாத்மம்
பறைகிளர் சூத சங்கிதை யாதி
பனுவல்க ளிறுத்தலெற் றெனினே
பாசண்ட வாம சோமலா குளம்வன்
பைரவ முதலிய வெனுங்கீழ்
முறைகளை யவனா மதித்ததல் லான்மேன்
முறைகளாங் காமிகா திகளை
மொழிந்ததன் றிதுபோற் ¶ கூரும மனுஞ்சொன்
முகக்கனி நாற்பதின் மேலே

---

* இஃது சைவபுராணம் தருமசங்கிதை.

† இவ்வுண்மையைத் திருவாதவூரர் புராணத்துத் திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் கஒ-கஉ-கங-ம் செய்யுட்களிற் காண்க.

‡ இது வசிஷ்டவாதஞ் சாற்கிற அவலாசாயனமென்னும் வசிட்டமன்று. உபபுராணங்களி லொன்று.

¶ கூர்மபுராணம் இருக்கலியாணம் சக - வது வி.

நிறைபுரை தருமிப் போலவப் பையரு
* நிகழ்ந்தின வொனகனி தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௭.

ஆத்தன துரைபா யுள்ளநல் லாக
மங்களி னின்றுபா ரணங்க
ளாயவை யிழ்மை யாமெனப் பழைய
வாகம சாரமும் பரனே
பேத்திடு சிலபு ராணமென் பனவு
மிசைந்தமெலற் றெனின்மறைப் பூர்வ
மென்றபங் கினையு ஞாநபா கத்தி
னிசைகனற் றெளிவிலா மவுநம்
பூக்தமோ கார்த்த மதநுழை நீர்மை
தன்னையு மன்னனஞ் சொனதாப்
பொருள்படு மலதவ் வுண்மையை யிகழ்ந்து
புகன்றதாப் பொருள்படா தெனமா
னித்தவ ரறிவா ரவர்களுக் கிரண்டு
னேத்திர மாமென வுணர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறைபருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௮.

† சதுர்த்தச மெனும்வித் தையுளியா கமக்கிர்
சார்ந்ததின் றெனச்சிலர் திழ்ப்புச்
சாற்றினன் னவருக் கறிவுறுத் திடுவான்
சைவரோ திடுவதெற் றெனினே

---

* வேதாகம விசேஷபிரமதிப்படும், சிவார்க்கமணி தீபிகையிலும்.

† சதுர்த்தசவித்தை — வேதம் - ௪, வேதாங்கம் - ௬, மீமாஞ்சை - ௧, தருக்கம் - ௧, புரா ணம் - ௧, தருமநூல் - ௧, ஆக ௧௪.

வதிர்ந்தவித் தையிலொன் றுயுள தருக்க
மளவையி * லாகம மெனவே
யறைந்திடு மலது வேதமென் றறையா
தாகலின் வேதமோப் பலவென்
றொருதுக்கநே ரிடுமாண் டாகம மெனலே
யோத்தெனி னந்தவித் தையினு
முள்ளவோத் ததுவே யாகம மெனவு
முரைத்தவித் தையிலுள புராண
திருப்பதி நூலைப் † புகழ்ந்திசைப் பதினெ
னீங்குறு தெனவுமீ துணர்மீ
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௯

இருவகைப் பனுவல் களுமர னறையா
யிருத்தமெருட் டாகம மெனவு
மின்பமா மறிவை விளக்கலா னிரண்டு
மேதமில் வேதம தெனவும்
பொருவிலாப் பெயர்கள் பெறுமிதை யறியாப்
புல்லிய மாந்தரா கமத்தைப்
புறம்பெனன் மடஞ்சால் பித்துரை யெனவும்
புகரறு ‡ பெரியவர்க் கபேத

---

* ஆகமச்சொல்லே அர்த்தப்பட்டதைத்திலும் காண்க.

† இப்புகழ்ச்சியை—சைவபுராண வாயுசங்கிதையின் பாசுபதயோகமும் என்னலை [illegible] ந்தவத்தியாயம் ௨௯ - வது கவி, வெபீராஜமாதேவிக்கருளிய வத்தியாயம் ௨௨-வது கவி, ஞானயோ கைபுணர்த்தவத்தியாயம் ௧௪ - வது கவி, தேவர்களுக்குச் சொல்லியத்தியாயம் இவைகளா லிவிதுணர்க.

‡ திருமூலர் திருமந்திரம் ஆறந்தமென்றுமிடத்து "வேதமோடாகமம்" என்றுதொடங்குஞ் செய்யுள்

பந்முறை யிரண்டங் கங்களு மாமென்
றருட்டிரு மூலரு * மறைக்கு
பாகமத் திருக்கும் வேற்றுமை யறிய
வென்றரு ளிலகண் டருநன்
விருமல முறச்சொற் றனென வுந்தேர்
நிபகு ணைப்பெய ரறவோ
† விசநெறி யடைந்தா ணிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சகெசய் பயின்றறி பவனே. ௧0.

குருமணி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திரா விழலா லுலகெலாம் விளக்கோர்
தேநாளின் வாக்கதே முதனூ
லெனவிதி யிருக்க விதிகடந் தொருவ
ரிதிறை வாக்கென வறையுந்
தனமுடை யாக மங்களே வழிநால்
கடைசி நா லென்றிகழ்ந் திடினிங்
கெனாவ ரறிவா ரெக்கதி பெறுவா
ரோசறு மென்குரு மணியே. ௧.

வாமுபர் குரா பன்மறைக் கரனார்
§ மகனென நின்றபே ருருவங்

---

* [illegible]

† [illegible] "[illegible]" [illegible].

§ [illegible]

திரமொடு காட்டி யருளிய காலஞ்
  செவ்விய நாவின்மந் திரமாப்
பரவொரு பதியி னாகம மனைத்தும்
  பாங்கொடு நின்றன வென்ற
தரமறி யாத பதடிகட் கென்ன
  சாற்றுவே னென்குரு மணியே. உ.

ரிய திருவிற் கோலவம் பதிகத்
  தேயிரு மூன்றினு மொற்றி
யூரினற் பதிகம் பத்தினும் பொழிலே
  ரோங்குகோ கரணவா றினுமா
வாரியன் ஞானப் பாலறு வாய
  னாகமச் சிறப்பெடுத் ததிர்த்த
காரியந் தேரா தளறுவர்க் கென்ன
  கழறுவே னென்குரு மணியே. ௩.

திருவிடை மருதூர்ப் பதிகநான் கதிலே
  தேசிக நாவர சுசளு
மருவடர் கானப் பேர்திரு வாரூர்
  மண்டளி கயிலைகட் கணியே
தூரிசறு பதிக மெட்டொரா றெட்டிற்
  சுந்தர ரும்பதி னாலைப்
பொருளுற விதந்து சொனதறி யார்க்கென்
  புகறுவே னென்குரு மணியே. ௪.

தமிழ்மறை யதனிற் சிவபுரா ணத்துந்
  தாவறு பொருளைய மலிந்தே
யமிழ்தென வொழுகுங் கீர்த்திரல் லகவ
  லதிலிரண் டிடத்தினும் வேத

முமிழ்த்திரு வாயால் வாதவூ ரடிக
ளுடையவ னுகமச் சிறப்பை
யிமிழ்தரச் சொன்ன தோர்கிலர்க் கென்னை
யிபம்புவே னென்குரு மணியே. ரு.

முத்தமிழ்க் கடலா ஞாநசம் பந்த
முநிவரன் றிருவிற்கோ லத்துப்
பத்திலா ராதி னும்பல விடத்தும்
பழமறை யாகம மரனுர்
வித்தக வசந மென்னவுஞ் * சித்தி
விருத்தமு மிரண்டுமே சிறந்த
புத்தக மெனவுஞ் சொனதுண ரார்க்கென்
புகறுவே னென்குரு மணியே. சு.

லாலெசுர்க் கைவல் லியஞ்சுவே தாசு
வதரங்கா லாக்கிநி ருத்ரஞ்
சிலமிக் குடைய வதர்வணத் ததர்வ
சிரசுநல் லதருவ சிகையென்
றேலமே பெருகப் பறையுமோ ராந்து
மோங்குறு பஞ்சருத் திரமென்
றலமே வுலகி லறைகுவர் மிக்கோ
ராண்டரு ளென்குரு மணியே. எ.

பஞ்சருத் திரமல் லாதபண் டேனைப்
பாங்குப நிடதங்க ளங்கந்
சஞ்சுக சைவ வாகம முடிவி
னறிவையே ரகசிய மாகச்

---

* சிவஞானசித்தியார் அ-ம் சூத்திரம் உ-வது செய்யுள்.

செஞ்சொலால் விளக்கு மாகவி னரனூற்
றிர்வையு மறையுஞ்சேர் மார்க்கந்
துஞ்சலில் லாத வைதிக சைவத்
துறையதா மென்குரு மணியே. அ.

அந்தியாச் சிரம மென்பதற் கருந்த
மரும்பர மாங்கிசத் துறவென்
றுத்தியாச் சிலவர் சொற்றதன் றென்னற்
குயரதர் வச்சிர சுதைத்த
சுத்த*வை திகபா சுபதநோன் பநுவாச்
சொலுநெறி தன்னையே சுவேத
வத்தரா திபரு மடைந்தனர் முன்னே
யாண்டரு ளென்குரு மணியே. கூ.

சுவேதனை வழிபட் டொருநீல கண்ட
சுவாமியும் வேதபா டியமே
யுவாவெனச் செய்தா ரதனி†லே கான்ம
வுரைவர வில்லையா தலினற்
செவேறுமோர் வைதிக சைவசித் தாந்தஞ்
சிறந்தது சிறந்தது நாளு
மவாவறுத் துயர்ந்த திருப்புகழ்ப் பெருமா
னடிகளே யென்குரு மணியே. ச0.

---

* இந்த வைதிக பாசுபதவிரதம்; இவ்விரதமேபென்றும் பிரார்த்தனை, வாயுசம்ஹிதையின் பாசுபதவிரதமுரைத்த வத்தியாயமு மாற்றும்.

† நீலகண்டபாடியத்தில் முத்திபிற முத்தான்மாவுண்டென்ற சொல்லப்படவில்லை இங்கே பொருள்.

மெய்யான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அத்திச் சருமம் போர்த்த வாத்த
னவிழ்த்த மறைகண் மூன்று சாதி
யத்த யருக்கு மாக மப்பே
ருடைய மறைக ணான்கு சாதிச்
சத்தர் களுக்கு முரிமை யாமித்
தொகை நேர நீல கண்ட
னத்த னாரும் பாடி யத்தை
பதித்த ருண்மை யாய்மெய் யானே. க.

ஊனில் பாச கோச மைந்து
மொன்றி நின்று வியன தாய
பிரம மென்று தைத்தி யந்தான்
பேசி னதுவும் பசுவ தாமிந்
திரனைப் பிரம மாமெயா * ரோத்துச்
செப்பி னதுவும் பதியென் றேது
பிரம மாவ தில்லையென் றுய்ந்தெம்
பிரானைப் பரவி யுய்மெய் யானே. உ.

வேதஞ் சைவ நூலி ரண்டும்
விசேட மாகப் பேசு புத்தேன்
மோதஞ் சான்ற சிவனென் றருகு
முதவி [illegible] ரண்டு பார்க்கப்
[illegible] பம்பி ரானைப்
புத்தி செய்வ ராவர் செய்யார்க்

* தலவகாரோபநிடதம்.

கோதந் நூலிற் பயனுண் டோவெம்
    முறழ்வுக் குகனைச் சூழ்மெய் யானே. ௩.

இன்ப மீதல் சிவம லால்வே
    றின்று கரும காண்டத் திற்கூ
றன்புச் சிவன்மெய்ஞ் ஞான பத்தி
    யருள்வன் ஞான காண்டத் தீசன்
றுன்பின் ஞான மூல மாகத்
    துய்ய மோக்கங் கொடுப்ப னென்று
வன்புச் * சூத சங்கி தைதா
    னரற்று தீர்வை மேன்மெய் யானே. ௪.

படிவப் பூடா விருத்தா வென்பார்
    பரமன் மாற்ற மறுத்த மாசாற்
கடின மாய நிகமக் கோவிற்
    கழுக்கு ரம்பை யேற்று லாவு
மிடிமை யோர்வ ரீசன் வாக்கு
    மீற நெஞ்சஞ் செய்வ ரோவிம்
முடிவைப் பேணி யுய்ய நீயு
    மோதக் குகனைச் சூழ்மெய் யானே. ௫.

உதகத் தகழ்ந்த மடுக்க ளுள்ளே
    யொன்றுப் பாயின் யாவு மாகா
வதையொத் தாரு நொடித்த நூலி
    லாதி நூற்கெ தேனு மாற்ற
மதமுற் றிருக்க நோக்கி னத்தை
    மட்டு நீக்கிக் கோட லேநல்

* சூதசங்கிதை பிரமாணிய விசாரம் ௨௰௩ கவி,

விதயத் தார்தங் கடனென் றோர்ந்தெம்
மிறைவற் பரசி யுய்ம்மெய் யானே. ௬.

தகவுத் * தரும சங்கி தைதான்
சாற்று மாறு கபில நீல
மிகலில் கவுர வங்கி ருஷ்ணா
மென்று நான்கு தூய தோடு
சுகிர்த போக சாரி யாமோர்
சுதைதனை யும்பெற் றெருளி யாதர்
மகனென் றேந்து சுகர்கை கூப்பி
வலித்த துகனைச் சூழ்மெய் யானே. ௭.

வெடிக்கல் ஞண்ட வொருநா லோற்கு
மிருகி சொன்ன வாவெந் நேயங்
குடிக்க விதிக்க ஞான்று சாண்டி
லிபர்கொள் ளாம னீக்கி நெல்லைத்
தடத்தின் மூழ்க விழைத்துத் தூய
தன்மை கண்ட தால்வல் லானை
படைத்த புண்ய மேலெம் பாவ
மவித்துத் தாங்க மேன்மெய் யானே. ௮.

பூசிப் பார்தங் குலத்து மேதை
பூக்க வந்த கருவூர்த் தேவர்
நேசிப் பாருள் கரங்க மாலை
நினைந்து நேரில் விளித்திந் நேரந்
தேசிற் பூத்த மணிப்பொன் னாரந்
தேவை பாமென் றவர்கண் ணோற்றோர்

* [illegible] அத்தியாயம்.

தாசிக் கீந்த வனுவு மேத்தெந்
தாதை தகவன் றேமெய் யானே. கூ.

முடுகுப் பாக்க டெரிக்கு மாறு
முத்தைத் தருவென் னடியெ டுத்துக்
கொடுத்தகோவன் றெருவர் வாழ்த்தாக்
கொள்கை யாளற் கணங்கு வீரங்
கெடுத்தி ருக்கை வலிய மீந்த
கிருபைக் கோக்கு கேசன் மாட்டுள்
விடுத்துக் கூடி வாழி நோக்க
வேட்கை வீக்க முளமெய் யானே. கo.

---

* மாவிண்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லேறு முபநிடதங் களிலான்ம
மொன்றெனவுந் தூய வஸ்தே
சொச்சவழி வாயகண்டா காரமென
விருக்குமென்றுந் துணிவு கூற
லெல்லாருந் தொழுங்கடவு ளாம்பதியைக்
குறித்தன்றி யிழுக்கு ஞான
வியமான வுயிர்த்தொகையைக் குறித்தல்ல
வென்றுபொரு ளியைபக் கோடு
நல்லார்க ளெல்லார்க்கு நானிறைஞ்ச
லாற்றிடுவே னன்றில் லாத

---

* இப்பதிகத்திலும் பெரியபதிகத்திலும் வேறுபதிகங்களிலும் வெளியாகிற [illegible] புராணேதிகாசங்களிலும், அவைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற [illegible] க்கட்டுரும் நோக்க.

நானெனவே தன்னுஞ் செருக்குற் றருளிழந்து
பொருளிழந்து நாம்பி நின்ற
பொல்லேனை யாட்கொண்ட பூரணமா
மாநந்தப் பொருளை யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாகி நின்
றருட்சோதி பொழிமா விண்ணை. ௧.

பரமமெனுஞ் சிவத்தினுக்கும் பிந்துமுதன்
மாயைக்கும் பிணிச்சி வற்கும்
பரமமெனும் பெயரிருப்ப தாப்பனுவல்
பேசிடலாற் பொருளைவ தத்துட்
பரமமென வருமவாயிற் சங்கற்ப
மதுகளித்துப் பிராந்தி நீக்க
பிரசந்தப் பொருளினையே கொளவேண்டு
மென்றுமயன் பிரமந் தன்னி
லாறுணர்வில் லாவுலக முதிக்கவெனி
னறிவாக வுளதெய் வத்தே
மணர்வொழிந்த சடமுதியா ததுமாயை
யாம்பிரமத் துதித்த தென்றும்
மொழியுல பொருள்கோடுந் தேர்ச்சியுள
ரோத்துபரம் பொருளை யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாகி நின்
றருட்சோதி பொழிமா விண்ணை. ௨.

பேரறிவா யுள்ளசிவஞ் சிற்றறிவா
முயிராகிப் பிறந்து ஞானப்
பெற்றியிலாச் சடஜகமா யிருந்துமொன்று
நிற்குமெனப் பேசா நின்ற

வாரணமா வுரைகளுக்கு மிருநிலனு
யென்றுதொடங் கருட்பா வுக்கு
மதுபோலே னேரறைந்த வறைகளுக்கு
மேற்றபொரு ளகரச் சிவ
னேரணவும் பிறவுயிர்மெய் யக்கரங்க
டோறுநிறைந் திருந்த லேய்ப்ப
வேசனுகாப் பிரமஞ்சித் தசித்தெங்கு
நிறைந்தவனை யீதா மென்றோர்
பூரணமா யுணர்மிக்கார் புகழ்சுப்ர
மணியமெனும் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாகின்
றருட்சோதி பொழிமா வின்னே. ௫.

அறிவாய பரப்பிரம மதிலிருந்தெல்
லாம்வந்த தாக வேத
மறையிடத்து மண்கடமே யாயதுபோற்
பரிணாம வருத்தங் கோடா
நிறையவன்ற னருட்சத்தி யான்மாயை
யென்பதையே யியமா னர்க்கா
லிசைந்தவுடம் பாகவுமைம் பூதவுல
காகவுநன் கிழைத்த தென்றோர்
குறைவில்லாப் பொருள்கொளலும் பரனையன்றென்
றின்றெனவே கூறுங் கண்ணே
கோனன்றிக் குடியில்லை யெனனேர
முதற்பெருமை கூறிற் றென்னுப்
பொறிசிறந்த பொருள்கொளலு முளநல்லா
ரோத்துபரம் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாகின்
றருட்சோதி பொழிமா வின்னே. ௬.

அற்பவறி வான்மாவிற் சகசிவ
பரமுத்திக்கேக படங்கு மென்று
வாரணஞ்சொல் விடத்தவிழி யுலகமதைக்
காண்டலிலாவ வாந்து யாவின்
றற்போத நிகழ்ச்சியிலம் மூன்றும்வெளி
யாயுநிமை சாக்குஞ் செவ்வி
சகமொளித்த வோனபொவத் தற்போத
விளிவிலனை தாங்கா னமே
நிற்கமறை யாயுமுள வகைவிளக்கிற்
றெனவோர்வார் நிகம மாங்கே
நிகழான்மா வென்னிலது சிவான்மா
வன்றுசிவ நிலையே யந்தப்
பொற்பிறைபை பான்மயினைப் பனும்*பிரம
கிதையுமென் றோர்வார் போற்றென்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா வின்னே. ரு.

நிகமமென்னு வற்பவறந் தான்மாவென்
பதைநோக்கி யுள்ள லோங்கு
ஞ்சிவமே சிவநீபே யென்புழியுள்
ளறிவில்லா இரட்டங் கம்போ
விகழவொரா நின்றுருதிக் கக்காணுங்
கண்டிப்ப வேரொன் றில்லா
மிருந்திந்தா வறிவிந்தா வறிகின்ற
சித்தாயு மீச னென்றே

---

* [illegible]

பகருணையா ரகணியந்த ரான்மனொடு
சேர்ந்துநிற்கும் பண்பி யாயும்
பாசமகன் றகண்டபதிப் பொருளையடைந்
துப்புமருட் பாங்க னாயும்
புகலவுள்ள தருமத்தா லவ்வாறு
புகன்றதினைத் தேர்வார் போற்றென்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோதி பொழியா விண்ணே. ௬.

கொச்சையிலா வான்மாவைப் பிரமத்தின்
பிம்பமெனக் கோதில் வேதங்
கூறுமிடத் துயிர்க்குயிரா நின்றவுள்ளான்
மாவையக் கூற்று மென்று
நிச்சயமாச் சிவன்சீவ னெனவிரண்டின்
றொன்றெனவே நிகழ்த்தும் பாங்கர்
நிலமல நீங்கிப்போ ரறிவாகிச்
சிவக்கலப்பி னிறைந்தா னந்த
மெச்சமிற தாகருநிலைக் கூற்றென்று
மந்நிலைக்கண் ணேபெத் தந்தே
பெய்துசுழுத் தியைநேர வேதுமின்றிப்
பரவெளியே யாமென் றுந்தேர்
பொச்சைமிசை யேறியருட் டேனுண்பார்
நோக்குமரும் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. ௭.

கடசலத்தி னின்றவொரு பருதிவிம்ப
மச்சலமில் காலத் தந்தக்

கதிரவனு நிற்பதுறழ்ந் துயிர்மலக்கட்
டோவுமொரு காலந் தன்னிற்
றிடமுறுந்தன் றெடுபிரிவற் றுளசிவன்
* றன்முதலைச் சேர வாண்டைச்
சிவமாகத் தேசெனுமுள் ளான்மனுநின்
றிடுமிதனாற் சிவன் பொய்யாத்
துடைபடற்கு நடுவிலையச் சேர்க்கையுடம்
புயிர்நாவின் சுவையோ மென்னச்
சொல்வதுவை முத்தாஞ் சிவனிலா
னைவம்போலுந் தோயு மென்றே
படியிற்சன் மார்க்கிகளா னிதுணியப்
படிமவனைப் பரந்தா னென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாகின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. அ.

நன்மணிவா சகப்பெரியோ னைமொழிந்த
சிவமான வாவென் சொற்கா
நரும்பொருடான் றம்போதக் கேடாய
சிவதத்வ நலியின் மேலே
சின்மயமா சிவத்தொடணைந் துளசிவன்
முத்தியெனத் தெரிவ தோடே
சிவமெனுநற் பேரின்ப மான்மாவுக்
கலதந்தச் சிவனுக் கென்னச்
சொன்முறையெவ் வாற்றானும் பொருந்தாத
நடுவானுந் சுருதி யெல்லாஞ்
சுகமுத்தி யாநந்த நித்தமெனச்
சொல்லானு மதனைத் துய்க்கப்

* தன்முதல்—பிரம்மதேசமெ அத்தாரணம்.

ர்மையிலா வான்மாவங் குண்டெனவு
    மோர்வாரைப் புரந்தா ளென்றன்
ரதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
    றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. கூ.

வன்சீவன் பாசமென்ன முப்பொருண்மெய்
    யாயுளவேற் சிவனுக் கெங்கே
செறிநிறைவுண் டாமெனினஃ துடலிலுறுப்
    போலெனவுஞ் சிவனா் மாறன்
றவஞ்சிறந்த பார்த்தனிவ ரடியுண்ட
    போதவைசித் தசித்துக் கெல்லாஞ்
சார்ந்ததனு விறைநிறைவுக் கிழுக்கில்லை
    யெனவுணருந் தகைமை யோர்க்கு
நவம்பெருகு வயிந்தவமா மாயைக்கும்
    பிரமமென்னு நாமமாதி
நணிவிளக்குஞ் * சுருதிதத்து வப்பிரகா
    சங் † காந்த நன்னு லென்றிப்
புவனஞ்சார்ந் தோர்ந்துயுநல் லவர்க்குமருள்
    புரியருணைப் புலவ னேத்தென்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
    றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. க0.

சருவேசுரபதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகசீவப ரம்பொய்யென வேமாமறை சாற்றுஞ்
    சாரிற்சிறு போதச்சிதை வதிமேருதி சாரு

---

* சுருதி சொன்னதை செய்யான் உ-லும், அவர்களுமுகளுட் க-லும் காண்க.

† கந்தபுராணத்து உபதேசகாண்டஞ் சிவபத்திமான்மியச்சருக்கம் கூ-வது செய்யுள்.

பக்கமேதுமி லாதம்பர மதுமேவதெரி தலின்று
லாவையங்கன மிலையென்னவு மதுதான்விழி யில்லா
னுகமென்பதை யபிபாமுறை போலென்னவு மோதல்
கொண்மைப்பரம் வடிவுக்கட வுளராமென வந்தாய்த்
தகவாய்பொரு ளுணர்வாருணர் தனிநாடக வெளியைத்
தாதாவெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௧.

உருகண்டெடு மமுதந்தனி னுயிரின்றொழி லாக
வுளபோதமு முறுபாசவி திதகாரிய கருவித்
தொகுவுக்கலை மதிமானவ ழிந்தோவுதல் சொல்லாத்
தொல்காரண மதுநின்றிடு மென்றாகம சுருதி
யறைகின்றது போற்றர்க்கமு மறையுஞ்சொன வழியை
யலகைக்குப வாயின்புடை யருணந்திசொ னூலுந்
தறுகாதனி நவசூத்திர மதின்மஞ்சொடு சாற்றுந்
தகவோடெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௨.

பாங்கேதுமி சாங்கேதாக்கியம் பரிமேயாகசி கையரும்
பஞ்சப்பிர மங்காரண மதுமேவபொருள் பறைதற்
காங்காரியஞ் சொன்மாத்திர மென்றேருதிப வளவு
மருளாரிலை தனிமேன்முத லழிபாதழி வாமோர்
[illegible] வாமிதுச காசாரத னூலே
ஆனிபந்தர மேயாவதி னுளபொன்றுந ஞானம்
சங்காரண மாகத்தவர் தாழுங்குரு தேவே
தகவோடெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௩.

இருகாரண முதலாயுள விறையாமொரு நிமித்த
னென்றோரு மென்னுந்துணை மூலங்கொடு நிள
மூந்தாருல தாங்காரியம் வினைபத்தலை மூல
முதலாயுள பிரமப்பெய ரிருமாயையை மொழியி

னுருவாகவு முருவாகவு நணிநின்றிடு மதிலே
யகமந்தமை வதையொத்துள தழிகாரிய மாகுந்
தருமூலம தாமுழுங்கெட லில்லாதது சததந்
தகவோடெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௪.

அனன்மேலிடு விறகானதி னதிசாரமெ முந்தே
யருமேகமணம் விசிச்செல வறிதல்பிர சந்த
மினவாகிமிர் மாயாமய மெல்லாமழி வேலை
யிருரூபமி றந்தேபர * வணுரூபம தென்னப்
பினமாகித நிற்கும்மிது போன்ஞாயமும் பேசும்
பின்னம்புக லணுவிற்குமொர் * மூலஞ்செசானு மரனூ
றனையோர்பவர் சற்காரிய தெயிபாளரோ யாவர்
தகவோடெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௫.

பொறியாலறி பொன்னுதவுள் பொருளேபர மானுப்
பொருளாமது வே† யில்பொரு ளென்றோர்பவர் பெரிய
மறைகூறும பாவப்பத மதினாற்கமு மிதுவே
மற்றொன்றிலை யென்றோரவ முக்கின்றகெவ் விதமேற்
பொறையாநில மீதோர்பொரு ளில்லாதது பொருளாய்ப்
புகறற்கிசை யாதென்றுமு ணர்ந்தன்பொடுபோற்றித்
தறைமேனணி யுய்யும்படி சந்தோடமி கைப்போய்
தகவோடெனை யாளுமலி சருவேசுர பதியே. ௬.

அபாவத்தினை ‡ முன்னில்லது பின்னில்லதொ ரங்க
மறைதற்கமை வற்றேறமுழு தும்மில்லதி ரண்டு

* இந்த அணுரூபம் அநேகமாகவின் அவைகட்கும் பரமகாரணம் மாயையென் றறிவுறுத்தற்கான் இங்கே மூலமென்றார்.

† இல்பொருள் = ஒன்று மற்றொன்றாகமாறி அதிசயத்தன்மையடைந்த அன்னைப்பொருள்.

‡ முன்னில்லது, பின்னில்லது, முழுதுமில்லது, ஒன்றிலொன்றில்லது என்பனவகவே முறையே பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், அந்நியோந்நியாபாவமெனத் தருக்க நூலார் சாற்றுப.

சுபாவப்படவே யொன்றினி லொன்றில்லது சொற்ற
　　தொகைகாலெனவே சொல்லிடு வதிலாதியி ரண்டு
* முபாயத்தொவு மூன்றுவதொவ் வாதித்தையு ணர்ந்தே
　　யுயிருக்குயி ராகின்றொளி ருனைநாடிய நேக
கபாதிக்கிய முறுதாபதர் தாமுங்குக தேவே.
　　தகவோடெனை யாளூர்மலி சருவேசுர பதியே. ௭.

† சிட்டிக்குமு னில்லாத செகம்பின்வரு மென்றல்
　　செல்லாதுபி னையுள்ளது பாழாமுறை செப்பற்
கொட்டாதமு யற்கோடுவெ ளித்தாமரை யோடே
　　யுதரப்பய னில்வந்தியின் மகவென்னவு மோதன்
மூட்டாவிபு லப்பூமியின் முக்காலமு மிலையான்
　　முதலற்ற வெறுஞ்சொல்லென முடியுந்தெளி வாலே
தட்டேதுமில் சற்காரிய நெறியாரிவை யறிவார்
　　தகவோடெனை யாளூர்மலி சருவேசுர பதியே. ௮.

ஈசன்றனை வினைசேருவ தின்றீசனு மதனை [தென்ற
　　பெய்தாவென லேயொன்றினி லொன்றின்மைய
நேசஞ்சொல வமைபாநிச மாமீதொரு சுருதி
　　கொன்றுப்பிர மத்திற்கொரு தூய்தற்றவி ருட்டு
மூகம்பரி சாவந்துள மூலஞ்சொலொ ணுதாய் [றோர்
　　முன்னையுள தென்றேதுதன் முதல்வற்கல வென்
தாசன்றனை யுயிர்க்கது வுளதென்பது சகடோ
　　தகவோடெனை யாளூர்மலி சருவேசுர பதியே. ௯.

---

* [illegible] சித்தொவ்வென்றும். அநாவது உலகம்.—சிருட்டிக்குமுன் [illegible] விபாகமின்றி அதிருட்சமாக அடங்கியிருக்கு மென்று [illegible], அதைப் பரப்பிச் சொல்லப்படும் மின்மை [illegible].

† [illegible] பாதத்தின் [illegible] தைக்கலோக [illegible].

உயிரொடு டனுளதேனுமவ் வுடலவ்வுயி ராகா
தாயிரும்முட லாகாதென வுணருந்தர மேபோற்
செயிரோதுமி லாவோரிறை சிவப்பொரு ளாகான்
சிவப்பொரு ளந்தப்பர தெய்வப்பொரு ளாகா
தயர்வேதுமி லாதின்னண மறியும்படி யருணூ
லாகுஞ்*சிவ போதஞ்சொன தமிவார்பிழைபோகார்
தபவேறிய யருணைப்பெயர் நாதற்கரு டந்தோய்
தகவோடெணே யாணார்மலி சருவேசுர பதியே. ௧௰.

சுப்ரமண்யவிலாசம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகு மாகிய வுருவ மாயையின்
காரி யத்தை யொடுக்கிடுந்
தலைவர் காரிய மேலி டிற்சட
சகமெ லாமங் கழிவுகொண்
டிலைய னுவண மருப காரண
மெனவி ருந்திடு மெனுமரன்
றெளிவி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௧.

சருவ சங்கர வேலை யிற்றனை
சாற்றொ ணுந்தப லாயிர
வுருவ வண்டம டங்க லுங்கெட
லுறவை தின்றவை வந்தவா
றருகி யேகெடு மதுவொ † ணாங்கென
வாகு மென்றுணர் வார்கள்காண்

* இஃது சிவஞானபோதம் ௨-ம் சூத்திரம் முதலதிகரணம்.

† இந்த வுவமையும் பூப்புகழ்ப்பதிகத்தில் ௫-முதல் ௮-வரையுள்ள செய்யுள்களாலறிக.

நேசி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௨.

பிண்ட மொன்றழி வாயி னங்ஙனம்
பிண்ட சர்வசங் காரமா
அண்ட மொன்றழி வாயி னங்ஙன
மண்ட சர்வசங் காரமா
அண்ட நாதனும் பிண்ட நாதனு
மழிவ தன்றென வறிவர்காண்
தொண்டை பாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௩.

படமொ டுத்துயி னாக்க ருத்தர்
படைத்த தாகநி னைத்திடிற்
காய நீங்கிய ழிந்து தேகவு று
காலு யிர்க்கும ரிட்டமா
மாயி னவ்வுயிர் முத்தி நாடுவ
தவமெ னத்தனி வார்கள்காண்
நீப லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௪.

உரிமை மிக்கதெப னப்பி தற்றினு
முரிமை யேயபர மென்னினு
டம்பி லவ்வுயிர் முத்தி நேடி
யகந்தெச யற்கிட னில்லையி
நிபனை கெட்டழி நாத்தி கத்துறை
யேபு மென்றுணர் வார்கள்காண்
நேபரி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௫.

தீயின் றன்மை யுருப்ப மல்லது
சீத மன்றெறன வோருநே
ராயு யிர்க்குண மறிவெ னத்தெரி
வார நாதிம லத்தினை
நோயு யிர்க்குள குற்ற மல்லது
நோக்கு றுங்குண மென்பரோ
தோயு மாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௬.

மலத்தி னைக்குண மென்னி லின்குட
மதுர நற்குண மோவுகா
ஆலப்புறுந்தர மொப்ப வம்மல
மொழிப தத்துயி ருங்கெடற்
கிலக்க தாமத ஞன்ம லங்கச
டென்ப தேதுணி பென்பர்காண்
டிலக்க வாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௭.

பிறவி யந்தகன் குருடு நீக்கமி
லாத தேய்ப்பவ பிங்கமா
யுறனி யோடுள குற்ற மாமல
மொழிவ தேதெனி லுமிதவி
டிறையு மின்றரி தன்னை நீங்குவ
தென்ன முத்தியி னீங்குமெய்த்
துறைசொ லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௮.

சகச மென்பது குணிகு ணம்பகர்
சயமி னிப்பொரு வகையரோ

அகளா நற்பொருள் வடிவ மூர்த்தி
யும்ப ராக்களி டொருவகை
புகல லாமிதை யறிவர் கேவலம்
பொன்றி டாதெனச் சொல்வரோ
நகலி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௯.

மலமு டற்பென வந்து விவுறு
மாயை யன்றிகன் மாயையு
மலம தன்றென வுணர்வு றுந்திர
மருவு வார்தொழு தெய்வமே
பலமு ருவரு ளாச லப்பெய
னண்ண றுடிப சொன்னமே
சொலரு மாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. ௧௦.

கதிசேர்மின்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்கி ளர்ந்தகுண வன்பர் காளுவகை
பொன்றி டாதகதி வேண்டினீர்
திகழ்கி ளர்ந்தபர நாமெ னச்சொனெறி
சேரி னுள்ளசிவ பத்தியு
மிகழ்வி கந்தவொர்தி யாக முங்கெடுமு
னெழும கந்தையபத னலகிற்
புகலொ ழிந்துகரு ணாநி திக்கடவுள்
புரிவு கொண்டுகதி சேர்மினே. ௧.

பொருந்த காரியம கேச ஞருடைய
பெரிய மாயைதனை யழிவிலே
தரித்ர மானவுயி ரவன்னி லாசவரு
டானி லாதுவெல லெவ்விதம்
பொருந்த மாயகுண சீலர் காளுறழ்வு
பொன்றி டாதினைதயு னர்ந்திரு
நிருத்த ஞாருளை வேண்டி யுள்ளகுறை
நீங்கி நல்லகதி சேர்மினே. உ.

கமட முட்டைதனை நோக்கு நேமொமது
கருத்தி னுங்கடவு ளென்னவே
நிமிர நோக்கியது வாக்கு வேமெனினு
நிகழ்த்து மக்கமடம் வேறதா
யமல வன்மையுள தாயி ருந்ததுபொ
லறையு நீவிரிலை முட்டையே
நமது தானமத லொலாவ் வாதிறையை
நோக்கி நல்லகதி சேர்மினே. ௩.

முட்டை யாயநுமை யாண்ம யாயகுரு
முன்னி நோக்கியருள் வடிவமாய்த்
தட்டி லாதுசெய வெய்து மட்டுமிறை
தஞ்ச மாகவரு ணெறியிலே
பெட்டி லாதுநித நின்று பொய்க்குரவர்
பேசு கண்ணடை யிலாதவா
விட்டு லாவுமன மோய வுள்ளுணர்வை
மேவி நல்லகதி சேர்மினே. ௪.

மருளி லுள்ளநுமை மருளி லுள்ளகுரு
மருள றுப்பதிலை யவர்நுமை

பிறரி லாதபர மென்று கூறியது
மிதமெ னக்கருத லைப்பதைப்
பொருளெ னக்கொளுவி மேல கந்தைபறு
பொருத நின்றவவ மாமிதைக்
கருத லித்திறைவர் மறலை யேற்றிய
கருணை கொண்டுகதி சேர்மினே. ரு.

பாசம் வெல்லிறைவ னில்லை யேனுரிய
பண்ண வன்கனிறை மறவையேய
நேச மோடுகொடு நிற்கி னவ்விறைவ
னேரி லம்மலம கைத்திடு
நாச யாக்கைவிடு மெல்லை யுந்தலை
னன்று றுமெனினு மிறுதியின்
மோச மின்றியருள் புரிவ னிரிது
முறையி னின்றுகதி சேர்மினே. சா.

சொக்க வத்துவித ஞான மோதவுள
சுருதி யென்னுமறை * சோகம்பா
விக்க வென்பழியெ னிறைவ னையவனை
விட்டு நானிலைபு னிறைவிலே
பக்க மின்றியுள னென்று தன்செயல்
பறுங்க நிற்கவுரை தந்ததாத்
துக்க மற்றபொருள் கொண்டு முற்சொலிய
துங்க மானகதி சேர்மினே. எ.

* [illegible]

என்னும் வண்ணமுடி வாகு மென்றசுரு
திக்கவ் விசனெவ்வ நாளுமோர்
தின்ன விசனென வாக வென்றுமுனல்
செயினு மாகுமென வுணர்கொளா
தெண்ணும் வண்ணமிறை பெந்த முத்தியினு
மேற்ற வாறுசெயு மென்றுநீர்
வண்ண மாயபொருள் கொண்டவ் விசனருள்
மருவி நல்லகதி சேர்மினே. ௯.

நேய மிக்குடைய வன்ப ரேயரிய
நிகம ஞாபகவை நயிகரோ
தூய சிற்கதியை யாவ ருங்கொளவெர்
துறைவி ளக்கியுள பாலரு
வாய ராதிபெரி யோர்க ணின்றசிவ
வாஞ்சை யோடவர்கள் பெற்றபே
ருப வின்புமுயர் வாகு மந்தநெறி
யண்மி நல்லகதி சேர்மினே. ௧௦.

உள்ளி லோர்நடையும் வெளியி லோர்நடையு
முற்றெ மன்புடைய ரோகிலா
தொள்ள ருட்கடலை ஞான வெள்ளிடையை
யுவமை யற்றவொர் குகேசனைத்
தெள்ளி யோனருண கிரியை யாண்டவொரு
செல்வ மானகுரு மணியினை
யுள்ளு மற்றதினு மொத்தி றைஞ்சியுணர்
வோங்கி நல்லகதி சேர்மினே. ௧௧.

துயர்தீர்வ தெவ்வாறு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏம வம்பல மென்பதி லோவா
வேம நாடக மாடிமெய் யாமா
சேம வின்பினை யேயடி யார்க்குந்
நீழ்ப்பு மாயையி னூடக மாடிக்
காம கர்மப லத்தினை யன்பே
கருதி டார்க்கும ளித்திடு மெம்மான்
நாமல் லோருப காரமி லாதேற்
றொடர்பு ளீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. க.

அம்மு ளன்புடை யீருமை யாதோ
ரேசு கண்டுமு னிந்திடு காலன்
செம்ம லாவரு மீசன தாணைத்
தீர்வை நித்தந டக்கவொ ணாதே
உம்ம னைகசுர னூட்டிட வாடு
மாணை நாங்கள லெவ்வித மென்னுத்
தம்மு ளேயறி விரவ னேயந்
தள்ளி நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. உ.

ஈச னெங்ஙன மாட்டின னெம்மை
யென்பி ரோன்மிகு பள்ளியின் ஞான
நாச முற்றொழி லின்மையு மாமஞ்
ஞான்று துஞ்செய லேதுமி லாதா
நாசல் கொள்ளவ சைத்தகவ் வீச
னோரு நுட்பர தம்மென வோர்வீர்
நேச வொல்லுந ரேயவ னேய
நித்து நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ௩.

பள்ளி கொள்ளுபி ரோயொரு காருய்ப்
    பள்ளி விட்டெழு மென்பிரோ லங்கங்
குள்ள காலம ளந்திடு பாது
    வொன்றி ருப்பது போலுயிர் மேலுங்
தெள்ளி காமொரு தத்துவம் வேண்டுஞ்
    செப்பு மஃதுள தேலதைத் தூண்டி
மள்ள லீசனு முண்டவ னேய
    மங்கி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ௪.

முத்தி வேண்டுந ரீசுர வாத
    மோக மீதுள நாடவொ ணாதோ
ருத்தி யாய்ப்பிர மத்தைவி சாரித்
    துய்க வென்றிடி னாரண மங்கு
னத்த ணுயச தாசிவந் தன்னை
    யாண ரம்பது மூர்த்திக ணீக்கிச்
சுத்த மாச்சொன காமவ னேயஞ்
    சோரி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ௫.

பிரம தத்வவி சாரம ரய்யைப்
    பேர்ம ரத்தையு ரித்தொரு தண்டைத்
தெரிதல் போலவு டற்கணை நீக்கிச்
    செயிர்ம லக்கருண் மாற்றிய றிந்த
வுரமு டைத்தன துள்ளொளி மன்னு
    முண்மை யாயகு கேசனை யன்றேன்
கருணை காட்டவ றிந்திட லத்தைக்
    கடந்து நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே ௬.

யோக மற்றைய கன்மமெ லாமு
    மொண்மை யீசப்பி ராந்தியெ ன்றோவாத்

ஆக மோது மதம்பர மோக்க
முதலி டாப்பத மூர்த்திக ளோடே
நேக யோககன் மங்கலை யக்கீழ்
செப்பு மன்னனைஞ் செப்பினு மேலாம்
போக நாயக முண்டத னேய
மொருவி னர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. எ.

எட்டு கர்மப வத்தினை மன்னோ
ரிட்டு மோர்பரி காரகர் மத்தா
லொட்டு வாரது கர்மம தாகா
தொப்ப மும்மல மோவுறு மாறே
யாட்டு வானமு னிட்டுவ யாவின்
றுற்று கர்மமெ லாஞ்சந நத்தை
மூட்டு கர்மவி னாசயன் றுறு
முட்டி னர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. அ.

தம்பி ரானைய ணைந்திடு மாறு
சாத்தி ரங்குரு தேவையர் சேவை
பம்பு பாடலோ டாடலி யாகம்
பத்தி யாதிய கர்ம மெலாமு
மெம்பி ரானரு ளிந்திடு மூல
மென்று நுற்றிநல் லோர்கதி சேர்ந்தார்
ரம்ப நன்புடை யிரிவை யின்றே
றுட்டி னர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. கூ.

எந்தை யாயரு ளைப்பெயர் நாத
னேத்து பாதத்தலை வன்றனை நாடிச்
சிந்தை தாங்கொரு துங்கச மாதி
சேரும் வேலைபொ ழிந்துள காலை

முந்தை யோதிய சாத்திர மாதி
முக்ய கர்மமி யன்றள வாக
வந்த மெய்தெல்லை யும்புரி யிரோ
லன்பு ளிர்துயர் திர்வதெவ் வாறே. கO.

ஆ. திருப்பா - சOரு.

ஆநந்தவெயில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிலயமண் ணேகலச மானமுறை போற்பிரம
நீள்ஜகம தாயதென்று
நலநா லியம்பகத் தப்பிரம மறிவான
ஞானமின் மாயையெனவு
மிலகிச னசலப்பல் வினையவை துபாதார
மெனவென்று முள்ளதெனவும்
பொலவத்ர மதுகொளுவ ருனலன்ப ரொணமேவு
புரணவா நந்தவெயிலே. க.

மண்ணுமறி வற்றசட மதுபோல வேகடமு
மன்னுணர்வில் சடமதெனவே
யெண்ணவுள தாலிந்த வுபயாந மறிவாய
விறைவற்கு மறிவிலாத
பன்னுலகி னுக்குமொவ் வாதுமு னிசைத்தபடி
மாயைக்கு முலகிற்குமே
யொண்ணுமென வுணர்வுறுவ ருனலன்ப ரொணமேவ
வொளிருமா நந்தவெயிலே. உ.

செர்வேத நவீ*னூர்ண நாபிதன் றூலிற்
      கிரண்டுகா ரணமுமொன்றாய்
வசுதைமே லுளவிதொப்ப வுலகினுக் கிறையுமெனின்
      வினைபந்த வூர்ணநாபிப்
பசுவென நிமித்தமு முடம்புபா தானமும்
      பகருவ தென்றுமதுதா
னிசையுமோ நெறியெனவு மறைவரரு ளன்பரொன்
      னின்மலா னந்தவெளியிலே. ௩.

வூர்ணநா பியையொப்ப விறைசித் தசித்தெங்கு
      முடனின்று மல்கிவிபுலச்
சர்மாயை யிற்செய்யு முலகெனவு மது†சர்வ
      சாமீப கிடதமதிலே
நேர்தர வுரைத்தபடி முதலேது மாயையவ
      னித்தமவ னேயுலகமாய்ச்
சித்ரப் பரிணமித் துளனெனவு முணர்வருவர்
      சின்மயா னந்தவெளியிலே. ௪.

அறிவாய சிவன்வடிவு கொண்டதுன் டதுபோல
      வமலபர முஞ்சடசகக்
குறியாய தென்னினச் சிவன்மேனி பிணமெனக்
      குத்தியில் விழுந்ததாயோர்
மறையுமின் ¶ றுயர்சுத்த மாயையி லுருக்கொள்ளு
      வதுமுண் டெனத்தெரிவதா
லறைபந்த வுவமையு மொவாதென்ப ருனலன்ப
      ரமலவா னந்தவெளியிலே. ௫.

---

* வூர்ணநாபி — சிலந்திப்பூச்சி.

† [illegible]

¶ இதுபோலச் [illegible] முதற் சூத்திரம் [illegible]

துணிவானம் வாயுமுத லைன்காய வாளிபோற்
சுடர்பகப் பிரமமதுவுங்
கணமான பேருலக மாயதென வெனினுமக்
ககநமுஞ் சடமாகுமா
லுணர்வாய பிரமமது சடமான தற்கிவணொ
ருபமாந மேவராநு
மிணையவே காட்டொணு தெனவறிவ ருனலன்ப
ரிணையிலா நந்தவெயிலே. சு.

தோன்றிவமு வுறும்விகா ரத்தொடறி வில்சகந்
தொக்குநிஜ தெய்வமதிலே
தோன்றுமெனி னப்பெரிய தெய்வமது மறிவற்ற
துகள்வத்து வாகுமதையோர்
ஞான்றும்வா லமலமென வறையநெறி யின்றெனவு
ஞானமில் லாதவெல்லா
மான்றஜட மாயையென வுந்தெரிவ ருனலன்ப
ரமலவா நந்தவெயிலே. எ.

உயிர்கருப் புகுதாது தன்கணே யுடல்விரித்
தய்ந்தொடுக் கிடுவதுண்டேற்
செயிரில்பிர மப்பொருளு மந்தவா றுளதென்று
தீர்க்கலா மின்மையாமேற்
குயிலரிய வறிவான பிரமம்வே றறியாமை
கொண்டஜட மாயைவேறென்
றயிலுடைய வுனலன்பர் தீர்க்கலா மென்பவென்
னமலவா நந்தவெயிலே. அ.

சத்தான தெய்வமே மாயையா யுளதென்பர்
சரதவத் தெய்வமதனைச்

சுத்தனா னப்பிழும் பெனினுமது வெற்றெனச்
சொற்றதா யாகிமாயை
வைத்துவே முதலென்று மார்க்கமாய் முடியுமெனும்
வண்மையினை நனிவிளக்கி
முத்திநெறி நின்னன்பர் காட்டுவ ரொருதுறுகண்
முகமடா நந்தவெயிலே. ௯.

கட்டளைகா ரணமாக வேபெட்டி யனைவர்மண்
காரணம தாகவந்தப்
பெட்டியனை யாராத லாற்சித் தசித்தெனப்
பேசுவது வேறுவேறு
சட்டிடைய வேதுவுங் காரியமு மாமென்று
கண்டறிவ ருனதன்பினர்
அட்டிலா வருணகிரி தெய்வமே யென்னையாள்
சுத்தவா நந்தவெயிலே. ௧௦.

ஞானதெய்வம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலக மென்ப தொருசி வத்தி லிப்பி வெள்ளி யன்னவே
றுபுவி வர்த்த மான மித்தை யாக வுள்ள தென்பதாச்
சொலினவ் வெள்ளி கண்ட கண்ணி னிப்பி வெள்ளி கட்க
ஞன்றி பட்ட னவ னித்த சுத்த வத்து மித்தையா [நாம்
மலி லாத பல்வி கார மாய தெத்தி னலதற்
காதி புண்டோ வென்பர் கட்கி யற்கை யென்னின் முற்
றலயி லாத நிர்வை யாகு மென் றுணர்ந்துனருளேயெ[ழிலு
நாடு மெய்ப்பர் வாழ்வை யெற்கு யீதி ஞான தெய்வமே.

சிவத்திற் கோங்கன் மித்தையேனுமதுவதற்கியற்கையாச்
செப்பிடத்தம் மித்தை யான்வி ளைந்த தான்பஞ்சிவருக்
கலத்தை யாய வுண்மை யாயி ருத்தல் பற்றி யத்தையு
மதிலெ ழும்பு பல்வி காதங் களையு மந்தத் தெய்வமே
யுவப்பி னுலி ழைப்ப தாக வும்மி ழைக்க மூலமா
யுள்ள தாக வும்ப குக்க நேரு நேரு மேற்கெடாச்
சிவத்து நீதி செல்வ தில்லை யீத டாச்சொல் லென்றுனை ர்
சிந்தை செய்வர் வாழ்வை யெற்கு மீதிஞானதெய்வமே.

சூக்க மான மோகி னிக்குந் தால மூலப் பகுதிக்குந்
தூகளி லேற்றஞ் சொல்ல வுள்ள வைந்து சுத்த தத்துவ
மாக்க ஞான சக்தி ரூப மாயி ருத்த லாலதை
யானந் தப்ர மஞ்சை தந்ய மென்று பன்ன லாமிவா
றாக்க ஞானம் பேசு சித்தி யாரொன் றற்கு மேலெனு
வோது சூத்ர முங்கி ளத்து மீது மல்லி கைக்குநன்
னேக்க தானதிபிகைப்பேர்வாய்த்ததொக்குமென் றதேர்
நுண்ணியோர்கொள்வாழ்வையெற்குமீதிஞானதெய்வமே.

விரிப வஞ்ச மதற்கு*மூல கார ணஞ்சித் தில்லதாய்[வோ
விளம்பு மாயை யெனவொழிந்துதெய்வமென் றுபன்னு
ருரிய வத்தெய் வத்தி னுக்கோ ரளவி றந்த பெருமைதா
மோதி லெவ்வி தத்துங் கீழ்மைமேவுமத்தையேசதாக்
திரிபு கொண்ட போலி ஞானம் போலிச் சுத்த மென்பதா
செப்ப நேரு மிதையி கந்து சுத்த ஞான வத்துவாக் |ச்
கருது மார்க்கம் வன்மை யென்றுகண்டுணைப்படர்ந்துகாய்
கருணை யாளர் வாழ்வை யெற்கு மீதி ஞான தெய்வமே.

---

* மூலகாரணம் = முதற்காரணமென்னும் உபாதாநம்.

முத்தொ ழிற்கு முதல்வ னய விசன் றன்க ணுளமகா
முதுச கத்தை யுயிர்கள் கன்ம வசத்தி ஞலே சுருட்டிய
சித்தி ரப்ப டாம்வி ரித்தல் போலத் தோற்று வித்தனன்
சிவர் கன்ம வொழிவி லத்தை மீள வுஞ்சு ருட்டுவான்
சத்த னென வந்த விச னென்று வேத மைங்களத்
தலைமை யத்தி யாயம் பேசு மாத ரூட்டம் மாயையை
மித்தை யென்றல் போலி யாகு முயிரும் வேறதென்னவே
விளக்கி வாழ்வர் வாழ்வை யெற்குமீதிஞாநதெய்வமே.

கண்ட வண்ட * மேதை வன்னியாலெ ரிக்கப் பட்டமேற்
கார ணங்க ளோ † ட கண்ட வாத்து மாவி லேலயங்
கொண்டி டும்பொய் யில்லை யென்று மைங்க ளத்து §முன்
கூறக் காண லாமு ரைத்த லயம்வி லாசப் பேருட்டியிலே
டொண்டி விண்ணி லேயொடுங்கலென் றுமிந்தச்சுருதியாற்
றொல்லைமாயைத்தோற்றங்கெட்டுக்காரணங்கெடாததாக்
கண்டுகொள்ளல்வண்மையென்றுமுணர்கலாவலோர்கடாங்
கருது கின்ற வாழ்வை யெற்கு மீதி ஞாந தெய்வமே.

இப்பி யின்கண் வெள்ளி யுங்க யிற்றின் கண்வி யாளமு
மிரவிற்குற்றியின்கண்மானவனும்வெண்டேரும்போலவே
செப்ப மான பிரமத் தின்கண் செகமி ருப்ப தாய்முனூற்
செப்பி னது சிவன் றெய்வ நோக்கு போது மாயையின்
றப்பி லாத காரி யம்பு தைந்து கார ணங்கெடாச்
சுத்தங் கண்ட தாமிவ் வாறு காசி கண்டங் கானலென்
றெப்பு டன்று டங்கு பாட்டகத்துமுண்டெனத்தெளிந்
துணைப்பு கழ்வார்வாழ்வைபெற்குமுதவுஞாநதெய்வமே.

---

* மேதைகளை = ஞானாக்கினி. † அகண்டவாத்துமா = பரமாத்துமா.

§ முன்சொன்ன அத்தியாயத்திலே.

கட்டி றந்து நிற்கு நிட்டை தன்னிற் றானும் பாசமுந்
தொலைவுமின்றித்தொடலுமின்றிநோக்குமாறுமின்றியே
பெட்டி லாத சிவசொ ரூப மேசி றந்து நின்றிடும்
பேசு மித்தை யேய கண்ட சித்தெ னும்பெ ருத்தநால்
கட்ட தாக விந்த வாறு தத்து வப்ர காசமுங்
கழறு நல்ல சிவசொ ரூபங் கூற கத்தி லென்றுளே
நிட்ட மாயு ணர்ந்து ளோடு சேரு மன்ப ரின்பமே
சிந்தை செய்யு னன்ப னேற்கு மீதி ஞான தெய்வமே.

கனவு நேர மாயை பொய்ம்மை யென்னி னக்க னவுமுற்
கன்ம போக மாகு தூல சூக்கு மப்ப வஞ்சமென்
றினம்வ குத்தி யம்ப வற்றுட் சாக்கி ரங்க னவிலை
யெந்த வாறொ ளித்த துண்டோ வந்த வாறு சாக்கிரத்
தினுமொ ளித்த தன்று * பொய்ம்மை யாவ தில்லை யக்க
வென்ப தாகச் சாக்கி ரத்தி லேம றைந்த தன்னவே [ன
யநக வத்து தரிச நத்து மகில மாயை மறையுமென்
றறிவி வேகர் வாழ்வை யெற்கு மருடி ஞான தெய்வமே.

நற்ப ராநு பூதி யின்கண் மாயை யைப்ர சங்கமா
நாடி நோக்க வாவ தின்மை யென்றி யம்ப வாவதோ
ரற்ப மேனு மிசைவு றாத கார ணத்தி னாலரோ [மெனக்
வத்தை யநிர்வ சநமெ னச்சொல் வதுமுன் டலைது மா
கற்பு யர்ந்த விழுமி யோர்க ளுணர்வ ரவ்வர் காமுறுங்
கருணை வாழ்வை யெற்கு மீதி திருவ குப்பு நாவலன்

* இக்கருத்து உமாபதி சிவாசாரியாருடைய சங்கற்ப நிராகரணத்திலுமுண்டு. கனவு பொய்யல்ல மெய்யென்று அவிரோதவுந்தியார்ச் சாந்தலிங்க சுவாமியுந் தாபித்திருக்கிறார். ஆனால் சாக்கிரத்தில் யாதொருவன் சொன்னவசனம் பொய்யாதற்போலும் சித்தப்பிரமைகொண்டவன் கண்ணுக்குப் பல தோற்றங்கள் காணப்பட்டு அவை பொய்யாதற்போலும் சொப்பனத்திலுஞ் சில பொய்யாகலாம்.

பொற்புவந்த வெனக்கு வந்த பூரண சுப்ர மண்யமே
புகழு மேழை யென்னை யாண்டு கொண்ட ஞான தெய்வமே.

சித்தியுடை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சித்தியுடைத் தெள்ளறிவன் றழிவுபடா துங்காட்
சிமிலவி நத் தொடரான்மா வின்சந்திக் கண்கார்
பொர்த்தவிதனச் சத்தமுங் காண்பதுதா னெமாப்
பொதமிலஞ் ஞானமென வே*சருவ சாரம்
வாய்த்தசந்த மதுபரமான் மாவினுக்கென் றுலோ
வழுவாத மாகவினற் சிவான்மா விற்கே
யாக்கிபதா புள்ளதென்பா ரெம்பெருமா னேமோர்
பொருளிவனையே நேடுநறும் புண்ணியமுள் ளாரோ. க

மறையினிரா லம்பமுமற் றுள்ளனவுட் சிலவும்
வழுத்துவதற் றே†வாசு தேவமத நப்பேர்
பறைசுவடுக் கண்ணாறும் வர்ணகத்தி லேயும்
பகர நுமா வஞ்ஞான மான்மனுக்கெவ் வாறுக்
குறுகினதென் றேறகவொரு தென்பதிறைப் பதிநால்
கூறிடுமா றுணவத்திற் சகசபந்த மாய
கறையுயிர்தான் றெய்வமலா தன்றெனல்கட் டென்பார்
கருத்தனையே நேடுநறுங் கண்ணியமுள் ளாரோ. உ

உகாட்சித் தாந்தமதற் கேபுலகையைத் தாயவ்
வெஞ்ஞானந் தான்சிவனைப் பல்பிரிவா யாற்றி

---

* [illegible] † இஃது [illegible]

ஏகமதைத் தேய்த்துநெடும் *பந்தமுஞ் செய்தே
யூறநந்தந் தந்தமெனிற் சிறந்த வதுவே
பேகவன்மைப் பொருளாயந் தோபரிவுள் ளாரு
மின்னமுங் கூறவினைசந் திடுவர்கொலோ மாலோர்
தோகமுமில் வைதிகசித் தாந்தமதைப் போன்றோர்
துறையுளதோ வென்பதுந் தூயருளுள் ளாரோ. ௩.

சுருதிதனிற் சீவான்மா பரமான்மா வென்றே
சொல்பொருள்கட் கெத்தனைநா மங்கள்விரித் தாலுங்
குருநிமிரும் பைங்களமோன் றின்மேலாம் பங்கிற்
கூறுவனந் தெய்வமுயிர் சகமெனுமோர் மூன்றே
மருளறவிங் காராய்தற் குள்ளனவப் பொருள்கள்
மன்னுமகா பதிபசுபா சம்மெனவா சில்லா
வருளானர் பெருநூலுஞ் சொன்னதெனத் தேர்ந்தே
யாளிறைவாழ் வுள்ளுவர்மெய் யன்புணர்வுள் ளாரே.

ஈச்சுவரன் சீவனென்பார் †தோற்றமிலா ராவா
ரிவருளொருத் தன்குசலன் மற்றொருவன் பேதைப்
பேச்சுடையஞ் ஞாநியெனு நாரதற்கென் கண்ணன்
பேசியவோ §ருபநிடதத் தொன்பதுப தேசங்
கூச்சமறக் கூறுமிதைத் தேரினிரண் டான்மாக்
குறைவறவுண் டென்பதுதப் பாதெனவே கண்டு
மூச்சறவுண் ணின்றுசிவா நந்தமுதற் றேவை
முயங்கிடுவார் முன்னையமா புண்ணியமுள் ளாரோ. ௫.

அணுவினுமோ ரணுவாயும் பேழினும்பே ழாயு
மமர்ந்துளனன் மாவவனிச் செந்துவினெஞ் சாகக்

---

* இவ்விதங் கடவுளைப் பந்தஞ் செய்ததாகப் பிரபோத சந்திரோதயமென்னும் ஒருநாடக வாதநூலு சொல்லுகின்றது.

† உற்பத்தியற்ற அநாதியாயுள்ளவர். § சுவேதாசுவதரோபநிடதம் நாலாவது உபதேசம்.

கருதிதயக் குகையிலுளா னென்றிந்நாற் கண்ணன்
கலமுநிக்கோ தபநிடதங் கூறிடுமக் கூற்
ஏறுமெனுமோ ருயிர்க்குயிரா யுள்ளுளதும் பேழா
மண்டமெலா முள்ளடங்க நின்றதுமென் றுமா
லெறுமிவனே சிவான்மா வுள்ளான்மா பரமா
இபம்பான்மா வுண்டெனவுங் காண்பருளுள் ளாரே.

பரமான்மா வின்கூடே * யகவான்மா வென்று
பகர்முறைபா லவையொன்றே யாமுயிரிற் குள்ளே
யிரவிநிக் குகையிலிருந் துள்ளவதைத் தானே
வேதமதுன் னான்மாவைக் கண்டதிலே சேர்ந்து
பரமாநந் தப்பெருவாழ் வைக்கொளுவா யென்னைப்
பணித்ததெனத் தேராதா ரோகான்மம் பேசிப்
பரமாவென் றுயிர்நிலையைத் தானேகொண் டதையே
பற்றினரொன் றோர்ந்தருளைக் குவாருளுள் ளாரே.

ஒன்றிரண்டென் றோதுகணக் கற்றவனாய் நெஞ்சா
முட்கமலப் பூநடுவே நானுளனென் றோவா
நன்றுடைமா தேவனுன்னார் மைத்திரேயற் காமுன்
னின்றமுறை தன்னே†யிரண் டாவதத்தி யாயங்
குன்றலறக் கூறிடுமஃ தானுயிரிற் குள்ளே
கோளறவே யுள்ளபொரு ளவ்வுயிரா காதஃ
தென்றுமருந் தேமெனவே யாகுமதைக் கண்டே
பேசிலகதிக் காவதெனு வென்னுவர்கண் ணோ.

கிதமறைத் தத்வமசிச் சொல்லிலிரண் டான்மாக்
கேடறவே காண்டலினு லும்புணர்மா மோக்ஷ

---

* அகவான்மா = உள்ளான்மாவாகிய அந்தரான்மா.

† மைத்ரேயோபநிடதம் உ-வது அத்தியாயம்.

சாதனத்திற் கெவ்வாற்றா னும்மிரண்டில் லாமற்
சதுர்யுகத்து மொவ்வுவதின் றென்றறிதலானு
மேதமிலாச் சைவசித்தாந் தஞ்சொலுமா றான்மா
விரண்டெனலே தீர்ப்பெனவுந் தன்னிதயத் துள்ளே
யாதரவா யுள்ளருகே சன்றகவால் விட்டை
யடைவதுவே நேரெனவுங் கண்ணுவர்கண் ணோ.௯.

அசிபதத்தின் பொருள்பரமா ணுவெனவா மஃதேதாங்
கக்கினிவெப் பே*றறலை யக்கினியா யிற்றென்
றசிதமுடைச் சொல்லாலே சொல்வதுபோ லென்று
முற்றவெப்பந் நீருமன்றி நீரதூஉ மன்றி
யிசைவதனா லத்துவித மாயதுபோற் றேவு
மேதமிலாச் சீவனுமே கூடுதலா மென்றும்
வசையறவே யுய்த்துணர்வா ரருணகிரிப் பேரான்
மன்னிதயக் கந்தனையே கண்ணுணர்வுள் ளாரோ.௰.

ஆரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரண மதுதான் சிவ
ஞானவன் றான்வே றேவுங்
காரணன் வேறென் றெண்ணிக்
கனமுடன் பிரமிக் கின்ற
னோரறி யாம லென்னா
நிகழ்த்தினா லதற்கா மர்த்தம்
பூரண மாயென் னெஞ்சே
புகன்றிடக் கேட்டி யாலோ. ௧.

---

* அறல்=தண்ணீர்.

ஈசுரன் றனக்குட் டானே
    யிருந்தரு விதமாய் மோகத்
தாசறு காறு மாட்டு
    கின்றன னெனத்தே றாது
நாசமின் றெங்கேனு மேவறு
    யிருக்கிறு னவனை நானோர்
தேகமொடெங் கறிவே னென்னுந்
    திறத்தனை யதுதான் சேரும். ௨.

இன்னணம் பொருள்கோ டாதவ்
    விசனே சிவ னாகித்
தன்னைத்தா னறியா திந்தச்
    சகத்தினிற் கிறைதென் றுலஃ
தென்னகா ரணத்தாற் கேட்டா
    லிப்படிக் காமென் பார்க்குப்
பன்னவோர் வாயி லாதாற்
    பகுத்துமுற் சொனதே யர்த்தம். ௩.

தெய்வமே சிவ னாகித்
    தியங்கிட லியற்கை யென்றுந்
தெய்வமென் றதனைக் கூறத்
    தேவையின் றறிவு மாழ்கிக்
கைதவப் படுஞ்சி வர்க்கு
    ளதுவுமோன் றெனவாங் கற்றே
யைவிப் படியுங் கூவற்
    ககமொருப் படுவார் கொல்லோ. ௪.

ஏகமா மாத்து மாவிற்
    கிதுநிச மிதுபொய் யென்று

முகமாம் விசார மில்லா
தான்மப மேலாங்கிற் றென்று
ஆகவவ் விசார மெஞ்ஞான்
றொழிந்ததே னொழியு நீதான்
பாகமாய் விளங்கென் பார்க்குப்
பகர்விடை யுண்டோ வன்றே. ரு.

தேவனை யன்றிச் சிவ
னில்லெனி னுபயஞ் சேருந்
தாவருண் மோக்கஞ் சேர்வா
ரில்லையாந் தொலைவி லாத
சிவனை யன்றித் தேவ
னில்லெனி னதுவுந் தீழ்ப்புக்
கேவல நாத்தி கப்போக்
காமெனக் கிளப்பார் நல்லோர். சா.

முத்தியிற் பேதா பேத
மொழிவதின் றைக்கி யத்தா
லத்துவி தந்தான் சித்தாந்
தமுறைக ளதிர்த்தல் போலச்
சுத்தசா தகப்பேர் சூட்டித்
துலக்கிய வொருநூற் கண்ணே
முத்தியிற் சிவமு மென்னுந்
தாக்கினு மொழிந்தார் * தேவர். எ.

விரதரோர் நால்வர்க் கந்நாண்
மிளிர்வட விருக்கத் தின்கீழ்

* குமாரதேவர். இவர் சிவாத்துவித சைவரோபரிதும் சித்தாந்தத்தைப்போல முத்தியில் பேதமா யிருக்கத்தான் வேண்டுமென் றெப்புகின்றனரென்பது இப்பாடலால்.

விரலினை யொன்று யேனும்
விரித்துமற் றிரண்டா யேனு
மாமுறி காட்டி டாம
லங்குலி யிரண்டு சேர்த்துத்
திரிபறக் காட்டி னான்ஞான
தேசிகன் மோக்கத் தீர்வை. ௮.

இந்தநற் றீர்வை யாலே
யிருமுத்தி தனிலொன் றென்று
மந்தமி லபேத வாத
மாவது மிரண்டாய் வேறாய்ப்
பந்தமாய்ப் பேசு பேத
வாதமும் பயன்ப டாவென்
றுந்தனி செகுத்தாள் சாமிக்
கினித்தவ ரறிவார் மன்னே. ௯.

இதைத்திடத் தெளித மாக
வெவருனக் கியம்பி னாலு
மதனைமெய் யாக்கொ ளாதே
மறுமொழிக் கெளிவு ஞானச்
சதைபடுக் கருணைப் பேரான்
சொன்னதுமித் தீர்வை கண்டாய்
சிதைதவிர்த் தாள்கு கேசன்
றிருவரு ளோடு நெஞ்சே. ௧௦.

அலர்நான்முகனார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்நான் முகனா ருணர்வ ரிறையோ
னருளா லருள்செய் துளமா மறையின்

சொலவே கபயன் றரமால் வெருள்சேர்
றுறைவா றிகளின் மதபே தமெலா
நிலமேன் மிகமூ லமதா யுளதா
னிறைமா னவிலா மறைவார் பொருவா
மிலகா கமமே யதினோர் தெளிவா
மெனவே யுணர்வார் நெறிநா னுளரோ. ௧.

அறமா நநனு வெனுமுண் மைவிடா
தணியாய் நவிலா கமவந் தரமே
வனமா மறையோய் வெனவொன் பொருடேர்
வதுமே தையுளோர் கடனு மெனவுஞ்
சொனவா கமமீ சுரனு ருடனே
சொனமுன் முறையா யொருகால் வருமா
கனமோ தியதா யுளதா லிதுவே
கதிநா லெனவும் பயில்வார் நலரோ. ௨.

* பசிநா றிடுபோ ஜனமோ டதையீ
பதமா கியகா லதையுங் குறைவார்
பசுவா னதையும் பரமாய் நிதமும்
பரிவா யவுபா சனைசெய் திடவும்
பசுநா யககம் புவையுந் தொழவும்
பனுமா கமமோ வொருசம் புவையே
பசையோ டுதொழும் படிகூ றுமிதே
பரியென் றுணர்வார் நெறிநா னுளரோ. ௩.

மறைகூ றியவா றுணர்வா நியமான்
மனதீ தபரா பரனென் பனநேர்

* இவ்விவரம் சாமவேத மைத்திராயண்ணி உபநிடதம் ௬-வது பிரபாடகத்திலறிக.
† கல்=நேரம். § ஆசியம்=காலம்.

முறையே பெரிதா யுளவா லரனூன்
மொழிநன் முடிவின் படியிம் மையென
வறைபா சமுறும் பசுவந் தளைமே
லணவா நிலையா மெனவும் பதியா
யிறையோ னதுவந் தளைமே னிலையா
மெனவுந் தெளிவா யுணர்வார் நலரே. ௪.

பசுபா சமெனும் வழியா லுடையார்
பதிபூ சனையே யுயர்வென் றெணுவோர்
கசமா லமிலா வுணர்வெய் திடினுங்
கனவிற் றிடமுக் கறைபன் வினைபோல்
விசுவா சமிலா தடைநன் பணியு
மிகையே வியதம் மனவே கெடுவா
னிசைவாய் மொழிவா ரிவரோ டுறுநன்
பிடரா மெனநெஞ் சியுய்வார் நலரே. ௫.

அருண்ஞா னமிலா துணைசெய் வதெலா
மமலே சனெனு வறையெம் பெருமா
னொருபூ ரணமா னதையோ துவதின்
றயரா லபவன் கரிகண் டுளகண்
டெரிபார் கதைபோ லவதோ முகமே
திகழான் மனையுஞ் சடமா யையையும்
பொருளா றவுறும் படிநே ருமெனும்
பொருளோ ருவர்கோ சரரா டுநரே. ௬.

டதிஞா னமிலா திழிஞா னமுளார்
பதிநா லினையவ் விழிநா னெறிபோல்
விதிபி றிவெறும் பொருள்சோ டனுய்வல்
யினைநா றுமகே சுரசின் னமணிக்

அதிகா ரவரம் பிலதி தசங்யா
    சவியன் சொலனுந் திணையே னுமொவா
மதிகே டெனவா மெனநன் குணர்வார்
    மறைநா யககந் தனையுள் குநமோ. எ.

தெருண்ஞா னியெதுவும் படியா டியருஞ்
    சிவவாழ் வடைமெய்ந் நெறியென் பதையே
கருகா லுலகா சையினின் றலைவார்
    கதியா யதைநல் லவராய் வுறின்மா
நிருவா ணமெனுங் கதியென் பதிலே
    நிகழா விபொயா மெனவோ திடுபொய்க்
குருவோ துரைகொண் டதனு லதைநீயென்
    கொளவேண் டுமெனுந் துணிவீ தெனவாம். அ.

உணர்வா யவரும் பொருள்கூ நியமென்
    றுயர்வே தநவின் றிடுமே லதுதான்
கணமா கியமா யைவிகா ரமின்மா
    கனனு மொருசே வனையுந் தனுளே
துணியா யுளவந் தரவான் மனையுஞ்
    சொனதா கவ்*மங் கதமென் னினுயிர்க்
குணபே தகபோ தமதா மெனவுங்
    குறையா தபயன் கொளுவார் நலமோ. கூ.

உகளம் பனலொன் றெனலின் றருளா
    லுரமா கியொருங் குபடுங் கதிநான்
பகர்செம் மறைபா ரியருள் ளொருமா
    பதியென் சிவனீ ருயிர்வீ டுறவே
தகவம் பகமென் பதனு லருள்செய்
    தனனன் னண்மே வருமா டிலரான்

---

* அத்தம்=பொய்.

மிகமே லவர்நா னெறியென் றறிவார்
வெயின்மா திரகா மனையன் பினரே. ௧௦.

சிருயர்ந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிருபர்ந்த வான்மாவுந் தேவனென்ற வான்மாவுந் [வர்
இறந்தழுந்தி தனியுளவென் றுரைத்தன்மறுத் திடச்சில
நேரின்டாமேபாருக்கியமேன்பொருள்களென்றுமொன்றாய்
நிகழுமைக்க மாகாவங் கொருபொருட்கே நித்யமொழி
சேருமென்று வாதமிடற் கோதிரண்டான் மாக்களுமோர்
தெளிவுறவே சேர்வதையுந் தெளிவுறச்சே ராததையு
நேரினின்று பார்த்தவருஞ் சேர்ந்தவர்சொற் கேட்டவரு
நெடுநிலத்தில் லாததுவே யிடமெனக்காண் பாய்மகனே.

நிலத்தின் ஞாதிகளென் றுள்ளவருள் ளேசிலவர்
நிசமுரைத்த வாசிரிய ருரைபிடித்தோன் றேயெனவுங்
கோணையறுத் துள்ளசில பேர்களிரண் டேயெனவுங்
குயில்*விட னயதனுன் முனநுவன்ற வாறுபெருந்
தூணமுற்ற வேகான்ம வாதமிடற் குஞ்சிலவர்
துணிந்தனரா லவர்பரவி வரும்பறைகண் முடிவவர்க்கே
காணுதற்கொண் ணாதவெறுங் காதைகளென் றோர்தியருட்
கணகணையே நினையுமொரு கருணைநகை கெழுமகனே. ௨.

நித்தியமா மேகாத்து மத்திலிருந் தேயநித்ய
நிலமுயிர்க ளுதித்தவெனப் புகலுவதெவ் விதத்தமொவா
பித்துரையே யாருமது † காரணகா ரியமுரணும் [ப்
பெறுமவன மனத்திலொரு சடவுருவ முதிப்பதுபோற்

* இதற்குக் கருணாநந்தரென்னும் பதிகம் ௬-௨-வது கவிகளையும் கவனிக்குக.

† இதற்குச் சுத்தவெப்வெனும் பதிகத்து ஈனசுபதிக.

சித்திலிருந் தேயுலகந் தோன்றியதென் றுலய்மனந்[தாந்
தெளிந்தசித்தல் லாதசட மெனுந்திறத்தை யோர்ந்துளர்
சித்தெனுமு தாரணத்திற் கம்மனதைக் கோடுவரோ
தினமுமென்னை யருட்குகனே நினையுநெறி யுடைச்சுதனே. ௩.

அந்தமன தாகியவோர் சூக்கசடத் தேயான்மா
வணவியதி லேசடமா முருவரவுண் டாக்கவொவ்வ
விந்துமுத லாயவிரி மாயைகளிற் றெய்வவருள்
விரவியசே தநவுலகு பனுமெனவுஞ் சொனமனதான்
வந்தபிர மாணமொரு *வானேனைப் பூதங்களாய் [மலா
வருவனதையுஞ் *சிலம்பியினூல் விளைவனதையும் பொருந்து
லெந்தளவு மேலாகா தென்றுமிது காரணகா
ரியவிசைவா யுளதெனவு மறிதிநல மதிமகனே. ௪.

நீலகண்ட பாடியத்தி லேசிலம்பி போன்†முதனு
நிமித்தமுமெய்ப் பரமனென வழுத்தொழுங்கு சிவதத்துவ
மேலிருந்த நிட்களாதி கப்பொருளைக் கூறுது
விளங்குசிவ தத்துவத்தி லிலங்குநிட்க ளப்பொருளைச்
சிலமிஞ்சு ‡ தன்னடைவுக் கேற்பவது சொன்னதென்றுந்
தெரிந்தவிது சித்தாந்தத் திலுக்குரிய தன்றெனினுஞ்
சாலவுநன் றுயுரைத்த வேனையதீர் வெல்லாமுஞ்
சகசசித்தாந் தத்துணிபா மவை¶தளவொன் றுமகனே.

மாதவப்ப தஞ்சலியார் யோகநுவ லானுமருள்
வழிவிளக்கு மாகமம்போ லொருநிமித்த மேபரமற்

---

* இவைகள், ஆனந்தவெளிப் பதிகம் க.௩.௪.வது கவிகளில் இனிது விளங்கும்.

† முதலு நிமித்தமுமென்பது, முதற்காரணமும் நிமித்தகாரணமும்.

‡ தன்னடைவு = தனதுவழி. அதாவது சிவாத்துவித சைவமதம்.

¶ தள்ளவொன்றுமெது நியாயத்தை மெய்யன் எனும்பதிகம் ௯ - வது செய்யுளானு மறிக.

ரோ நடிக்கை யோரார்செய் வாதும்வெற்றே யாகுமுயி
ருளர்பிறந்தபிரகிருதி தனையுபர்ந்தபொருளெனக்கொண்
டறிபந்த மில்லையெனுஞ் * சாங்கியத்தை யாத்தமனை
யறிவெனக்கொள்வார்களொப்பிலவருரைத்த நூல்களையும்
நூக்குந்து நாயகனைப் பொற்றுகரு மொப்பிடுவார் [ரோ.
புனைந்ததுபோ லதுமொப்பார் பிறருமொப்பா ரெனவுண

முன்னூல்கள் கூறுமைக்க மென்றுமொழி யாயதையோர்
முத்தியுக்கே புபோகித் திடுதற்கொண் ணாதன
முத்தியும் புற்புதமு மன்னமிக்கை யாயவுயிர்
முதலெடுத்திந் செதுவித விரவுமைக்க மாமெனிலச்
சின்னவுயிர் பொய்த்திடலா னன்னர்முத்திக் காமன்மாச்
சிறுமையு மில்லையென முடியுமந்த வணமாமேற்
பன்னிப முத்தியின்ப மென்னுமது நித்தமென்று
பகர்ந்தது பொய்யெனவா மிதுசரியோ நன்மகனே .எ.

ஆதலின்மா முத்தியின்ப வத்துவுமின் பத்தைநுக
ருயிருநித் தியமா யனிருக்க வேவேண்டு
மேதமிலா விந்நிலைமை யோர்பொருட்கே நித்தமொழி
யெய்யவேண்டுமென்பருமா பொருந்துஞாயமின்றெனவும்
போதமுறு வான்மாவில் வேதபர மான்மாவோர்
பொருபறவே யுண்டெனமா மறைபரவு கின்றதனாற்
பேதமிலா முத்தியிலி ரண்டுமரு வாவெனுன்
மெய்ந்நெறியா மையைபென்று மறிந்திடு வாகநின்றே. அ.

* [illegible]

† [illegible]

ஒற்றுமையே சால்பூரன் பக்மனெனு மான்மாக்க
ளொருதனிற் றூயபன்ம னொளிவிளங்கி நின்றதுவும்
பற்றுயிரி லேலொருகூர் புக்கிருந்த தென்பதுவும்
பாமுங்க னேகொருசி டனுணுமைழந்து மேன்றிக்கை
தெற்றெனச்செய் தானெனனு நற்றமிழ்ச்சம் பந்தமூர்
திருமுறையி * லவனெனுளம் புகுந்தவாத னுலெனமுந்
சொற்றதுவு முண்மையெனின் முத்தியிலி ரண்டுசித்தாந்
துகளறுசம் பந்தமுற தெனுமொழியென் னஞ்சகனே.

சிவபர சங்கமத்திற் சேற்றவுபா மாதமொரு
செகத்திலுமின்றுயிலுமுன்றிருக்கிருதித்தோதசலேற்றேறப்
சிவனது போதமுங்கண் ணுனதுமொன் றுமருவுந்
திறமைபோற் சிவபரம் விரவுமதை வாய்மனத்தா
லெவருமொன் றென்றுமிரண் டென்றுங்குறிக்கொண்ணுத
விருமவுந மாயிதைநீ யடையவெவெரு ராவியெனுந்
தேவனையெட் டாதகிரிப் பேரனர சாயமுதைத்
தினமுமுனி நடுநிலையி லமரானல திருமகனே. ௧௦.

உலகமெலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகமெலா மீசரனு லேசூழப்
பட்டுளவென் றுறுதி காட்டி
யலறுகின்ற விசாவா சியம்போல
† ஞானசங்கி தையும ரற்றும்
பலமுடையச் சுருதிகளா லெல்லாமும்
பகவனுடை யுடைமை யென்னப்

* இதுபோலத் திருவாசகத் திருப்படையாட்சி உ-ம் பாட்டிலும் காண்க.

† ஞானசங்கிதை ௭௧-வது அத்தியாயம்.

புலவருநன் குணர்த்திடுவ ரிதுதானே
யிறைவனது பூர்த்தி மன்னோ. ௧.

சடமூலப் பகுதியினிற் றோன்றியவா
காயமதிக சதுர்ப்பூதத்து
மிடையின்றி நிறைந்துளதன் மேற்சிதா
காசமதா யிலங்கோர் தெய்வந்
தடையற்ற வியாபகமா யாதினுநின்
றிடுமென்று சாற்றற் கைய
முடைமையறுத் துணையேனு முண்டோமுக்
காலுமில்லை யுறுதி யிதே. ௨.

வானமதிக ளைப்பூதங் களிற்கலவி
யிருந்தாலு மாசே றுமற்
றுளிநந்தன் மானவிறை யிருபொருட்க
ளிருந்தாலுந் தன்னீ ராலே
ஞானவெளி யாய்த்தானே தானாக
விருந்திடுமிஞ் ஞாயத் தாலே
யினமிலா முதல்வற்கெவ் வாற்றானும்
வியாபகத்தி லிழுக்கின் றன்றே. ௩.

போதமிலா வசித்தினுக்குத் தெய்வம்வே
றென்றாக்காற் பூர்த்தி யில்லை
யாதலினா * லசித்தமது வெனல்வேண்டு
மெனினசித்த திருக்கும் பாங்க
ரேதமிலாத் தெய்வமில்லை யெனல்வேண்டு
மிருக்குமெனி னிழுக்கா மிந்தக்

* [illegible], [illegible] அத்தனதெய்வம் [illegible].
[illegible] பாட்டைக் காண்க.

காதைசொல வேண்டியதின் றதைமேயசம்
பூரணமாக் கருத லாமால். ௪.

புணரியிடை யுப்புமலர்க் கண்ணுற்ற
மணியிலொளி போலெஞ் ஞான்று
மிணையில் சிவன் பிரிவற்றோ னெனஞான
சங்கிதையி னேழ்பத் தெட்டாக்
கணமிடு மத்யாயங் கூறினது
மிறைவனது கலப்பு நீர்மை
யுணருமுறை குறித்தன்றோ விதைவிடுத்துத்
திரிபுரைப்பா ருரையொப் பன்றே. ௫.

பின்னுமந்த வத்யாயங் காரியநா
நாவிதமாப் பிறங்கிற் றேனும்
பின்னர்விதை யொன்றுமே யெஞ்சிநிற்ற
லாற்கார்யம் பீசத் தின்பா
லுன்னியெழுந் திடுமாயை விதையென்றுங்
காரியமே யுலக மென்று
முன்னியதிந் திடல்வேண்டு மென்பதனாற்
சகற்பீச முதல்வ னாகான். ௬.

நிற்குணனும் பரமபதி சிருட்டிக்கு
முனும்பின்னு நிதனங் கேதம்
புற்கறவுள் ளதனலப் பதிக்கொரு
சதாசிவப்பேர் போந்த தென்னை
முற்குயின்ற சங்கிதைதா னெழுபத்தே
ழாம்பங்கின் முழக்கு மத்தாற்
சிற்கடவு ளீறில்லா நித்யசுசி
வஸ்துவென றேற்ற மாமால். ௭.

அங்கவெழு பக்கேதழா மத்யாயத்
    தரிபிரமர் போன்று ருத்ர
னங்களுறு திறுதியிலச் சதாசிவன்கட்
    சேர்வனை நவிற்று மாற்று
னங்கவருக் தின்றனேய பரமசிவ
    னென்றுபிதற் றறிவில் லாதார்
சிந்தனைபல் விறைக்கேறு திதுபோலா
    கமமோத்து நிகழ்த்து மன்றே. ௮.

விபாபகமா வளவங்கப் பதிப்பொருளின்
    பூரணையான் மிழற்றுறன் றுத
க..ரிதிபா மதன்பிராப்தி வாய்க்குமென
    விதன்முன்னர்ச் சாற்றி யுள்ள
நிபாயநால் சங்கிதையேழ் பத்தாறும்
    பங்கினனி நிகழ்த்து மாறு
னெபாரிவரும் பயன்பெறுவர் கொல்லோநல்
    லன்புடைமை சிறந்துள் ளோரே. ௯.

தன்னுடைய மகிமைக்குக் காரணமா
    யுளகுகனைத் தனக்கா தார
மன்னவனு ருளாலே கன்மமிலி
    காண்கின்றன் மமரில் லாம
னென்றுமறைக் * கடமிரண்டாம் வல்லியிதை
    மறியாதா ரெவ்வா றுய்வார்
சொன்னபடி பருணைப்பே ரானிறையைத்
    தொழுதுய்வீர் தொடர்புள் ளோரே. ௧௦.

---

* [illegible] அத்தியாயம் ௨ வது வல்லி ௨ வது சுலோகம்.

அமிர்ததயா

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அமிர்தத யாவினுக் கிருப்பிட மாம்பர
மாத்தும சுவரூப
நிமிருமிச் சேதந னிருதயக் குகையுழை
நீக்கமின் றுளனெனவே
யிமிழ்தரு மேர்க்கடத் துவிவல்லி யிருபதி
லையிதை மதித்தாயிற்
றிமிரமி லாப்பர மாத்தும னன்றொரு
சீவனு முளனாமே. ௧.

அறிவுளன் வாக்கினை மனத்தினு மனத்தினை
யாத்தும ஞானத்தினும்
வெறிதடை யாவதை யாத்துமத் தினுமதை
மேட்டிமைச் சாந்தமதே
செறிபர மாத்துமத் தினுமடை யும்படி
செய்திடக் கடவனென
நெறியறை மேற்சொன கடத்திரி வல்லிபன்
மூன்றுழி நிகழ்த்திடுமே. ௨.

கருமறு கர்ந்திடு மிவ்வுயி ரினையுமிக்
கருமிக்கண் மையதாகிச்
சருவப தார்த்தசு தந்தர னாயுள
சாமியி னையுந்தெரியும்
புருடனென் பானெவ னேவவன் யேலெனப்
புகன்றிடு முனமொழிந்த
சுருதியி னான்கெனும் வல்லியைந் துழியருள்
சுரக்குநள் ளுநர்காளோ. ௩.

அத்தனென் றுமொரு தேவனை யுயிர்க்கெலா
மந்தரான் மாவெனவாய்ச்
சத்திய மாயகம் புறத்தும் வியாபகஞ்
சாற்றவு ளானெனமேற்
புத்தக மானதைத் தாம்வல்லி யொன்பதிற்
புகலுமிச் சுருதிகளான்
முத்திகொ ளுயிர்பர மெனுமிரண் டாத்தும
முதலுள வென றுணிபாம். ௪.

அந்தமெய் யாகிய வந்தரான் மாவுடம்
பகத்துகை யிருக்குமல
பந்தமா கியபசு வாங்குக னென்றறை
பசவிரு தயகுகையுட்
சொந்தமா யுளனவ னேகுக னுயிர்க்குயிர்
சூக்கவந் தரியாமி
சிந்தையி லாச்சிவப் பிரமமென் றரும்மறை
நிகழ்த்துநகள் ளுநர்காளோ. ரு.

அகமெனு மார்ப்பினுல் விளங்கிடு தொம்பத
வறுவெனுங் கூடத்தனை
பகமுறுத் துயவுள பிரத்திய காத்தும
னவனவ் வாத்துமன்றன்
குகனெனு மார்ப்பினுல் விளங்கிடு தற்பத
சிவத்தினைக் கூடியருந்
தகவுடை யசிபத விழுச்சுகம் பெறுவது
சாயுச்ய கதியாமே. ௬.

சிற்றுணர் வேயிபல் பாகிய வான்மனுட்
டிகழ்குகன் றனைநாடி

முற்றுணர் வாயவ னிசமறி யாமனு
 முயங்கிம காசுகப்பே
றுற்றுநில் லாமனு மொன்றிரண் டெனுமய
 ருளுற்றிவி னாட்கழிந்தல்
கற்றுவல் லார்க்கொரு சிறிதுநன் கிலைநெறி
 கருதுநள் ளுநர்காளோ. எ.

முகனையு பாசநஞ் செய்வதே தகரோ
 பாசநங் குறைவிலதைத்
தருகடை யாரணப் பிரசிநம் பிரகதா
 ரண்யகஞ் சாந்தோக்ய
முதலைசொல் கைவலி யம்மெனும் பேருடை
 யுபநிட தங்களோதுந்
துகளற வேயிதின் மேலொரு நெறியிலை
 சுகிர்தநள் ளுநர்காளோ. அ.

பிரகதா ரண்யகத் தகரவித் யாப்பிர
 கரணமெய் பேசிடல்போற்
சுரர்புகழ் மேனுரஞ் சாற்றுசாந் தோக்கியச்
 சுருதியுஞ் சிவனுக்கும்
பிரமம தாமருட் குகற்கும ருதாள
 பிணைவினைச் சொலுமதனாற்
பரசிவ ஞானமுள் ளவர்களுக் கெக்கணும்
 பலித்திடு நினைத்ததரோ. ௯.

உயரிய வானிழற் சீழர னுளைத்தது
 மோதெனக் கிறைசொலதும்
பயிலவொண் ணுதவித் தகரவித் தையின்முடி
 பாமது தகரமெனு

டயின்மணி புண்டரி கவுறையு ளோங்குவித்
தைநபெனுமோ ரறிவுவெளிப்
பெயர்நப மென்றுணர்ந் தொளிவனைப் பெயரியன்
சாமியைப் பேணுமினே. ௧௦.

வண்மை.

வேதாந்த யதார்த்த பிரசந்நம்.

௧. ருக்குவேதமஹாவாக்கியார்த்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்மை யிருக்கு வினைதமோய
மாவாக் கியமம் பரப்பிரம
மொண்மை ஞாந சொரூபமென்றே
யுணர்த்த வதற்கோர் முரணாக
வெண்மை யெனுமஞ் ஞத்துவமு
மேவு மதுவென் பதைமறுத்தல்
வண்மை யுடையெம் பெருமாற்கன்
புறுவார் சரணஞ் சிரமேலே. ௧.

அந்த மாவாக் கியத்துமுன்ன
தாய பிரக்ஞா நந்தானே
யந்த மடியில் சிவசக்தி
பாகும் பினதா யுளபிரம
மந்த வாநட்சக் திரின்முதலா
பரிருந் சிவம தாகுமென்றல்
வந்த மபய மிலாவெம்மாற்
காட்பட் டவருக் காணுமே. ௨.

*பரிதிக் கொளிபோ லபின்னமதாய்ப்
பரமசிவத்தி லருட்சத்தி
விரிசித் தொளியா யுள்ளதனை
விமலசிவத்தைக் குணியாயு
மரிய வருளைக் குணமாயு
மறிந்தப் பொருளா மெம்பெருமாற்
குரிய புரிவா லாட்படுவா
ருபய வடிகட் காளுமே. ௯.

குணமா கியவச் சத்தியைநிர்க்
குணேநிட் களையென் றரியமறைக்
கணமோ துவதாற் சடமாயைக்
கண்ணே யுளமுக் குணமின்†றெனக்
குணமா மகண்ட வைசுவரியங்
குன்று துளதே யதுவென்றே
குணருள் ளுளரா மெம்பெருமாற்
குயரன் புறுவர்க் காளுமே. ௰.

உ. எஜுர்வேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

எசுரின் பிருக தாரணியத்
திசையா மகம்பிர மாசிமிக்கா
முசிதப் பொருடே கத்துளநா
னேங்கு பிரமத் தொடுதோய்ந்து

---

* இத்திருப்பாட்டான், சிவத்திற்குச் சத்தி வேறெனும் பிரமஞ்சகமதத்தை மறுத்து அக்கனலும் சூரியன் விடயங்களை விளக்குமிக்க திரெனவும் தன்னை விளக்குதிக்க திரோமொனவு மிற்றப்பிச் சவெனும் புறப்பொருளை நோக்குமிடத்துச் சத்தி யெனவும் நோக்காதிருக்குமிடத்திலையா மிருக்கிற சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தா லிருதிறப்பட்டு இயைக்குமிப்பெனச் சித்தாந்தத் தாபிக்கப்பட்டது.

† இவ்வெண்குண விவரம், திருவிளைச்சிற சித்சத்தியென்னும் பதிகம் உரையிற் பார்க்கவும்.

சுசியுந் றதுவா கிறெனென்றுஞ்
சொலிய விதுவா லுயிர்முத்த
னிசநன் னிலையா மெனவோர்ந்தந்
நிமலற் கருது வாருரியோர். ௫.

றுபின்ற வசுமென் னுந்தொனிபாற்
குறிக்கு முயிரிற் கவ்வசநம்
பயன்கொ ளனுவி னகக்கண்ணே
பரமாய் நிலவுள் ளான்மனேடே
யியன்*ற பிரமா யதுவுளதா
லைய்ந்த தெனநன் கறிந்தகத்தே
முயன்றக் கடவு ளாங்குகன்மென்
மோக மிகுப்பார்க் காணுமே. ௬.

௩. சாமவேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

சாமச் சாந்தோக் கியவாக்யத்
தத்து வமசிப் பதமூன்றி
லெமுன் னுளதஃ தென்றாகு
மிடையி லுளது நீயென்றுஞ்
சேமக் கடையி லுளவசிதான்
† சேர்க்கை யதனு லானுயென்
றுமென் றுணர்ந்தஃ தாங்குகனுக்
காட்பட் டவருக் காணுமே. ௭.

௪. அதர்வணவேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

அதர்வ மாண்டூக் கியவாக்ய
மயமாத் துமாப்பி ரமமென்று

---

* [illegible]

† [illegible]

மதனி லயமாத் துமாசிவற்
கயலா யுளவப் * பரமான்மா
வதுவே பிரம மெனச்சொனதா
யருத்த முணர்ந்தப் பரம்பொருளா
முதல்வற் றெழுவா ரெவரவர்தா
முன்னித் தொழுநங் கடவுளரே. அ.

அயமென் றெழுந்த பதமதுதா
† னந்த வெனுமோர் பொருடரலா
னயவம் பரமற் குரித்திதனை
நல்லா ரியத்தி னிலக்கணநூ
லியலு மருத்தங் கருதலின்று
லிந்த வுயிரிற் குயிராகக்
குயிலு மந்தத் தேவினையே
குறிக்கு மெனமிக் காருணர்வார். கூ.

நான்கு மஹாவாக்கியார்த்தசங்கிரகம்.

வேத மகவாக் கியநான்கும்
விளங்கு முபயான் மாக்களுடைப்
பேத முணரத் துலக்கிமுத்திப்
பேறுஞ் சொனதை நனிதேர்ந்துள்
ளேத மறுத்த வருணகிரிக்
கிதயப் பொருளா கின்றவெம்மான்
சீத வருளைப் பேணியுய்யுந்
தெருண்மே தையர்கட் காணுமே. க0.

* இங்ஙனம் சொன்னவென்ற பிறருக்கு அருத்தமுணர்ப்பித்த, அந்த பிரமஞானம் உபதேசிப்பதென்றும். இவ்வருத்தத்தைச் சிவஞானபோதத்தின் "ஆக்கெச்செச்சந்தி" என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளாலும் வலியுறுத்தப்படும்.

† அந்த=மேலே விளக்கிக்காட்டிய வென்றும்.

திருநிறைந்த சிற்சத்தி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

திருநி றைந்தசிற் சத்தி யநாதியுடைத்
திரிகு ணாஞ்சிறி தேனுமின் மங்கலக்
குருநி றைந்தவ தானித்த சுத்தநிர்க்
குணமென் றுமதை நீங்காத நிட்களப்
பொருளு நிர்க்குணப் பேர்கொளு மென்னவே
போத மாமறை கூறுமப் பிரா
னருக லற்றவொ ரெண்குண னெமனு
வாக மஞ்சொல லாந்திரி பில்லையே. க.

சருவ ஞானோத்த ராகமம் யோகமே
சாற்று ஞாங்கரி னுள்ளவா பேரருள்
சருவஞ் ஞத்வந் *திருத்தி †யநாதிபோ
தஞ்சு தந்தரந் தாவுடம் பாயிடல்
சருவ சத்தி §நிராமய வாத்துமத்
தன்மை யென்றுமே யொண்குண முள்ளவோர்
சருவ மங்கள சாமியை யுள்கிடார்
சார்வ தில்லை சதாநந்த வாக்கமே. உ.

இழுக்கி லட்டகல் யாண குணங்களு
மிறைவற் கென்றெனக் காட்டு நிமித்தமாச்
சழுக்கி லாநிச யோதநர் வச்சிகை
சருவ வைச்வர்ய சம்பந்த னென்னவே

---

* திருத்தி = மனநிறைவுடைமை. † அநாதிபோதம் = இயற்கையுணர்வு.

§ நிராமய வாத்துமத்தன்மை = இயல்பாகவே பாசநீங்கிநிற்றல்,

எழுந்திற் றென்றறி வாரிக் குணங்களா
மாட்சி யற்பமு மில்லாத குநியக்
கொழிப்புச் சேதநக் கூடலுத னைவினைக்
கோளி லத்தெய்வ மென்பர்கோ லோவன்றே. ௩.

இந்த நன்னெறிக் கேவாத ராயணா
ரேசில் சூத னுபமந்யர் காயை
னைந்த லற்ற சுவேததோன் பார்முத
லாற்று நாற்பது பேர்நீல கண்டனார்
தொந்த மில்லர தத்த ரகோரருங்
கொண்ட ராறுபத் தோடுறு மூவரு
நந்த லின்மணி வாசக ரொன்பதா
நாயன் மார்களு மொத்துநின் றார்களே. ௪.

மாசி லிப்பெரு வைதிக சைவசன்
மார்க்க மேபிடித் தச்சுத ராதிநற்
றேச ருமுகத் தேவர் முனீந்திரர்
சித்தர் மாமறு வாதிநற் செம்மல்கள்
காசி லாதவெண் காடர் திருப்புகழ்க்
கவிஞ ராதிமிக் கார்சித்தி முத்திதா
மோச மோது மிலாதுபெற் றுளொரு
மொழிதல் சத்திய மாகுமெக் காலுமே. ௫.

வடவ னைக்க நிழற்கண் ணிருந்துமெய்ம்
மார்க்கங் காட்டிய தேசிகன் றண்ணளித்
தடமு டைத்திரு நந்தியம் பண்ணவன்
சநற்கு மாரன்மெய்ஞ் ஞானவொண் காட்சியன்
றிடமு டைப்பரஞ் சோதிமெய் கண்டவன்
றீர்க்க வாழ்வரு ணந்தியோர் சம்பந்தன்

படரி லாநல் லுமாபதி கண்டதும்
　　பண்டு வைதிக சைவசன் மார்க்கமே. ௬.

பொதிய மாமுனி மேதைத் ததீசிமெய்ப்
　　போதத் சாலுப மந்நியர் நல்லருண்
மதிய ருருரு வென்றொரு நால்வரும்
　　வண்மைச் சைவமெய்ஞ் ஞானமு ளோரினோ
ரிதிகொண் மாணவர் நூற்றுவ ராயிர
　　ரென்ன வேபல்கி னுரெனச் செந்நெறிக்
கதிசொல் வாயுவின் சங்கிதைப் பூருவ
　　காண்ட *மோரிரு பத்தெட்டிற் பண்ணுமே. ௭.

கல்வி கேள்வியி னுனிச மோர்ந்துநற்
　　கதிவ னத்திடை நிற்க வவாவுவர்க்
கல்க லற்றவிம் மார்க்கநல் லோர்சொனு
　　லங்ங னேபய னுமற் றகந்தையாற்
பல்வி வாதம் விளைத்துண்மை காணினும்
　　பட்ச பாதமாத் தஞ்சொலே மேலெனும்
புல்வி வேகர்க்கெவ் வாறெடுத் தோதினும்
　　பொலிசை யென்பதெண் மானமு மில்லையே. ௮.

ஆத லாலிந்தப் புல்லறி வாளர்க்கு
　　மகில மீதுமுற் சந்மம் விலங்குடைப்
பூத தேகத்துட் புக்கிருந் திப்பவம்
　　புதிய மானவ யாக்கையுற் றோர்களுக்
கேத மாயமுற் சந்மத்தின் வாசனை
　　யெய்ந்து மந்தநெஞ் சாநிற்கு மக்கருட்

* இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

போதர்க் குந்தெருட் சைவசித் தாந்தநேர்
 போதிக் கத்துணி யாரறி வாளரோ. கூ.

சரத வைதிக சைவசித் தாந்தமா
 சாத்தி ரங்கள் புராணங் கலைச்சுவைச்
சுரதம் போலலை சூநிய வாதிக
 டுவித தந்திரந் தந்திர மென்றடம்
பரவ முந்துவ ரோலங வன்புளார்
 பாழ்த்த நுந்துறை மோசமென் றேகடிந்
திரத வாக்க வணுமலைப் பேரிரு
 ளீச னுங்குக னைத்தொழ னீதமே. க0.

ஆ திருப்பா - இ0ரு.

பூந்தொடையல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூந்தொடையன் மிலைதிண்டோட் சசிம ணாளன்
 பொறிசிறந்த வாரீத முநிநா னென்னும்
பாந்தளொழித் துயர்பரத்து வாச ராதி
 பதரிகாச் சிரமமுநித் தலைவ *ரேனோர்
போந்தநெறி யீதெனக்கொண் டவெஞ்சித் தாந்தப்
 பொருளைநற் பசுவைக்கொன் றுண்டு பெய்யாச்
சேந்தவமு மிப்பசுவு முனக்கூ ணாகச்
 சேருநல்ல நாளென்றோ தெரிகில் லேனே. க.

பந்தத்து மோக்கத்து மிரண்டுண் டென்னுப்
 பகர்சுருதி கலைக்கேட்கச் செவிடா னாறு

* ஏனோர்=மற்றவர்களென்றும். அவ்விவரத்தைச் சந்திரமௌலீப்புரிகம் க. வது திருச்செய்யுளானறிக.

மைந்திங்கி ரண்டுபழு தில்லை யென்றிவ்
    வுலகத்தில் வழங்கொருசொல் லுரையை யேனுஞ்
சிந்திக்கு மருள்விழையா ரினநா னல்லேன்
    றிருவருளை மனத்தானும் பாக்களானும்
வந்தித்து வாழ்த்தியருச் சிப்போ னேவன்
    வருதியென்று விளித்தனையெங் கருணைக் கண்ணே.

ஆன்மாவுக் காணவமின் றெனப்பி தற்று
    மான்மாவுக் காணவமொன் றலனி ரண்டென்
றென்கூறு முண்மைதெரிந் தாமென் பார்மே
    லெரிந்துவிழு வார்காணுத் தத்வ மெல்லாந்
தென்போது நானுவன்ற வாக தைத்துத்
    தெரியமுப லாதிருப்பா ரினநா னல்லே
னென்மாண்டு நான்மாளா திருப்ப நோக்கு
    நடையுடைய னேவனி விழுங்கிக் கொள்ளே. ௩.

பசுஞானத் தாலிப்பர்ப் பசுநா மெல்லாம்
    பகர்ந்தழுதி வோர்க்காத்து மாவின் கண்ணே
கருமால வாணவமா மலமுண் டென்று
    கடுகளவுந் தெரியாதென் *ருக மந்தான்
சிசுவறிவு மறியவெளிப் படையாச் சொல்லுந்
    திர்வழிபா துளறுபவர்க் கயனு னெஞ்சு
முசுவாட்ட மொழிந்துசும்மா விருக்க நீதான்
    முன்னேயோ வென்னைசக் கியைந்த நல்லோய். ௪.

அருவெனுநிட் களத்தினுக்கு மப்பா லாய
    வதீதசிதா காசவின்பத் திரளா முன்னைப்
பெருநிலத்தோர் கண்காணு தேனு மிந்தப்
    பெருலகை நினைக்காட்டுங் காட்டென் றோர்ந்து

---

* சிருகோத்திரசம்பாசமட்சைப் பிரகரணம் க - வது சுலோகம்.

கருநாயப் புள்ளாமெல் லார்க்கு மீண்டுடன்
கரமுகிழ்த்து வாழ்த்திடுவேன் கவலு மாறா
பெருவிரலு மாட்காட்டி விரலுங் கூடிப்
பிரிவறவே நிற்குநிலைக் கிசையெந் தாயே. ௫

கட்டுடைய வியற்கையருண் முதனூன் னேயங்
கருதார்க்குப் பாசமறு தற்சொல் லாதி
கெட்டபதப் பொலிசையறுங் கருணை தானுங்
கிளராதக் கருணையெனுங் கூற்றி னந்தம்
பட்டபதப் பயன்கிளரும் வந்தை தேயும்
பணித்தவத னடிப்போய பயனை பேறு
மெட்டுடனின் குணர்க்கூழ மடிமேயற் கன்மை
யின்மையுற நடுவுண்டோ வியம்பெங் கோவே. ௬

இடைநீத்தெங் கணுமுளவோர் பரமன் றன்னை
யெண்ணுதார்க் கின்பாகா தந்தத் தொலி
னுடையதலை வணைந்துதைச் சேர்க்கி னங்ங
னுறுபயனு மாகதிதான் வாரா தச்சொற்
கடைநீக்கி றேபயலைச் சேர்க்கி னங்ஙன்
காண்பயனே வருமழிவு பெருகா தக்கி
னிடைநீக்கி ழாகாரத் தபலைச் சேர்க்கி
னெழும்பயனே பெருகுமிவை யெனக்கு முண்டோ.

உற்பூத வநுற்பூத மாகக் காணில்
வுலகிடையா சாரத்தாற் குலத்தை யும்வாய்ச்
சொற்பாடை யாற்கல்வி யினையும் பூழ்திக்
தோலுடம்பா லுண்டியையும் பார்வை யாலே
முற்காட்டாக் குழியினையு மேனைச் செய்கை
முதலியவற் றுலுள்ளு முள்ள மெல்லாந்

தற்போதத் தாலறிய லாமுன் றன்மை
சார்ந்திறந்தார் தமையறிதற் கேதுவின்றே. ௮.

பொய்யுலக வாழ்க்கையினிற் பிணிப்புண் டெண்ணில்
பொய்நினைந்து பொய்பேசிப் பொய்க ளாற்றிப்
பொய்நுகர்ந்து பொய்யினிடைப் புரண்டு துஞ்சிப்
பொய்ப்பிறும்பொய் யாமுடம்பை மெய்யென் றுள்கிப்
பொய்யின்மடிந் திடுவாரோத் திருந்த வெற்குப்
பொய்யிவையென் றறிவித்து மெய்யைச் சுட்டிப்
பொய்விழிக்கெட் டாதுமறைந் துளவுன் னன்பு
பொய்த்திடுமோ முழுதுமெனைப் புரந்தா ளாதே. ௯.

பன்னிரண்டு முக்காலிற் பத்தின் மேலே
பகரொருமுக் காலினையுங் கடந்து மீப்போய்
நின்னபிச மாமுக்கா றனிமேல நின்று
நிகழுமந்த முக்காலு மறுமோர் கண்ணே
யென்னையினி தாகவைத்தா யன்றோ வென்ற
னெண்ணநிறை வேறுமந்த வாறே யாற்றா
யின்னமுத மெனப்புகழ்கள் சொற்றா னுள்ளே
யினித்திருந்த தேனையென் றனையாள் வானே. க௦.

சந்திரமௌலி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்திர மௌலியி லங்கவி ளங்கொரு
தக்கணா மூர்த்தியெனு
மந்திர சிகண்டர் பானுதிக் தளதரு
வாசரு * மகத்திபரும்

---

* அகத்தியராதி யிவரும் பஞ்சரிஷிகளாவர். இவர்களே அகத்திசைவர்பாற் றோன்றிய ஆதிசைவர்கள். இவர்கட்குப் பின்பு வேறு கௌசிகர் காசிபர் முதலியோரையும் பிரமா படைத்திருக்கின்றார்.

பந்தமில் கவுதமர் காசியர் கவுசிகர்
பரத்துவா சரும்விரும்பி
வந்தசித் தாந்தமு தானுனை நீத்துயு
மார்க்கமு முளதாமோ. க.

தகைச்சநற் குமரருஞ் சநகர் சநாதநர்
சநந்தந ரொன்பவரு
மகச்சிறப் புடையகோ தாவரிக் கரையினின்
மந்திர காளியெனுஞ்
சகச்சிறப் புடைநக ரொங்குமி ருந்துள
சைவரு மணைந்துநின்ற
மிகச்சிறப் புடையசித் தாந்தமு தானுனை
விடுத்துயு நெறியுமுண்டோ. உ.

ஒன்றெனு மாத்தும வாதிநூல் போன்மிக
வுரைத்திடும் * ரிபுகீதை
யென்றவொர் சுவடியும் விடுதலைக் காமதி
வென்பது சிவனருளா
லன்றிவ ராவெதன வலியுறுத் தியறையு
மவ்வுரை பிடித்தேனு
முன்றயை கருதிடா தவனிவ னெனும்வெறு
முறையின ரடைவதென்னே. ௩.

புண்ணிய வினைப்பரி பாகம தால்வெகு
பூக்களின் மேன்மோக்க
வெண்ணமுண் டாகுமக் காலெடு நாளிறைக்
கேவனன் கிழைத்தலினன்

* மஹேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்தின் க-வது அம்சத்திற்குச் சேர்ந்த ரிபுகீதை.

மன்னிலை நீக்கிதவ மேனொரு வன்சிவ
மாதவ னென்னின் *வேதங்
கன்னிறந் தச்சிவ நாமெனுங் குழுக்களின்
கருத்தறுட் பழுஞ்சொலவோ. ௪.

பங்கப விலைச்சல மெயிறுபி டுங்கிய
பணம்புளி யம்பழமோர்
தங்கிய வேசியி னுறவுற †மூயிர்ச்சிவ
தனைசமலத் தலையினுக்குத்
தாங்கவி லேதநகை வல்லியத் திறக்குநன்
னிடுவெனச் சொலவுளதாற்
பொங்கறு விலிகளு மங்கடி வுளரோவப்
புலம்பவுந் துணிந்தனரோ. ௫.

‡ விந்துவா னவன் றன்பர மன்றென
விவகரித் திடவொணுதென்
றுந்தம வாரண மறையினஃ தைந்தென
வுரைத்திடு மவத்தைகடா
மெக்குணை யெனுமின் றிருக்கமுன் னிலைக்குறி
பென்பதை விடச்சொனதா
லெக்கமா மதுவினு டனைவசி நிலையென
வறிவுள ரரற்றுவரோ. ௬.

யாதொரு நடிவைநா னேயறிந் ததிர்க்கிறே
னென்னினதற் கிசையாதார்
போதது வென்மரங் னைம்பழை புரையெனிற்
கூற்றெழுந் திருப்பர்சில

* வைக்கிலைபீடதம் உ-ம் அத்தியாயம்.
† [illegible] ‡ விந்துவான் = [illegible].

ரோதமென் றதனையு மறுத்திட முயலுவா
ரித்தகை யபுவியிலே
வேதவன் முசரும் வசித்துமெய் விதுப்புற
விதித்தது முனதருளே. ௭.

அந்நிய னெனதுனை போனெறி யாகினு
மாருக மதைத்தடிப்பாற்
பின்னது கூறினுங் கூறுக வெவரையூழ்
பிடித்ததில் விடினும்விட
மன்னத ஞலெதை நுகரினு நுகருக
மதிமலி நினதடியா
ரின்னமிழ் திதுவென வெனதுனை யேற்றுயற்
கிறையுமை யமதிலையே. ௮.

அளப்பறு விறருக ளாலு மனேகநல்
லாறுக ளாலுமசை
யுளப்பசுக் களெவள வாலுமொர் திருத்தி
யுருவெரி கடலியமன்
வளப்புரம் போலுள வாசைநெஞ் செதிலுமோர்
மனத்திருத் தியடையுமோ
களிப்பரு ளேயதைத் திருத்தி செயுயமிர்த
கனகசபாபதியே. ௯.

தாய்கருப் பாசய வாசவெந் துயரினுந்
தையலின் பமுடிவினும்
வாய்மைய டிகணலம் வழுத்தெழி லூற்சிர
வணத்தினும் பிணைவனத்துந்
தூய்மணி யெனவெழு ஞானமிங் கொருவனுட்
டொலைவுறு திருந்திடமேற்

நெய்வறு கதிபெறற் கையுள தோபுகழ்
தெரித்தவற் கருள்குகனே. ௧௦.

கடல்.

கலிவிருத்தம்.

கடல்வ ளைந்தவு கத்துழை யென்கோ
விடர்க ளைந்தரு ளிட்டிடு முன்னை
யிடவ கங்கொளு மென்கொலு திக்காத்
திடவ ரம்பர னங்குசெய் தேனே. ௧.

தேனி னுஞ்சுவை தெருளொரு தேனே
வானி னும்பெரி தாமொரு வானே
நாணி றந்தொரு நலமதை நன்னா
நினி னைந்தது நிகரறு மன்பே. ௨.

அன்பி லன்பென நின்றரு ளன்பே
யின்பி லின்பென நின்றிடு மின்பே
யுன்பெ ருந்துணை யோங்கிவ ளைந்தா
லென்பெ ருந்துணி யென்பது முண்டோ. ௩.

உண்ட நீரினை யேசுடு மொளியைக்
கொண்ட வன்கருங் கொல்விட னுண்டோ
கொண்ட பின்னெனை யந்நியங் கூறற்
கண்டு நன்னடு வேதரு ளரசே. ௪.

அரச ருக்கர சாமுத லரசே
விரவு முத்தியின் மேவிய மேலோர்
தரணி யிற்றிரி தருபவ ராமேற்
றரணி பொய்யெனச் சாற்றுவா யென்னும். ௫.

என்னை யாண்முத லேமுத லேமாச்
சொன்ன மேமணி யேதுணி யேயுன்
றன்னை மேவிடு தான்பிசி யாமே
னுன்னை மெய்யென வோதுமா யாதாம். சு.

யாது முன்னைய லாதிலை யென்றே
யோது மெய்ம்மொழி யுள்ளினு மந்த
யாது மென்றசொல் லானது முண்டே
தீது கொன்றருள் செய்குக தேவே. எ.

தேவ ரெவ்வரு மேத்துயர் தேவே
தாவி றுப்புறு சாமவ சிச்சொல்
லாவ தற்றுடை யைக்கிய மொன்றென்
றேவர் சொற்றினு மொவ்வுவ தின்றே. அ.

இன்று நாளையெ ஞநிலை யெங்கா
யொன்றொ டொன்றுறி னல்லவோ வோவா
நன்ற சிக்குள நல்ல*பு ணர்க்கை
யென்று சொற்றிட லாமதை யீந்தாள். கூ.

ஆளு மன்பர கத்துளி யெந்த
நாளு முள்ள நலந்தரு வாயோர்
கோளு மில்லது பூதி குயின்றேன்
கேளு வந்தவொர் கேண்மலர் கடலே. க0.

---

* இதுபோற் புணர்க்கை சொல்லுமிடங்கடோறும் சிவபோதமுஞ் சீவபோதமுங் கலத்தல் அதாவது மலத்திற் கட்டுண்ட ஆன்மாத் தனதுகண்டிப்பு நீங்கி அருள்வசத்ததாதலென்பது பொருளேயல்லாமல், என்று மத்துவிதமாயிருக்கிற சிவனுஞ் சீவனுங் கலத்தலென்பது பொருளன்று. இது பராபரஞானப்பதிகம் அ. சு. ரு. ம் திருப்பாட்டுகளிலும் வேதப்பதிகத்திலு மறிக.

அகண்டபரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவேசி றந்து வளர்வாழ்வ டைந்து
சிவமேவு கின்ற வெவரு
மருளேசி றந்து துதிபாட நின்ற
வருளான தென்னை யினிமேன்
மருளாறு பக்க மதிலேபொ ருந்து
மனதிய நெஞ்சு செயுமோ
தெருளாறு கந்த விறையே யநந்த
சிவமே யகண்ட பரமே. ௧.

இனிதாக விம்ப ரிதுதாறு மென்ற
னிடர்நாடி வந்த கருணை
தனியேயி ருந்து விழிமூடி நெஞ்சு
தடுமாற லின்று மலருந்
தனிஞான வின்பு தருமோவ லந்தை
தருமோவெ னன்பின் மலியுங்
கனியேசி றந்த மணியேசு கஞ்செய்
கரமே யகண்ட பரமே. ௨.

நிறைவாய வின்ப வருளேவி ருப்பி
நிலையீ தலைந்து திரிவேற்
கிறைபாய வுன்ற னழியாத சொந்த
வெழிலாமொ ரன்ப திலையேன்
மறைபாத வின்பும் வருமோவெ னன்பின்
மலிவாயெ ழும்ப முதமே
குறைபாவ சங்க சுகமேசி றந்த
குணமே யகண்ட பரமே. ௩.

மனமான வஞ்ச விகலேயானை வென்ற
மதியோர்பொ ருந்து கதியை
யெனதாசை நெஞ்ச மிதுநாள்வி ரும்பி
யிதமான வன்பு வலேயை
வனமாக நின்று நணிவிசி னெங்கு
மறைவாய்தொ ழும்பர் துணையே
தனமேக மலிந்த நிறைவேயுள் கெங்க
டவமே யகண்ட பரமே. ச.

பகமேகி ளர்ந்த பெரியா ருவந்த
பரிவாமொ ரஞ்ச நமதை
மகனுன்வி ளங்க விடினீயு மெங்கு
மறைவாய்சொ லெங்க ளுறவே
யுகவாத ரங்கள் பொருதாம லன்ப
ருடனேதி ரிந்து திதிகூ
ரிகலேயுள் கெங்கண் முதலேயு யர்ந்த
விழுதே யகண்ட பரமே. ரு.

கசிவாய வன்ப தெனுமாசில் கும்ப
கமதாயு னன்ப னுளனேல்
வசியா மிரும்ப தெனுநீயு மெங்கு
மறைவாய்சொ லன்பர் விழிவாய்
பொசிநீரி னன்கு நனேநீர்மை கொண்ட
பொருளேயெ னெஞ்சி னினேவே
சுசியாயி யங்கு மயிலேவசி றந்த
சுகமே யகண்ட பரமே. சு.

எளியேன்வி யந்து புகழ்நீயு மந்தன்
னிலவாவ தன்றி வனுமோர்

கிளியாவ தன்று மனமேரு விந்து
கொழுமேதை யின்ப மதிலே
களிகூர வெங்க ளருளீதி தொண்டர்
கலையாளு கின்ற வரசே
..ரிநாம மொன்றி லயிவாகி றைந்த
வரமே யகண்ட பரமே. எ.

..லியாவு ரஞ்சொல் யசுர்வேத மொன்றி
ஆளமேதை யங்கை வலியஞ்
சொரூபமாறு கண்ட மிலதாகி றைந்து
சுடர்ஞான மென்ற னறிவா
..லகாணை கண்டு கொளிமேனது பந்த
மென்னையாளு மின்ப விளைவே
விலகாத சொந்த முளமோ டிருந்த
விபுவே யகண்ட பரமே. அ.

..ராஜர் வண்டில் கவிராஜ ரண்டர்
சகராஜர் சிந்தை செயுமுன்
..விநாச வன்பு கருதாத வஞ்ச
மடையீர நெஞ்சொ டிவனே
எவர்தாமி ருந்தெ னெவர்தாமி றந்தெ
னென்னைநா னினைந்த வணமே
சிவமேவ வன்பு புரிவாய நந்த
சிவமே யகண்ட பரமே. கூ.

அறநானெ னுஞ்சொ லெனினு மங்க
ணாதுவே றெனுஞ்சொ லெனினு
மதிரேக நெஞ்ச முளதாமு யர்ந்த
வசியோக வின்பு மனுஅா

நதினாலி ரண்டு மணவாத துங்க
னநுபூதி தந்து கொளுவா
பிதியான கந்த ரநுபூதி நம்பி
யிறையே யகண்ட பரமே. க௦.

பொன்.

கலிவிருத்தம்.

பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மதியே மதிவான் மணியே
யென்னா ருயிரோ யினியே னுமெனை
யுன்னோ டுறுவா னுளமே னினையே. க.

ஈரந் தருநீ ரிலையேல் வருவி
யாரின் புடனே யுயுமோ வதுபோற்
சாருந் திருவார் தகவொன் றிலையேற்
பாரின் புலம்வா ழுவனே பதியே. உ.

நல்லார் சரணம் பயனே நனமெய்
வில்லார் நிலைமேன் மிளிர்வார் நலமொன்
றில்லேன் சரணம் பயனெய் திடுமோ
சொல்லாய் யெனையாள் சுகசா கரமே. ௩.

ஆளா ளெனவே யறைவே னவனோர்
கோளா றுவரா நெறியைக் குறியே
னாளா குதெனா நலிவே னழுவேன்
மாளா வதர்தந் தருண்மா மதியே. ௪.

பொய்யா தெனைநீ புணரா விடினு
னையோ வெனவே யழுவேன் விழுவே

னையா வணமேயோர் நலநல் குவையேயற்
கைம்மா றுளதோ கருணா கரனே. ரு.

அதிநுட் பமதா யழிமெய்க் குவளனை
மதியப் பணியுண் மறைபட் டுளவுன்
னிதிநட் பருடா னினிமீட் டருளக்
கதியுற் றதுகொல் கதைசிற் பரமே. சா.

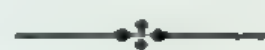
கள்ளார் மனமா கியபுல் லுருவிக்
குள்ளா யுளநா னொருவிட் டலர்மேற்
றள்ளா யுறையுந் தரமோ புரிவி
வள்ளா லுனையன் றிலையோர் வகையே. எ.

உபரா தினைவா கியபுல் லுருவிக்
கயலா முறையொன் றருள்செய் கலைபேற்
றுயரோ வருமை யவமன் சொலுநா
றுபுமா றுளதோ வுயிர்நா யகமே. அ.

நந்தா நடுவே நவயா தமரற்
கெந்தா யருடா னிசையா விடினிங்
கந்தோ கெடுவேன் கெடுவே னருள்கூர்
கந்தா குகனே கருணா கரனே. கூ.

வேண்டே னுலகம் விதிநா னெறியைத்
தாண்டே னருளா லுனையே சதமாய்க்
காண்டே சனவே னடியார் களிவாழ்
வாண்டே பரபூ திசொரு னரசே. க0.

பெரிய சுப்பிரமணியம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவ ருட்செய றனைம திக்குநர்
திருநெ றிப்படி யொழுகியே
குருவ ருட்பெற வொருமொ ழிக்குள
குவைநி ட்டையி னிமிருவா
ரருவ ருப்புடை நசைம திக்குந
ரளறு புக்கிட ரடைவதொன்
பெருவி னைப்பட ரறவ ணைத்தனி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௧.

சுழுமு னிக்கையன் வினைவ யப்படு
கவலை மிக்குளர் கருணைவான்
மழைம டுத்துய முடிவ தெப்படி
மறல்வ யப்பட நேருமே
குழைபு மெற்கதை யகல்வு றச்செயோர்
குறையி னிட்டையை யீதியென்
பிழைபொ றுத்தரு டரநி னைப்புறு
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௨.

சுசிர தத்தினை மழையெ னக்கரு
துளமி குத்தலை மானென
சமி னிட்டைகள் கருத வத்தொழி
னெறிபி டித்தலை யேன்மகா
விசன முற்றொரு நடுநிலைச்சம
வெளியி னிற்றொழு வேனவன்
பிசகி னித்தவு னுதவி யைப்புரி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௩.

நனிவி ளக்கொரு பதிமு றைச்சொலி
னவைகொள் சித்து வியாபக
மெனின தைத்தநு வனுவெ னச்சொல
லெனையெ னிற்கலை மேவிடு
மனதி கழ்ச்சியில் *வறிது முந்தியின்
மலர்வி புத்வமு மாமெனப்
பினமில் விச்சைய ரறைவ ரெற்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ச.

மணிமு டிச்சுரர் பரச ருட்சுடர்
மணியெ னப்படு நியுநார்
பணிபு ருக்கமொ டுவை ழுத்திடு
பரிசு டைச்சிறி யேனு நாற்
றுணிவு டைப்படி பொருள்வி கற்பம
தறினும் விச்சைவி யாத்தியாற்
பிணியி லத்துவி தமுறு மெற்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ரு.

அறிவு மங்குற நிறையு மஞ்சக
மனுவி லின்றென வறைவதேற்
சிறிய கும்பமு ளுலக மெங்குமோர்
செறிவு கொண்டுள விருளையே
மறிப வென்றுசெய் வதுபொ ருந்துநன்
மறைக டந்துசொல் விதியுமாம்
பிறழு மிந்தம லமற வந்தருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. சா.

இரவு மங்குலில் விழிதெ ரிந்துல
விடுபெ ரும்புனை நேரவே

---

* வறிது = அற்பமும்,

புரமி ருங்கெழு கலிநி ரம்பிடு
பொழுது கொஞ்சவுள் ளேறியே
புரா வின்றிடு முயிரு னன்றரு
ளொருவி யிந்தியை மானுநாம்
பிரம மென்றிடி னுறுவ தென்கதி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௭

சடவு கந்திரு ளகில மப்பெரி
தழனு யிர்ப்பிட மைந்தினை
விடவி லக்குணா சொலவி ருக்குமோர்
விதமெ னச்சிறை யுயிரிலே
மடம லக்கரு ளுளதெ னத்தெளி
மதியி னர்க்குன தருளெனும்
பெடம தர்ப்புறு மதைபெ னக்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௮

அயலெ னுங்கருள் விழியெ னுங்கணை
யறம றைத்தலி ளுலரோ
வெயிலி னந்தொரு பொருள தென்பறு
விதிய தற்கொவ மறைவுசெய்
யுயிர்ம லம்பிறி தெனந வின்றிட
னுறுதி யொப்பென வுணருநர்
பெயர்த லின்றருள் பெறவ ணங்கொரு
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௯

கரிய வன்மல வொழிவ ரும்பர
கதிசெய் முற்றறி வுடைமையி
தரிய வுன்கரு ணையில ரண்டுவ
தரிது னைத்தொழு பெருமையே

[illegible]ப ரன்டுவ ரருணை யின்பெய
[illegible]நடைபெ னத்தன லிறைவமாப்
[illegible]ப வின்புட னெனுளே மூந்தருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௧௦.

கருணைத்தேவு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]ளத்தி லாகமத்தி லேனையருள் முறைகளிலோ
[illegible]ருவுருவு நாமநடு வந்த மாதி
[illegible]ளையுங் குறித்திறமொன் றில்லறிவு மயமாக
நிறைகதக மேபிரம மென்றல் போலச்
[illegible]ங்கு *மைப்படிந்த கண்ணுளென் றெடுத்தவொரு
செப்பு†கரு மாலுமெனுந் தூக்கி வற்றுற்
[illegible]ணாஞ்சொல் கடவுளியா ததுநீயென் றிறைஞ்செனது
[illegible]ர்துமிக்க நினைதியொரு கருணைத் தேவே. ௧.

பி[illegible]கிருதி யாவைவடி வஞ்ஞான மென்றுமறை
[illegible]பசுமதை யிருட்டுமல மென்றே கூறி
[illegible]றுடைய சித்தாந்த முரணுகு மாகலினவ்
வுரைக்குரிய வருத்தமந்த மாயை ரூபஞ்
[illegible]முடை ஞானமற்ற சடமென்று தெளிவுடையர்
[illegible]ணர்வ ரதுகானே சகலர்க் கெல்லாம்
[illegible] மனைத்துள்ள திதிலிருக்கு மெனையெக்காற்
[illegible]ல்லியநூர்ப் போக்குவையென் கருணைத் தேவே.௨.

---

* [illegible]

† [illegible]

மாயையெனு மொளிமுன்னே மலவிருளுண் டோவென்னி
    மலர்கலையில் கேவலத்தே குருச்சந்தி ரன்போன் [ன்
மேயவிரு ளாஞ்சகல மதிற்பூர்வம் விளங்கிவரு
    விதுநேர வொளியாமவ் விருளா லேனுந்
ஆபநின கருட்பானு வுதிக்கிலிலை யெனவறைவர்
    சுருதிநிச மறிந்தவர்கள் சொனவோர் பானு
நேபமுட னுதிக்கவருள் செயவேண்டு நான்வணங்கு
    நிரதிசய வாநந்தக் கருணைத் தேவே. ந.

பதிபசுபா சம்மெனமுன் றுளாக்கமல மொன்றுசொலிற்
    பதார்த்தநான் காகாவோ வென்னி னாகா
வதுதானம் மலம்பசுவோ டாதலினா லொன்றேயா
    மருண்மோக்க மதினீங்கு நீர்மை யாலே
விதிமிழற்றும் பாசத்தோ டேசேர்த்துச் சொலலாமிம்
    மெய்ம்மையாற் பொருண்மூன்றே யாகு மிந்த
நிதரிசந முணர்ந்துன்னை யடையவருள் செயவேண்டு
    நிருமலசம் பூரணமா கருணைத் தேவே. ச.

அக்கினியிந் தநத்தினையுஞ் சடப்பொருள்கள் பூமியையு
    மாதார மாமருவி யிருத்தல் போலத்
துக்கமலப் புற்கலனு மாயையின்*மூ லத்தநுவைத்
    தொடரிருக்கை யாமருவி யிருக்கு மென்று
மிக்கவுயிர் முத்திதனி லத்தநுவு மலப்போத
    விளைவுநல பகற்றீப மெனவே யாகிச்
சொக்கமுள வருளையே தாரகமா யுறுமென்றுஞ்
    சொலும்பனுவ லதைபருடி கருணைத் தேவே. ரு.

---

* இதனாலேயே சொன்மாலைச் சேத்திரக்குறேன்னப்படும். இதனை மிருகேந்திரவாகமத்தின பசுலக்ஷணப்பிரகரண க௦ம் சுலோகத்தானுமறிக.

ஆணவமா மலத்தினது காரியமாங் கேவலமு
 மசுத்தமா யாகார்ய சகல நோக்கும்
மின்முறு காலெழும்பு வயிந்தவத்தின் காரியமே
 கேடில்சுத்த மென்பததுவேமா நிட்டை
யானார்நிலை யாகுமதன் மேல்விளங்கு மென்னையுநல்
 லருளொடுனை யுந்தெரிந்து மறைந்தே யங்கண்
மாணலஞ்சேர் விடுபெறற் கருள்கூர வேண்டுமினி
 மாறுவோர் பேரியல்புக் கருணைத் தேவே. ௬.

இருமலத்திற் கிடமாக விருக்குமொரு மூலமல
 மிரிபுமெனி லிருமலமு மிலையென் றாகும் [வொணுக்
கருமலக்கட் டொழிவிலிரண் டொன்றெனவே சொல்ல
 கநமௌந மோக்கமதா மிதனை ஞானப்
பெருநலத்தை விளக்கிடுசித் தாந்தமுறை யெல்லாமும்
 பேசுவதை யுணராத பேதை நானோ
வருணலத்தை யளித்திடுவ னதைமேவ விடவுண்டா
 மருள்புரிவை யெனையாளுங் கருணைத் தேவே. எ.

நாங்கடவு ளெனுங்கொள்கை யபத்தமென வேபூத
 லயமொருபன் முகமென்ற கவிகட் குள்ளே
பாங்கொடுசை தந்தசிர கிரிச்சிவனின் பெயராலும்
 பரகதிபொன் றிரண்டெனவே பகரொ ணுதென்
றோங்குகவி *மருமலரோன் றிரண்டென்று முன்னுமை
 லொன்றிரண்டும் போனகமு மென்ற தாதி

* முறையே—தேசோமயானந்தம் - க, பராபரக்கண்ணி - உகூ, பைங்கிளிக்கண்ணி - ,, மண்டலத்தின் - உ, சோனருர - இ.

ஞாங்கர்களி லோதினனீ *தறியாதந் நூற்பயிலு
நரர்க்கென்ன தெளிவுண்டாங் கருணைத் தேவே. அ.

சிவாநுபவத் துயர்ந்தாரிற் சில்லவரோன் றெனநூல்க
டெரித்தநடு வேதெனவே சங்கிப் பார்க்குத்
திவாகரனை நனிகூர்ந்து நோக்கியகண் ணம்மயமாத்
திகழ்ந்தேதுங் காணாது திளைக்கு மாபோற்
சுவாநுபவப் பேரொளியின் கவர்ச்சியா லிரண்டுவகைச்
சொருபமறி யாதிருந்த நிலையா மென்று
விவாதமறத் தேர்ந்தார்நன் குரைப்பரந்த நிலையிலெனை
விலகாது வைத்தருளோர் கருணைத் தேவே. கூ.

நிகழ்பகலு மதைக்கூர்ந்து நோக்கியதன் வயமாக
நின்றகண்ணு மில்லாமற் போகா வப்போற்
றிகழ்பதியி னிட்டையினு முபயமா ஞானங்கள்
சேர்வதுண்டு பொய்யாகா வெனுமோர் தீர்வை
துகளிழிவொன் றில்லாத தீர்ப்பாகு மிதையுனது
துரியவுள முவந்தெனக்கிங் களிக்க வேண்டு
மிகழ்குறைக ளேதுமிலா வெந்தையரு ளருணகிரி
யிறைவகுகக் கடவுளாங் கருணைத் தேவே. க0.

---

* "அறியாதந்நூற்பயிலும்" என்பது, சோன்ம மதாசாரியனாயாவது அந்நெறி நின்றோனாயாவது நின்று நிற்காமல் வைதிக சைவசித்தாந்தாசாரியனையும் சைவசமயாசாரியனையும் சைவஞானம்பெற்ற அடியார்களையுமே பெரிதுந் துதித்து மேல்விளக்கியவாறு சோன்மவாதமுடிவை யாத்துச் சைவசித்தாந்த அத்துவிதஞானமே சாதித்துப் பாடியுள்ள தாயுமானவருடைய பாடல்களில், அவ்விடத்தப்பொருள்கொண்டுள்ள சில குத்திரசேர்த்துத் தங்கள் பட்சமா யுருத்தப்பண்ணி அஞ்ஞானம் தங்களைத்தாம்போலக் கூறும் அன்னவாதிகளைக் குறிக்கின்றதென்க.

நெஞ்சம்.

கலிவிருத்தம்.

அனை யெறி நிலத்தினை யாளினும்
வானை யாளினு மாச்சிறு கோவுமோ
தேனை வெள்ளொரு தேனையுண் டுய்யநங்
கோனை நாடிக் குரங்கினி னெஞ்சமே. ௧.

பெருமை வேண்டிப் பெரும்பொய் பிதற்றினீ
யிருமைக் கன்று மையோவதை யெய்துறாய்
ஒருமை நீக்கநல் கூர்ந்தோர் கடுப்பநின்
னருமைத் தெய்வப்பே றண்டியுய் நெஞ்சமே. ௨.

யானி லத்தொரு மானிட மாம்விதை
தானி டுந்தல மாயுள தைபலர்
மேனி மேலோர் விதைப்புனக் கின்னமு
மேனி ருங்குக னின்புகொண் ணெஞ்சமே. ௩.

இயற்கைக் குற்ற மிகந்துய்ய வெண்ணுநீ
செயற்கைக் குற்றங்கள் சேர்க்கி லந்தோவெநான்
மயற்கை போக்கியெம் மானலஞ் சேர்வது
தியக்கி லாதுரை செய்தியென் னெஞ்சமே. ௪.

பன்றி போடே பசுக்கன் றுங் கூடிப்பி
னின்ற ஞாயம்போ லுன்னொடு சேர்ந்தநாம்
சென்று மீளாஞர் கொண்டு திகைத்திட
வன்மை கூறுதி நன்புடை நெஞ்சமே. ௫.

என்பி ரான்சொன வேசற்ற கூற்றைநா
னன்கி யோசிக்க நாடுமுன் னுலந்த

வின்பம் வாய்க்குமென் றுகின்ற திங்ஙனீ
வன்பு காட்டிலென் வாழ்க்கையென் னெஞ்சமே. ௬.

ஐய னாகிய வென்னரு ளத்தனுன்
கையி லேயெனைக் கையடை செய்தனீ
பைய வேநமு விற்பட்ட பாடெலாம்
பொய்யென் றுருமே புந்திசெய் நெஞ்சமே. ௭.

நேச மாகவென் னோடுள நீயெனை
மோசஞ் செய்து முரண்பண னீதமன்
றீசன் சொன்ன குறிக்குளின் றினவன்
பாச நீத்துயப் பார்நல நெஞ்சமே. ௮.

என்னை யென்றனக் கியிறை யின்புறத்
துன்னை யன்றொரு பற்றுக்கோ டுண்டுமோ
வன்னை தந்தைமற் றுரினு மேற்றமா
யுன்னு வேனுனை யுற்றுநின் னெஞ்சமே. ௯.

மேலுக் குச்சொல வில்லைமெய் யாகநின்
காலுக் குச்சர ணஞ்செயக் காண்டிமெய்ந்
நாலுக் குச்சரி சொல்புகழ் நாற்கவி
மாலுக் காம்*பக வானைக்கொண் ணெஞ்சமே. ௰.

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் எனும் ஆறும் பகம். இவை [illegible] பகவான். இப்பெயர் சிவபிரானுக்கே யுரித்தென்றுணருமாறு [illegible] ௧-வது மந்திரத்தில் "பகவான்" என்றும், [illegible] "பரேசம்" என்றும் வருவதுகாண்க.

திருவளர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர் நந்த நாலே திகமுள வசுத்த மாயைப்
பொருளினி லதனின் கார்யப் பொதிர்கலை தோன்றி மூல
விருளினைச் சிறிது நீக்க வியங்கனுப் பொருளுக் காங்கே
கருவிதானி யுண்டா மென்னுக் கழறுமெங் கடவு ளாலே.

சாற்றிய நிக்கந் தானே சகலமந் நீக்க நீர்மை
மாற்றிய மூட ருனே மதியில்லை வலமா மீறு
மேற்றுணர் மருவு பாசி சிறுசிலை யெயியா னிங்கி [ஞ்சே.
மாற்றமாய்க் கவிதல் போலா மதித்திதை யுணர்வாய் நெ

ஏகித சமதா மிந்த நிக்கமவ் விறைசெய் வானேன்
மோகமா லெல்லாமோட முழுதுநீக்கொண்ணுவோவென்
ராகி பேசு வாயே லொருசத்தி பரிசத் தாலே
பகவன் ஞணமை செய்யு மிதற்கொருதடைதானுண்டே.

ஆறு சிடன் றன்னைத் துகளிலா சாரி யற்கு
மயலறப் பரிசஞ் செய்யு மார்க்கம தில்லாதேய்ப்ப
யிலா மோகத் தூக்க வனுவையவ் வருடான் றீண்டற்
கிபறுடை யோக்கி யந்தானில்லையென வுணர்வாய்நெஞ்சே.

ண்டியில் வானைத் திர்த்தன் கரத்தடி யாலே தட்டி
ண்டனி லெழுப்ப னேர மாமய லுயிரைத் தானவ்
ண்டிலாப் பரனுர் சத்தி வாட்கலை யாலே தூண்டி
பொண்டரு பருவங் காறு மோச்சிடும் வினைக்கான்மேலே.

சித்திரை பராமு கந்தா நிங்கியே வசமா நிற்கும்
த்திரன் றனையா சான்மெய்ப் புந்திபாற் பரிசத் தாலே

சுத்திசெய் தருளு மாறு சொனவிரண் டவத்தை நீக்க
சித்திசேர் நிலைமை னிற்போன் றனைப்பர னருளுந் தீண்டும்.

கேவல சகல நீத்துக் கெழுவுமப் பருவந் தன்னை
போவிடா ததுவேயிஞ்ஞான் றுதவொணா தோவென்றாலோ
வாவியா முயிர்ச்சு தந்த ரத்தினை யதனுக் கீந்தாற்
றுவிலா ததனை யீயுந் தடையில்லை சுலப நெஞ்சே. ௭.

நானென தென்ப தேயந் நவுயிர்ச் சுதந்த ரங்கா
ணினைவி துளநாண் மட்டு மெம்பிரா னருளு மேவா
தானமாம் *பிறப்பும் வீவு மொழிவதன் றிதுகா ணுவா
ணுனென தலவென் றேறுதி நசைகொளு நடையு மன்றே.

தன்னது சுதந்த ரத்தைத் தலைவனுக் கீந்து விட்டா [ல்லை
லென்னது நானென் றொன்றை யெண்ணவோர் மனமு மி
யுன்னுமம் மனமில் லாதே †லுடலினுக் கசைவு மில்லை
பன்னவோ வாக்கு மில்லை பகவனைப் படரு நெஞ்சே. ௯.

வழுத்துமந் நிலைமைத் தானே மாவருண் மவுன மென்னப்
பழுத்தமெய்யறிஞர்சொல்வார்பரிவுடைநெஞ்சேயத்தை
விழுத்தவர்சூழுமெம்மான்வியன்றிருப்புழைப்பாமூத்தோன்
வழுக்கறத் துதித்த தேவ மணிதனைப் படர்ந்து கூடே. ௧௦.

---

* இங்ஙனம், ஆணவமல பரிபாகத்திற்காகத் தோற்றமும், கன்மமல பரிபாகத்திற்காக வேறுவேறு கருவெண் மாறிமாறிச் செய்யப்படுகிற பரமேசுர சத்தியின் இருவைத்தொழில்களையே "பிறப்பும் வீவுமொழிவதன்று" என்றுரைவந்தது.

† உடலினுக்கசைவுமில்லை யென்றதுகொண்டு சீவன்முத்தராகிய ஞானசம்பந்தராதி யோர் எப்படி யுலகிற் சஞ்சரித்தனரென்று சங்கையெழுமாயின் அதை, சந்திரஞானலிப்பதிகம் ௬-லும், ஞானப்பதிகம் ௪-லும் விளக்கியுள்ளபடி பெத்தருக்கும் பரமுத்தருக்கும் மத்தியமாயுள்ள சீவன்முத்தர் பிரபஞ்சத்தோடு கூடியும் கூடாமலுமாகச் சஞ்சரிப்பர். அங்ஙனம் பரிட்டையி லசைவற்றிருப்பரென்று நீத்துக்கொள்க.

நைவேத்தியம்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கைக்கம் விபாகா தங்கமசா
*நைவேத்திய பாத்திர மிருந்திடு [illegible]
மென்றன பேய்பெரு மெனுமணமாம். க.

அம்பல மின்னமுங் கிலனிபா வந்தசு—
மாச்சா தாமல மஞ்ஞாகம்
வெய்யமைசெய் பாசமா வமணமெ [illegible]
மேயுமீ தேபா காதி சொறுக்
நோய்முறு கருவி ஞானமூலே பிரிவந்
சோகு மாகம் விவாதமதம்
விம்மித மோறும்வை சித்திரப மெனுமெபா
விதந்தெசயு மென்றரு ளால்சொனமே. உ.

மணிமுதல் வளங்களை நோக்கி மகிழ்ந்தினி
மகிமைச பெமக்கென குறைபெணவே
நினைவுற லரிஷப்பி ஞமன வேதனை
நிட்சிமீ ஞானா வெடுக்காதே
பிணையுடம் புலாநிற் பதுமோச வங்கம
மேவுற தாழ்கே ளாச்செசிமேயார்க்
கணையான் பொருள்கவர் நினைவென நிற்ப
தாகமென் றமிவென தனிமனமே. ஙு.

* [illegible]

புல்லிய மகளிரைப் பிரிந்தபோ தழுதுளம்
புண்படு நிலைமை விடாதம்மிலே
மெல்லிய லாவரைப் புலியர சியபொன
வேமதித் திவரினும் வியன்பேறுன்
றில்லையெ னத்துணிதன் மதங்குரு சொனநெறி
யிகந்ததி பாதகஞ் செயருனே
யல்லகண் டழுதவு மோஹமென் றறியெனை
யருட்குக னருளினை நினைமனமே. ௪.

தன்மைமுன் னிலையொடு படர்க்கையு மாப்பரன்
முன்புரி யிருவினைப் பலனளிப்பா
னென்மதி மறந்திவ னுன்செய்தேன் பிறர்செய்தா
ரெனநினைந் துழிதரு மிழிமதியே
நன்மையி லாதவை சித்திரிய மாமிது
நலிவுறு மேலொரு வினையுமிலே
புன்மைசொன் மனமொடு வாக்கு மடங்கிடும்
பொறியுறு நன்மன மேயறியே. ௫.

மோகினி யென்றவொர் காரண மாயையின்
முளைக்கு மாரகதத் துவமாதி
மாகிருத் தியமொரு மலத்துவித் தேசரை
மருவிய தின்றதி ஞலரிஷ
மாகிய குணமுத லேழுமின் றவர்களுக்
கசலமு மலத்தவ ரவையடைந்த
தேசிக ளாகலி னவர்க்கந்த வெழுவகைத்
தீழ்ப்புமு வனுமுள வெனுமருணூல். ௬.

மாளிகை தொறுமுள மாயிரு ளனைத்துமோர்
மரமென வாவது போல்வடுவிற்

காளித மனவுயிர் தோறு மிருந்துமே
கஞ்சொல வுள்ளது முயிர்ப்போதக்
எளிய தாக விராயது முவகை
உடவிடு மறிவொடு தொழிலிச்சை
மிளிமெ லாமறைத் துளது முனைசொன
விடமல மென்றறி திடமனமே. ௭.

ஆகிலவந் தரவிருள் பிறவுருக் காட்டிடா
தாவரித் திடுதுமொர் தனைக்காட்டு
முகிலிது மிருண்டபோல் லாமல மிருவகை
முதலையுந் தனையுமே காட்டாதீ
நகறுமர் தரம்வரை யாத்துமன் பசுவல
தமல பரமெனவிங் காகாது
விகலிதை வென்றினி வாழுவென் னீசனை
பேகரு தாயுளர் வார்மனமே. ௮.

வயிர்தவ ராயையைக் காரண வுடம்பென
மருவிலிரு மலத்தரோ டிருமலத்தார்க்
குபர்தவல் லிருளெனச் செறிவதின் றுரங்குறைந்
துள்ளவிவ் வாணவஞ் சகலருக்கே
நவந்நு மோக்கப ரியந்தமு மதியிரு
ளாக விருந்திடு மிதையுடையா
ரிபங்கொரு முதுக்குறை வுடையவ ராவதின்
றேனவுளர்ந் திறைவனை நினைமனமே. ௯.

சொர்ந்திப திரிமலச் சகலருக் கேபருள்
சுரந்து கலாதிதந் துவசாமம்
பெற்றுள மாயையின் மலத்தினைக் கூட்டிபொர்
பெருங்கிரி பாசத்தி யாலமுக்காய்ப்

பற்றிய மலத்தினைத் துடைத்தருள் வானருட்
பதியவ னையரு ளாசலப்பேர்
நற்றவர்க் கருளிய குகனவன் றன்னையெந்
நாளுமென் னறுமன மேநினையே. க0.

ஆ. திருப்பா - க0ரு.

மலைமகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மலைமகளுக் கிடப்பாக மீந்தோ னீந்த
வண்மைநுவல் சிந்தியநூல் கூறு மாறு
தொலைவிலுயிர்க் குளகரும மலந்தா னாதி
சொல்லிசையாச் சகசமதா யறிவி லாதாய்
நிலையிகந்த *பிரவாகா னாதி போன்ற
நீருளதாய்த் திரிகரணத் தானு மேறி
புலைவுபடு மிருவினையா யவித்தைச் சார்பா
யுளதெனவே யோர்திருகற் படரு நெஞ்சே. க.

மனம்வாக்குக் காயமெனு மூன்றி னாலும்
வருவிருப்பு வெறுப்பினுழி வினைவா மிந்தக்
கனமாய கன்மம தநாதி யென்னுக்
கழறுநிர லெதெனினம் மலமில் லாது
வினையுடம்பு மில்லையந்த வுடம்பில் லாது
வினையாமம் மலமுமிலை யதனா லீது
முனைகுறிக்கொ ளுதபீ ஜாங்கு ரப்பேர்
மொழிஞாய மாகுமென வோர்தி நெஞ்சே. உ.

---

* இதுபோற் பிரவாகமுங் கொற்றம்.

அந்தவொரு பிஜாங்கு ரந்து ஞாய
    மாவதுவிந் திடமாமு மரத்தே வித்துந்
தோந்தமுதா யொன்றிலொன் றேது வாகச்
    சொலக்கிடக்கு முறையான்முன் னேது கூவற்
பெர்தவனை யாருமிசை யாத தென்று
    மீதுபோலக் கருமமல வுடம்பு ஞாயத்
தந்தாமு மென்றுமறிந் தறிவாம் விண்ணு
    யாருமெம்மா னடிகளையுன் னினையாய் நெஞ்சே. ௩.

ஆணவத்தாற் சிமிழ்ப்புண்ட சிவ போத
    மாவதுவுங் காரணயாக் கையுமநாதி
காணெழுங்கா லவற்றுடனுங் கூடா நிற்குங்
    கருமமலஞ் சகசமெனல் கட்டே யாகுந்
தூலமுள்ள விதுபிராரத் துவமா காம்யஞ்
    சொர்சவினைச் சஞ்சிதம தெனவே நின்று
இனிலயோர் மூன்றனுளும் விவித ரூப
    நிலையளித்தே பலிக்குமொரு கொடிதா மன்னே. ௪.

தோண்டாய பிராரத்தம் புசிக்கத் தெய்வஞ்
    சூக்குமந்து லங்கொடுத்து நுகருங் காலத்
துண்டாய விதுப்பிறாற் புதுவா காம்ய
    மோங்கியது பின்வருசஞ் சிதமா நிற்கப்
பண்டேபோற் பிராரத்த மாக *மேவும்
    பணித்தவடை வாகமுத்தி வரையு மக்கோ

---

* [illegible] இருவினையாகிய ஆகாமியத்தைத் தூலகன்மமென்றும், இருவினைப்படாகிய பண்ணியாகக் [illegible] சஞ்சிதத்தைச் சூக்குமகன்மமென்றும், பண்ணியாகக் [illegible] பிராரத்தவத்தை அதிசூக்கும கன்மமென்று [illegible].

கொண்டுழி லலைக்குமிதா பைங்கூழ் செய்வான்
கொள்கைபோற்றொலைவில்லாத் தொடர்பாமன்னே.

சககரும மலத்தாலே யாதி யென்னைத்
தலையிலுள வாத்துமிகம் பவுதீ கந்தை
விகமாகுந் தாபத்தி ரயமீமார் மூன்று
மேவுமவை விளக்கினேய் மறுக்கண் மண்ணை
சுகமிருக முதலாய வுயிர்க ளாலே
காணுறுநொவ் வேயாதி யாத்மீ கங்கா
ஆகமின்ன லிடிகளாற் கொடிய தாப
முறலாதி பௌதிகமென் றோர்தி நெஞ்சே. ௬

உதிப்பிறப்பு நிரயத்தான் வருமா தாப
முயர்வாய வாதிதைவி கங்கா ணிந்த
விதிக்குரிய வநாதிகர்மஞ் சங்கா ரத்தே
விளிவில்லா முதற்றுவா மாயை யின்பா
லொதுக்கமென நின்றுசிட்டி யாங்கா லத்தே
யுறுபுத்தி யினையடைந்து கார்ய மாமீ
தெதற்குமுத லாங்கடவு ளாணை யாலே
யிழைத்தவர்கட் டவறாது மருவு மன்னே. ௭

சிவசுதந் தரப்போத விரிவாம் புத்தி
சேர்ந்தகர்ம வயப்பட்டே சுலவ வங்ஙன்
கூவுமந்தப் போதமன யோகத் தாலே
கூட்டிடுமே கோடகவா காமி யத்தைச்
தாவுடைய பிறவிச்சூ ரறுப்போ ரத்தைச்
சாராது காப்பரது சாரா மற்றுன்
ஏவுடைய வயிர்தசிவ மறுவை யுள்ளே
சோராது கொண்டுநிற்பா ரோர்தி நெஞ்சே. ௮

அம்மருந்தான் வருந்தப்பாற் போலே யந்த
ஏகாமி யத்தைபெற வுருற்று மேலைக்
கொம்மைபுரு கருமமெலாம் பதிஞா னத்தாற்
குன்றிவிடுங் கன்மமலஞ் சகச மாமே
லெம்மைபற வொருவனெதன் வாறே யென்று
லெழிலரிசி னினின்முனையோத் திருக்கு மத்தைத்
தம்மைபெறும் பதிபருடான் புயக்கு மென்னுச்
சடரமுடி வுணர்ந்தருளை யூழ்த்தாய் நெஞ்சே. ௯.

விஞ்ஞான கலரொழிய வேனோர்க் கெல்லா
மெய்யவிக் கருமத்தான் விளையா நின்ற
வஞ்ஞான விளைப்பயனைச் சிவனே யூட்டி
யருள்வனெனச் சொயம்பாக மந்தா மேறுதும்
பொய்ஞ்ஞான நழியவ னருட்பே றெய்தப்
புகழ்ந்தாயு மானவனாற் *றுதிபெற் றுனு
மெய்ஞ்ஞானப் புகழ்க்கவிசொன் ஞானு மாய
மிக்கோனி னடிகளையே நினையாய் நெஞ்சே. ௧௦.

இறை.

கலிவிருத்தம்.

சீர்சி றந்ததிரு மகளது திருவு
நீர்சி றந்தகலை மகளது நிழலு
நார்சி றந்தவுமை யணியவொர் நயனென்
நேர்சி றந்தவா ரறிவரோ னிறையே. ௧.

சுழலு றழ்ந்துநனை சொன்னில நகையா
முழலு நெஞ்சிலொரு தெய்வமு முளதோ

* [illegible]

கழறு மென்புனசை கண்டன முறநீ
யெழிலெ னுந்திமிசை யென்றெனெ ரிறையே. உ.

காசு கண்டவர்கள் களிகொள லனவுன்
றேசு கண்டுகளி செறிநல மெதுநா
ளோசு கந்தருமொ ருவமையி லுணர்வே
யேசு கொண்டவெனை யுடையவெ ரிறையே. ௩.

நீக்க மின்றுவிரி நின்மல நிலையா
மோக்கம் வேண்டியிவ ஞானுமென் முனமு
மூக்க மின்றியரு ரோங்குற வுழலுள்
ளேக்க மென்றிரியு மெங்குக விறையே. ௪.

வாடு கின்றவெனுன் மன்னிரு டனக்கோர்
கேடு வந்திரித லென்றெலை கிளத்தா
வீடு தந்தருள லென்றுரு விதியா
விடு கண்டறைய வின்றவி ரிறையே. ௫.

பெரிய விப்புடவி பேயரி யெனவே
தெரிய மெய்க்கருணை சேரொரு வினைநீ
புரிவ தெப்பொழுது பேசுதி பொருகூ
ரிரிய வெற்கருளு மீரவு ளிறையே. ௬.

ஓகை முத்திநல நேடிடு மொருநான்
கூகை யொத்தநிலை நாறிந குதலில்
தோகை யிற்புலிபொ லாமொளி தொடலென்
றீகை மிக்குடையெ னுதர விறையே. ௭.

கான்ற துப்பெனவு கநசைகள் கெடுவா
ஞன்ற வர்க்குரிய வருணசை விரிவாத்

நொன்ற லெப்பொழுது சொலியருளெனையிங்
கின்ற வப்பனென வருகுக விறையே. அ.

பொட்டன் மிக்குடைய வினையுடை யெனைநீ
காட்ட லெப்பொழுது கதியருள் விரிவா
ஒட்ட லெப்பொழுது கதையடி யவரா
ட்ட நத்துபொதி நடையுடை யிறையே. கூ

நருக்கு நற்புகழ்கள் சாற்றிய வுயிரை
யிருக்க வைத்தகனி லேத்துயொ ரெனையும்
பொருக்கெ னத்திருகி யேற்றுதி புகரா
வெருக்கு புட்கரப ராக்ரம விறையே. க0.

சொல்லுவேன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுவேனிதியெல்லாஞ்சொனவணநடக்கமாட்டேன்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சக் கள்வனு முள்ளேன் பின்னு
நல்லவன் வாழ்க்கைப் பேறு நணுகிட விலையே யென்று
புல்லிய குணப்பேப் போலப் புலம்பவு மிருக்கின்றேனே.

இருக்கிறேனெதற்காகப்பேயென்னவெம்பிரானுன்னன்பைப்
பெருக்குவாருறவைக்காட்டிப்பேதைமையெல்லாம்விட்டிக்
கருக்குழை புகுதா வண்ணங் காப்பதுன் கடனென்றே
வெருக்கொளவெழீஇநோக்கும்விமலசிற்சுகநக்கண்ணே.

கண்ணினாற் காணக் காட்சி காண்வருங் கால மொன்றா
நண்ணிநா னேபன் பாவ நசைக்கலே தாண்டி மீக்கொண்
டெண்ணினேனக்கவொன்றுவெந்தைநின்றேடுமுய்வேன்
தண்ணினு றுடையா பந்தக் கருணாந்தா னென்றே கூறுய்.

கூறருங் கருணை யானீ கூறிய நிலையி னில்லா
ஆறுளேன் ஞான மெல்லா மோதியிங் குழல்வ தென்னே
பேறுளோர்நகைப்பாரந்தோபெரியைநீயெனதுள்ளேயாய்
வேறுரு நிலையில் வைத்தாள் விமலமெய்ஞ்ஞானவாழ்வே.

வாழ்வெனக் குனையேயல்லான்மற்றெதுங்காணேனீண்டுத்
தாழ்வெனக் கிருப்பதெல்லாந் தாயருள்காணுதொன்றே
யூழ்வினை யனைக்கு மெந்தா யுனைத்தவவ் வருட்பூமிக்கண்
சூழ்தரு மெனைநீ வைத்தாற் சொலுங்கிரப் பேது மின்றே.

இன்றயா மலரு மெம்மா னெனுங்குகப் பிராமேயன்
றென்றால் களைந்த நன்றி யாவையு மறவே னின்னும்
வன்றிவா ளிரவு மில்லா வானிலக் கண்ணே யென்னைப்
பொன்றிடாவண்ணமேபொன்றப்புரிவையேற்றனியேனுய்வேன்

உய்திபெற் றியங்க வோரா றுரியவ ருரனுர் நந்தி
மெய்திகழ் தமிழோன் வீணை மெய்யனி ராமன் றாய
வைதிக சுகர பேத *வாமதே வாதி நல்லோர்க்
கைதிகழ் தீக்கைசெய்தோயாளருளெனைக்கொள்ளாதோ.

கொள்ளுதியெனவேகாவாற்குறைக்கினுங் குறையாதேதாய்
யுள்ளினு நீதான் வாரா யுபயமு மில்லாக் கண்ணே [ந்தே
யொள்ளொளிப்பிழம்பாய்வந்தேயொளிருமுன்றரமேதாகுந்
தெள்ளருட் கடலே ஞானச்செல்வமேசிறியேன்றேட்டே.

தேட்கடுப் பேறி னுனுந் தீட்டுமை விழியார் நோக்கு
வாட்கடுப் பேறி னுனு மாற்றமுண் டிருட்டு மூலக்

* வாமதேவமுனிவர்க்குச் சுப்பிரமணியக் குரவரென்பது சைவபுராணம் கைலாய [illegible] கிரக எ - வது அத்தியாயம் கூறும். வாமதேவருடைய சிஷியர்களான அகத்தியர், புலத்தியர், [illegible]ர், இருவரும் சொல்வரைச் [illegible]

கோட்கரிப் பேயில் யாது கொண்டுமாற் றிடலா முற்கிங்
காட்படுமருந்தேயத்தையவிக்குமென் றறிந்தேனெந்தாய்.

எந்தையே யெளியே னுன்னோ டிருக்குமா றருணைப் பே
சுந்தரா விக்க தாப வாக்கமே வேண்டு மந்தை [ரோற்
யந்தமி லில்லா நந்தா னளிப்பதெஞ் ஞான்றோவென்றென்
சிந்தைதான் கலுழ்ந்தோவாதோர்தீர்வையாவிளக்கிச்சொல்லே.

தேரினூரினும்.

கலிநிலைத்துறை.

தேரி னூரினுங் கானடை கொள்ளினுந் தெளிவாற்
பேரி னல்லக மாகவு மவ்வகப் பீடச்
சாரி னுன்னைப ணைந்தவ னாகவுந் தமியே
னூரி யந்தொட லங்கிடு மாறரு ளரசே. க.

அண்ட கோடிக ளனைத்தையுந் தன்னுடை யாற்றல்
கொண்ட கர்ப்பமுள் வைத்தது விதுவெனக் கூறுங்
கண்ட மில்லிபு வாயிருந் துளபடி காக்கும்
பண்ட மாமுன தருளினைப் பரித்துகொ ளாதோ. உ.

நினது நீக்கமி லின்மல பூரண சித்தா
மனக சந்திர சுந்தர வினருக் கருளுந்
தனது தன்மையி னலரு ளென்றுள வதுதா
னெனது நெஞ்சறிந் தருள்புரி யாதுகொ லெந்தாய். ௩.

உன்க தந்தர வொளிபுறம் வசைவினி னுள்ள
வென்க தந்தர முன்னருள் வசப்பட லென்றோ
பங்க தந்தர வுயிர்க்கருள் புரிவிழுப் பொருளே
யென்க தந்தர வுயிர்த்துணை யேபரு ளிறையே. ச.

மன்ப தைக்கொரு மன்னுள தன்னவெவ் வுயிர்க்கு
மன்பு டைத்தனி யிறையென வுள்ளவன் றனை
யென்ப தைப்பற வாற்றிடற் குன்றனக் கென்று
லென்பு ரப்பதி யம்புநி யென்குக தேவே. ௫.

ஆத்து மாக்குமு நிமித்தம தாயுள கருணைக்
கூத்து நல்லருட் கூத்தென வுன்றனைக் குரங்கும்
பாத்தி யச்சிறி யேனையு மாடிடப் பணுமே
லாத்தை மேனியு ளென்செயு மாறெனை யுணர்வே. ௬.

ஆட்டுக் காரனு நீயுள லன்ப ரவாவு
மாட்டுக் காரனு நீநிலை யேறென வழுத்தோர்
வீட்டுக் காரனு நீமற வாதுனை விரும்பென்
கூட்டுக் காரனு நீயெனைக் கோடியென் குகனே. ௭.

உன்னைத் தஞ்சமென் றுள்கிடு வாருயும் பாக்கா
லன்னைக் கன்னையெ னுவுள வெள்ளரு ளாக்கந்
தன்னைத் தந்திடு மெனனுயர் தற்கொடை வள்ளா
லென்னைக் கொண்டொரு தன்னையி கைத்திட விசைவே.

வித்தை யேதுமி லாதமும் மலமருள் விரிவாஞ்
சத்தி லாச்சல மாநச மில்லொரு சாங்குச்
சித்த மானதை யிங்கெனை யாளுதி சிறியேன்
கத்த னேகரு ணாநிதி யேகளி கண்ணே. ௯.

சந்த தக்கலி யானகு ணங்களைச் சார்ந்தே
யெந்த ஞான்றுமு னின்னரு ளேற்றுய வினையில்
சந்த மாலைக டொடுத்தவன் றனக்குவ கையுடன்
றந்த பேறெனக் குந்தரு வாய்நிரஞ் சனனே. ௧௦.

உலகநோக்கினர்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

உலக நோக்கின ருன்னையே
விலகி நோக்கல்போன் மெய்ம்மையா
இலக நோக்குறு தன்னையே
விலகி நோக்குவ தென்றையே. க.

உன்னைப் புல்லியின் புற்றிடார்
மின்னைப் புல்லியுண் மெச்சல்போ
லென்னைக் கொள்ளுனை யேகலந்
தின்னிக்கென் றுன லென்றையே. உ.

காய மெய்யெனக் காமுறுந்
தீய நெஞ்சது நீக்குசெய்
பெயர் பிச்சுளர் பெற்றிநா
னேயு மாறரு ளெந்தையே. ௩.

நாக வல்லுமந் நயனமு
மேக மானதை யிமைப்பவே
பாக நாணுமோர் பரிசுறற்
கேக னேயெனு ளிலகியாள். ௪.

உணரு மாதனு முடலுமே
புணரு கேடெனப் புரிவினை
துணரு நானுனை டுறழ்வினைற்
புணரு மாறருள் புரிவையே. ௫.

அவனி யின்மல மாதனிற்
சிவனி யுள்ளதொத் தேசிகாக்

கவன நானுனைக் காதலாச்
சிவனு மாறருள் செய்யையே. ௬.

மறவுண் மாமலர் மந்திபோன்
மதுர மாமது மாந்திநா
னறுல வம்மல ரல்கவோர்
புறுமை யீதியென் பொன்னையே. எ.

இடரி லென்குக னையுனோ
டெடற லைப்பத மொப்பவே
தொடரு நானனி தோயுமா
படரு நீயருள் பாலியே. அ.

உயிர்க ளேத்துமோ ரொப்பிலா
யயிருந் தானுவு மன்னவே
செயிரின் றுன்னொடு சேர்ந்துநா
னயினு மின்பளி யாயரோ. ௯.

அகியு மங்கியு மன்னவே
திகழு மத்வைத சித்தியீ
புகழெ னுங்கவிப் புந்தியோன்
பகவ னேகிரு பானுவே. ௧0.

பரஞ்சுடர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமுடிப் புலவர் புகழ்ந்திடு காஞ்சிப்
புராணமெக் கலைக்குமென் றாக்கி

லோமெனுஞ் சொரூபஞ் சதாசிவன் செவ்வேட்
குரியதென் றணிவிழுச் *சுருதி
யெமுறை யிருமென் றோர்ந்திட விளக்கு
மியம்புமல் லோச்சொரு பந்தான்
றெழுமிக் கருள வுளதல வோவென்
றெருந்திரங் கொள்பரஞ் சுடரே. க.

தாமளியன் பிரமா ருருத்திர னீசன்
சதாசிவ னுபவம் மும்மந்
தாய ரு விந்து நாதமாம் வியட்டி
சாந்தியிந் தாரமுள் ளடங்க
வேகவோர் சமட்டி தாரக மாயு
மதிதய தாயுநின் றிடுமுன்
பலவாழ் விந்த வாக்கையோ டணையு
மேயுமோ சொல்பரஞ் சுடரோ. உ.

நளிதென விழைக்குங் காரணங் குறித்தே
யிலிலென் றூரண மியம்பு
மளிகொளின் றெழிலோ ரைந்தனுட் கடையா
மறுத்தி கந்தயி யேற்காங்
களிதர விந்த வுடலொடு முறுமோ
கழுறி யென் றுயிர்த் துணையாந்
தெளிவுடைப் பரம சுகமெனு மறிவுச்
செல்வமே சிவபரஞ் சுடரே. ௩.

மருபனின் சத்தி தனின்மறைப் பூக்க
மொன்றவர்த் தொன்றுசாம் பிடல்போற்

* [illegible] "[illegible]" என [illegible] சாமவேதகாம், [illegible] ஆதித்தபுராணத்திருக்கும் [illegible]

சுதமு முனக்கோர் விகிர்தமில் லாதுன்
சந்நிதியருட்டொழி லாலே
பிதமுடை யுயிர்க ளுதித்திருந் தொடுங்கு
மென்பதி னன்விடு தலையாம்
பதயதிப் பிறவி யொடுமுறு மோவென்
படரறுத் திடுபரஞ் சுடரே. ச.

நின்னையே கருதி யுருகிடா வென்பாழ்
நெஞ்சுருக் கோவுழப் பிரும்போ
வன்னக நகைக்கல் லோகருங் கல்லோ
வச்சிர மோதுவர்ச் சிலையோ
சுன்னக மோகற் கிட்டமோ வயிரக்
கட்டையோ பாறையோ வென்னப்
பன்னிட வமையா வன்மைகாட் டிடுமேற்
பார்ப்பனே வுனைப்பரஞ் சுடரே. ரு.

புகர்முக மோவன் கடுவனோ கறங்கோ
புனற்சுழல் கிடேமோ குயவன்
றிகிரியோ காற்றோ தெண்டிரைக் கடலின்
சீகர மோவெனப் புகலப்
பகிர்முகத் தேகிசன் றலைந்துழி தருமென்
பாழ்த்தநெஞ் சோவுனை நேடும்
விகிர்தமில் கருணை யாற்றடுத் துள்ளே
விரவினுய் வேன்பரஞ் சுடரே. சா.

மனமெனுங் கருவி வாய்த்தநா டொடுத்து
மகிழ்டை வாஞ்சையிற் பழகிக்
கனமரு ளடைந்த நெஞ்சினுக் கேது
கழறினு முனையறு பவத்தை

நினைவறு பாச வாசனை நீத்து
நிற்பது மிகவரி தன்றோ
வனகநின் னருட்பே றண்ணிடி னதுவி
வாமதை யளிபரஞ் சுடரே. ௭.

ஓர்பொழு தோங்கு முயர்நிலை வான
தோர்பொழு தின்மைய மாயி
னேர்படு ஞான நிட்டையி லெவனை
நிலைத்துனைக் கூடுவே வனி
சீர்பணி யாளத் திருவுளஞ் செய்யாய்ச்
சிதம்பரப் பெரிய வெம்மா
ஞர்பணித் துதிக்க வோர்குக தேவே
ஞானமா யவிர்பரஞ் சுடரே. ௮.

நிதனமும் பிறப்புங் கொண்டுழி தருநா
னின்னது பூரணப் பேறு
சததமு மிந்த வுடம்பொடு முறநின்
றனியருட் செயலிழைக் காதேற்
சிதடனு யினமுங் கருமபா சத்தாற்
சிமிழ்ப்புற வாவதே வென்னுப்
பதறிநு லவனை மிலையென நீதான்
பணிக்கொளு தோபரஞ் சுடரே. ௯.

உன்னையு மறியே னுன்னையே யறிந்தா
ருறவையு மறிகிலே னுறவோர்
மன்னிட னதையு மறிகிலே னறிந்த
மைந்தர்சொல் வசநமு மறியே
னென்னகா னிருக்க வைப்பையே வெளியே
னென்செய மாட்டுவே னெங்கோ

னென்னுமெய் யருணைப் பேருளோ னகக்க
ணிருந்தசன் மயபரஞ் சுடரோ. கO.

மதியுங்கருளும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதியுங் கருளுந் தெரியா வணமுண்
மறையும் படிகருணை
நிதியென் றுளவெம் பெருமான் வரநீ
நினைநின் செயல்விடினுன்
மதியென் றுளவுன் பெயரோ டிடவே
மடநெஞ் சுடைமருளா
மிதியென் றுநவின் றிடுவே னதனு
லிறைநண் புறுமனனே. க.

உயிர்நண் பனெனும் படியென் புடையன்
பொடுநின் றிடுமனனே
செயிர்கொண் டசடஞ் சலமென் றறையுஞ்
சிறுபுன் மையினையுறு
துயர்வண் டடவென் றெணிலெங் குநிறைந்
தொளிரொங் கடவுளையே
யயர்வின் றுனலின் றுனுமொண் டலமென்
பதினின் றெணுதியரோ. உ.

தேசுக் குருகனைக் காணற் கெனமெய்த்
தீரத் தொடுகருதாக்
காசுற் றலையிற் சீர்கெட் டழிதூர்க்
காமக் கழுதையெனப்

பாசத் தளைகெட் டோடக் கனுநற்
பாகொத் தவனையெனு
லேசற் றவளைக் கிருக் குறுளைழத்
தேசப் படுமனனே. ௩.

ஆசிக் குநர்கட் கேகட் டுடைநற்
பொருளைக் கடியுறளை
பேசிற் பரமெய்த் தேவைக் கொளவெற்
கிசையப் பனும்வகைநீ
பாரத் தொடிமைழக் காதற் பநசைப்
படிகர்க் குழிவிழிமேனார்
வாசக் குமதிக் கேணிப் புவியிற்
கருதிக் கொளுமனனே. ௪.

மறலென் பவனின் செயன்மங் குறவென்
வழிவர் துளமனனே
விறலக் கிழிவுஞ் சொலுமென் பகையும்
வினையுங் கெருளுடைநீ
புறவின் றுபவென் றிடிலெம் பரனென்
றுளகந் தனையுளநீள
பிறழும் படியுந் திபினின் றசைவும்
பிசகுஞ் சிகநினைபே. ௫.

மிடென் றநலன் காணும் படிமண்
மிசையன் புடையமொலா
டிடான் றிலிருந் தேமென் றுளவென்
னிறைவன் றனைவிதியாய்
டேடிக் தொழில்கொண் டேநின் றிடவென்
னினைவென் றுளவொருநீ

பாடின் றுவெறுஞ் சோர்வுந் துயிலும்
பணனன் றேபறையே. சு.

உலகிற் சபலத் தொழில்பொய்த் துளரா
ருளரோ வவர்வழிதே
யலைபற் பலெனப் பனல்கட் டொயி
தறநீ யருளிறையா
யிலகொப் பிலறக் குகனுத் தியுரு
திழியா தரமுறிஞன்
சொலிழுக் குகளுற் றவியத் தடையோ
துணிவா யறைமனனே. எ.

நீயென் னேசன் றுனென் றேநன்
னேயஞ் செயுமெனைநீ
தோயின் பீயென் ஞரன் பாகுந்
தூவிண் டலைவனையே
காயம் போமுன் னேமஞ் சோடுங்
காணும் படிபுரியா
தோய்வும் பீருஞ் சாரின் மாதுன்
பூருந் தெரிமனனே. அ.

எனலிட் டமுடைப் பிரமப் பொருளோ
டெனையொட் டிடவிநனே
கனநிட் டையினத் துவிதத் தொழினீ
கருதிச் செலும்வனைநா
ணினகெட் டுநடைக் குனையொட் டவிடே
னெறிவிட் டுழிதருவே
னெனினத் தனுனைப் புரியிற் றொடர்வே
ணிதுகட் டழிமனனே. கூ.

தெருளுந் துயருந் திரிவினைப் பெறலே
திகழும் படர்மனனே
மருவைப் பெயரற் கிதயப் பொருளா
யணியும் பரிவிறைபா
மருளைப் புடையர்க் கருடற் பரமா
யமிர்தம் பரமனையே
யிருளைத் துகிலைத் திடுபொற் பிலரா
யொளிரும் பதமிசையே. க௦.

காங்கேயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காங்கேய மெனவெங்கு மொளிர்கந்த
குருதேவ கருதென்னையே
நீங்காத வுயிருன்னை மருவுங்க
ணமாக நிதம்வையகா
னேங்காத வணம்வந்து நலவின்பு
தாவேயு னிருநெஞ்சிலே
போங்காலை கொளவேண்டு மனமென்ற
வெனதான வுளகொண்டிரோ. க,

சாதஞ்செ யிருந்த மறைசந்த
தமிழைந்த சவிமன்றிலே
பாதஞ்செ யுமகந்த வருளின்ற
லைவெங்கள் பதிபென்றுளோ
பிரவும்ப தமென்ற னுயிருன்ற
னைவிரும்பு கிறதன்றவா
ஞானன்பு புரிகிஞ்சின் மனமென்ற
வெனதான வுளகொண்டிரோ. உ,

கிலமொன்று மிலகண்ட பரகந்த
வருஞ்மஞ்சு கிளர்சம்புவே
கலகஞ்செ யெமன்வஞ்சி லதர்வந்து
விடுமுஞ்சு கமடைந்துனே
டிலகுங்க திவிரும்பு மினைவந்து
கொளவன்ற னிருநெஞ்சிலே
மலரன்பு புரிகிஞ்சின் மனனென்ற
வெனதாண மறைகொண்டரோ. ங.

அளவஞ்ச னமிலம்ப ரமெனும்பெ
ரியதேவ வளிகொண்டுநீ
களனொன்ற லைவன்முன்பு சொனதுங்க
நெறிகூடு தலையிங்ஙனே
யெளியஞ்சி ரமமின்றி முடிபும்ப
டியபேத விருநெஞ்சிலே
வளரன்பு புரிகிஞ்சின் மனனென்ற
வெனதாண மறைகொண்டரோ. ச.

துன்போட வளிகொண்டு தொழுதொண்டர்
முதலென்று சொலுமெந்தையே
யென்போலி நினைவுன்னை யறிகின்ற
திலையேது மெனதன்பையே
நன்காக வுனியென்ற னுயிரின்பு
பெறுமாறு நகைவிஞ்சுநீ
யன்போடு வரவேண்டு மனனென்ற
வெனதாண வறைகொண்டரோ. ரு.

வியனுன சுகஞான நடராஜ
மகதேவ விபுவென்றவான்

மயவேம குகதேவ வெனதாவி
யுனைமேவ மயல்கொண்டதா
ஞயமாயவ் வணமாள விதுநேர
மருளாமு னலநெஞ்சிலே
யுபாயனை கொளவேண்டு மனனென்ற
வெனதானை வுனைகொண்டரோ. ௬.

தொழுநாரர் குறைவிட நடமாடு
குகதேவ சுகமுன்னியே
யழுமேழை யினதாவி நினைமேவ
வெனையேவி யதிதுன்பமே
பெழுமாறு செயநியு மிகமோன
மடையாம லினிநெஞ்சிலே
முழுநீழல் கொளவேண்டு மனனென்ற
வெனதானை மொழிகொண்டரோ. ௭.

பதிபாய குருராய நடராய
வழுபாலர் பயசுன்னல்போ
லிதநேய முடனேவு னைவிடாது
நினைநேசர் நிஜவின்பமே
பிதமோடு மடைவார்க ளதனாலென்
னுடைநாத னிடர்யாவுமீண்
டதமாக வருளீதி மனனாய
வெனதானை வறைகொண்டரோ. ௮.

சருவேச பரமேச மகதேவ
குகதேவ தகைவென்பதே
பெருகேழை யுளுமாறு புரியாது
விபுனாவி பினும்வையுநீ

தருமானு யதாம்வேதை தருமாயி
டையெனுது தரமென்னையா
மருளோடு மருளீதி மனனுய
வெனதான வறைகொண்டரோ. கூ.

நானைய மொடுசந்த தமிறைஞ்சு
பரமேச நலநின்னையே
தோனுத னெனநெஞ்சு ணனிகொண்டின்
னநுபூதி சொனவன்பனு
லானுவெ னவெழுந்த செயுளின்கண்
ணுளபேறெ னனுவுங்கொளாத்
தானுக வருள்கிஞ்சின் மனனென்ற
வெனையாளோர் தயைகொண்டரோ. க0.

வேதா.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்துவதி கிடைக்கடவுட் குபதேசஞ்
செய்தவரு ளிருங்கோ லத்தைப்
பந்துரமார் திருக்காட்டா வூரகத்து
ரோமனென்பான் பரிந்து நோக்க
வந்துதரி சநந்தந்த பெருங்கருணை
யென்னையுமோர் வழியன் பாக்கிச்
சந்ததமின் பூட்டாதோ நான்வணங்கும்
பெரியநிரந் தரவே தாவே. க.

பூசுரப்பிர் மேந்திரற்கு மனயநித்ய
நாதனுக்கும் புகழ்ந்தா ளாளத்

நேசனுடைய சொன்னகுத்த னுடைகடையாம்
வசுமந்தன் சேரர் கோற்கும்
பெசருமா வினன்குடிக்க னநுக்கிரகஞ்
செய்தவருட் பெருக்கந் தானந்
தாசனென வென்னையுமிங் கெண்ணுதோ
நான்வணங்குந் தனிவே தாவே. ௨.

உதிப்பிருக்கை வளர்கைதிரிந் திடல்குறுக
வசித்தலென வுரைக்கு மாறு
விதப்படுவி காரமொழிந் திருக்குநினைச்
சிவணுதம் மிகையா மாறு
மதிக்கவுள வுடலுடையேன் வாழ்வதெவ்வா
றுன்றனைப்பேழ் மருவா தாரை
வெதிர்க்குமுயிர்க் குத்தகையோர் விடுவார்கோ
னுன்வணங்கும் வியன்வே தாவே. ௩.

கன்மேணதிராம் விடயத்தே கருத்தழுந்து
வதுபோலக் கடவு ளாமுன்
தன்னழுந்தி லெந்தவுயிர் புரியறுத்தின்
பெய்தாதக் கருத்தை நாயே
னென்றுவது மெஞ்ஞான்றோ பசிதாகஞ்
சோகமுட னவையார் மோக
மென்றுசரா மரணமெனுஞ் சடூர்மியற
வுய்வதென்றோ வருள்வே தாவே. ௪.

எங்களுடை யாக்கமதற் குரியபொரு
ளின்னுடைய வினையே சில்லாத்
துங்கவித யப்பேழைக் கண்ணுளதம்
தெய்தாதேற் சுகவாழ் வோங்கற்

செங்கிடனுண் டாகுமந்த விரும்பேழை
யெனதன்புத் திறவு கோற்கின்
டங்குலவத் திறக்காது மிருப்பதுண்டோ
நான்வணங்கு மருள்வே தாவே. ௫.

இன்னிதயப் பெரும்பேழைக் கென்னதன்புத்
திறவுகோ லியையா தாயி
னன்னருற வியையவனை நறுங்கருமா
ணின்னையன்றிந் நகர்மீ துண்டோ
பன்னுதியப் படிவனையுந் தொழிற்காய
கூலிதரும் பவுள்சு மில்லா
வென்னெளிமை யறிந்துதவு வாரிஙனுர்
நான்வணங்கு மிடைவே தாவே. ௬.

மெய்யிதயப் பேழைதிறந் தரும்பொருளை
யேற்றுனும் விருதாப் புத்தி
செய்தழிக்கா தோம்பியநு பவிக்குமுயர்
புத்தியையுந் திடமா யீந்தே
யுய்தியென நீபணித்தா லன்றோநா
னுய்யுநிலை யுண்டா மத்தைப்
பொய்யுடையே னேற்பதெந்த ஞான்றுமோ
நான்வணங்கும் பொருள்வே தாவே. ௭.

இவ்வுகத்தின் மனுப்பதடி யென்னையன்றிப்
பிறிதொருவ ரிருப்ப தாக
வெவ்விதத்துஞ் சொலவிசையா தானுமு
முனதருள்வாழ் வினையே முன்னுங்
கவ்வுடைமை யொன்றிதுநா ளெய்தியதா
லுய்திபெற்றுக் களிப்பே னென்னுச்

செவ்வியினும் மகிழ்கின்றேன் றிருவுளத்தி
லெப்படியோ தெருள்சிவ தாவே. அ.

நலிவிலருட் சித்தாந்த மரத்திலினி
கொம்பைவனே நனைகொய் வேனோ
கலிகைபலர் கொய்வேனோ விளவடுவைக்
கொய்வேனோ காய்கொய் வேனோ
பலிதமுள பழத்தினையே கொய்வேனோ
வருளாலப் பழம்வாய்த் தானும்
பொலிவுகண்டு மகிழ்வேனோ கனியவுண்டு
மகிழ்வேனோ புகல்சிவ தாவே. கூ.

பொருணயமும் பதநயமும் பொலியவரும்
புகழ்ப்பாக்கள் பொழிந்த வெம்மா
னருணகிரி தனைச்சும்மா விருத்தியவோர்
புலத்தெதனைப் புமரு மாறின்
டருணலநல் குகிபடிய ரருந்திருவே
பெருங்குகனை யமல யோகத்
தெருணகைய யிருள்பிளக்கும் பருமணியே
நான்வணங்குஞ் சிவசிவ தாவே. க௦.

மாணிக்கவாசகர்.

கலிவிருத்தம்.

மாணிக்க வாசகர் போற்றிசொல் லகவலிற்
கோணிற்கு மாயையின் வாதியைக் குறைகுயின்
குணட்டு மார்க்கமீ தாமெனக் காட்டிய
மாணத்தெள் ளாறெற்கும் வாய்த்ததுன் னருளே. க.

சரியையின் ருசருங் கிரியையி னன்பரும்
பரியுடை யோகவம் பாக்யரு மேனிலை
யரியசித் தருமெனை யாண்டரு டேவவுன்
பெரியசித் தானறும் பேறுறு பவரோ. ௨.

தகவுடைச் சைவபு ராண*மொன் சங்கிதை
துகளுடைச் செம்புற மாத்துமன் றாச்சிவ
விகதநற் பூசையின் மேற்பொரு ளாவனென்
றிகலறப் பேசுமவ் வாறரு ளிறையே. ௩.

†சண்டள னாயினுஞ் சிவவெனச் சாற்றிடும்
பண்டமு ளானெனி னவனொடு பறைகுக
வொண்டர வேயவ னுடனுறை குகவென
‡முண்டக மோதிய முதமெனக் கிலையோ. ௪.

சோதனை மேலெழிற் சொன்னநற் புகிதம
தாதலொத் தேயெனை யல்லகண் டகிமிரும்
பேதகத் தாற்பரிட் சிக்கினும் பிறகருண்
மோதம தாமெனச் சூழ்வதென் முடிவே. ௫.

மாமையில் காமமும் வெகுளியு மயக்கமு
மாமொரு மூவகை யாசகன் றுனதருட்
கேமனஞ் செய்குநர்க் கூழிய மிழைப்பினுந்
தேமுதம் வாய்க்குமன் றோபர சிவமே. ௬.

---

* ஒன்சங்கிதை = ஞானசங்கிதை ௨அ-ம் அத்தியாயம். செம்புபோன்றவன் ஆன்மாவென்று சித்தாந்தநூல்கள் அறைவதைத்தானே இப்புராணமு மொப்புகின்றதென்பது கருத்து. ஆயின், செம்பிற் களிம்புபோல ஆணவமலமும், செம்பினுற்றம்போலக் கன்மமலமும், செம்பிற் செம்மைபோல மாயாமலமு முடையவன் ஆன்மனெனப் பொருள்விரித்துக் கொள்க.

† சண்டாளன் சண்டளனெனக் குறுகும்வழிக் குறுக்கல் விகாரம்.

‡ முண்டகம் = அதர்வணவேத முண்டகோபநிடதம்.

மிழற் றழுக் காசெனும் வேட்கையு முவட்டனு
மிழுக்குறு மாக்கையை யெனுயி ரெனக்கொளுங்
கொழிப்புரை கூறிடு மயக்கமுங் கூடினர்
பிழுக்கிரு மேவலெவ் வாறருள் விளைவே. எ.

மாழைகொள் ளாகமெய் வாலுறழ் வோர்நெடும்
பிழைகொள் ளாகநின் பேறடை வார்வெறுங்
கோழையி னல்லருட் கோலமி லென்னுற
ஏழைக ளேதுசெய் வாரரு ளிறையே. அ.

அழகின வாயபெண் ணாசையி லேநிதம்
பழகினர் போலருட் பாங்கினின் றொடொரு
கிழமைபெற் றியுமோர் கேண்மைகொண் டாளுதி
நிழன்மலி மிக்குக னேயரு ணிதியே. கூ.

வில்லிபுத் தூர்ப்பெய ராழ்வனின் விறிறக்
கல்வியி னல்வென்று காதலித் தானுடை
நல்ல நட் பாப்பொரு ளேயரு ணுபக
வல்லவை மாய்த்துயு மாறெனக் கருளே. க0.

ஆ. திருப்பா - எ0௬.

அறியேன்.

கலிநிலைத்துறை.

சேகசக மன்றி லேநித நின்று தேயாது
ஈசக மின்ப மேகொள வென்றன் பாலாடு
பாசில கண்ட தேவெனு மென்றன் வாலீச
னேசற வென்கண் மேவுவ தென்றோ வறியேனே. க.

கோளறு நெஞ்ச மேகிள ரன்பர் குறைபோயெங்
காளுக மின்ப மேகொள வென்றின் னடமாடு

தாளுடை யெங்கு மாநிறை யென்றன் சருவேச
ஞாளுடை யென்கண் மேவுவ தென்றே றறியேனே. உ.

தோலுமெ லும்பு மேதைந ரம்புந் துவர்நீருந்
நாலுடன் முண்ட மாயபொய் யங்கங் கழிவாமுன்
காலுட னெஞ்சு மோய்வுற வொண்செங் கதிரோனன்
பாலுளு மென்கண் மேவுவ தென்றே றறியேனே. ௩.

மருளுடை நெஞ்ச மதுகொடி யம்பென் மறையாவுந்
தெருளுடை யின்சொ லெனகனி கொண்டோர்சிவமேவ
வருதியெ மன்பா வெனவுரை தந்தான் மதிநாத
னருளுட னென்கண் மருவுவ தென்றே றறியேனே. ௪.

எளிமையு மின்றி யிருமையு மின்றி யிடையாகிப்
புளிஞரொ ரைந்து பெயர்பொருபுன்கண்பொலிநோயேன்
களிகொள வென்று நிதநினை கின்ற கதிரேச
னளியுட னென்கண் மருவுவ தென்றே றறியேனே. ௫.

வேர்மல நீங்க வேவினை நீங்கும் வினையேகப்
பேர்வீப நீங்கு மேயது நீங்கப் பிணியாய
சூர்விடு மாண்டின் பாமென வோங்கெந் துறையீச
னூர்மன மார்ந்தென் னோடிணைஞான்றென் றறியேனே. ௬.

மாணல நச்சா வினவி னைப்பேய் மதிபோல
வீணசை யைப்பே மூகம திக்கே விழைவேனின்
கோணல கைத்தோ வாவுளி கைத்தாள் குகதேவ
னாணம துற்றே மேவுவ தெக்கா லறியேனே. ௭.

தலநிலை கட்கு நவநிலை கட்குந் தலையாமோர்
சிவநிலை புக்கின் னமுதுண நச்சுஞ் சிறியேனின்

பவநிலை யெற்றும் விறலுடை யத்தன் பரமேச
னவகிலை பற்று தனைவுவ தெக்கா லறியேனே. அ.

பாசமி லாச லாயது முரிப் படிமீதோ
நேசவி லாம லேயுறல் போலென் னுழல்போத
நாசம தாய்மா தாரக மாக நடுவீச
னேசற வேயென் னேடணை நாளே தறியேனே. ௯.

பிசியில நிதம் பெறவரு ளாலெம் பெருமான்மே
லசிதம தாகும் புகழ்சொன நாதன் குடையானின்
சசிபுன மேலன் றொளிரிய தாய்வின் சுடர்சோதி
பசிபத மேமென் றணைவதெந் நாளோ வறியேனே. ௧௦.

வியோமபிரான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரிமுக னிழைத்துள கிசுவதைப் பாதகம்
பாற்றிய தயையுடை யானெவ னருளாம்
பெரியவ னெவனவர் சுதனெவ னேனைய
பிராணிக டொறுமிருந் தசைப்பவ னேவன்
பரிவுட னெனக்கருள் புரிகுது மென்றருட்
பறைபகர்ந் துளவவ னேயென வுணரொன்
கரிசற வணைத்தருள் பகுக்குதி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ௧.

மனக்குசை பூட்டிய விந்தியக் குதிரைகள்
வாகுபொ ருந்திடத் தொடுத்தொரு புத்தி
யெனப்படுஞ் சாரதி விடயம தாந்தடத்
திடைநடத் திமுடற் றேரினி லுள்ளா

ருனேக்கரு திடலரி தாகுமங் கேர்க்கெனே
யொருசிறி தேனுமொட் டாமலுன் முகமாங்
கனத்தட மேனடத் தாயென திருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. உ.

பாற்கடற் பிறந்ததங் வந்திரி தனேயுடற்
படைத்துளர் யாவரு மருத்துவ ஞக
வேற்கமுன் னோர்ந்தது போன்மலப் பிணியின
ரெவ்வரு மாமருத் துவனெனு முன்றன்
பாற்கனி வாமொரு தயையினே யேற்றும்
பாங்குள ராகலி னுருடை யேனேக்
காற்கடி யேனும்வி டாதளி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ௩.

பயக்கடற் பிறந்துள வரம்பையர் தோளணே
பரிவினேக் கருதிடா தமுதினேக் கருதி
நயப்படைந் தனர்சுரர் தைத்திய ரவர்நல
நாடிநன் கிழந்தன ரதுநிகர்த் தறிஞர்
துயர்ச்சகம் வேண்டுரு தருட்சுகம் வேண்டுவர்
சூக்கமி லாதமற் றவர்சக முகப்பர்
கயக்கதி கருதெனேக் காத்தரு ளிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ௪.

பற்றழி வாறுவல் வாசனா க்ஷயமுநற்
பரவுணர் வாம்பர ஞானமு மடங்கி
நிற்றலென் ருேதிடு முன்மன நாசமு
நிலேத்தவர் மீண்டுதி யாரென வோத்தார்
சொற்றவா ருருள ரோவவ ரோகினேச்
சோர்வற வடைபவ ரிதையறை யாளி

கற்றநான் சேரவு மருளென திருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ரு.

யாதொரு பொருளினை யநுசரித் திருப்பது
மியாதொரு நினைவினுக் கேதுவா யுளதும்
யாதது வேதொடர் வாசனை யாமது
வேதநல தூய்மையு மலிநமு மென்று
பேதமி றாயது விட்டுநிட் டையதா
மேசுறு மலிநம றுதிப்பிறப் பாகுங்
காதலித் துளநல நிதியென் னிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. சு.

பிராணனி னசைவொடு வாசனை மலிநமும்
பீஜம தாமதின் முளைத்திடு சித்த
மாகவொ ழுக்கம தாமிதை யெசுர்மறை
யதிர்த்திடு முறைமைபீ ஜாங்குர மென்றும்
பாவிப விரண்டினி லொன்றவிந் திடுமெனிற்
படுத்திடு மக்கவி ரண்டுமென் றறியென்
காரணமெ லாமறுத் தருள்புரி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. எ.

அகமன நாசமு முருவமு மருவமு
மாமவை தமசொடு ராசத நசித்த
புகழுடை ஞானியி னிடத்துள வுருவெனப்
புகலொரு நாசமற் றொன்றுவி தேக
சுகனிடத் திலிங்கவு டம்பொடுங் கிடுகையிற்
றாயசத் துவநசித் திடலிதை ஞான
ககனெனு நிவெளி பெற்களி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. அ.

மனச்சுழ லெவணம டங்குமென் றடிக்கடி
　　மகிமிசை வினவுவ ரறிந்துயு மாறு
பனிச்சமு சாரம தாந்தரு விறுக்கொரு
　　பருத்தவே ராமனந் தலைப்படு போழ்தே
சனிக்கவொ ணுத்தடை புரிகென வாரணைஞ்
　　சாற்றெழுங் கையுமறி வேனின தருளங்
கனிச்சுவை நுகர்ந்துய வருள்கவெ னிருதய
　　கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ௬௯.

ஒள்ளிய வெயிற்றினை யெயிறுகொ டேகடித்
　　தொண்டுக ளாக்கிட லுறுப்பினை யுறுப்பாற்
கிள்ளிய லந்தலை யயர்வது போன்முனங்
　　கிளத்திய மனத்தினை மனங்கொடு தடுக்குந்
தெள்ளிய மதியினர் பெறுநல மிவணையுஞ்
　　சேரவொ ரருள்புரி திருப்புக ழெம்மான்
கள்ளிறத் துதித்தகு கேசவென் னிருதய
　　கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. ௭௦.

பொன்னவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னவையானருளாலேபுறஞ்செலுநெஞ்சையுள்ளேமீ
மன்னிடப் பூரக மாக்கி மறுத்துவி டுத்திடு காலுந்
தன்னிடம் வைப்பது தானே தனியகக் கும்பக மாமீ
துன்னரு மோனமெய் யோகி லுறுகணி லாச்சிவ யோகே.

கும்பக மாயதை நீக்கிக் குணமொடு விட்டவன் மீட்டு
மம்பக மோவுற வாங்கு மளவுமி ருந்தசு வாபஞ்

கஎ

சப்புறக் கும்பக மாகுஞ் சாற்றிதி லாதவர்க் கோங்குட்
கும்பக மானது மாற்றக் கூடுவ தன்றடி யானே. உ.

பாண்டிலி லாடிடு கூத்தன் பண்பென வெத்தொழிற் போது
மாண்டவன் ஞாபகந் தானே யப்புறக் கும்பக மாகு
மீண்டிதை யுள்ளவ ராரு *மிருவினை யொப்புள ராகி
மாண்டுதி யாநிலை கூடி மாறுடை மாக்கதி சேர்வார். ௩.

இப்புறமுட் கும்பக மாமே லிருதயக் கண்ணிருந் தேநன்
றுயர்பிர மத்துளைக் காறு மோடுவ தாயுயிர்க் காலை
விபக்குவ தாயிரு நாடிக் கிடையினி லுள்ளவொர் தீபு
மயர்வற வுள்ளமை வாகு மங்ஙனம் வாயுவு மோயும். ச.

வாயுவ யப்படி மாயின் வளருயிர்க் குட்டண மோங்குங்
காயத னூறுண வாதி கரிசறு சீரண மாகு
மேயவ தால்ரச மூறு மீண்டத னால தாது
வாயது விர்த்திய தாகு மங்ஙன முள்ளறி வேறும். ரு.

அப்பொழு தேதணரு ளாமேல ளப்பறு சென்மவெம்பாவந்
துப்புர வாய்மடி வாகுஞ் சொற்றிய கும்பகத் தேநல்
லொப்புட னின்றிடு போதங் கொடுங்கிய நெஞ்சது தானே
தப்பறு வாயரு ளேக்காச் சுலவலி லாவியல் பாமால். சா.

---

* இருவினையொப்பு — [illegible] புண்ணியமுஞ் செய்தவருக்கு, [illegible] கேட்டவிடத்துப் [illegible] புண்ணியம் புரிதலே தகுதியென்றும், [illegible] கேட்டவிடத்து அப்புண்ணிய [illegible] தகுதியென்றும் [illegible]. இங்ஙனம் [illegible] திருப்பாட்டிற் [illegible].

சலவலி னெஞ்சமி லாதேதற் றயினுறு கேவல மாகுஞ்
சலவிடு நெஞ்சள தாமேற் றனிநன வாமது தானே
கலையுரு வாமன மாகுங் கழறுமி ரண்டுமி லாதே
நிலவிடு சுத்தச மாதி நிட்டைவி ரும்பிடு வோனே. ௭.

எண்ணமி றந்திட வேண்டு மென்பதிவ் வாறென வோரா
துண்ணினைவற்றகல்லேய்ப்பவொன்றுமிலாததென்றலோ
வெண்ணமி னிந்திரா மூர்ச்சை யென்பன வுஞ்சிவ யோகா
யண்ணிட வேண்டுமிஃ தேபா டாணம தம்விடு வாயே. ௮.

நினைவற வோர்நினை வாகி நிற்கும தைச்சிவ ஞாது
தனதறி வேதுமில் பாழ்த்த சயநமு ளான்வெளிநோக்கா
யநககுகேசனைப் போற்று வானினு மிக்கெனத்தாழ்ந்தோ
னெனவறி வாயிறை யோக மேற்கவி ரும்பிடு வோனே.

உருமன மோய்ந்திடு தாறு முளநடு வேயிறை யோனை
யுருவம தாநனி நாடி யுட்செபி தாரக மேலே
யருமன மோங்குறு மேலஃ தருவென நாடுறி யான்ற
வருணையம் பேருடை யானி னடிகளி னல்லடி யானே. ௧௦.

சீர்சான்ற.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்சான்ற *பஞ்சருத்ர மைத்ரேயஞ்
சிறப்புடைய மாண்டூக்ய மைத்ரா யண்ணி
யேர்சான்ற சாந்தோக்யந் தைத்திரிய
யீசாவா சியமுண்ட கஞ்சா பால

---

* பஞ்சருத்திரவிவரம் குருமணிபெறும் பதிகம் ௭ - வது செய்யுளாலறிக.

வேர்சாந் , பிரகதா ரண்யங் கேந
    சிலந்திராஜ் ஜாபாலம் பிரச்நம் பன்ம
யாசாந்த கடமென்னுஞ் சுருதி யெல்லா
    மினிதான்மை யேயெனக்கு நல்கென் தாயே. ௧.

தாயுறும் பெண்டிற்கு மெளிமையற் குன்றன்
    றன்னையுணபோல் நில்லாமற் போமே யாயின்
பெயர்த்துட் பைபலனை யார்தா நேடிச்
    சிந்தைநகழ்ந் துலையாதிங் காத ரிப்பார்
நேயமுவார்க் கெளிவருதல் லன்பே யின்பே
    நினைந்துநதாக் கடைக்கணித்து நிறுவுந் தேவே
பேயனைய பேதைமைகொண் டலையா தன்பாற்
    பிடித்தவனைத் தடக்குதியென் பிரியா நட்பே. ௨.

நப்புன்பா லனதொல்காப் பியனார் மாண்பு
    நற்றத்தர் நூராலிங்கர் செப்பூட் சேயர்
தெட்டற்ற பணம்பார தங்கோட் டத்தர்
    சிறந்தகழா ரம்பரவி நயத்தர் வாய்ப்பயர்
பெட்பற்ற காக்கைபா டினியார் வையா
    பிசர்வாம னத்தநோனுஞ் சிட ரீத்து
பொட்பவத்த னெனுங்கும்ப னிறையே யெந்த
    ஜழகனொழித் துள்ளொடுக்கி யளாவிக்கொள்ளே.

சொல்லுநிபென் றேசெய்வென் மனுவைக் கேட்டுக்
    கொண்டருளா திருத்தல்நா னாகிக் குங்கா
துள்ளபடி திரிகரண மொத்துச் செய்பா
    வடியேனோ வெனவைப் படுகின் றேனம்
மன்னமின்மை யிருந்தாற்ற னென்செய் கேனுன்
    மாண்டுணையே யாதிற்குந் தஞ்சந் தஞ்சம்

பொள்ளெனநின் பேரருளிற் புணர்த்திக் கோடி
      பொருவில்லாப் பரசுப்ர மணிய தேவே. ச.

தேவதைகட் கெல்லாமோர் தேவே நீத்தார்
      தேட்டமுதே விட்டமுதே தேனே பாலே
பாவனவொண் சக்கரையின் பாகே கண்டே
      பரமவருட் கனியேமுக் கனியே யன்பர்
நாவிலிருந் தினிக்குமதி மதுர வட்டே
      நலிவற்ற வுன்னுணர்வா லுணர்வாக் காணிச்
சிவனுக்குஞ் சுதந்தரமாய்ச் *சித்தென் னுங்கீர்
      சேர்வதுண்டோ வுரைத்தியருட் செல்வக் குன்றே.

குன்றாய பரங்கிரியி னின்னைத் தானே
      குறங்கிநின்ற வறுமுனிவர்க் காசா னாய்நீ
நன்றாய கரமலராற் காட்டி யாண்ட
      நலனிற்றென் றோர்ந்தாரு ஞாலச் சூரி
னின்றாடு வார்கொல்லோ வடியேற் கந்த
      நினைவேறா தளித்தருளென் னகம்பு றத்து
மொன்றாக நின்றென்னிற் கலந்து முள்ள
      வொண்பொருளே யுயிர்த்துணையே யுறுதிப் பேறே.

பேறுடையார் பரவுமருட் பிழம்பே யெங்கள்
      பேராசை யாரமுதப் பெருக்கே பேயே
னாறுபல புரிந்தாலுங் கழிக்கு நீத
      முண்டோமுன் னெத்தனையோ கான்மா பாவங்
காறறமிக் கயர்ந்தார்க்குங் கருணை கூர்ந்து
      கரிசகைத்து மதர்ப்பிந்தை யெனத்தொன் னூல்கள்

---

* இப்பகுதி நிலைவாத சிறப்புணர்ச்சி சித்தியான வேதாந்தத்தையுந் தாக்கிருவார்த்தார்.

கூறுவதின் றேர்விந்த யாண்டு மாக்கள்
குறைதீர்த்த தில்லைகொலோ கூறெந் தாயே. எ.

எந்தவிதம் பார்த்தாலுந் தீர்வை யொன்றே
யெழுகின்ற ததுதானீ யில்லா தென்போற்
சிந்தையுடைச் சிவர்களு மில்லை யந்தச்
சிவர்கடா மில்லாமற் றலைவ னென்னுஞ்
சொந்தமுள நீயுமில்லை யிந்தத் தீர்விற்
றகளற்ற வுணையறியா மடமை யொன்றே
பந்தமெனும் பிழையதாப் பெருகிற் றந்தோ
பாழ்த்தமடம் பாறவுநீ பார்ப்ப தென்றோ. அ.

என்றைக்கு மென்னிலத்து விதமா நின்றே
யென்னுடைந்துங் குகந்தேவை யேக மில்லா
நின்றகைக்குப் பொருந்துவண நானல் வாழ்க்கை
நிப்பின்றி புறவேண்டு மின்றேற் காலன்
றன்வினைய புபத்தூத னென்பா லெய்தித்
தாவுடையோய் நீபெம்மா னென்னுஞ் செவ்வி
யன்றிவனெம் மாளெனவே தடுத்தா ளன்புக்
கனுத்துணையு மொற்கமின்றிக் கருதிக் காவே. கூ.

காப்பையெனு முறுதியென்றன் கருத்தை நீங்காக்
கட்டாகு நீயுமந்த வாறே செய்வை
மாப்புரிவின் றெருக்கானீ கைவிட் டாலும்
வழுத்தெங்கள் பாக்கியமே நன்மேற் றேடம்
யாப்புடையேன் சொலத்துணியே னிதுதா னேயென்
பாணர்நிலைத் தீர்வாகுந் தகரச் சேர்க்கை
யாப்பொன்று தெரித்தானி னிதயக் கண்ணே
யாமிகையெல் லற்றிருக்க செல்வச் சீரோ. க0.

நிலத்திற் பன்மதம்.

கலிவிருத்தம்.

நிலத்திற் பன்மத சாத்திர நீதிபோல்
வலத்துறுந் தத்த மதத்துணி வாகலிற்
பலத்த முத்தி யவாவுவர் பாழ்படா
நலத்த கால்கொள நற்கல்வி கற்பரால். க.

கல்வி யில்லார்கித் தாந்தயெய் கண்டருட்
செல்வங் கோடற்கொன் ணுதறி தீர்த்தன்பா
னல்வி வேகர்கற் றுய்ந்திருண் ஞாட்பினை
வெல்வ ரொம்பெரு மான்றுணை மேவியே. உ.

கண்ணி ருந்து மிலாரெனக் காதிரண்
டெண்ணி ருந்து மிலாரெனக் கல்வியும்
வண்ணி ரம்புநற் கேள்வியு மங்கினோர்
மண்ணி லாவர் மனமிருந் தென்பயன். ௩.

*கல்லார் நெஞ்சினிற் கர்த்தனை மீச்சுர
னில்லா னென்றருட் பிள்ளை நிகழ்த்தலா
னெல்லா ருங்கல்வி கற்றுய்ம்மி னென்றுநாஞ்
சொல்லு ஞாயஞ் சுருதிப்ர மாணமே. ச.

†பின்னு வார்சடை யானெனும் பேற்றுப்பாத்
தன்னி லீசனைப் பேசிடார் தாநர
கின்ன தீர்ந்திட வோர்மறை யோதுவா
ரொன்ன லாற்கலை கல்லாமை யேதமே. ரு.

---

* திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் பொதுத்தேவாரம்.

† திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவொற்றியூர்த் தேவாரம் அ - வது திருப்பாட்டு.

..ர்ப விந்தையும் புத்தியு மாயுளார்
பொற்பு ..ப்பிற நாற்சவை புக்குயிற்
..ப ..கந்த மெய்திடத் தாங்கொண்ட
..ற்க மற்றசித் தாந்தமு மோவுமால். ௬.

அ.. லானிவ ரந்திய நாலுளைப்
..பாத கக்கலை வேண்டாது பொற்பிர
..ர மாக்கொண்ட தந்நெறி நாலுளைப்
..த கக்கலை பெகொளப் போந்தவர்.. ௭.

..ம..ரிலாரும் பொன்றுமோர் சாயலாத்
..ரிக வன்னவை நால்களுஞ் செப்பிறல்
..ரியும் பந்தமும் வீடுமா யுள்ளவென்
..ப போத ..ரிந்துண்மை பற்றுவார். ௮.

..ண்மைச் சாத்திர மொவ்வொன்று மந்தந்த
..ண்மைத் திர்த்த ருதைத்தசெப் பாகலி
..ண்மை காணு ..வற்றைநன் கோதிலவ்
..ண்மைத் திர்த்தர்மன் றுற்றது போலுமால். ௯.

..ற ..ற்பப வென்பரன் காமுறுமாப்
..ற்ற ..ன்..ந வன்சொன பண்டினை
..ந மன்றது பொற்கல்ல யாவரும்
.. ..ளார்புக ழ்த்தன் பரந்தனதே.. ௰.

---

* ..ம..ப்புல.

புயல்வாழ்.

வஞ்சித்துறை.

புயல்வாழ் தென்மலை
யுயுமா கின்முநி
பயின்மா தண்டமி
ழுயர்பா டையரோ. ௧.

அருளின் முதலரன்
முருகன் முதமுடன்
மருளில் குடமுநிக்
கருள்செய் ததுதமிழ். ௨.

திருவார் திரமிடம்
பெருமான் கொடையெனத்
*திருமூ லரறையுந்
தெருளா யுளதரும். ௩.

எல்லா மொழியினு
மில்லா வெழிலுள
வல்லா னருளிய
நல்லா ரியமியல். ௪.

விழிபோ லிலகுத
மிழையா ரியங்களுக்
கெழுவா யெவனெனின்
மொழிவா யிலையரன். ௫.

---

* திருமந்திரம் ஆகமச்சிறப்பில் "மாரியுங் கோடையும்" "அவிழ்க்கின்ற" என்று தொடங்கும் பாட்டுகள்.

மடஞா ளிமறுட
ரிடமூ ணையிடுநேர்
வடபா டையர்திர
மிடபா டையையெளல். ௬.

மூன்று நுவலவை
யான்றோர் களறிவுத்
தென்றாங் குகளெலா
மென்று ளுளதமிழ். ௭.

புகழ்கொண் ணூல்வரின்
மகிமைப் பாவெழி
யிகழ்தென் பாடையன்
றுகம்வின் மேலவன். ௮.

தெற்றங் கிளர்தமிழ்
கற்றின் கவிசொலி
நற்றெய் வதவருள்
பெற்றுய் வருரியர். ௯.

பெற்றான் பறையனுக்
கற்றான் வரைதமிழ்க்
கற்றோங் கிடுபுகழ்
சொற்றா னையெனே. ௧௦.

புவனமீது.

சாமவேதத்து வஜ்ரஸூசிகோபநிஷதார்த்தம்.
பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புவன மீது முதற்கு லன்முதற்
புகனு நால்வரு ணங்களிற்

புகரி லாதபி ராம ணன்றனை
முக்ய மென்று புராதநச்
சுவடி யாகிய மிருதி மாமறை
சொல்லு மந்தவொர் முக்கியத்
தோற்கு ரித்துளன் சீவ னேவுடம்
போதொ டுப்புள சாதியோ
நலீண ஞானமோ கன்ம மோவற
னேவெ னத்தெளி யுங்கட
னுண்ணி யோர்க்குள தென்று மோருயிர்
நுழைந்த தேகமு நுழைவதாந்
துவக்கு மெண்ணில வாத ரொட்டொரு
சொருப சீவனம் முக்கியச்
சொற்கு ரித்துள னல்ல னென்றுமெய்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. க.

தேக மைந்தெனும் பூத மேகொடு
சேர்த்த தாய்ப்பிர கிருதியின்
செலவு நேரிடு மளவு மாநட
தேக மியாவு மொரேவடி
வாக வுள்ளன வாய்வ யோதிக
மழிவு நல்வினை தீவினை
யாதி பெற்றிகள் பொதுமை யாய்முத
லவர்மு தற்சதுர் வருணரி
ஞகம் வெண்மை சிவப்பி யாமள
மஞ்ச னக்கரு ளெனும்வரை
வற்றி ருக்தலி னுனு மீன்றவ
ராக்கை மைந்தர் கனற்றுகாற்

சோக மேதரு பிரம கத்தியை
தொடர்ந்த தின்றத னாலு*மெய்
தொழுபி ராமண னாவ தின்றெனச்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. ௨.

சாதி யொன்றி லனேக பேதக
சங்க முள்ளத னாலருந்
தவமு டைக்கலைக் கொம்பன் மானினுஞ்
சம்பு கன்சுர நரியினுங்
கோதில் கௌசிக னவிர்கு சத்தினுங்
கோத மன்†முய லின்கணுங்
கும்ப மாமுநி கும்ப வாயினுங்
குசல வான்மிகன் புற்றினு
மோதி மீக்கொள் வியாத மாமுநி
பொன்னு லைச்சி வயிற்றினு
முறுக ணற்ற வசிட்ட மாமுநி
யூர்வ சிப்பெ ணிடத்தினுஞ்
சோதி ஞானம் விளக்க வந்தது
போன்ற னேகவர் தோன்றலாற்
றேற்ற சாதிபு முக்ய மன்றெனச்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. ௩.

அரச ராதிப சாதி யாரினு
மற்ற மற்றவொ ருண்மையை
யாய்ந்து ளார்களும் வித்து வான்களு
மலகி றந்தொ ரிந்ததாற்

---

* [illegible]

† [illegible]

பரவு ஞானமு மப்பி ராமணை
　　னன்று லாவு பசுக்களைப்
பற்று முக்கரு மங்க ளுஞ்சொன
　　பாசர் கண்டோறு முண்டெனத்
தெரித லானவை யான டைந்திடு
　　சீவ ரவ்வழி யாற்றிடுஞ்
செய்கை யாகிய கன்ம முங்களை
　　தீர்பி ராமணை னன்றுபொன்
கரரும் விம்மிதங் கூர நல்குவர்
　　தொகையி றந்தவ ருள்ளதாற்
கசிர்த தன்மமு முக்ய மன்றெனச்
　　சொல்லும் வச்சிர சூசியே. ௪.

ஆசி லக்குவி தச்சொ லின்பொரு
　　ளாய்க்கு லஞ்செயன் முக்குண
* மாறெ னச்சொல் விகார மூர்மிக
　　ளற்ற தாய்நிச ஞானமின்
பேசி லாத வநந்த மென்பன
　　வாயெ லாவுயிர் கட்குமுள்
ளிருக்கு மந்தரி யாமி யாயகம்
　　புறத்தும் விண்ணென வுள்ளதாய்த்
தேசி லங்கிடு மநுப வத்திலே
　　தெரியு மெய்ப்பொரு ளாயுள
தெய்வ மானதை யங்கை யாமல
　　கங்க டுப்பவே செய்தவாத்
தோசி டம்ப மகந்தை நீக்கொளிர்
　　சுத்த சாந்த விலாசமே

---

* இந்த ஆறுவிகாரம் ஆறு ஊர்மிகளின் விவரத்தை வேறேயென்றும் [illegible] காலறிக.

தொழுமி ராமண னென்று சத்தியஞ்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. ரு.

இன்ன கூறிய தேவரா ழிந்து
பிராம ணத்துவ மெக்கணு
மில்லை யென்று மறுத்து நான்மறை
யெவ்வ மற்ற புராணமா
தன்ன ரோதிதி காசமென்பன
நவில்க ருத்து மிதேசொன
ஞான தெய்வ மதைக்க ளங்கமி
லாத சச்சிதா நந்தமாய்
மன்று மத்துவி திய மாபதி
மாண்பு சேர்பரப் பிரமமாய்
மனது செய்திட வென்று மந்தவொர்
வச்ர சூசி வழுத்தலா
மன்று நெஞ்சுடை யாவ ருங்கதி
புற்று வாழலா மென்றுநம்
முயிர்க்கு கப்பிர மத்தை யேதொழ
வுவந்து வாருமெ யன்பரே. சு.

நாகராஜாவுக்குந் தருமராஜாவுக்கு நடந்த சம்பாஷணையினர்த்தம்.

மெய்ப்பி ராமண னியாவ னென்று
வினவு நாக விராஜனை
மெய்ந்த தன்ம விராஜ னேக்குபு
மெய்ம்மை யீகை தறுந்தயை
பொய்ப்பி லாதகொ லாமை மாதவம்
பொறுதி சில மெவன்கணே
பொருந்து மோவவ னேபி ராமண
னென்று நூல்கள் புகன்றிடும்

பைப்பு விர்க ணதிர்த்த பெற்றிகள்
*பனவ னுக்கிலே யேலவன்
பணிபி ராமண னன்றநந் நீர்மைகள்
பரவு சூத்திரற் குள்ளவே
லெய்த்த சூத்திர னன்றெ னப்பதி
லிறுத்த தாலிவ னெவ்வரு
மெம்பி ரானருள் கொண்டு வாழலா
மீண்டு வாருமெ யன்பரே. எ.

கந்தபுராண தாற்பரியம்.

மெய்ம்மை யாதிய வேழ்கு ணங்களு
மேதை வச்சிர சூசிதான்
விளக்கி யுள்ளபி ராம ணற்கொரு
விகல மன்று நிலாவுமாத்
தெய்வ நோக்கிலர்க் கந்த வேழிலோர்
திறனு மல்க விராததாற்
செப்பி ரண்டு மொரோமு டிப்பெனத்
தெரிவர் றண்டெளி வேறிலோர்
பொய்ம்மை போக்†குப தேச காண்டநற்
புண்ய மான்மியஞ் சொன்னகண்
புகல ருஞ்சிவ னைச்ச துர்த்தரும்
புன்மைச் சங்கர வருணருங்
கைம்மி குத்துள மற்று யர்ந்தொருங்
கருதி யாட்பட லுண்டனோர்
கடவு ளாய்த்தொழ வுளனெ னச்சொலுங்
கருணை யன்புடை யோர்களே. அ.

* பனவன் = பார்ப்பான்.

† உபதேசகாண்டம் சிவபுண்ணிய மான்மியச் சருக்கம் [illegible] கவிகள்.

சிதம்பர புராணமுதலியவற்றின் தாற்பரியம்.

சம்பு மெய்யரு ளுண்டெ னிற்சர்வ
 சாதி யாகிய விருதிணைச்
சட்ட கத்துயிர் கட்கு மந்தவெவார்
 சம்பு ஞானமுண் டாமெனச்
* செம்பொ னம்பல மான்மி யந்திடன்
 செப்பன் மான வளப்பிலாச்
சிவர் மாக்கதி பெற்ற தும்பர
 மேசற் கன்பிலர் செல்வநா
மும்ப ராக மதிக்கி லோக்குறை
 யுறுக னூற்றவ ராய்ப்பசு
வரித்த நந்திடு புலைய னோனுமவ்
 வுரிமை யன்பனொ நாந்தொழுந்
தம்பி ரானென †வப்பர் சொற்றதுந்
 தாவில் சுந்தர ரிழிகுலத்
தாச ருக்குமே தாச னென்றுரை
 தந்த தும்பழு தில்லையே. ௯.

அபிப்பிராயசங்கிரகம்.

இந்தச் சான்றுக ளானு யிர்க்கணி
 மியாவு முத்தி படைந்துயு
மென்ப தாவ யிதற்கு மாற்ற
 மெழுப்பி ராமண சாதியன்
றெந்தச் சாதியு முத்தி சேருவ
 தின்றெ னச்சில விப்பிர

---

* [illegible] செய்யுள்.

† [illegible] திருச்செய்யுள்.

ரேற்றி யெள்ளல் செலாது சாதியோன்
றேற்ற மாகு மனோர்வெரு
வந்த நாறிய வேனை நற்குடி
வந்து ளோரையு மேன்கதி
மருவ வில்லை யெனக்கு றைப்பது
மாற்ற ரும்பவ மாமெனச்
சிந்தை கொண்டரு ளாச லப்பெயர்ச்
செம்மல் கண்ட குகேசனைத்
தேடி யோய்ந்து சுகிக்கு முண்மையைச்
சேர வாருமெய் யன்பரோ. க0.

து ற வு.

கலிநிலைத்துறை.

நீர வஞ்சிவதி யஞ்சடை நிருத்தன் வடவாற்
பேர ணைந்ததரு நீழலி லிருந்து பெரிதா
மீர வந்தணர் களுக்கருள் புரிந்த வெழிருன்
பீர கன்றசுக மென்பது பிறங்கு துறவே. க.

தனது பக்கவறு போகமுற வென்று தகர்மேல்
வினையி ழைத்திட நணுதொரு வியன்கு கனையே
யினிது நச்சிமுழு வன்புட னிடுங்தொ ழிலெலா
மனக முற்றசுக வாழ்வென வமைந்த துறவே. உ.

தோன்று பொய்ப்பொரு ளனைத்தையு மிகழ்ந்து துணியே
சான்ற மெய்ப்பொரு ளெனப்புகல் சயம்பு வினையே
யீன்ற வத்தனனை சற்குரு வெனும்பு ரிவினு
லான்று பத்தியு மதர்ப்புடை யுயர்ந்த துறவே. ங.

ஞான மெய்க்குரு வனுக்குட னறும்பொ ருளுமி
ரான முப்பொருளு நட்புட னளிக்க முறையு
மீன முப்பதுட னாறையு மிகந்த நிலையா
மோன முத்திரமு முற்பன முடிந்த துறவே. ௪.

உடற டம்பென விளம்புமபி மாந வொழிவு
முபவெ மூம்புவரு ணாச்சிரம மோவு துறையு
மபரு பர்ந்தமல மாயையை வதைக்கு மறமுஞ்
செயிரி கந்தசுக வாழ்வது சிறந்த துறவே. ௫.

கோண னெஞ்சினலி வானது குவிந்தி டுவது
மாண வங்கரும மாயைக ளழிந்தி டுவதுஞ்
ஞான நந்கிய பராபரை சுகம்பெ றுவது
மானர் விஞ்சிடு மனுமப ரடைந்த துறவே. ௬.

ஆர ணக்கடையு மாகம வணிக்க டையுமோர்
வேதா னப்படு கிராசையவி கார நிலையாந்
தார கப்பிரம ஞானசிவ சங்க மமுமா
வீர மற்றாசை யாளவை வெருட்டு துறவே. ௭.

ஈரக ரப்புணரி யொத்தசக நத்த விவினை
பேத நிற்குநெறி யித்தையல தின்று தனியா
யோகை பைப்பெறுவர் கட்குரிமை யுற்ற திதுவென்
றாக மத்தெளி வதிர்ப்பது மகன்ற துறவே. ௮.

நால நர்சுவி களுக்கதி தரித்திரமதாய்த்
தால நர்சிவி களுக்கதி தவப்பெ ருமையாய்த்
தால நர்சொழிவர் பொற்பொடு சரிக்கு நிலையாய்த்
தால வட்டமிசை யுள்ளது தனித்த துறவே. ௯.

காம மென்றகெடு வாரிதி கடந்த ருணேமா
நாம மொன்றுள னுரைத நயந்து புகழ்ந்தே
னாமெ னன்பிறை யெனக்கருள வந்த வருளா
பாம லிந்தவொரு கோலமும் வரம்பி றறவே. க0.

சுருதிபணித்தபடிக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சுருதி பணித்தபடிக் கென்னிறையைத்
தோயு நலனுறுவான் சுகர்சநகர்
மிருதி புதிப்ப ருநந் சடபரதர்
மேதை யிடபர்தத் தாத்திரயர்
மருவில் வடசித்தர் சநற்சுசாதர்
வாமர் துருவாசர் ரிபுநிதாக
ரிருளில் சுவேதகேது வைவதக
னென்பார் துறவறம்புக் கிருந்தனரே. க.

நாவுக் கிறைமூர்த்தி மூலருயர்
ஞானத் திருவாத வூர்முதற்
றேவத் தகையுடையார் மறைப்போதஞ்
சேர்சம் பந்தருமா பதிசிவனார்
பாவிற் பரசிபெட் டினத்தடிகள்
பத்ர கிரியனையர் புகழ்ப்புலவர்
மாவித் தகத்தாயு மானரனார்
மாற்று துறவறம்புக் கிருந்தனரே. உ.

கைவல் லியப்பெயர்சா ருபகிடதங்
கரிசி றறவறமொன் றுலேயே

பொய்ப்பி லுயிர்தத்வ மெனுமோக்கம்
பொருந்து ஞானுரியோ ரென்பமேதாம்
மெய்ம்மொன் ஞானதருக் கயன்பகவோர்
*மெய்யாதகச் சுருதிபுஞ்சங் கிபாசமெனுந்
தப்ப வுபநிடமுந் துறவுதனைத்
தலக்கிப் புகன்றினிது புகழுமோ. ௩.

நினைந்த துறவறத்தை மயிக்கிரேய
மென்னு முபநிடமுஞ் சிகண்டர்
வளைச்சொ லறவதிர்த்த பாடியமும்
வன்மைத் திருமந்த்ரம் பொதுமறையும்
பனைசசொ ளிரம்பொழிவி லொடுக்கமதும்
படரின் மொறுப்பியுரை தருவதுபோ
னனைத்தா வகற்றுணர்வு நூல்பலவு
நவிலும் விபனுணர்வார் கற்றுவல்லோர். ௪.

துறப்பற் றகப்பற் றெனவுணர்விற்
பொதிர்ந்த சிவஞான சித்தியெனுஞ்
சிறப்புப் பனுவல்†சாக் கிரத்தேபெவ்
றெழுந்த செய்புணரி தெரிக்கன்று
பொருந்து பற்றழிவ தெனுந்துறவு
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

* [illegible] † [illegible]

டந்த மளவுமிருந் தானுமன்னோ
      ரற்றா ரேயெனவக் கவிசொலலான்
முந்த வுறல்புறமாந் துறவும்பின்
      முயல லகத்துறவு மெனவாமால். ௬.

இதுவே முறையெனற்குப் பொதுமறையுள்
      ளேசி றுறவதிகா ரஞ்சொனபின்
மதிமெய் யுணர்தலவா வறுத்தலென
      வைத்த நிரனுமுற்ற வுதாரணமாங்
கதிசேர் நிசவாறு விதம்பிடுவார்
      கட்கெல் லாமிதுவொப் பெனவென்கோன்
பதியென் றுளகுகனைப் பரசுவரும்
      பணித்தல் சாலவனம் புடைத்தன்றே. ௭.

நான்கு குலத்தினருந் துறவிகளாய்
      நன்னர்ப் பயிக்கமெடுத் துணுமுறையைத்
தேன்சொன் மலிதத்வ வொளிப்பனுவல்
      செப்பும் பூசைமுடிந் தாலெனுமோர்
மேன்மைக் கவிதை*மயித் திராயண்ணி
      யெனுமோ ருபநிடதம் வீடுபெறக்
கான்புக் கடக்கியறி யெனுமிவையாற்
      கழறு புறத்துறவுண் டெனறுணியே. ௮.

குற்ற மொருமூன்று முளர்க்கெல்லாங்
      குயின்ற புறத்துறவன் றகத்துறவோர்
சற்றும் வருவதில்லை யிதையறியாச்
      சழக்கு மிகுமூவே டணையுடையா
ருற்ற வகத்துறவு கைவந்தார்போ
      லோதிப் புறத்துறவை யிகழ்வரிஙன்

* மயித்திராயண்ணியுபநிடதத்தின் க - வது பிரபாடகத்தில்.

சந்த மெடுத்தத்த மலர்த்தயக்
கண்ணினை யோளிக்குளத்தாய்ந்தசொல்லே. ௯.

ஆரவ மெழுத வியலைந்திரு
டகந்தி புனைதலி யிற்றுறமவன்
திகைக்க மெய்கற்றுரிக் குறடொப்ருடா
லைந்தோடா வனைமுயிலா விரத்தியின
டசெப் சவி புகத்தின் விளக்கியதென்
று பிறைய நக்கீதா தவதெல் முந்
வி கருயலந்தின் கிரிபென்பார்
யி மருணைகிரிக் கன்புளரே. ௧0.

பக்தியினையருளர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ராகம்—பிலஹரி. திருக்கோடிக்ஷேத்திரம் ௬ - வது உடனேஜம்.

பக்தி யினையருளர் பால நக்கினை
மறுவா னார்புடை மறக்கைதயும்
பாசி நெக்குதி நிற்க வுள்ளவொரு
புக்கி யக்குறவிக் கழிவிலாச்
சவி லாசபா பதமே †குக்கிர
பவற்லிதா யுக்கினைய வெகடர்
கரிவ் யரபமிக் கிகைவோ வைக்குறனிசு
புகழு கிப்பவில் மருகிலேய. ௧.

* [illegible]

† [illegible]

௯ ௪ - வது உபதேசம்.

இச்சை வஞ்சனை யுலோப முத்திசின
மிதம்வெ றுப்பற விருப்பகம்
விச்சை யாயபிர சங்கம் யாசகம்
வினோத சிற்பமுறை மந்திர
மெச்சு சித்திபரி காரம் வெம்பிணி
விலக்கு கன்மநகர் வாசமற்
றிச்சை யேதும்யதி கொள்ளொ ணாதென
விசைக்கு நீப்புநவில் சுருதியே. உ.

௯ ௫ - வது உபதேசம்.

அமல ஞானமிலி யாய்ம ரத்தினி
லமைத்த தண்டது பிடித்துமா
னிமிர வெக்கணும் வரம்பி லாதக
நினைத்த வாறெதையு முண்குநன்
ஞமன தாணைவலி யாலு யர்ந்தவொளவு
ரவமெ னுங்கொடிய நரகெலா
மமரு வானென முழக்க லானிகம
மறிஞ ரிப்பிழை செயார்களே. ௩.

௯ ௬ - வது உபதேசம்.

இதயம் வாக்குவினை யென்னு மூன்றையு
மெழாமற் றண்டமது செய்தலே
யதித னக்குரிய திரிதண் டாஞ்சகல
வாச்ர மத்தையு மிகந்துதன்
பதியெ னப்படு குகன்க ணேயுள
பவித்ர னவனெவ னேவனே
னதிவர் ணாச்சிரமி யென்ற ரற்றிடு
மதித நீப்புநவில் சுருதியே. ௪.

௬௭ - வது உபதேசம்.

சார்ப ருத்துள னொருத்த னாகவே
தனித்தி ருந்திடுக லிருவர் தாஞ்
சேர்வா ராதலின் மூவர் சேரினது
சிறுகி ராமமொரு நால்வர் தாஞ்
சேரின் மாநகர மாமெ னச்சுருதி
செப்ப லாலிதை யுணர்ந்திடுங்
கூறு ளத்துறுவர் தவறு றாதநடை
கொண்ட கண்டகதி யடைவரால். ரு.

முடிவு முத்தியடை தற்கு நான்குமதி
முன்ன தாயுளவெண் டிங்களின்
மிடிய றொத்ததனைக் கந்ய மாகவுள
விடய மத்தனையு நீத்தெழில்
வடிவு தேம்பிட வுணாச்சி றத்துறும்
வழக்க மேகொடு கொழுப்பினைப்
படர்வு றுதுற வினனி ழைக்கவெனப்
பகரு நிப்புகவில் சுருதியே. சு.

இரத நெய்யினை யிரத்த மொப்பவு
மிராப்பு சிப்பைமுடை யொப்பவும்
விரைசெய் சந்தனை யமேத்ய மொப்பவும்
விருப்பை யாப்புவித மொப்பவுஞ்
சிரசி லிட்டிமுழு கெண்ணெ யைத்தொடிகொள்
செங்கை மாதர்குழு வொப்பவு
முனல் றுப்பை*யிழி யசட னொப்பவு
மொறுப்ப னெண்ணமறை யறையுமே. எ.

---

* [illegible] உப்புடன் புளி [illegible] இனிப்பு உறைப்பு [illegible]

மித்தி ரக்களிதுர் மூத்தி ரத்தையும்
    விலோச நங்கொடு தெரிந்தமா
நந்த மாயது முசுண்டர் சேரியையு
    நாரி நட்புரக நஞ்சையும்
வத்தி ரஞ்சுசியில் பாச னத்தையும்
    வயங்கு சொன்னமர வத்தையு
மொத்த தாகுமென விரதி யுள்கிட
    வுணர்த்து நீப்புநவில் சுருதியே. அ.

ஓங்கல் வாழுநகர் கும்பி பாகமதை
    யுஞ்ச வைத்தல மழன்சுடும்
பாங்க ரொன்பதையு மொக்கு மென்றுசெறி
    பற்றி லாதவன் வலித்துயிர்
தாங்கு டம்புபிண நேர மிக்கிழிவு
    சாற்ற வுள்ளதென வோர்ந்துதன்
போங்கு ருதவண மண்மை யின்னிகள
    வுழிவ சிக்கவெனு நிகமமே. கூ.

ைமத்திரேயோபநிஷத் உ - வது அத்தியாயம்.

பணய முண்டியுடை கீர்த்தி யென்பவைகள்
    பற்றி மாத்துறவு கொள்ளுவோன்
றிணைகொ ளாட்டுமை யிரண்டு மற்றவதி
    தீன ஞவனவ னன்னர்வி
டணவி டாதென வரற்றும் வேதமிதை
    யறிவி வேகிக ளொருதகண்
ணுணர்வு ளாயவரு ணைப்பெ யர்ப்பெரிய
    ேனொரு த்தனையே சேர்வரோ. க0.

ஆ திருப்பா - அ0கூ.

கந்தசாமி.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தனதனத தந்த தந்த தனதனத தந்த தந்த
தனதனத தந்த தானன.

அமிர்தமதி யஞ்சி றந்த வமிர்தகிரி கின்ற வின்ப
வடிவுடைய துங்கர் நாமென
யிமிர்வனைதயும் வஞ்ச நெஞ்சி லெனதெனவெ ழும்புகின்ற
னைகடமலம்வி ழும்பு னியோன
திமிருளினி னைந்து கண்டு கழுவுவது யர்ந்த துங்க
நிகழ்சவுச மென்ப ராலவ
[illegible]நிலை யென்று நன்று தருவையென தன்பி லென்று
மணைவயொரு கந்த சாமியே. க.

தாத்தனத தத்த தான தாத்தனத தத்த தான
தாத்தனத தந்த தானன.

ஆட்டிணை* ரிணைப்ப தாலை யூக்கைமதி சுத்த மாமா
வாத்தபர தந்த்ர வேமையே
ஒட்டநடு நிற்று நாதா நிக்கமிறி ருக்கு கேசா
ஞாட்பனக வென்று கூவியே
பாட்டொடுநு திப்ப தாலெ வாக்கதுப வித்ர மாமு
றுக்கைமெப்ப ணங்க லாலுமா
சோட்டுபரி சுத்த மாமோர் மெத்தியமு மற்ற நாயேன்
அற்றமென கந்த சாமியே. உ.

---

* "[illegible]" [illegible] இவ்வகை [illegible]

தனதனத தந்த தந்தா தனதனத தந்த தந்தா
தனதனத தந்த தானனா.

மனைமனையு டன்பி றந்தோன் மகவிவைத றந்து வந்தோன்
மனதினிலெ ழும்பு மோகமா
மனையையு*ம ணங்கெனும்பா ரியையுமரும்பொ னென்
தரனையுமக ந்தை யாயமே [சோ
யினையுமுடை யன்பி னும்பே தெழுவுளகு டும்பியென்றே
யெணவுளனெ னுஞ்செம் மோனர்சி [சா
தனையறிய வென்று நன்கா மருள்புரிவை யென்ற னெஞ்
சநமருவு கந்த சாமியே. ௩.

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தானனா.

பேழுயர்கு டும்ப மங்கை சேயெனவி ளம்பு கின்ற
பேர்களைம றந்த சார்பிலான்
மாமலியு மன்பி னென்ற காதலியை யுஞ்சி றந்த
வானவழி வென்ற சேயையூம்
பூமிசைம றந்த கன்றி டாதுரிமை யென்று கொண்டு
பூரணம ணைந்து வாழ்கமா
சேமமுட னென்றி யம்பு வோர்விழும மென்க னொன்று
சேருநவில் கந்த சாமியே. ௪.

தனதனத தத்த தந்தா தனதனத தத்த தந்தா
தனதனத தந்த தானனா.

இழிவறுமு முட்சு வென்பா னுரியவிரு பத்தொ டொன்று
மினமுறையை யுங்தெண் ணிரனாய்

---

* அணைக்கு—ஆசை.

மொழிபிரம விக்குமென்பா னொருசதமோ டொட்டுமோ
முதுகுலனை பும்பொய் யாமலே [ன்று
கழிகளாக டத்துகின்று னென *மறை யிசைக்கு மென்
கலைவலர்து றந்துய் வேமென [றோர்
வழிபடுவ னாத்த னைந்தே னுழல்வமொனு முத்த ரின்பே
மருவவருள் கந்த சாமியே. ௫.

தத்தனன தந்த தந்தா தத்தனன தந்த தந்தா
தத்தனன தந்த தானனே.

சற்பிரம விந்து வென்பா னுத்தமவி ழிப்பி னின்றோர்
சச்சரவு தந்து லோகமே
வற்புதமி குத்த வின்பா னுப்புடையு டுத்த மண்பா
லச்சுடனி பங்கெ லாருமே
அற்பவம னைத்தி னுஞ்சூழ் வுற்றசெடி யைக்க டந்தே
ஞெப்புறுவ ரென்று †வேதமா
பொற்புடன துறு மென்றோர் விற்பனர்ம திக்கு நன்கார்
புத்திகொடு கந்த சாமியே. ௬.

தனதனத தந்த தான தனதனத தந்த தான
தனதனத தந்த தானனே.

சிவனுயிரோ டிக்கு காலை யெவனமன தின்க ணுசை
யெழுதகு கின்ற தேவனே
லவருருவ மென்ப தாமெப் பணவுவனு யர்ந்த யோக
வமிஞனைக மென்று மாயவோர்
[illegible] மருவ வின்றன் வேறு வினைகளில னென்று தூய
திருமறையி யம்பு திர்விலே
உலகையில கண்ட ஜோதி யெனுமுனில டங்கி வாழு
முறத்தவைபருள் கந்த சாமியே. ௭.

* [illegible] அத்தியாயம்.

† [illegible] அத்தியாயத்திலுள்ள கருத்து.

தனதனத தான தத்த தனதனத தான தத்த
தனதனத தந்த தானனு.

அறிவனலி னுலெ ரித்த வழிஞனுட லான தைச்செவ்
வனலிடைவ ழங்கொ ணுதுமா
சருபுடவி யான தற்கு ளமரவிட லாகு மக்க
*ணசுசியிலை யந்த மேவினுர்
சிறுவரளி யாலி யற்று †கிரியையிலை யாமெ னச்சொ
‡லிருமறையி னின்ப வாணிதான்
வெறிதுசெறி வாய வெற்கு முரிமையுள தாயி ருக்க
விரவியருள் கந்த சாமியே. ௮.

தந்ததன தந்த தந்த தந்ததன தந்த தந்த
தந்ததன தந்த தானனு.

சந்ததமு நின்ற னன்பு தஞ்சமென நின்ற நண்பர்
தங்கணடை துன்பு மாலெலா
நந்தமுன யர்ந்த வுன்ற னன்பனெனு மென்பு னெஞ்சு
நம்பொடுபு ரிந்த தீதெலாம்
வெந்தொழிய வந்தெ மன்ப புன்கணிலை யென்ற ணைந்து
விண்சுரர்பு கழ்ந்த வாழ்வையே
தந்திடுவை நம்பு மெங்கள் சிந்தைகுடி கொண்ட துங்க
சம்புசிவ கந்த சாமியே. ௯.

தனதனத தான தந்த தனதனத தான தந்த
தனதனத தந்த தானனு.

அமரருடை யாதி யென்ற வுனினுமுயர் வாவ ருஞ்சொல்
லணிமறையி றைஞ்சு ஞேடுதான்

---

* அசுசி=சூதகம். † கிரியை=அபரகிரியை. ‡ பைங்கோபநிடதம் ௪. வது அத்தியாயத்தில்.

சமமுடைய பெருமெங்கு மிலையெனவு சாலவிஞ்சு
 தனிபுணர்வு கந்தவிசுரா
மெய்யனுடைய ஆறெழு ழிந்த வருணகிரி நாதர் சொந்த
 விறைவசத வன்பர் நாயகா
குமாருரு தாச மென்று கவிலையைவிடாது வந்து
 கொளுநிலை கந்த சாமியே. ௪௰.

புகழ்மருவும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மருவு மறைகளெலாம் புகழ்பிரம
 மென்பதற்குப் பொருடான் வேள்வி
யிகழ்வில்லை தம்பெரிய தெனவாகு
 *மப்பிரம மென்னு மாற்றந்
தகுமுரிமை யாமெனைத் தேவதைகட்
 குணர்த்துரூப சார முற்கமீ
தகலாத சுப்ரமண்ய மெனவேத
 மெழுக்கு மாளெந் தாயே. ௧.

பிரமபதந் தனைச்சொந்த மாகவுள
 நாமந்தோய் பிறங்கு மர்த்த
வரிமைவழி வேள்விமுதல் வேதமுத
 லாலகமுத லென்று வாயென்
விரிபதங்க ளுணர்பவர்க ளுலகமது
 சித்தசித்தா யிருத்தல் பற்றிப்

---

* [illegible] பிரம என்னும் பொருண்டே யென்பின், அவ்வாறு [illegible] முறைபுக்பெற்றுச் [illegible] [illegible].

பெரியவனைப் பாசபதி பசுபதியென்
றுந்தெரிவார் பிணக்கில் லாரே. ௨.

கதிவிளக்கு தயித்திரியம் *பசுபதியின்
பொருட்டுநமற் கார மென்றும்
பதிவிளக்கு மமரசிம்மஞ் சம்புவென்பார்
பசுபதியா மென்றுஞ் சொற்ற
விதியுடையப் பரம்பொருணீ யென்றறிநல்
லாகமுள ரிதயத் தென்றும்
பதிவிருக்குங் குகதேவே யென்னலந்தை
பாற்றியருள் பகுத்தா ளன்றே. ௩.

பசுவினகத் தந்தரியா மித்துவமா
யுளகுகனே பதியன் னோனே
†பசுபதியென் றுவானிப் பெயர்கொண்டே
யரும்¶பூத பதியே யென்றும்
விசுவவுல கத்தவரா லேயழைக்கப்
படுவனென மெய்காண் மெய்யர்
முசுடடையா தய்யவருள் பாலிக்கும்
பெரியோயென் முட்டெற் றுயே. ௪.

சுகத்தையிகுப் பவன்சம்பு வெனவருத்தங்
கண்டவனுஞ் சுகத்தைச் செய்வோன்
மிகப்பெரிய வவனேசங் கரன்சிவன்மா
மிருடனெனும் பெயர்கண் மேவி
மகத்துக்க மேத்தவுள னவன்றானே
பசுபதிப்பேர் வயங்கு நீயென்

---

* பசுபதியெனும் பாசுபதம் சிவனுக்கேயுரித்தென இலிங்கபுராணமுங்கூறும்.

† இப்பொருளேகொண்டே பசுபதி சிவனெனச் சாமவேதத்தில் ஸ்ரீருத்ரமந்திரத்திலும் சொல்லப் படுகிறது.

¶ பூதபதி=பூதநாதன்.

றகத்தெளிவு கொளும்விழுமி யோர்பகவ
பழிச்செனையு மாண்டு கொள்ளே. ரு.

பெருமையுடைச் சுவேதாசு வதரமொழி
யுருத்திரனே *பிறப்பி லானென்
றுரைதருமன் னணமதர்வ சிகைமூர்த்தி
மூவர்களு முதிப்ப ரன்னோர்
சருவகா ரணராக மாட்டார்கள்
சம்புவெனு மொருவன் றானே
சருவகா ரணனபர மிறில்லி
பெனுமகத்தச் சாமி நீயே. சு.

தியானிக்கப் படுபவனென் றருத்தமறி
தற்காய திமேயய னென்னுந்
தயாவுற்ற சம்புவினைத் தியானிப்போ
னெனவருத்தஞ் சாற்ற வுள்ள
தியாதாவென் றுருத்திரனை யதர்வசிகை
சொலல்சைவத் திர்வா மந்த
வியாபகசற் சம்புதனை வழிபடுவோர்
சாய்பவரோ மெய்யர் மெய்யே. எ.

சிவனொருவ னென்பானே தியானிக்கற்
பாலனவன் சிவத்தைச் செய்யும்
பவுள்சுடையோ னெனுமதர்வ சிகைவசன
வண்மைவளம் பார்த்த கண்ணு
ரவனொருவ னல்லாமற் பிறிதொருதே
வெற்றுக்கென் றடங்கி டாரோ

* [illegible] அறிபவரும் மிகப்பும்.

வெவருமிறைஞ் சச்சிவமா யவிர்குகனே
　　யடிமையிட ொருக்கி யாளே.　　　௮.

ஆன்மாவி லிருந்ததனை யியக்குமந்த
　　ரியாமியா மருளா ளன்று
ஞான்மாவுக் கான்மாவென் றறைபிரக
　　தாரண்ய வறையி ஞனே
யான்மாவை யசைத்தாட்டு மைந்தொழி
　　னடராயன் குகனென் றுமென்
றான்மாவி னுணையறியும் பேறுடையார்
　　காண்பனொனே யாளெம் மானே.　　　௯.

கைவல்ய வுபநிடத முறவியுளத்
　　துளகுகனைக் கடவு ளாய
துய்யசிவ னுப்பன்னு மல்லாது
　　வேறுபுத்தேள் சொலவே மாட்டா
தையமிலம் முடிபாலே குகன்சிவனே
　　சிவன்குகனே யாமென் றோர்வார்
தெய்வதமே யருணகிரி யுண்முதமே
　　யென்விழைவு தீரச் சேசோ.　　　௧0.

தோலுயர் தயித்திரியம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தோலுயர் தயித்திரியம் பர்க்கனிட மாகச்
　　சோதிவடி வாயொளி ரிரண்மயம தாய
வானுய ரிரண்யபதி மாவிரண்ய வாகு
　　மாகிலம்பி காபதி யுமாபதி பொருட்டேன்

[illegible]றிடு தவத்திப மதற்குரிய விச
னன்மையுள கந்தனு திருத்தனென னாமுங்
[illegible]லமெதி னம்பேத மின்றெனுமோர் *காந்தக்
கட்டுரை யறிந்துளுவர் கெட்டலைவ தின்றே. க.

தலமருவு †மீச்சுரருண் மேம்படு மகேசன்
றன்னொடல ‡தேவதைக ளுட்பரம தேவைப்
பரமரு நறும்¶பதிக ளுட்பரம மாமோர்
பதியெனு மெய்ப்பொருள் விளக்கிடு சுவேதா
சுவதர விளம்புகளி னுள்ளசிவன் கந்த
சுவாமியினை வர்க்குரிய சிரறிவும் வீடு
மருதியற நல்கவல னென்றுசொன §காந்த
வறைபுணர்வர் வேறுபர னேடுவர்கொ லன்றே. உ.

[illegible]வமிழ் விருத்தகிலை தன்னிலொரு சத்தே
யாசறு சதாசிவ மகண்டகன சித்தே
[illegible]டறு பராபரா யனந்தசுக மேநல்
லின்பமய மாகவுள கந்தனென வாகு
[illegible]வுயிரி வந்துளவிம் மூன்றுமரு ளாக
யல்குவடி வுற்றதிலை தன்னினிக ரற்ற
[illegible]பெருந்தேவருரி யோர்கடொழு சோமாஸ்
கந்தமென வாமென வறிந்துளுவர் மேலோர். ௩.

பொற்புடைய சாந்தோக்கி யத்திலிதி காச
புராண முறை பஞ்சம மெனப்படு மருத்தகம்

* [illegible]
† [illegible]
‡ [illegible]
¶ [illegible]
§ [illegible]

விற்பொருள் விரிக்குநிர லாகவுள வைந்தாம்
வேதமென வாமிதை யறிந்தவழி வாளர்
கற்பனை புராணேதி காசமென வாடுங்
கண்ணிலிகள் போலுளறு வார்கொலவ னென்ற
னற்புத குசேசனை மகேசனைப நாடி
யத்துவித மேவுதனி யாட்டியர்க ளாவார். ௪.

பேதக விருத்திபொய் மறத்துநடை மேதைப்
பிரமமுர ணுத்திக முளாரமர ரோறுங்
கோதில்சிவ னைத்தரிச நஞ்செயவொ ணாது
குத்திரரோ ருமதி சற்சன விருத்தி
யேதம தொழிந்தசுக மேயசிவ பத்தி
யேறிய பிராமண வொழுக்கமுளர் காண்பர்
சாதமிது வென்றறை *துரோணபரு வத்தின்
றண்பறைகள் காண்பர்சிவ கிந்தைபுரி வாரே. ௫.

ஈசறு மகேசுவர னேசிவ னெனச்சொல்
லியமர சிம்மவுரை யின்படி யவன்றன்
றாசர்கள் மகேசுவர ராவர்பிற ரல்லர்
சத்தியமி தென்றுணரு முத்தமர்க ளந்த
வீசனுமோர் சிவனுஞ்சுப நினைப்போ
டேகமை யிசைத்தருள்க வென்றதயித்ரிய
வாசக மறிந்தளவின் மங்கள சுவாமி
மற்றொருவ னுண்டென வலிக்கவிசை வாரே. ௬.

கவலெது மிலாதசுக சத்வபிர வர்த்த
கன்சிவ னெனத்தெளிவு சொல்லிடு சுவேதா
சுவதர மொழிக்கிசைய வேயிறுதி நாளிற்
சோர்வற வுஞற்றுதொழி லின்றுணைமை யாலே

* பாரதத்தின் றுரோணபருவம். இந்நூலிலெடுத்துக்காட்டும் அந்நூல், வடமொழிப்பாரதமாம்.

சைவாதி யாரெனுமு நாளுபதி சுத்தசு
　　நாளுமுழு ஞானமய முத்தியவனுக் குண்டேன்
றையிக்கிர மாண்டமு மற்றுமினைத மாய்ந்தோ
　　ரன்னவர சோதிமச வென்னவிசை வாரோ. ௭.

பாசவிரி வாயகரு விக்கனமு மாகும்
　　பட்டொழிய வெவபணி யரும்பரம முத்தி
நேசவுயிர் கட்குதவு மாக்கருணை வேலை
　　நிச்சயம தாகவெவ னுக்குளதோ வன்னோ
னீசனிவ பாசமிலி யாயிறைவ னுவா
　　னென்னிய வல்வினை றசங் காரநிலை ருத்ர
னெனவ வெதவ னெனத்தெரிய வல்லா
　　†ரீதுனிமுற் கின்றெருதெய் வந்தொழுவ துண்டோ.

நிதிம முயர்த்தவன் வைசிய னாஞ்சா
　　லொன்றுதிரி யெங்குமரி சத்திரிய னென்னைச்
சொதிமலி கண்ணுதல் பிராமண னெனச்செஞ்
　　சொற்சனுள சாக்கொக்கி யப்பகரு மாறு
கோதற நறுந்தர பிராமண னெனுஞ்சீர்
　　கொண்டவர னுக்குமுத லாம்பர சிவற்குஞ்
சாதிகுண மென்பன விளம்புவரோ கற்றோர்
　　சந்தத பராநந்த சாமிபவ னாமே. ௯.

அக்கைபெறு மாலபத்தி லேயுறவி யென்று
　　மப்படிக மூர்த்தியிடை மும்மூர்த்தி மானோ

---

* [illegible]

† [illegible]

தேக்கருணை யந்நிவனை நாட்டுபிர திட்டை
செய்தவதி புண்ணிய முளாரவனுக் கின்பா
மாக்கருணை யாலினிதா கண்டுகதி சேர்வர்
மற்றவர் தியங்கியலை வார்சொலிய தெய்வம்
வாக்குவலி கொண்டவருணைப்பெயர னெஞ்சுள்
மன்னிய சுவாமியென முன்றுவர் கெடாரே. கo.

முத்தணி கொங்கை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மங்கைவிடு தூது.

முத்தணி கொங்கை மங்காய் மூதறி வாளர் குழுஞ்
சித்தனைச் சிவக்கொ ழுந்தைச் சிவபரஞ் சுடரையெங்கள்
கத்தனைப் பைப்ப லாதங் கழுமா றயனை மாலைப்
புத்தியொ டளித்துக் காக்கும் புநிதனை வரப்பே சாயே.

தோழிவிடு தூது.

பெரும்பொரு ளெக்கு பஞ்சப் பிரமமா முபநி டந்தான்
றரும்பறைப் படிமால் கஞ்சன் சுதமுஞ் சேவிக் கின்ற
வரும்பரப் பிரமந் தன்னை யாநந்தப் பொருளை நாங்கள்
விரும்பொருகுகனைத்தோழி விரைந்துசென்றழைத்துவாவே.

கிள்ளைவிடு தூது.

ஆதியோத் ததிர்க்கு மாறோ ராயிர மாண்டு மாறு
மூதியத் தயனுந் தேடி யொளிரடி முடிகா ணுத
சோதியை யறிவா நந்த சுவாமியைத் துரிதம்போழு[யே.
மேதியைத் தேடி னேனென் றெழிற்கிள்ளாயவற்கோதா

குயில்விடு தூது.

அகலலை நீர்க்கு மாலா மனற்குருத் திரனு மென்று
திகழெழுசர் வேத யோக சிகையெனு முபநி டந்தான்
பகருமவ் வுருத்தி ரற்கும் பதியென விருக்குந் தேவைக்
குகனையெம் கோனையென்னைக்கொளும்வணங்குயிலேகூவாய்.

மஞ்ஞைவிடு தூது.

பாரலர் முளரி காற்றம் பரமெனு மோரைந் திற்கு
மாரனை னரியு ருத்ர னருண்மயே சுரன்ச தாவென்
கிரணை சிவனென் றுனி கிளக்குமி *யோக தத்வஞ்
சிரனை விவர்க்குமேலாஞ் சிவனையின்றழையாய் மஞ்ஞாய்.

அன்னம்விடு தூது.

சிவமந்து வைதஞ் சாந்தஞ்சதுர்த்தமென் றுறுதித்தீர்வை
தவறற வுத†வி ராம தாபநீ வாக்கின் வண்ணந்
தவசுடைமூவர்மேலாய்ச்சதுர்த்தமாஞ்சிவத்தையின்ஞான்
றவவமில் லனமே யென்பா லழைக்கநீ போதி யன்றே.சு.

நாரைவிடு தூது.

கொட்டிடற் குழுக நாராய் நிகழ்பஸ்ம ஜாபா லத்தின்
கட்டுரை போற்கா சிக்கிழ்க் கருதபத்தில்விதியுந்தென்பால்
விட்டுறு மூர்த்தி யுந்தாம் விதியொடு பாசிக் கின்ற
மட்டிலெம் பரனை யென்னை மருவுமா றழைக்கச் செல்லே.

வண்டுவிடு தூது.

நன்மகோ பநிட தந்தா னரண னென்பான் றேன்றிப்
பின்மரித் தனனென் றுண்மை பேசுவ தாலன் னேனே

* [illegible]
† [illegible]

முன்முத லாகா னன்னோன் முதல்வர்க்கு முதல்வ னாய
வென்மதி நாதற் கென்ற னிதயச்சூ ரூதாய் வண்டே. அ.

காரவிடு தூது.

மீதநா ராய ணோப நிடதவா சகத்தின் வண்ணா
நாதநி யாதா வாய நாரணா னிருத யத்திற்
கோதற வசியா நின்ற குகனெனும் பரமான் மாமேற்
காதலாக் கவனு மென்றன் கருத்ததற் கறையாய் காரே.

நெஞ்சுவிடு தூது.

அருணையம் பெயரொம் மானுள் ளரவிந்த மமர்ந்த தேவை
மருளறு சேது மாத வனெனுமா மறைமேயா னென்க
ணருளொடுபொருளுமீதென்றளித்தசன்மார்க்கவேந்தைக்
கருணையொடழைக்கவென்முன்கருமெனப்போதிநெஞ்சே.

நீர்வேந்தயன்.

கலிவிருத்தம்.

* நீர்வேந்தய னுகண்டல னென்பாரிட நெஞ்ச
வார்வீங்க வரம்பெற்றது மாதேவன தருளாற்
சார்சான்ற பிதாவைத்கரி சஞ்செய்தது மலைமுந்
நீர்தாண்டிய நீசொல்கெனச் சொன்னானிறை சிவனே.

சொனராகவன் சொற்கண்ணுள †மாதேவ மொழிக்குப்
புனல்வேந்தனை யர்த்தம்பணு புன்மைப்புல வோர்சொற்
றினையேனு மொவாதோதிய செப்புட்புனல் வேந்தா
மனன்வேறுள தாலவ்வுளா மாதேவொரு சிவனே.　　உ.

---

* இச்செய்யுளில் வரும்வசனங்கள், வான்மீகிராமாயணத்தில் இராமசுவாமியானவர் அநும னைப் பரதனிடமனுப்புஞ் சந்தர்ப்பத்திற் சொல்லப்பட்டனவாம்.

† மகாதேவன் சிவனென்று அதர்வசிரசம் ஆற்றும்.

*சிவகீதையின் மாதேவ னெனப்பெருள சிவனுந்
தேவாகிய தனிநாமத்தா னாலிற்சிவ குருவுஞ்
சிவஞான மிராமற்கரு ளினதாயுரை செயலாற்
றவமேயுறு ராமன்சிவ னடியானென றுணிபே. ௩.

[illegible]புராணத்துள †சிற்சங்கிதை நலியாப்
பொற்புற்ற விராமன்சிவ புசித்தன தன்னைமேற்
றர்சித்த வேமாமோடெசெய்தன னென்றேயுரை தரலான்
முற்சொற்றிய வாராதவன் முன்னும்பொருள் சிவமே. ௪.

சுரராச்சனை தப்பாதரு வுருவோற்பிர தத்தன்
முதன்மற்றைய சொரூபமனு முன்றெள மனாரின்
மதவாற்றலை நயமீனத்தனுள் வழிபட்டன னேமே
லிரதத்தில் சிவனைத்தொழு தியமந்தவிர் வானே. ௫.

இராமப்பெயர் சேர்தாபதி யெனுமோருப நிடத
மிராமப்பெயர் சொற்றிச்சிவ சின்னஞ்சொனு மெழிலா
ரிராமப்பெயர் ¶மாதேவன நாமத்தை யெடுத்தே
யிராமற்கிடு வித்தார்பெரி யாரென்றிட லியைபே. ௬.

அருமைச்சிவ னைக்கண்ண னநேகம்புகழ் கூறிச்
செருவர்ச்சன ரோடச்சயி லாயத்தொளிர் சிவனை
பொருணட்பொடு தாழ்ந்தானெனு மொண்சொற்கடு ரோண
பருவத்துள வாற்கண்ணனு மரனைப்பணி பவனே. ௭.

---

* பத்மபுராணத்திலுள்ள சிவகீதை.

† ஞானசங்கிதை ௭௦-௭௧-ம் அத்தியாயங்கள்.

¶ [illegible]

நேராபரி வம்சஞ்சொன படிவல்ல திரும்பப்
போராளொடு யுத்தஞ்செய வாற்றாது பிணிட்டுச்
சீரோறுதன் வில்லைவாதக சிவனைத்தன துள்ளே
யாராதனை பண்ணிக்கண னமர்செய்தது முண்டே. ௮.

ஆகமற்றவர் மெச்சுங்* தரு மச்சங்கிதை யதர்வ
சிகாச்சிவ வஞ்சக்கர முபமந்நியு செப்ப
விகமெச்சுல குண்டோணினி தேற்றுனொன லாலே
மிகவற்புத வவன்மேனுள விமலற்கடிமைபனே. ௯.

இந்தப்பிர மாணங்களி னன்மாதவ னென்று
மந்தச்சிலை வரிராமனு மலைகக்குய முனியும்
புந்திச்சிவ னடியானென வவனைத்தொழல் புரிவார்
கந்தற்குபர் புகழ்சொற்றவர் கருணைக்குரி யாரே. ௧0.

சீர்பூத்த.

தரவுங்கொச்சகக்கலிப்பா.

சீர்பூத்த விராமரக சியவுபநி டஞ்சொலுயா
றேர்பூத்த வொண்டிருநீற் றினையுடலெங் குந்திமிர்ந்த
நார்பூத்த விராமனுடை நல்விதபக் கடவுடனைத்
தார்பூத்த தனத்தோழீ சார்ந்துழனுன் வாழ்வதென்றே.

† காவென்னுஞ் செருவரக்கன் கண்டுகலக் குற்றுநிற்க
வரிணவுழை யதன்போர்த்து மங்கமுழு துந்தவளத்
திருநீறு மணிந்திருந்த சிராம னுளத்தேவாம்
பரமனைநான் மருவவெடும் பொழுதாமோ பகர்தோழீ.

* தருமசம்ஹிதை செவகாண்டபமுனோர்த ௨௰ வது அத்தியாயம்.

† இவ்வரலாறு வான்மீக ராமாயணத் துளது.

பழுதற்ற பஸ்மச்சா பாலஞ்சா பல்லியொடு
வழுதற்ற பிருகச்சா பாலமதர் வச்சிகையுஞ்
செழுமைக்கா லாக்கிநிருத் திரமெசுரின் றைத்ரியமு
மொழிசுத்த *நிறணிவார் முதலென்று கொளுந்தோழீ.

கவுணியர்கோன் றிருவாயாற் கழறியவோர் பதிகத்துங்
கவுதமன் மிருதிபரி காரப்ர கரணத்துஞ்
சிவமுடைய தெனவிதந்து செப்புதிருப் பூதிதிமிர்
தவர்சுரர்கைகூப்பிறையென் றனையென்றுகொளுந்தோழீ.

மறையாக மங்களின்சம் மதத்திலுள தாயுமுயிர்க்
குறைதீர்த் துய்விக்குமருட் காப்பென்னும் விபூதியினை
முறைமறிச் சுடுகாட்டுச் சாம்பலெனு முழுமடவோ
ரிறையுமறி யாவிறையை யென்றனவே னென்றோழீ. ரு.

தம்மிமலன் புடையவனுச் சாலங்கட் கின்பிருப்பான்
மும்மாயைக் கணமெல்லா முருக்கியறி வுத்தியாற்
சம்மார முறத்தகிக்குந் †தனிச்சுடுகாட் டிடைநடிக்கு
மெய்மாலென் னுயிர்த்தோழீயென்றனையுமியம்புதியால்.

¶ உருத்திராக்க சாபால முனைத்திடுகண் மணிமலேந்து
திருத்தகுமெய் யுணர்வுடையார் தினமுமிறைஞ் சொருதே
பெருத்தவுறழ்வில்லேலனும்பேதடங்கப்புல்லுவனோ[வைப்
பருத்துநிமிர் முலைத்தொழீ பரிவொடெனக் கறையாயே.

---

* [illegible] கடவுள்கட்கு மேனோர்க்கும் தலைவராக [illegible] சைவபுராணம் [illegible] "[illegible]" [illegible].

† [illegible] சோதித்திருமேனியிற் புக்கின்றது [illegible] இங்ஙனமேயதுபற்றி. [illegible].

¶ [illegible] சேர்ந்த வடிடதம்,

சான்றோர்செந் நெறிவிரிவாச் சாற்றுசிவ ரகசியத்தின்
மூன்றாமங் கிசைஞ்சொலுமா மொய்ம்புவலிச் சநகமன்னன்
மேன்றீக்கை யாக்கொண்ட சிவஞான மெய்ப்பொருளை
நான்றாவின் றணைவதெந்நா ணற்றோழி யேநவிலாய். அ.

நீறுதிமிர் வார்குழுமு நெல்வேலித் தலநாலி
னூறுகிளர் திருச்செந்தூர்ச் சருக்கத்தி லகத்தியர்க்கு
வேறுநெறி கூறுமெந் *சித்தாந்த மேவிளக்கிக்
கூறுருக னென்மனம்போற் கொள்வதெந்நா ளனிதோழீ.

அச்சுதனு மந்தணனு மடிமுடிமே தடிக்காணாச் [ட
சொச்சவொளி வரைப்பெயரான் றோமுருக்கி யாட்கொண்
மிச்சையிலா வெம்பெருமான் மேலாசைகோடுமென்ற
னிச்சையென்று திருமென்னுரிதத்தோழீசொல்லுவையே.

திருமலிந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த விருக்கெனுமா மறைக்குச் சேர்ந்த
சிவச்சோதி யுபநிடதந் தெள்ளி தாக
வருமலிந்த வாதியந்த ரகித விண்ணு
யசத்தியமில் லாதபர மிருந்த தத்திற்
பொருவறவுண் டாயதன்றோ தாணு ரூபம்
புகலருமஃ தேபூதங் களுக்கு †மாத்ரு

---

* இந்தப்பிரகாரமே கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம் அயனைச் சிறைநீக்குபடலம் சஉ - வது செய்யுளிலுங் காண்க.

† சேதனா சேதனமாகிய சர்வபிரபஞ்சங்களையும் வெளிப்படுத்த மாத்ருத்தானமாயுள்ளதென்றபடி. லிங் - லயம். கம் - தோற்றம். ஆகவே சத்தி வியக்திபாவ ஒடுக்கத் தோற்றமென்ற குறித்தோதஞ் ஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப்படுகிற சகரப்பிரபாவமே இலிங்கமென்னப்படும். இலிங்கத்தைத் திருமே னியாகவுள்ள தெய்வத்தை இலிங்கி யென்னப்படும்.

சநவசத்தி சாதாக்க லிங்கா காரஞ்
    சந்திபமா யிருப்பதெனச் சாற்று மன்றே. ௧.

பூமணம்போ லிரண்டுதன்மை பொன்றாய் நின்று
    பொதிந்திருந்த பாருப சதாசி வந்தான்
றாடிருந்த சிவலிங்க மாம தன்கட்
    டொங்கு நவ மெழுந்தருளு மூர்த்தி யாகு
மாமிருந்த முருவமுஞ் சிவமேயா கத்தார்
    வழிபடுவ தாற்றெரிந்த விலிங்க மூர்த்தி
யெமைவன்பர் கரர்முன்னா ரிறைஞ்சு தேவா
    மெனமருடஞ் சுப்பேத மியம்பு மாலோ. ௨.

சிவலிங்க மென்வின்றி சிவான்ம மென்னைச்
    செப்பிடுமே *பக்திரீயின் புராண மந்தச்
சிவலிங்கஞ் சாக்ஷாத மகேச மென்றுந்
    தெரித்திடு†லிங்கமெனும் புராண மந்தச்
சிவலிங்கம் பராசந்தாத் மகமா மென்றுத்
    தெரிவிக்குந் ‡கூர்யமெனும் புராண மந்தச்
சிவலிங்க மகிமைபல வாய்க்கி ளத்துந்
    தெற்றெனவே ¶மச்சமெனும் புராண மாதோ. ௩.

[illegible]சாருஞ் சிவலிங்க வழிபாட் டாலே
    பெய்தினர்க டங்கள்சிறப் புகலே யப்போற்

---

* [illegible] புராணம் [illegible] அத்தியாயம் [illegible] சுலோகம்.

† [illegible] புராணம் [illegible] பாகம் [illegible] அத்தியாயம் [illegible] சுலோகம்.

‡ [illegible] புராணம் [illegible] பாகம் [illegible] அத்தியாயம் [illegible] சுலோகம்.

¶ [illegible] புராணம் [illegible] அத்தியாயம் [illegible] சுலோகங்கள்.

சக்கிரமின் றேவுமடைந்தா னென்னி ருக்கு
சங்கிதைசொல் லிடுந்துறக்கர் புத்தேளாய
வச்சுதனென் றுளவரிதான் சிவனைச் சர்வா
தாரவடி வினனென்றாய்த் திலிங்கத் தின்பாற்
றச்சமற வாராதிக் கின்று மென்றே
துரோணபரு வங்கதறல் கண்கூடாமே. ௪.

இந்தவிதஞ் சுருதிசிவா கமபு ராண
விதிகாச வழித்தாகச் சிவலிங் கந்தா
னந்தமிடை யாதியிலாப் பரமா யார்க்கு
மருள்புரியும் பெருங்கருணை யாயி ருக்கச்
சந்தமிகு முமையின்பெண் குறியு முக்கட்
சங்கரனாண் குறியுமந்த விலிங்க மென்ன
நிந்தைபுரி †பொய்ச்சரிதத் திட்டி யத்தை
நிகழ்த்துபெருஞ் சிதடரடை கதியென் னாமே. ௫.

மருட்டறிவு கொண்டுதக்கன் முனமோர் செய்த
மாவேள்வி தூடணங்கேட் டிருந்த தோமாற்
கருட்டுளவ மணிமால்பங் கயத்த னாதி
கடவுளர்க ளெவ்வருமுக் கிரனென் பானல்
வெருட்டிமழுக் குற்றபினும் பட்ட பாட்டை
விசாரித்து நனிதேறா திகலத் தாலே
குருட்டறிவு கொண்டுசிவ தூட ணந்தான்
குயில்பவருக் கெமலோகங் குடியா காதோ. ௬.

---

* இந்த சரித்திரஞ் சைவபுராணம் சநற்குமாரசங்கிதை சநற்குமார் வரம்பெற்றஅத்தியாயத்தில் "வெள்ளைக் கோட்டை விட்டேறு அரம்பிறந்த அந்தணர் வருடக் கடற்கு செய்து சக்கிரமுந் தேவர் தலைமையும் பெற்றார்" என வருவதுங்காண்க.

† பொய்ச்சரிதத் திட்டியென்பது, சில சிவ நிந்தகர் வேதவியாசர்மேற் சுமத்தப்பட்ட பல கதைகளைக் கற்பித்து விபரீதமாக்கியெழுதிய புராணங்களின் சில பகுதிகளெனு முறைமையிற் சில நூலென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

மேற்கொளா காரலிங்க மதுவே *வானம்
விருத்தக்கி ழாவிடையே யகன்ற *பூமி
தோற்பீட மதிற்றோளின் மேற்பா கந்தான்
றாப்தாய வவ்விலிங்க மாகு மேனைப்
பாற்பாகம் பணைபெனுமா விடைதா னாகும்
பணித்தவித் தூலார்த்தஞ் சூக்க மென்னு
மேற்கொண்ட பொருளிதய கமலம் பீடம்
விமலசிதா காசமதே யிலிங்க மென்றும். ௭.

அவ்விமல சிதாகாச மான்மா வென்று
மதனிதய கமலமதே பீட மென்றுஞ்
செவ்வியவங் குள்ளமகா சிதாகா சந்தான்
சேதநற்குச் சேதநனா மிலிங்க மென்றுங்
கவ்வுடைய விதிதிருக் குமார்த்த மாகுங்
கழுவியவப் பீடமுத லருளா மத்தைத்
திவ்வியசீ நவடிவென்ப வதனு லாட்சி
செப்புமிதெல் லாமடிமை யென்ப வான்றோர். ௮.

சொற்றியலிங் கந்தானே சிகார மந்தத்
துகளிலருட் பீடமதே வகார மங்ஙன
நெற்றுமையா நின்றதிலே சிவமென் றுகு
மோதருமத் †திருவடியைச் சேர்ந்த வான்மா
வற்றமிலாச் சிவத்துடனுங் கூடி நிற்கு
மாதந்தஞ் சிவலிங்க மயம தென்றுங்

---

* வானம் [illegible] காசம். பூமி [illegible] காசம். ஆகவே இலிங்கம் [illegible]

† [illegible] சிவஞானபோதம் ௧௧-ம் சூத்திர முதலதிகரணத்தில் "[illegible]" என வருவ [illegible].

சிவலிங்கப்பிரமம்.

குற்றமிலா விந்தமுத்தி திருவெண் காடர் [தாரே.
கொண்டதும்பா *லெண்ணிறந்தோர் கொண்டுய்ந்

இந்தநிலை யைத்தானே சிவத்திற் கங்க
மெனவிருந்தன் முத்தியென் றுஞ் சொற்றார் சில்லோ
ரந்தமுடி வுஞ்சைவ சித்தாந் தத்திற்
கயலன்று சொற்றியலிங் கத்தின் றிர்வை
யெந்தவிதம் பார்த்தானு மகண்ட சச்சி
தாநந்த மெனவிருக்கு மிதனை யென்றன்
பந்தமெலா மெருக்கியரு ளருணைப் பேரான்
பரமென்னுங் குகனருளா லறிகற் போனே. ௧௦.

விலகுவர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரிதிய விருமதி யெரியிவை சுடர்செயப்
பணுதிரு வருண்முதலாய்ப்
பெரியவொ ளியொளியிடை யெனவொளி யொளியனின்
பெருமவ னருள்கருதாக்
கரிசின ரிடையெனை விடுவதை யொழியவர்
கரம்விசி யெதிர்வரினும்
விரிசின வரவினு முயர்வென நினைநினை
விழைவினர் †விலகுவரே. ௧.

---

* சிற்றம்பல நாடிகள்முதலிய பலபெரியரு மென்றறிக. முத்தியில் தேகத்தைச்சிலவிடக்கூறு வோர்களுந் திறத்தை இலம்பிகாயோக சாத்திரமு மியம்பும்.

† இக்கருத்தேபற்றிச் சிவஞானபோதம் ௧௨-ம் சூத்திரம் ௨-ம் அதிகரணத்தில் "அம்மலந்தா ந்றுணர்ந்தை புணர்ந்தவராகலான்" என்பதுவருதுங்காண்க.

நிறைமுக ரிமையறு நினதொரு கடலையி
னினையுமெ னுருமுழுதுங்
கறையற வெரியவெ னருள்புரி கிறநிறை
கருணையி னிறைவனை
பிறையென முறுமுள மலிகளி னுழியெனை
யினிவிடு வகையொழியக்
நறையென ருசிசெவி தழையினு மறமென
நலனுளர் விலகுவரோ. ௨.

தவநிறை வுடையவ ரிருதய மிசைமிளிர்
தருணகு கவெனுடைய
கவலைக டெறுசுக நடநச வையமல
கதிபரு ணிணைமுனியே
சிவசிவ வெனுநல னிலிகளி குலையொழி
திருவரு மவருடலின்
பவநம தபடினு மசுகிய னவுனல
பரிவினர் விலகுவரோ. ௩.

நடுவுடை யனையனை யுறழவெ குகடவை
நசையொடு புரிகொடிய
குடைவலி கடியர னெனுமிறை யிறையென
வொளிரொரு குகநினையே
படருள மிலிகளி னிடையெனை விடலொழி
பறையவர் விழிபடினுங்
கொடுவிட வனைவினு முயர்வென நினைநினை
குணமுளர் விலகுவரோ. ௪.

சனனமு நிதனமு மறவெனை யனையொரு
தலையரு டருகுகனே

பொறிவழி களிகுலை யறவொழி யவர்வெரு
    பொருளுள ரெனினுமதா
லியவ ரவரக முகடியி னுறையென
    மதியுளர் விலகுவரோ. ௮.

பெருந்தபர் கருவிடை நுழைந்திட லெனவெடி
    பிறங்கிய தவியவென
விரும்பெனி மலநிலை யிகழ்ந்தழி மடர்களை
    விலங்கியு யவருளவ
ரிருந்தவி டனருகி லிருந்திடி னுமதுநொவ்
    வெழும்பவெ ரிதரகென
வருந்தவ ரறிவினி லலங்குன தருளினி
    தமிழ்ந்தவர் விலகுவரோ. ௯.

துறக்கமி புதர்தய வொருக்கிய ருளிறைவ
    அதிக்குநர் ஞனிகடிவோய்
பிறக்கமி லருணையின் பெயர்க்கவி முதலவ
    பிறப்பிது வருள்கருதா
மறக்கல திகளுற வினைக்கெடு கெடுவவர்
    மனைத்தெரு வழிவரினு
மறந்தொடு நெனவுனை வசித்துல குணர்வற
    வடக்குநர் விலகுவரோ. ௰.

பொன்னினுன்மறை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னி னுன்மறை முதலிய விதப்பாய்ப்
    புகல நுட்பிர மங்குகள் சாமி
யென்னும் வாச்சியங் களுக்குரி யவனா
    யிருந்து ளோனென வேவவ னென்றன்

மன்ன ஞவனென் பதிற்சிறு வனாயு
 மாற்ற முண்டுகொ லோவளி யாலே
யென்னை யாளொரு கருணையங் கடலே
 யெங்கு மாயப ராபர வெளியே. ௧.

தெளிவு *வாயுசங் கிதைமொழி போலச்
 சிவன்ம கேசுர னுருத்திரன் †விண்டு
வொளிர்¶பி தாமகன் §மருத்துவ னெல்லா
 முணரு மோர்சரு வக்கிய னர்க்குங்
களித ரும்பர மாத்துமா வென்று
 கழறு மெண்வகைப் பெயர்களுக் குரிய
விளிவி லாப்பர சிவமுநீ யேயென்
 வினைக ளூறுப ராபர வெளியே. ௨.

இதய தாமரைக் கருணிகை தன்னி
 லினனு மவ்வின னடுவணின் மதியு
மதியி னுப்பணிற் கனனுமக் கனலுண்
 மகேசன் றாயச தாசிவன் சிவனுங்
கதழ்வொ டேயுள ரெனுநிசு வாச
 காரி கைச்சொலின் முடிவினி னின்ற
பதியெ னுஞ்சிவ னேகுக னென்றோர்
 பவர்க்கும் பிறப்புள தோபசு பதியே. ௩.

தூமக் கோங்கழி வாயுத மேந்தித்
 தொல்லை யுயிர்ப்பரி யுகைக்குமென் பதியே

---

* வாயுசங்கிதை பூருவகாண்ட உ௰ம் அத்தியாயத்தில் "உணருமா" னெற தொடக்குஞ் சுவி.

† விண்டு=விட்டுறு. பூதமுதல் நாதபரியந்தம் வியாபித்திருப்பவன்.

¶ பிதாமகன் என்பது தென்புலத்தார் கட்குத் தந்தையாயுள்ளான் என்றபடி.

§ மருத்துவன் என்பது ஆன்மாக்களின் மலப்பிணி தீர்ப்பவன் என்றபடி.

நாமிக் கன்புடை யோருமச் சாமித்
தன்மை வாய்ந்தகண் ணாருந் தகவாச்
சாமிச் சொல்லினைச் சாருவ ரேனோர்
சார்பி லாரவர் சார்வது தமக்குப்
பூமிக் குட்சிறப் பின்பொருட் டென்னைப்
பந்தி செய்வனை யான்றொழல் கடனே. ௪.

உத்த மோத்தமர்க் கருங்கையு மொன்றே
யுலாவு காலுமொன் றேகணு மொன்றே
சத்த மாமொழி யாவது மொன்றே
சாற்று நாவுமொன் றேயுளு மொன்றே
மத்த யாத்தொழு தெய்வமு மொன்றே
மருவு வீடுமொன் றேயென வயிந்தேன்
முத்த வாதிமுத் தனையும நாதி
முத்த னுமுனை யும்புகழ் நாவே. ௫.

தோணி யூர்முதற் *பங்கமே றென்னத்
தொடங்கு மோர்பதி கத்துடை நான்கும்
வாணி வாக்கர சின்றிரு வாரூர்
வண்மை யம்பதி கத்துடை மூன்றும்
பாணிச் சுந்தரர் †நன்னிலக் கோயிற்
பதிகத் தொன்பதும் பறைந்தசை வருங்கு
கோணில் பாசுப தருக்குமிக் குரிய
கோதிவன் றனையறிந் தேன்பர சிவமே. ௬.

நடன சிங்கமு மடியவொன் னிலருந்
தயங்கு சோதிபுட் புகுந்தது போலப்
பயன பிறறை கங்கையங் கரையிற்
பாசு பதவிர தத்தவொன் னிலர்தா

* [illegible] † நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்.

பமலச் சோதியுட் புகுந்ததை யினிதா
யறையும் *வாயுசங் கிதையிற நேரச்
சமயம் யாதினு நிகழ்ந்ததுண் டோவெஞ்
சைவ சமயசித் தாந்தமு தாலே. ௭.

எழுந்த சோதியைப் பரசிவ லிங்க
†மென்று நான்முகன் சாற்றிய சாற்றுற்
கொழுந்து போற்சிவ ஞானமு ளாரைக்
குசல வான்கதி யடைந்திடு மாறு
விழுங்க வுள்ளது வேசிவ லிங்க
மேனி யென்றறி யாதவர் போக்கில்
விழுந்து நானுழ லாவணங் காத்தி
விமல யோகசி தம்பர வெளியே. ௮.

பிண்டத் தேசிவ லிங்கசித் தியினைப்
பெற்று ளோர்களே பிழம்புரு வாய
வண்ட கோடிகள் யாவையுந் தனக்கு
ளடங்க வைத்துள பெருவெளி யொளியாப்
பண்டு மாமறை புகழுறி வுளதாப்
பகரொர் பரசிவ லிங்கவைக் கியமுங்
கொண்டு வாழ்வனொன் றறிவனா நான்கை
கூப்புங் கடன்மையு ளேனரு ணிதியே. ௯.

கோணம் வாசனை களைக்கிர கிக்குங்
கொள்கை போலவைம் புலனையுங் கிரகித்
தாண ரருளிடைப் போதமுங் கொடுத்தவ்
வருளின் வயத்தமர்ந் தம்மய மாகிக்

* வாயுசம்ஹிதை உத்தரகாண்டம் இருடிகள் காசியிற் கதியடைந்த அத்தியாயம்.

† ஷை அத்தியாயத்தின் ௧௧-வது பாப்பு.

காணாத் தருதலை யார்திருப் பதுவே
    கனக லிங்கசித் தியெனவு முணர்வார்
பேணு மனுதிருப் புகழ்க்கவி யெம்மான்
    பெருமா னானுமுன் சரண்புகுந் தேனே. ௧௦.

சிதம்பர சிவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவுறா மகளு மவர்பதி களுமுன்
    றிருவுளத் தானுமுன் னருளாற்
பெருகிய மகிமைக் கூவல ரானும்
    பிறர்க்கருள் வரங்களின் வண்ண
முரியசி ரிடவுன் னுனையி லிருக்கு
    முண்மைநன் குணருவ ருரியோ
ரிருவர்க ளுணரா ரிருதய குகனே
    யெனக்கருள் *சிதம்பர சிவமே. ௧.

†வாயுசங் கிதைதான் வழுத்திடு மாறு
    மபேச்சுர னிடத்துதித் தவருட்
டபவிர் மேனி யுருத்திர னொருகாற்
    றிருவரி ¶பயனையு மொருகான்
மாயனவ் விருவர் தமையுமற் றொருகான்
    மலரயன் மற்றிரு வரையுந்
தூயபின் னருளாற் படைத்ததுண் டாமேற்
    சுபம்பெறு சிதம்பர சிவமே. ௨.

---

* சிதம்பரமென்பது தகராகாசமென்னும் ஞானவெளி.

† வாயுசங்கிதையில் பிரமவிட்டுணு வுற்பத்தி [illegible].

¶ [illegible]

கந்தபு ராணங் கழறுமா றிதழார்
கமலநான் முகன்சுர ரோத்தச்
செந்திமிற் கொலுவிருந் தவனுமா *லேனஞ்
சிதைத்தவேற் படையனு மாய
கந்தனுக் கயினுஞ் சிவற்குயர் குருவுங்
கரியமா லளித்தன னென்று
முந்தைநா லியையின் றறைதலக் கதைமா
மோசமே சிதம்பர சிவமே. ௩.

கள்ளமின் மறையா கமங்களிற் காணுக்
கதைகளை யியாதரு மவர்சொற்
பிள்ளையுஞ் சொனதுண் டதைமுநி வோரும்
பெட்புறக் கேட்டதுண் டெனக்கோள்
வெள்ளமாப் பொலியப் பொறித்தவர் பொறிக்கும்
வினையினை யவர்க்குமாங் கூலி
மள்ளலங் தகனன் றெவரளித் திடுவார்
மாசறு சிதம்பர சிவமே. ௪.

முறைகெட முறணிக் கூறிய வேடு
மொழிந்தபண் டிதரு†மொல் லையெனும்
பறையுள தேலஙு னுயர்த்தனு நெறியாப்
பகர்ந்தநூல் புதிதெனு மொழியு
முறைநிலத் துளரக் குருவெனும் பேச்சு
முள்ளவே லங்ஙனிகழ் தனுமா
விறையுல கினர்க்குச் சகசமென் றுலென்
னிசைப்பெனுஞ் சிதம்பர சிவமே. ௫.

---

* ஏனம்=பன்றி. இவ்வரலாறு உபதேசகாண்டம் வராகவதைச் சருக்கத்துளது.

† ஒல்லை=பழமை.

போனகான் முபலே பெரிதெனப் பேசிப்
புலம்புவர் போன்றுமுன் னுளின்
மானமின் றொழுகி வைத்தபுத் தகக்கோ
மான்களே பெரியவென் றுயர்த்தி
யேனைவல் லுவரை யிகழுமிந் நாளி
லேழையே னறைகுவென் றாலிற்
றேதென விளிக்கு முடிவென வுனக்கே
தெரியுமெஞ் சிதம்பர சிவமே. ௬.

மதத்தினாற் சொற்போர் விளைக்குந ரெவரும்
வழுத்துதங் கடவுளைக் கண்டு
பிதற்றலைத் துணையு மின்றுபுத் தகக்கிர்ப்
பிடித்துவா திடுவரப் படியேன்
மதர்ப்பறை வேத மாகமம் புரான
மான்படி யாரவர் வாக்குப்
பதத்தல மென்றேன் மிதுசைவ சமயம்
பலமன்றோ சிதம்பர சிவமே. ௭.

சாதக வேபர ஞானமு முதிர்ந்த
சாத்திய மாம்பர வறிவும்
போதகஞ் சிறந்த வொருசம யிக்கே
பொருந்தமென் றுமிதை யொழித்து
வாதுசார் துவித வாதமத் துவித
வாதமென் றிருமத மிலையென்
றேதமி லறிஞ ரறிவரன் றோவென்
னிருதய சிதம்பர சிவமே. ௮.

தினம்பிணஞ் சுமந்து பிழைத்திடு பவனுஞ்
செத்தவ ருழவுந் திறந்தா

---

* [illegible] சிவமேதும் பதிகம் நான்காம் பாட்டளாதிக.

ரினநெடு நாளு மிருப்பமென் றுரப்பா
    யெணியெணி மாளுவ தியற்கை
யநகனே யிதனை யாய்ந்தகன் ணுள
    ராணவ மலத்துடை விசித்ர
வினைவலி யென்பா ரிதைவெனும் வகையெவ்
    விதறுவல் சிதம்பர சிவமே. ௯.

காரிய வுலகங் காரணத் தடங்கோர்
    காரணங்*குறித்துமா வெனவுஞ்
சீரிய சிருட்டி தனின்முனம் போலத்
    திரும்புதல் †குறித்தியா வெனவு
நேரிய வருத்தங் கொளவுள மாயை
    நினையடை வளாச்சிறை செயுமோ
வாரிய னருணைப் பெயரியற் கிறையென்
    றுயவெஞ் சிதம்பர சிவமே. ௧௦.

ஆ திருப்பா - ௧௦௩.

வித்தவொளி.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்த தனதனன தந்தன தத்த தனதனன தந்தன
தத்த தனதனன தந்தன தனந்தானா.

வித்த வொளிசுடரு மம்பல நிர்த்த நபசுபதி யென்றுள
    மெய்க்கு ணநிதி¶பொழு தென்பதி லடங்காதா

* இதன் கருத்து, சத்திருபமாகச் சுருங்கி நிற்றலென்றும்; † இதன்கருத்து, வியத்திருபமாகப் பெருகி நிற்றலென்றுமாம்.

¶ பொழுது = காலம். காலத்திலடங்காதான் என்று முடிபுக்குச் சுப்ரபேதம் பௌட்கரம் என்னு மாகமங்களுஞ் சான்றாம்.

ளித்த னிடனதில டங்குவ தற்ற நிறைவில்வியு விந்திய
பொட்டை பசலவுல கென்பவை சுணங்காதோர் [வொர
ரந்த மெழுவதன்மு னுண்டுசெய் சித்தி யிலதிசய மென்ற
சந்திரை புடையவ னென்றுனை யருங்*காளி
கத்து முழு தியுவார் நெஞ்சினர் நச்சு மெனமலவ னங்கரி
கட்க மரிபெரிய வின்பரு ளிதந்தாவே. ௧.

தான தனதனன தந்தன தான தனதனன தந்தன
தான தனதனன தந்தன தனதானா.

மான துமலியெதிர் கண்டதும் வாயி லினியபுனல் வந்திடன்
யான வுனரு†ணடை கண்டது முளமீதே
சது துமமுகமெ னுங்களி யூறி மெளமள வென்றது
வார்வ மொடெனுளும்வி ளைந்திட நடியாயோ
தேதச துயமலசி தம்பர நாத குகனெனுநி ரந்தர
தேதவ வெனறிவினி னின்றவிர் பெரியோய்நா
னெச முடனறைய லங்கலை யாசை யுடனணியு மன்பருள்
ளர் சததமுமி றைஞ்சொரு பெருமானே. ௨.

தனன தனதனன தந்தன தனன தனதனன தந்தன
தனன தனதனன தந்தன தனத்தானா.

அரிய வழிவெனவி ளம்புமுன் னுடைய சுடுநிலம தன்க
னசுசி மலமுழுதும் வெந்தற விளைழக்காதா [னென்
மிப்பு முதலிலெனு டம்புக ளிடுகுழிசுடலையடைந்தவெண்
ணிவென வெனவிதிப னுந்தொகை கணிக்காமே [ருள்
பெரிய திருவுளமு வந்தினி யெனுமு னிடனதைய ணைந்த
பெறவெ ளிபவெனநி னைந்தரு ளருட்டேசே

* காளிங்கம். அதாவது சாரமிக்கவென்று பிரதேசம். அதின் பதிலட்சணம் ... ௨. வது சுலோகம். † நடை—நடனம்.

விரியு நடநசபை கண்டவ ரடையு மகணிதநி ரந்தர
வெளியில் வெளியெனநி றைந்துள தனித்தேவே. ௩.

தாத்த தனதனன தந்தன தாத்த தனதனன தந்தன
தாத்த தனதனன தந்தன தனந்தானா.

ஆற்ற லுணர்வுதொழி லென்பன வாந்திகழு ருவுயிர் என்றனை
யாற்ப லமுளபிணி யுண்டதஃ தறுஞ்சிர்நா [வொர்
டோற்று மளவுமல மொன்றுமி லாப்பெருநலமுள னென்ற
றூப்ப சுபதிவச நின்றிடு மெனும்பீடார்
பாற்ற முடையநர சிங்கமில் வாக்கை யிகழ்வுபுரி வஞ்சகர்
மார்க்க மெனையடைவ தின்றுனை நயந்தேதநா [ண்டுள
னூற்ற முளவயிர்த வின்பினை பேற்றுயு மொருநெறி கொ
னூக்க மிகவருள்வை யெம்படர் தெறுந்தேவே. ௪.

தந்த தனதனன தந்தன தந்த தனதனன தந்தன
தந்த தனதனன தந்தன தனதானா.

மந்த மதியுடைய ருங்கெரு ளந்த ணர்களுமுய வன்புசெய்
மங்க ளமுழுமுத லென்றுள பரமேசா
பந்த மறுநெறியை யன்பொடு தந்த பரமசிவ புங்கவ
பஞ்ச தையுதயமில் கந்தவு னருளாலே
யெந்த விதமுமுனை யிந்தம டன்மின் மருவியுப யங்கெட
வெங்கு நிறைபவனு மென்றனை யவமாமா [னல்
லிந்த நிலையில்விட நின்றனை பொங்கு திருவுளசை யுங்கொ
லின்ப வெளியையடை யும்படி யருள்வாயே. ௫.

தந்த தனதனன தத்தன தந்த தனதனன தத்தன
தந்த தனதனன தத்தன தனத்தானா.

இஞ்சி யுடையவதி யற்புத வஞ்சி வசினகர நற்குள
மென்ப னவளிகொ டிழைத்தநல் லறப்பாலர்

துஞ்சி பயிலுமிரு கக்கதன் னெஞ்சொ டுமிலகுவர் பிற்று
துன்றி யவகிலமு திக்கினு மழுக்கேகு [யிர்
நெஞ்ச முடனிலவி முத்தியி னின்ப நுகருவர வர்க்கொரு
நிந்தை வினைதுக ளக்கென நினைப்பேபோய்நா
னஞ்ச வருநடலை கெட்டற நின்றி ருவருளொடினைத்திடு
னந்த வண்மைதருள்ளை சிற்சபை நடக்கோனே. ௬.

தான தனதனன தத்தன தான தனதனன தத்தன
தான தனதனன தத்தன தனதானா.

ஆயு நிலைமையுள புத்திபா லோதி யவிர்குருமு கத்தின
லாகி யருமறைவி ளக்கினொ லொருநேராய்
மேய வயிநயிக வித்தையார் நாடு மருணடநி ருத்தமேல்
வீடு பெறுமளவு னட்பிலை பெனைமாறு
தேயும் வகைபணிய வச்சுதா தாயி னுமினியவ ருட்கனை
வீட வடிபவர்வி ருத்திரால் குருநாதா
மாய வுலகிலழி புத்திபா ழுமன துகளுடமி னைப்பினு
மாசு வனிவனை விட்டிடா தருள்வாயே. ௭.

தனன தனதனன தத்தன தனன தனதனன தத்தன
தனன தனதனன தத்தன தனதானா.

அறிவு விளைசமய மைத்துள மலவ லிவிலகிய சித்தனு
ளமல சிவனுடைய சத்திமெய் யருளாயே [லர்
சிறுமை பறவளரு முத்தியு மதுவெ னு*முனையம திக்கி
சிவம டையுமுறைமை யெப்படி நளினமேயன்
வறிது கெடவுனது நித்திய வருளொடு வௌரவி திக்கருண்
மனதி னலைவறவொ டுக்கொரு நிலைமேலோர் [ய
குறியி லவிருமொரு நிர்த்தவெளிய னினைவி னுளமுத்தை
கூடல முதமுனிவர் பத்திசெய் துகதேவே. ௮.

---

* [illegible] சுலோகம்.

தாந்த தனதனன தத்தன தாந்த தனதனன தத்தன
தாந்த தனதனன தத்தன தனதானா.

காண்டல் பெருகடிய வர்க்கினி தாங்கு ருபரகடி யைத்தரு
காந்தி மிகவுடைய பொற்பதி நடராஜா [ய
வேண்டு நவுதவொரு கற்பகமாங்குகனெனுமொருமுத்தைத
மீன்ப டுமேல்லவோ குத்தியி லுணைநாடா
வாண்டையருமுவகைபெற்றிலர்வேண்டுருமதணைவிட்டில
ராம்பி யெழுவமுமெ னக்குமஃ தயர்வாமேற் [டு
றாண்டியருள்வதுமொடுக்குறுஞான் றுநனியருணை யப்பொ
ருழ்ந்து கொளுவது.மு னக்கொரு கடனாமே. ௯.

தந்த தனதனன தந்தன தத்த தனதனன தத்தன
தந்த தனதனன தத்தன தனதானா.

நச்ச மலவொழிவி னித்திய தத்வ பரசிவச மத்துவ
நட்ட மறவருமெ னச்சொலும் விதிபாலே
விச்சையுருவுடையபுற்கலன்வித்தைநிறைவுளெனைப்பனு
மிக்க புகழுளவொர் *புத்தக மதுபோலே
யச்ச னிமலமற வொப்பிலு னட்ட மருள்புரிக மெத்தவு
மச்ச முடையவெனை நற்கதி யிலேயாமோ
ருச்சி யடையளவி ரகழிபெ னப்ப னெனுமமல முத்தைய
வுத்த மவருணகி ரிக்கவி யிறையோனே. ௰.

பொன்மஞ்சள்.

கலிநிலைத்துறை.

பொன்மஞ் சளும்வெண் சுணமுங் கலவும் பொழுதோர்
சின்னம் புதிதா யெழல்போல் வளிநீர் சிகிமண்

---

* ஞெ. ஆகமம் பசுலட்சணப்பிரகரணத்தின் கடைச்சுலோகம்.

ஒன்றும் பொருள்கள் விரவும் பொழுதுள் ளமெழு
மன்னிம் முடிபா லுயிர்போய் யென்னமா மடமே. ௧.

பனைன் னிலைத் தெறுமச் சுணமஞ் சளிமேலார்
ஞானம் பகர்பித் துதியா ததுபோ னவினுன்
மலைப் பெறூஉ தவிரா வலியும் வளமார்
ஞானம் பிறவா தெனமா கவிஞர் நவில்வார். ௨.

அதறு லறிவா முயிர் சேவ் றெனவா மதுதான்
சிதடா புலநா லகிற்றோர் முதலாய்த் தெளிவாய்ச்
சதமாப் வலியா புலனோ தான் றுளதாய்த் தகைசால்
புகர்தேர் வரதே சிவமென் றருணூல் புகலும். ௩.

இவைற் றனிபா பகுத்தி பமா யிலகுஞ்
சிவசத் திமைபொத் துளகர்த் திருசத் திபுடைக்
கவனத் துயிர்மைச் சிறைபெற் றகுறற் கடவுள்
கவின்மெய்த் தவமின் றுயரா தெனு*மா கமமால். ௪.

சிவமின் றெறுட்வா திகள்புன் பகவா திகளா
†மூவர்கண் மொழிசெள் ளலவி சிறுநல் லுரனோர்
தவநெஞ் சசலஞ் சிமிதுஞ் சலனந் தருமோ
வவர்சிந் தையிலென் றுமிருந் துளதண் ணளியே. ௫.

¶முனைநாம் பிரமந் தெரியென் றவயன் முழுதுந்
தன்னிய பொருளென் பதுதோ மெனவெண் டலையேந்
தினனி புலனைந் தனிலண் ணினனென் றெழிலாப்
பறுமா ணமறந் தறைவார் கொலருட் பவுள்சோர். ௬.

---

* [illegible] † [illegible]

¶ [illegible]

துணியே சுவிகா ரமிலா தபரஞ் சுடருக்
கடியா யமெனப் *பரிணா மமறைந் திடவும்
பணியே றுமிலா †வருளுக் கதுபோற் பனவுங்
கணிவா யவளந் துணியுங் கொலருட் கடலே. ௭.

தாக்கா னுடலான் மனதா னுனையே தொழுதோர்
மாக்கா யகலங் கருதா தொருதே வதைபான்
மீக்கூ றியதைக் கருதுஞ் செயன்மின் மினிமுன்
றீக்கேட் பதுபோ லுமன்றோ வெனையாள் சிவமே. ௮.

ஒப்பொன் றுமிலா வுனைவிட் டயனின் றுறுவோர்
தப்பொன் றுமிலா வமுதா வதையெந் தளர்வாம்
வெப்பஞ் சிகவே நுகர்வே மெனமுன் வெறும்வாய்
சப்புந் திறமே யெனையா ளருணோ தயமே. ௯.

கூட்டச் சுரர்சூழ் ¶திருமாற் கருள்செய் குமர
கோட்டத் தடிகட் கினிதா கவெழுங் குரல்சால்
பாட்டுக் குருவென் பவனெஞ் சுருகிப் படருண்
ணாட்டக் குகனே யெனையுங் கொளுவா னடியே. ௰.

---

* இந்தப் பரிணாமங்கூறுபவர் சைவவாதிகளும், பாஞ்சராத்திர வைணவர் முதலியோரும்.

† இந்தப் பரிணாமங்கூறுபவர் சிவாத்துவிதசைவர் முதலியோர்.

¶ திருமாலானவர் குமரகோட்டத்தடிகளின் திருவருள்பெற் றன்னுருக்கொண்டாரென்பதைக் கந்தபுராணக் குமரகோட்டப்படலத்தில் "கேசவனைக் காத்தருளிக் குமரகோட்டத் தினிதமர்ந்தா னெங்கள் வைகிறன்" எனவருவதனாலறிக. திருமாலும் வணங்குமுதல்வன் முருகனேயென் போரைப் போன்றதக் கந்தரந்தாதியில் "திதத்த" என்றதொடக்கத்துத் திருப்பாட்டில் அருணகிரிநாதருமுரைத் திருக்கின்றார்.

ஒல்லுநர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]க்தி பொங்குவி பாதமா முநிவன்
 செய்த சூத்திர மதைத்*திரு முறையுட்
[illegible]ர்த்த ருங்கலை யெளவைமு தாட்டி
 தெரித்த †வொர்செயு டலத்தள தானுங்
[illegible]க்தி பொங்[illegible]கதற் கபயசி கண்டர்
 [illegible]கழல் சைவபா டியமுள தானும்
[illegible]க்தி கொண்டவிர் சைவச மயச்செம்
 பொருட்கு மதுவிசை வாயதொல் லுநரே. க.

[illegible]ந்த மெய்யப ராசரன் முனிசெய்
 [illegible]ரான முறைகளம் பசுபதி யருளாற்
[illegible]னைதன் றேதமில் காந்தபு ராணஞ்
 சொல்வ தானுமக் காந்தம நேக
[illegible]னிமை பொருபு ராணங்கட் கெல்லா
 மேற்ற மாமொரு நியுதமென் னுடைத்தாய்
[illegible] விப்புற விருத்தனி ஞனு
 [illegible] முறைகளு முறுதிபொல் லுநரே. உ.

[illegible] மாஞ்சிவ புராணவிர்த் தாந்தஞ்
 [illegible] பாகமங் கனிலெழு லானும்

---

* [illegible] முறை [illegible] முறை [illegible] சுந்தரர் முறை க. ஆகத் தேவார [illegible], திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு க, திருமந்திரம் க, சேர [illegible] சேந்தனார் பெருமான் [illegible] ஆசிரியர்கள் [illegible] பெரியபுராணம் க, ஆகத் [illegible]

† "[illegible]" என்று தொடங்கும் வெண்பாட்டு.

¶ [illegible]

புகழு நால்வரின் திருமுறை களின்மேற்
புராண ரசநனி வெளிப்பட லானு
மிகழ்வில் *கீரரின் கோபப்ர சாதத்
திடையப் புராணச ரிதம்வர லானுந்
தகவில் சுருதி†பஞ் சமமென லானுஞ்
சொனபு ராணமிக் குறுதியொல் லுநரே. ௩

பிள்ளை யார்முத னல்வரின் முறைகள்
பெரிது முறுதியென் பதற்கவை பெருமான்
வள்ளி லமுதென வேறி யநேக
மகிமை விளைத்தன விளைத்தவம் மகிமை
யுள்ள ரவரொனற் கம்முறைப் பாக்க
ளொழிவின் றிண்டுள வெனுமுயர் சாகி
கொள்ளு விரோமை யாண்டருள் குகனைக்
குரங்கு மன்புமீ துருமொல் லுநரே. ௪

தெய்வ சமய சிகாமணி யாய
சைவ சமயவி ளிதமித் திணையிற்
றுய்ய நடையுடைப் பெரியபத் தியமாத்
துலங்க லானுமச் சமயசித் தாந்தம்
பையுண் மனத்தினர் ரினைத்தென வறிந்து
பற்றொ ணாவிப ணுயுள தானும்
வைய மிசையிவை யொழுக்கமு முணர்வு
மழுங்கி னார்க்கய லாகுமொல் லுநரே. ௫

திரிபு ரூதவொர் சைவநன் னெறியிற்
சித்தி யடைந்துளன் பதிகளின் மேலா

* சேர் உடைச்சங்கத் தலைப்புலவராகிய நக்கீரர். இவர், கந்தபுராணத்திருமுருகாற்றுப்படை திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள "பொய்யடிமையில்லாத புலவரிற்" சேர்ந்தனர்.

† இவ்விஷயம் "தோலுமாற்றி, திரிபத்" என்றும் பதிகத்தால் உணரப்படும்.

..ரிய மாவலி மாதிபெட் டுளறு
பொலிர்வ லிதிருபர் முத்திபை யடைந்தோன்
பெரிய சிருட்டித் தொடங்கிடு பொழுதும்
பெத்த நித்திறை யாகவே யிருப்பா
ரிரிபி லாதவித் திர்வுபோன் மிருகேகந்
திடமுங் கூறுதல் விதயவொல் லாமோ. ௬.

சிருட்டி ஞான்று திதிதனை ஞான்றுந்
தேவன் செய்பரு ளநுக்ரக முடையோ
சிருட்டி மலபரி பாகமென் பதனுக்
கேற்ப வேயதி காரவன் னொழிந்த
திருட்டி லாப்பத முத்திபை யேனுஞ்
செம்மை சேர்பதித் தன்மையை யேனு
மிட்ட மின்றடை வார்துடைப் பின்பின்
னடைவ ருடன்சிவ முறுவதொல் லாமோ. ௭.

திடத்த சிவமென நவில்பர மோக்கச்
செல்வர் சருவகர்த் திருத்துவ ஞானம்
படைத்து வாணி னுஞ்சிவ நிட்டா
பார்க வார்செயுங் கிருத்திய மனைத்துந்
துடைத்த சூரிய ராயிருந் தலினற்
சுவாமி கிருத்திய மெதுமிபற் றுறு
கிடைத்த பெருங்களி நுகர்ந்திறை புணர்ந்து
கொர்ந்து விளங்குவ ருரியவொல் லாமோ. ௮.

அந்த மாயிரண் டெனும்விட யத்தே
யைபப் பாடுளர் வெளிப்படை யாகத்

---

* [illegible]

† [illegible]

அகண்ட சச்சிதானந்தபிரமமெனும் பரமசிவம்.
பதி.

பராசக்தி.

கிரியா

ஞான

இச்சாசக்தி.

அஷ்டாஷ்ட விக்கிரகாதிகள்.

அநாதிநித்யமாயுள்ள பசுக்கள்.

விஞ்ஞானகலர்

பிரளயாகலர்

சகலர். தேவாதிசராசரம்.

ஞானமூர்த்தி

௫00 - ருத்திரர்.

சதாசிவாதி மந்திரநாயகர்.

புவனநாயகர்

ஊர்த்துவமாயை. சுத்தப்பிரமமெனுஞ் சுத்தமாயை. அவ்வியக்தம். விந்து.

பஞ்சமம். அநாகதசிவனிருப்பு. நாதம். சிவதத்துவம். மகத்து.

௨. சத்திக்கிருப்பு. விந்து. சத்திதத்துவம்.

௩. சதாசிவனிருப்பு. சாதாக்கியம். பிரணவாதிகள்

௪. மகேசுரர். ஈசுரம். அனந்தாதிகள்.

௫. சுத்தவித்தை. மந்திரநாயகர்.

௭-கோடிமந்திரம்.

௫௧-அக்ஷரம்.

௮௧- பதம்.

௬௪ நூல்கள்

நாதமாகிய மகத்துமுதல் பிருதிவியாகிய விசேஷ
வரைக்கும் உட்கருவி - கக. சூக்குமை வாக்குமுத
உலகவடனைவரைக்கும் புறக்கருவி - கூ0. ஆ பா
பதார்த்த தத்துவம் - கூக.

தோற்று பிண்டசே தநனையே முதலிற்
றோன்றச் செய்துகொண் டாற்பினர் வேறு
ராற்று மாவிலை யுண்டென வறிய
லாமென் றோதிலிவ் வண்டமு மதுபோற்
றோற்ற லாற்பெரி துண்டத னருளைத்
தொடர வேண்டுமுன் னென்மினெல் லுநரே. ௯.

ஆவிக் காவியா யறிவினுக் கறிவா
யசைவுக் கசைவென விருக்குநங் குகனை
மேவிக் கூடிடற் கவன்றயை முனமே
விளையு மேற்பின ராவியை யவனைத்
தாவற் றறியலா மிதற்கொரு நால்வர்
சாற்று நடுக்களுஞ் சான்றத னுனே
மாவித் தகவரு ளாசலப் பெயரான்
மதர்வு நாதனைப் பிடிமினெல் லுநரே. ௧௦.

திருத்திமிருமருட்சம்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புபக்ஷம், அணுபக்ஷம்.

திருத்திமிரு மருட்சம்பு வெனுமகண்ட்
பரமசிவஞ் சீவர் மாட்டுக்
குருத்திமிருங் கருணையினாற் கொண்டவரு
வெல்லாமுங் குசலங் குன்று
வருத்திமிருஞ் சம்புபக்ஷ மாமருளின்
றெழிலைந்து மாற்று மோனாந்
திருத்திமிரு முயிர்களு*மைந் திடமுமந்தப்
பக்ஷமென்று முபசா ரத்தால். ௧.

---

* ஐந்திடம் — சிவதத்துவமொழுஞ் சுத்தத்துவ வைந்தும்.

திரையறுக்கும் பொருட்டதனிற் கலந்துமலத்
தொன்றுப திரோதை யென்னு
முரைபொருந்த வாதிசத்தி யெனுமருளுஞ்
சம்புபக்ஷ முறும்பா சத்தாற்
வினைபொருந்த வணுவென்னு முயிர்களெலா
மணுபக்ஷஞ் சேரு மங்ஙன்
புனைபொருந்த மேவினைமலங் களையுமணு
பக்ஷமெனப் புகல லாமால். ௨.

சிவசத்தி ரூபமதா யுள்ளசட
தத்துவமைந் தினையுந் *தேற்ற
மயிர்சுத்த சைதந்ய மெனநூல்க
ளறைவதுபோ லணுக்கட் கெல்லாஞ்
சிவமுத்தி பலவுமுருக் கரணநகர்
போகமெனச் சிறந்து நிற்கும்
விவிதக்கட் டினையுமணு பக்ஷமென
வுபசரித்து விளம்ப லாமால். ௩.

அணுவினுண்மை.

இன்னபிர காரமருட் சம்புபக்ஷ
மணுபக்ஷ மென்னி நோக்கார்
சின்னவரை யேனுமறி யொண்ணுவவ்
வணுவினுக்குத் தெளிப ளிங்கு
வன்னமது காட்டியது வாநிற்ற
ளிகர்த்திந்தி ரியங்கண் மாட்டுப்
பின்னிநிற்குந் தன்னிலைமை யாமிருள்கா
ணறிவொன்றே பெற்றி யாகும். ௪.

* [illegible]

அறிவொன்றே பெற்றியென வுள்ளவுயி
ரறிவிக்க வறிசித் தாய்த்தே
செறிகின்ற பருதியுங்*கண் ணும்போலச்
சிவசனிதி யிருக்கு மத்தைச்
செறிதுங்க சித்தாயு மசித்தாயு
மவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்த தாயு
நெறிகொண்ட வறிவாளர் சொலத்துணியார்
நாணூறு நெறியுள் ளோயே. ரு.

* கண்ணுக் கொளியில்லையென்பது சிலர் கூற்று. விழிகளை யிறுக மூடிக்கொண் டிருக்கும்போதும் தீபங்கொண்டுவரப் படுமாயின் யாதோவொரு வெளிச்சம் வந்ததெனு அவ்வொளியைக் கிரகிக்குஞ் சக்தி விழிக்குண்டு. இருளிலிருந்து கண்ணின் கடையை நெரித்தாற் சிறுபிரகாசந் தோன்றும். ஆகலின் அக்கூற் றுெப்பன்று. இங்ஙனங் கண்ணுக்குச் சிற்றொளியிருப்பது போல, ஆன்மாவுக்குஞ் சிற்றுணர்வுண்டு அதுவே சீவசுதந்தர மென்று பொருள் கோடற்பாற்று.

தீப்போல வசத்தொடுசேர்ந் தஞ்ஞானி
யாமிதுநித் திரையிற் காண்டி
காப்பாய சத்தொடுசேர்ந் துயர்சத்தா
மிதுபசாசக் கிரத்திற் காண்டி
பூப்போத முளவிதுதான் சீவவுரு
வாகச்சத் தாகும் பொய்யே
சார்ப்புருவா யசத்தாகு மதனாலே
† சதசத்து மாநல் லோயே. சு.

விஞ்ஞாநகலர்.

இத்தகைய வெண்ணிறுயர் விஞ்ஞாநர்
பிரளயத்தர் சகல ரென்று

---

† இவ்விதமே மிருகேந்திராகமம் பரமோட்ச நிராசப்பிரகரணம் கக - வது சுலோகமும்.

முத்திறமா வாரவருள் விஞ்ஞான
கலரென்பார் *மூல மொன்றுற்
பெத்தரென வளரவருண் மேற்பரிபக்
குவத்தெளிவு பெற்றோ ரெண்மர்
நித்தியதத் துவமடைந்த ஞானமூர்த்
திகளுமென நிகழ்த்து மேனூல். ௭.

அநந்தருஞ் சூக்குமத்தர் சிவோத்தமர்நல்
லேகருத்ர ரமல ஞாநந்
தினந்தருசீ கண்டரொரு நேத்திரரந்
திரிமூர்த்தி சிகண்டி யென்பார்
முனந்தெரித்த வெண்மரறி யிவர்மந்த்ர
மகேச்சுவரர் முடங்கில் லாத
கனந்தருமீ சரதத்வ வாசிகள்வித்
தேசரென்றுங் கருதிக் கொள்ளே. ௮.

குறைந்தமல பக்குவத்தோர் மந்திரநா
யக†ரேழு கோடி மந்த்ர
ரறைந்தவிவர் சுத்தவித்தை தனில்வசிப்ப
ரிவர்க்குமுன ரதிர்ந்து ளோர்க்குஞ்
சிறந்தவதி காரமலந் தனைச்சிவமே
யுளத்தெழுந்து செகுத்தே மாப்பு
நிறைந்தகதி கொடுக்குமென வறிதிபிர
மணிபத்தை நினைநெஞ் சுள்ளாய். ௯.

---

* மூலம் = ஆணவமலம்.

† நம:, சுவாஹா, ஸ்வதா, வௌஷடு, வஷடு, பட், ஹூம் இவை
கள் ஒன்றுகோடியாக ஏழுகோடியென்றும்.

மற்றொருதாழ் வுளவெண்ணில் விஞ்ஞாந
கலர்*வித்தை மாயை யென்றாச்
சொற்றவிரண் டினுக்குநடு வசிப்பரவர்க்
கிறைமுன்னர்த் துலக்கி யுள்ள
பொற்றலமந் திரர்மந்த்ர மகேசர்பத
மளித்துப்பின் பூர்த்தி யீயு
மற்றமினன் மாணவப் பூர்த்திபெறற்
கருணைகிரி யரசைப் போற்றே. ௧௰.

கனகம்.

பதினறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகம் போற்சுடர் வடிவவிஞ் ஞான
கலரொல் லாருமி ரண்டுகூ றுவார்
கணித்து விளக்கி லநாதியே மூலக்
கட்டு மட்டுமு ளாரொரு கூறும்
வனவிஞ் ஞானம தானல யோகான்
மாசி றுறவறத் தாற்சிவ தீக்கை
வழியி னொலிடை யேவினை மாயா
மலங்க ணீங்கியொன் றுளரொரு கூறுஞ்
சினமி லாவிவர்க் குளமலத் தோடே
திரோதை † வயிந்தவ மெனுமலங் களையுஞ்
சேர்க்கின் மும்மல மாமிதின் மறைப்பாச்
செப்பு திரோதையொன் றேபர மேசன்
றனது தன்மையி லேசிறி தினஞ்
சாற்ற வுள்ளவித் தேசருக் குளதாத்

---

* வித்தை = சுத்தவித்தையென்னுந் தத்துவம்.
† பிந்துவின் சம்பந்தம் வைந்தவம். அது சுத்தமாயையின் விருத்தியென்றும்.

தனரு நாதகப் பிரமனி யத்தோர்
நயவு வெட்டுநல் லோயழி வாயே. க.

பிரளயாகலர்.

பிரள யாகலர் தமிழுபர் வாகப்
பிறந்த வோர்கக னேச்சுர ரொன்றும்
பெருளோர்முத லாப்*பதி னெட்டுப்
பெயரின் ரொறிடை மாயையி லுள்ளார்
சாயி லாக்குறை வுளர்சத வுருத்ரர்
காலத் தியுருத் திரர்முத லாவார்
சருலாச் சதவுருத் திரர்பிர மாண்ட
சகல வெளியினின் றுண்டையைக் காப்பார்
புவ னுதகா லாக்கினி முதலோர்
புவன நாயக ராயிருப் பார்முன்
புகன்ற சதவுருத் திரர்பதி னெண்மர்
பொற்பு டம்பு †கலாதிக ளாகு
முரவு சாலிஇ ரொதிய வெவர்க்கு
மொளிர்விக் கேசுரர் பதமளித் ததன்மே
லோர்க்கு பூர்த்திநல் குவனெமை யாளு
மொருவ னென்றுணர் குகனினை வுடையோய்.

* இங்ஙனம் கஅ - பெயரொன்பானா—மத்திமப்பிரளயஞ் சம்பவிக்குமுன் அபிபிராயர்களுடன் குணதத்துவத்திலும் அந்தப் பிரளய காலத்தில் அவ்விருவரையு மொடுக்கிக்கொண்டு அராக தத்துவத்திலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ கண்டரையும், அவரோடிருக்கத்தக்க வீரபத்திரரையும், பிரகிருதி மத்தகத்தி லிராநின்ற அ - ருத்திரரையும், கலை மத்தகத்தி லிராநின்ற அ - ருத்திரரையுமெனக.

† கலாதி=மாயேயம். இங்ஙனமே திருமந்திரம் கேவல சகல சுத்தம் ௫ - ல் "தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளயர் மேவிய மற்ற துடம்பாய்" என்றும், சர்வாத்ம சம்பு சிவாசாரியர் சித்தாந்தப்

பிரகாசிகையில் "௧௧௮ - ருத்திரர் சரீரம் மாயேயம்" என்றும், சித்தியார் ௧ - ம் சூத்திரம் ௪௧ - க்கு ஞானப்பிரகாசரெழுதிய உரையில் "அநந்தருக்கு மஹாமாயாசரீர முள்ளதுபோல ஸ்ரீகண்டருக்கும் அதி சுத்தமாய் மாயாசரீரமுண்டாம்" என்றும் விளக்கப்படும். பிரளயாகலர்க்கு மாயாமல மில்லாதிருக்கக் கலாதிகளை யுடம்பாகச் சொல்லுவதென்னையெனின்; கலாதியைந்தின் கலப்பிலெழுகின்ற புருடதத்துவத்தொடு கூடிப் பிரகிருதி குணாதி தத்துவங்களாற் சுகதுக்கமுறுஞ் சகலர்க்குரிய அந்தக் கலாதிபந்த புருடதத்துவ மிவர்கட் கில்லாதிருப்பதே மாயாமல நீக்கமாம். அங்ஙனங் கலாதிகளாலேறு மவர்க் குபாதியில்லையோ வெனின்; உவர்நீரி லுற்பவித்த பிராணிகட்கு உவரோற்றமுங் குளிர் வருத்தமு மில்லாமைபோல அவைகளிற் பந்தப்படாத வன்மேனோர்க்கு முபாதியில்லையாம். அந்நீரோ டசுத்தநீர் கூடுங்கால் ஆண்டுள்ள பிராணிகட்கு முபாதியுண்டாவதுபோல அசுத்தப் பிரகிருதியிற் கூடுந் தேகிகளாய சகலர்க்கே யுபாதிபந்த விதப்பாம். அநந்தாதி வித்தியேசுரர்க்கு ஆணவமல வுபாதி கூறக்கூடாததுபோலவே, ஸ்ரீ கண்டாதி யுருத்திரர்கட்குக் கன்மமல வுபாதியுங் கூறக்கூடாது. பிரளயாகலர் தேகம் சுத்தமாயையென்று சின்னூல்களில் படிக்கப்படுவது "கலைக்குக் காரணமான மாயை நிட்கள" மென்று சுவாயம்புவ முதலிய ஆகமங்களிற் கூறப்படுந் துணிவுபற்றி யென்றும். மாயைக்குச் சுத்தத்தன்மையு முண்டென்பதை, இந்நூல் அறைமலிந்த பதிகம் ௯-ல் அறிக.

பெரியோர் குறைவுடைப் பிரளய ரெண்ணில்
பேரு ளாரவ ரிருவகை யவர்க்குப்
பிறங்கு புரம்புரி யட்டக மாகும்
பிடிப்புற் றுறைவிட மிசிரம தாகும்
வரிசை யாச்சொன பிரளய ரெவரும்
வகையொ ரிரண்டென வாவரொவ் விதமேல்
வழுத்தொன் றுத வநாதியிற் றானே
மலமுங் கன்மமு முளரொரு வகையாம்
புரிவி னுற்பரி பாகம திடையே
பொருந்தி மாயைகெட் டிரண்டுடை யவராப்

சகல வுள்ளவ ரொருவகை யாகும்
போதமேயவில் விருதிறத் தார்க்கு
முரிய வல்லிரு மலத்தொடு திரோத
மொன்மை வயிந்தவ மலங்களைக் கூட்டி
யோதி னன்மல மாமென வுணர்வா
யோகை யங்குகப் பிரபுவைச் சூழ்வோய். ௩.

சகலர்.

சகல மென்பவர் நறும்பரி பாகஞ்
சார்ந்து ளோரது சார்கில மொன்னுச்
சாற்று மிருதிற மாய்ப்பிர கிருதி
தத்வ முதற்பிரு திவிவரை வதிவார்
புகலு மிவர்*பிர மாவரி முதலாப்
புன்மைத் தாவரங் கடைசியா யுளபல்
பூத மெனவிளங் குவரய னரிதாம்
† புரியட் டகவுடம் புடையவ ராவர்
திகழுந் தேவரொட் டறிவினர் முதலாத்
திணைக்கு ¶நான்குநூற் றைம்பது குணமே
சேர்ந்து ளோர்வகைக் கும்பல ருள்ளார்
சிறுத்த மாநுட ராறறி வுள்ளார்
நிகழின் னோர்களு ளொருபத முடையார்
நெடிய மூக்க ரியானையின் காதர்

* பிரமா அரி முதலியோரும் உயிர்களென்பதை இலிங்கபுராண உத்தரகாண்டம் அ-வது அத்தியாயம் ச-ல் "மலரயன்மான்முதலோரமரர்பொருளாந்திருவிருய் வாய்த்தநின்ற-நிலைபெறுபல்லுயிர்" எனவருவதும், திருமந்திரம் கேவலசகலசுத்தம் ச-ல் "சகலவவத்தையிற்சார்ந்தோர்சகலர்***நிகரின்மலரோன்மா னீடுபல்தேவர்க-ளிகத்தரர்விடமந்தருமமாமே" எனவருவது முறுதிப்படுத்தும்.

† இந்தப் புரியட்டகம் பிரகிருதிசம்பந்தமென்றும்.

¶ சத்திதத்துவகுண மூன்று மொன்பதாவதில், ஒவ்வொன்றுக் கைம்பதாக நானூற்றைம்பது.

நீரி லுளர்நிரு வாணிக ளேனை
நீரர் களுமுள ரோர்சுகற் றெழுவோய். ௪.

விவித மாநுடர் களுக்குமை யறிவு
விலங்கு முத*லொரு பொறியுயி ரீறாய்
விளம்பெல் லாவுயிர் களுக்குமுட் கருவின்
மேவு வாசமோர் நாழிகை தொடங்கித்
துவித வைந்தெனு மதிவளை பலவாந்
தோற்ற மறிந்திட வேண்டிடி னசரத்
தொகுதி நீக்கிமற் றுளசரங் களிலே
தொள்ளைக் காதண்டந் தோற்செவி சூற்பை
செவியி லாதவை வியர்வையி னெருசார்ச்
சேரு மெனவறி சகலரின் மூலத்
தேக முவ்வகை யாம்விவ ரங்கேள்
திளைக்கு மாயையின் காரண மொன்றாங்
கவியம் மாயையின் காரிய †பஞ்ச
கஞ்சு கத்துடம் பொன்றதன் கலையிற்
காணும் ¶பகுதி யிராசிய மொன்றுங்
கலைக டந்ததைக் கருதுணர் வுடையோய். ௫.

அதிர்த்த பகுதியிற் றோன்றிய §வொன்றே
றாய கருவிகள் சூக்கும வுடம்பா
மதனின் றாலபூ தங்களிற் றோன்றி
யவிழுங் கருவிக டூலமெய் யாகும்

---

* ஒருபொறியுயிர் = விருட்சமுதலியன.
† பஞ்சகஞ்சுகத்துடம்பு = அசுத்தமாயையின் கலாதிகளைந்தின் கூட்டம்.
¶ பகுதிபிராசியம் = பிரகிருதியின் அவ்வியக்தரூப குணசரீரம்.
§ ஒன்றேறென்றது எட்டு. விவரம் தன்னைப்பார்க்கவாமிப்பதிகத்துக் கடைப்பாட்டு வரிக.

விதித்த வைந்து சரீரமு மூன்றாய்
விளங்கு மம்முறை மேயமுத லுடம்பு
மேய வாதந்த மயத்திரை யாகு
மின்னிச் சூக்கும *மும்மயத் திரையா
முதித்த தால மனமயத் திரையா
மோதிச் சகலருக் கெழிற்றலை போலே
யுபய வினையினெப் பாற்பரி பாக
முறுமக் காலிறை குருவெனத் தோன்றித்
திதித்து மேதைவித் தேசுர ராதி
திருக்க ளிற்றபின் பூரண மீயுந்
தெருளி லிவர்க்குள மும்மலத் தோடே
திரோதை வயிந்தவஞ் சேர்க்கினுந் தாமால்.

மலங்கள்.

மூல வாணவ மலத்துடன் கலந்தோர்
மூன்று †வினைமலத் தோடுமற் றிரண்டாய்
மொழியு மலங்களின் காரியம் பெருக்கி
மோக மாயனு வினையுண வியற்றிச்
சேல மாமல பாகமுண் டாக்குந்
¶திரோதை யாவதை யருளென வறிதி

---

* அன்னமய-பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமய மென்றும்.

† வினைமலம்-கன்மமலம். இக்கலத்திலை வினையுஞ் செயலும் மலமென்றும் பதிசு [illegible] இதன் [illegible] வினையுஞ் செயலும் வெற்றிருவென்றும் பதிசு [illegible] இந்த விளக்கிலுமில்லை. அன்றி, மலங்களின் [illegible] ஆக்காம் தச் சரைக்கிடக்கின்றன.

¶ [illegible] இப்பதிகத்து [illegible] பொருட் [illegible]

*சிறந்த மாயையின் காரிய மாகத்
திகழொ ரைந்துதத் துவமு†மா யேயங்
கோல மோகினி மான்பர மெனவே
கூறு மாயையின் காரண மூன்றுங்
கூட்டக் காலதத் துவமுத லனைத்துங்
குடில மாயையின் மலமிவண் விரித்த
சால மலமொரைந் தனுட்டிரை யருளோச்
சாரு நான்கனிற் பின்னைய விரண்டுஞ்
சாதி யொன்றென வாமத ஞானி
தனைகள் மூன்றென வழிதிறல் லோயே. எ.

* சிறந்த மாயை=சத்தசப்பிரமமெனுஞ் சுத்தமாயை.

† மாயையின் காரியம் மாயேயமென்றும் இதனை அசுத்தமாயையின் காரியமாகச் சிவஞான சித்தியார் உ - ம் சூத்திரம் அஎ-ல் சொல்லியிருக்க இங்கே சுத்தமாயையின் காரியமாகச் சொல்லுவதென்னையெனின்; அசுத்த மாயாகாரியமாகிய பிரவிர்த்திப் பிரகாசத்தைச் செலுத்துஞ் சம்பந்தஞ் சுத்தமாயா காரியமாகலின் அப்படிச் சொன்னதென்க. இவ்வாறே மேற்படி சூத்திரம் அஎ-அஅ - ம் பாட்டுக்களிற் சிவாக்கிரயோகியரும் பொருள் விரித்திருக்கிறார். இவ்விதம் பொருள் கொளாவிடின் மாயையும் மாயேயமும் ஒரினமேயாகி மலம் நான்கென்றும் அவ்வாறுகாமல் சுத்த மகாமாயா காரியமான வைந்தவத்தைக் கூட்டி ஐந்தென்பது சித்தாந்தப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களுக்கெல்லா மொத்தமுடியும், சிவப்பிரகாசம் உ - ம் சூத்திரம் கச - ல் "மாமாயைத்திரட்சியொன்று" என்றும் திருவருட்பயன் அறியுநெறி உ - ல் இருளாதி மும்மலங்கூறியதில் "மாயையிரண்டு***அவை நித்தியம்" என்றுங் குறிக்க வருபவைகளுக்கிசைந்த நியாயமுமாம்.

பஞ்சகிருத்தியம் இருபத்தைந்து வகைத்தென்பது.

முன்னர்க் கூறிய பரசிவன் றொழிலை
மொழியக் கேளது படைப்பளிப் பழிப்பு

முநிந் திரையநுக் கிரகமென் றைந்தா
முதலி னுளதருள் *மூன்றினு மிருந்தே
யன்னை யாமெனக் மகிமகே சுவரி
யாதி பேதமுள் டாக்கலான் றனுவா
மாத்து மாக்களை மாயையின் கருப்பத்
தாங்கு நிக்கிடு சிருட்டியொன் றழுக்காத்
துன்னும் பாசமோ ரைந்தையும் விரித்துத்
துலக்குஞ் சிருட்டியொன் றரியமந் திரங்க
டோனிக்கும் பதம்வனம் புவனமெல் லாமுந்
தோன்ற விழைப்பதொன் †றேழ்வகைப் பிறப்பு
மின்ன நாடொறு மிழைப்பதொன் றெனவாம்
விளங்கி யுளவழி யேபடைப் பைந்தும்
விளக்குங் காழியன் மொழியென வன்றேன்
விளைப்ப னென்றறி வாயுணர் வுடையோய். ௮.

* மூன்றினு மிருந்தே என்றது பரசிவ பராசக்தியில் ஆயிரத்தி லொரு அம்சமாகத் தோன்றிய இச்சை ஞானம் கிரியை என்னுஞ் சத்திகளிலிருந்தென்றும். இவற்றுள், இச்சை ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்க்கவேண்டுமென்னுங் குணமாகவும், ஞானம் ஆன்மாக்கள் புரிந்த கன்மங்களை யறியுங் குணமாகவும், கிரியை ஆன்மாக்களின் கன்மங்களைப் புசிப்பித்தறக்கித் தொலைத்தருளுங் குணமாகவுமுள. இரத்தினத்திரயமும் இவ்வாறே யியம்பும்.

† எழுவகைப்பிறப்பு=தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

படைத்த வொழுங்கிலந் துங்கரித் திருக்கப்
பாது காக்குமோர் திதியுமைந் தாகும்
பாது காப்பொழிக் கழிப்பது மைந்தாம்
படர்ந்த வினையினு முன்றவன் றாங்கிக்
கிடத்தல் போனசை யாற்றுய ருழந்த
கிஞ்சி னுணர்வுயி ரிருந்தினைப் பாறக்

கிரியை செய்வது வேசொன வழிப்பாங்
 கிளருந் திரோதையை யினிச்சொலக் கேட்டி
யடைத்த வினைநுகர்ந் தொழிகவென் றுயிரை
 யவிர்க லாதிதத் துவங்களிற் செலுத்த
லஙன மறிவினை விளக்கிய வருளை
 யறியொ ணுவண மறைத்திட லுலகாஞ்
சடந்தை மெய்யெனக் காட்டுதல் சிவனை
 தந்ய மதைவழூ தாக்குதல் கருமந்
தனையே ருசித்திட வூட்டுத லெனுமைந்
 தன்மை யாயிருந் திடுநெறி யுடையோய். ௯.

ஏக மலத்தினர்க் குயிரொன வகத்தே
 யிருந்து மிருமலத் தார்க்குமுக் கணனு
யெதிரி னின்றுமு மலத்தினர்க் கெழின்மெய்
 யிலங்கு மாநுட னுயெதி ரிருந்து
மோகந் தணந்தவின் சுரர்புவி மாந்தர்
 முதன்மற் றவர்க்குரு மாகிமுன் னுயு
மூல மநுச்செபந் தவமிகத் தெவுளு
 முகத்தி லேற்றவா தோன்றியு மருள்செய்
பாக வநுக்ரக மாவது மைந்தாம்
 பகர்ந்த தொழில்களெல் லாமய னாதி
பஞ்ச மூர்த்தியஞ் செழுத்தென நின்று
 பண்ணு றன்மைய தாமவை யவளஃ
தாக நவில்பிர பஞ்சமுன் னிலையா
 மங்க மேயிலி யாயுமொண் மேனி
யதுவி யாபித்து நடத்துதல் படர்க்கை
 யாமன் னுமலை யான்சிவ னுளே, ௧௦,

ஓங்காரம்.

உட்கருவிவிளக்கம்.

சுத்தமாயையின் சிறப்பும், சுத்ததத்துவமைந்தும்.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஓங்கார மாதி*முப்பத் தொன்றாய்நன் னித்தியமாய்த்
தேங்கெரு விசரனுக்குச் †செல்வமதி காரலய [பாய்
யோங்கிடனு பொன்றென்னும் பாசத்தார்க் கொள்ளுடம்
பெங்கா திரண்டினுமா கிற்குமுதன் மாயையுடைப்
பாங்கான தோற்றம் பகரக்கேண் மேன்பனையா
றாங்¶நாதம் பிந்து நோக்குபருஞ் சாதாக்யந்
தாங்காத யீச்சுவரஞ் சுத்தவித்தை யைந்துங்கோள்
பாங்கா ததிற்றென்று மன்னியொன்றி லொன்றாமே. க.

* விவரம்=பிரணவம், குடிலை, குண்டலி, பேரொளி, பிரமம், பரம், சிவம், மஹாமாயை, மாயை, மாயேயம், நாதம், விந்து, வைந்தவம் என்னும் - கரு, சுத்தவித்தையாதி சிவதத்துவம் - ரு, சூட்சுமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகாரி என்னும் வாக்கு-ச, நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் விந்துகலை - ரு, விஞ்ஞானகலர்கட்குரிய தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் - ச, ஆக கூக. † செல்வம்=போகமென்றுபொருள்.

¶ பிந்துவில் நாதந்தோன்றிற்றெனவுஞ் சின்னூல்களிற் கூறப்படும். அஃது, சுத்தமாயைக்கே பிந்துவெனும் பெயரிருத்தல் பற்றியென்க.

தொன்றெழுங்கிற் றாபசிவஞ் சத்தி *சதாசிவனு
மன்ற †மகேச்சுவர ரா¶ருத்திர ருந்தோன்றி

---

* சுத்தசதாசிவனுமோ அனுசதாசிவர்க்குங் கர்த்தா.

† சுத்தமயேச்சுவரமோ அநந்த தேவர்க்குங் கர்த்தா.

¶ உருத்திர ரீங்குளரென்பதற் கிசையச் சிவப்பிரகாசம் உ-ம் சூத்திரம் க-ல் "குடிலைதனின் மன்னுவரிவ் வகையையவர்" என்

யான்ற விலாதகா லத்தின் பான்மைநிலவார் மாமாயை
யின்றமிழ்த் தன்னிலைப்படுத்தி நாலொரு பந்துமென்பதெ னான்
றான்றபத மேழ்கோடி யோங்குபல மலமையு
மென்றுரியா வேயுநிற்கு மேவுமற்ற மாமாயை
யான்றெழுதாற் காணாருமா யாவெறுப்பத் தாமொளிகள்
சான்ற கலைகளுமாத் தானிருக்கு நல்லோவே. உ.

அசுத்தமாயையின் சிறப்பும், வித்தியாதத்துவமேழும், மூலப்பிரகிருதியின் றோற்றமும்.

நித்தியமா யம்பரனார் ஞேயப் பரிக்கிரக
சத்தியாப் பேழ்ச்சகத்தின் காரணமாச் சாற்றவுள
சுத்தமிலா மாயையுடைத் தோற்றங்கள் †வித்தேச
ரத்தனா ராற்கால மார்நியதி வாட்கலையு
மொத்துதிக்கு மக்கலையி லோங்குவித்தை மாராக
தத்துவங்க டாமுதிக்குஞ் சாற்றியவிவ் ‡வைந்தினின்று

றும் வரும். சிவாக்கிரயோகியர் சித்தியார் ௫ - ம் சூத்திரம் ௬௬ - ன் உரையில் சுத்தவித்தை யுருத்திர தேவருக்கு அதிஷ்டேயமென்றும், ஞானப்பிரகாசர் ஷை சூத்திரம் ௬௪ - ன் உரையில் குணமத்தியத்திலும்பிரகிருதியக்கிரத்திலும் அராகாந்தத்திலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீகண்டருத்திரர் ஈசுரதத்துவத்திலு மிருப்பரென்றும் விளக்கினர். உருத்திரமூர்த்திக்காய இம்மேலிருப்பு மகாப்பிரளயத்திலென்றறிக்கலாம். அஞ்ஞான்று பிரமாதிகளும் விஞ்ஞானகலத்தன்மை யடைவதாகச் சித்தாந்தசாராவளி ஞானபாதம் ௨௬ - ல் மொழியப்படும்.

* ஆறிருபத்து=பதினாறு. விவரம்- மேதை, அர்க்கீசை, விஷகலை விந்து, அர்த்தசந்திரன், நிரோதினி, நாதை, நாதாந்தை, சக்தி, வியாபினி, சமனை, உன்மனை, வியோமரூபை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை. இவைகளைப் பிராசாத கலைகளென்ப.

† வித்தேசரத்தனார் = அஷ்டவித்யேசுரரிற் சிரேஷ்டரான அநந்ததேவர்.

‡ [illegible]

மெய்த்தெனவுண் டாம்புருடன் மேற்கலையி லே*புருடன்
சத்தியா லோர்பகுதி தானுதிக்கு நல்லோயே. ௩.

மூலப்பிரகிருதியின் றன்மையும், அதிற்றோன்றுஞ் சித்த முதலிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்து நான்கும்.

அப்பகுதி தானரும்பு நாற்ற மடக்கியதொத்
தொப்பியல்பு காட்டா தொடுக்கியகா †லவ்வியத்தச்
செப்பனவுங் காட்டிடுகாற் செய்யகுண தத்துவமா
முப்பரிசா மத்தின் முளைத்தன் மகத்தென்று
மிப்பரிசா யுள்ளவதி லேமூன்று மொத்தவிடங்
குப்புடைய சித்தமென்றுந் தூய்ச்சாத்து விகமங்க
ளுப்பிலது புத்தியென்று மோங்கந்தப் புத்தியின்முக்
கப்புடைய வாங்காரங் காணுமெனக் காணல்லோய். ௪.

ஆசற்ற தைசதமா மாங்காரத் தேயுணர்வாப்
பேசுசத்த சாத்துவிகங் கூடிற் பெருமனமு
மாசற்ற சோத்ராதி யா‡மைந்து முன்றோன்று
மேசற்ற ஞானசத்திக் கிவ்வைந்தும் பாத்தியமாங்
காசற்ற புன்றொழில்வை காரியொடி ராசதந்தா
னேசிக்கில் வாக்காதி யா§மைந்து நீண்டுதிக்கும்
பாசத்தா லேகிரியைக் கிவ்வைந்தும் பாத்தியமாந்
தேசக் குகப்பெருமான் செம்மாப்பிற் சேர்நல்லோய். ௫.

கள்ள வுருவுடைப்பூ தாதிபகங் காரத்தே
யுள்ளத் [illegible] தாமதம்போ யுற்றிடுமேல்

* [illegible] அரசுவிரகங்களைச் செய்யும் [illegible] யெழுந்தருளியிருக்கும் சைவப்பெருமான்.

† [illegible] பைங்காம், சரீரவேத [illegible] பிரகாசமும் விளக்கரீற்றும்.

‡ [illegible], [illegible], சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியம்,

§ [illegible] உபத்தம் என்னும் கருமேந்திரியம்,

விள்ளுஞ்*சத் தாதியைந்து மேலவற்றிற் †றாழிமண்போற்
றெள்ளியவா காயங்கா றேயுவப்பு மண்ணைந்து
முள்ளபடி தோன்றிடுமுன் னேதியநா தந்தொடங்கி
மன்னன்மா மண்வரைமுப் பத்தாறு மானுடைமை
கொள்ளுட் கருவியெனக் கூறுமுன் னூன் மற்றுமுள
சள்ளைப் புறக்கருவி யாறுபத்துஞ் சாற்றுதுங்கேள். ௬.

புறக்கருவிவிளக்கம்.

சமானாதிவாயு ௰ - ம், பூதகாரிய மிருபத்தைந்தனுட்
குரோதமுதலிய ௫ - ம், ஓடன்முதலிய ௫ - ம்.

சூக்குமவவ் வாயுவினிற் றோன்றுஞ் சமானாதி
தாக்கும் பிராணனீ றுய¶வைந்துந் §நாக்குயிரோ
யாக்கைத் தனஞ்சயனீ றாக||வைந்தாய் மல்கிநிற்குஞ்
சூக்குமபூ தங்களைந்துந் தூலித்த மேல்விண்கண்
மூர்க்கமத மார்ச்சரிய மோகமுலோ பந்தோன்று
மூக்கமுள வாயுவினா லோட னடைத்தனிற்றல்
போக்கற் றிருத்தல் கிடத்தலுமே பூக்குமரோ
தீக்குள்ள கூற்றினையுஞ் செப்புதுங்கேள் சீருடையோய். ௭.

உண்டிமுதலிய ௫ - ம், தீர்த்தமுதலிய ௫ - ம், தோல்முதலிய
௫ - ம், நாடி ௰ - ம், ஏடணை ௩ - ம், வசனாதி ௫ - ம்.

உண்டிபுறக் கம்பீதி யொண்டொடியார் சேர்க்கைமிடி
மண்டியசோம் பைந்தெனவம் மாத்தீங்கா மப்புவிற்குத்

---

* சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் பிரமாண்டகாரணமான தன்மாத்திரைகள்.

† நாழிமண்போலென்றது குடம்போலத் தன்மாத்திரைகள், அதிற் புரிய மண்போல ஆகாசாதி பூதங்களென்றும். இதை அங்கிப்பலவ மென்ப.

¶ சமானன், வியானன், உதானன், அபானன், பிராணன் என்பன.

§ நாக்குயிரே=அந்தப்பிராணன்றனே.

|| நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன் தனஞ்சயன் என்பன.

[illegible] சந்தாய மூலோவிந்தா
கண்டனைக்குந் தோலைஞம் வார்கரம்பூன் கேசமைந்தாம்
[illegible] றுமேனமென் மேனுடி யோர்*பத்து
மூன்டாமுந் தொற்றவின்னமிலோக்கிடு†மூன் றேடனேமுற்
கண்டனு [illegible] கன்மலவச னுதியைந்தாய்
[illegible] மென்றுனறு கூர்த்தபுத்தி யாலறியே. அ.

தூணம் ௯ - ம், வாக்கு ௪ - ம், தத்துவமென்ற சோல்லி னுண்மையும்.

[illegible] வழி §முக்குணமு முண்டாகு
[illegible] நோர்நான்கு மொன்விந்த விற்றோன் றுங்
[illegible] றுபத்துங் கூறினுங் கூறியவை
[illegible] போலா மவைகளுக்குத்
[illegible] தத்துவப்பேர் சார்ந்தவுண்மை
[illegible] தலபத் தோடுசாம் விண்ணவர்க்கு
[illegible] ன்றுஞ்சொல் வாய்த்தகொக்குஞ்
[illegible] ஞ் செனித்தவழி யேயொடுங்கும்.

தத்துவ நியதிதிரல்.

[illegible] த்த வுட்கருவி முப்பத்தா றுட்சிலவுட்
[illegible] த்த வாறுபத்தும் பேசா தடங்குவதாற்

* [illegible], [illegible], சேர்தரி, அத்தி, சிம்ருவை, அலம்புடை, புருடன், குரு, [illegible].

† [illegible] உலகம்.

‡ [illegible] ஆநந்தம். இவை [illegible]

§ [illegible] இராசதம் தாமதம்.

‖ [illegible]

¶ [illegible] போலத் தத்துவங்கள் வரு [illegible]; [illegible] முறைமைக்கின் [illegible].

றுன்னுமுப்பத் தாறுமே சோதிக்கத் தக்கனவாந்
தன்னறிவா லிந்நியத்தைத் தானோக்கிற் பூதமுமுள்
ளுன்னுகர ணங்காணி னேழுங்கந்த விந்தியமும்
பின்னியவே வா*மேழ்காணிற் பேய்க்கரண மாவதுவு
மின்னொ†ரைந்து நோக்கிலந்த வினையுமு ¶மெய்பார்க்கிற்
சொன்னவைந்து மின்றருணைப் பேரனன்பிற்றேய்பவனே.

இரணியகருப்பன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிரமாதி பஞ்சகர்த்தாக்கள் வியாப்தி.

§இரணிய கருப்ப னென்பாற் கிருநிலந் தொடுத்து மூலம்
வரையினும் வியாத்தி யாகு மாலுருத் திரன்ம யேசன்
பரசதா சிவனென் பார்க்கு முறைமையே பயிர்ப்புமாயை
||விரிவித்தை மயேசஞ்சாதாக் கியம்வரைவியாத்தியாகும்.

§ சுத்ததத்துவமைந்தின் றேழில்.

நாதம தறிவா நிற்கு நலவிந்து தொழிலா நிற்கு
மேதமில் லாத சாதாக் கியஞ்சம னெனவே நிற்குங்
கோதிலீ சுவர ஞானங் குன்றியொன் றுயர்ந்து நிற்குஞ்
சூதக மேவா வித்தை தொழிலயர்ந் தறிவா நிற்கும். உ.

---

* மாயை காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடன் எனும் வித்யாதத்துவம் ஏழு.

† சுத்தவித்யாதத்துவம் ஐந்து.

¶ இங்கு மெய்யென்றதற்குப் பரசிவசமவாயத் திருவருளென்று பொருள்.

§ இங்குரைத்தவாறே ஸ்ரீலோசன சிவாசாரியாரது சித்தாந்தசாராவளியின் வியாப்தத்து கூ - சஎ - ம் சுலோகங்களிலும் காணலாம்.

|| விரிவித்தை=சுத்தவித்தை.

§ இங்கு வருமிற அறிவு தொழிலென்பன பராசக்தியுடைய ஞானசக்தி கிரியாசக்திகள்.

* வித்யாதத்துவமேழின் றேழில்.

காலமென் பதுதான் சென்ற காலமெல் லையுமா நாப்பண்
காலமாம் பலனு மாவந் தெய்துவ தாயுங் காட்டிஞ்
ஞாலநா ளனைவே நிற்கு ஞாட்புடை நியதி தானும்
பாலமா லான்போற் கன்ம பலத்தையுள் ளளவு நாட்டும்.

கலைமலஞ் சிறிது நீக்கிக் காரிய மதனைத் தூண்டு
மலைவிலா தோங்கு வித்தை மதிப்பொறி யறிவைத் தூண்டு
மலைவுடை யராகங் கன்ம மருத்துமிச் சையினைத் தூண்டுஞ்
சொலுமிவன் †புருட னுன்னுஞ் சூழிடை ¶மாயையாழ்த்தும்.

ஆன்மதத்துவம் ௨௪ - ல் அந்தக்கரண நான்கின் றேழில்.

உச்சித மாய சித்த மொன்றினை நினைக்கும் புத்தி
நிச்சயஞ் செயுமாங் கார நினைத்தது பிடித்தெ ழுப்பும்
இச்சென மனது பற்றுங் கிளக்கிய வாங்கா ரந்தா
னச்சமி லாது மேரக்க மளவுங்கால் பெருக்கி நிற்கும். ௫

பலமனம் விகற்ப சங்கற் பங்களை யாற்றும் போழ்து
சலமென வாகும் பின்னை சார்ந்தவிந் தியவா யிற்க
ணலைவபோ னுழைந்தப்பாங்க ருற்றபோழ்த சலமென்று
மலைந்திது பிடித்த தைத்தா னகம்புத்தி வாங்கி யாயும். ௬

---

* [illegible] இச்சையென்பவை; பசுவுடைய கிரியாசக்தி ஞானசக்தி இச்சாசக்திகள். [illegible] ஞானம் [illegible] இச்சை [illegible] பரமுத்தியினும் இவைகளில்லையேல் [illegible]

† [illegible]

¶ [illegible]

§ [illegible] திருப்பதிகத்து எ - லும் [illegible] எ - லும் [illegible]

காண்டிறக் கரண நான்குங் கண்களைப் போன்று விக்குப்
பூண்டவுட் கருவி யல்லாற் போதமன் றிதனை யாயார்
சேண்டருமறிவேயென்பார்தீழ்ப்பதுவெனவோர்ச்சென்ற
ஞண்டவ னறிவான்மின்றுமறிவுவேறெனக்காண்மைந்தா.

ஞானேந்திரியமைந்தின் றேழில்.

தினமுநற் சோத்ர மூர்த்தஞ் சிங்குவை யாக்கி ராண
மெனுமறி கருவி யைந்து மேதமில் வான மாதி
நினதவைம் பூதந் தின்பா னின்றுசேர் கருவி யுற்றுக்
கனையொலி பரிசங் காட்சி யறுசுவை வாசங் காணும். ௮.

ஞானவிந் திரிய மைந்து ணயனமொன் றேதா மத்தா
லீனமில் லாது வியாபித் தேதொன்றைக் கிரகித் தேகு
மேனைய நான்குந் தம்பா லெய்திடு பொருள்களைத்தா
மூனமில் லாது வாங்கி யொடுங்குமென் றுணர்திமன்னே.

கன்மேந்திரியமைந்தின் றேழில்.

பந்தியாய் வாக்குப் பாதம் பாணிபா யுருவு பத்த
மைந்துமா காய மாதி யைந்திடை யிருந்து பேசு
மிந்தமன் னடக்கு மேற்கு மிமலங் கழிக்கு மாட்டில்
விந்துவைவிடுமென்றெண்ணுய்வியன்புகழ்க்கவித்தேவாளே.

புகழ் பூத்த.

தாவுக்கோச்சகக்கலிப்பா.

தன்மாத்திரையைந்தின் றேழில்.

புகழ்பூத்த மாந்திரநூல் புகல்வதுபோ லொலிபரிசங்
திகழ்பூத்த வுருவிரசஞ் செறிகந்த மெனுமைந்தாந்
தொகைபூத்த சோத்ராதி கட்கேது வாயிருக்குந்
தகைபூத்த வெம்பெரிய சாமியருட் டுணைகொண்டோய்.

பூதங்களின் நிறமுதலியன.

விண்ணினுக்கு வடிவுவட்டம் விளங்குநிறம் புகைகுணங்
கண்ணலன்ற சிந்தைசந் தருமமது போக்குதலாய் [தான்
வண்ணமெழுத் தொகரவக்கர மன்றுதெய்வஞ் சதாசிவனென்
றெண்ணிபழிபெய்பெருமானைசிலருட்டிலைகொண்டோய்.

நிறமெபெருக்கு வாயுவிற்குத் திகழ்வடிவு அறுகோண
சிறந்தநறுமை குணத்திட்ட னிகழ்சலனம் விம்முதனன்
மறம்பெருகு யகரம்பல் லாகுந்தெ மகேசனென்
றறம்பெருகு மெய்யாங்க வன்புடையோ யவிருதியால்.

முணக்கினைக்கின் மெருமனற்கு முக்கோண நிறஞ்செம்
முணர்ந்தவிளை யிளைபுலர்ந்தல் சுடுத்திடுமக் கரம்ரகா [மை
மனக்குவருத் திரனென்று வழிதிடையமையாண்டருளென்
குணங்கிளரும் குகதேவைக்குரங்குமுணர் வுள்ளோயே. ௪.

ஈரமுற்ற வப்புவினுக் கிருகோண நிறம்வெண்மை
சோரமுற்ற குணநிகழ்ச்சி குன்றுதக தொழில்வலித்த
பிரமுற்ற வகரவக்கரந் தேவதைமா லெனவுனது
சோரமற்ற கருணர்வாற் சோதித்துக் காண்மதலாய். ௫.

மண்ணிலமென் பதற்குருவ நாற்கோண நிறம்பொன்மை
மன்னுகுண மதுகடின மல்குதொழி றூன்சுமத்தல்
பின்னவெழுத் தலகரந் தேவதைநான் முகப்பிரம
னென்னவழி பெய்யாளின் பெருஞானந் மேற்கவுளோய்.

மெய்ந்நிலையும் பூதவகுப் பாவதாகே ளுள்ளுடம்பி
னிந்திரிய வாதார மெனுமுறையிற் சூக்குமமாந் [தரமா
மெத்திடுடல் வளர்த்திடஞ்செய் தொழின்முறையி லாங்
முந்திடுமெ கப்பொருளா யோங்கொழுங்கிற் பாகியமாம்.

---

* அகரவெழுத்தை "ஓ" என்றறிக.

எரினிறம் வின்படிக மென்றார்வ ளானிறைத்ரம்
பேசுமது மொக்குமுயர் பெற்றியினல் வாயுவிற்கு
விசுமுரப் புள்ளதறன் விழிக்கெட்டா வருவுளதென்
றசங்கை நீத்தபியா யலைதாருப் போறுமென்றாய். ௮.

இடவிசயப்பிற் குள்ளரத்த மென்றுந்தன் மாத்திரைதான்
படர்பூத நான்கினுமப் பாங்காகக் காண்டலினற்
படமான சிவியியசைப் பால்வெளியிற் கால்வரலாற்
சடர்*வருவ வவ்விசும்பொன் றுண்டெனலுஞ் சத்தியமே. ௯.

பிருதிவிநீ ரனல்வாயுக் கனிவிறைந்த பெருவாறு
முருவாரண் டத்திறனும் புறமுஞ்சூழ்ந் துளகண்டப்
பொருளாகு மேயல்லாற் பூமையமை றெனவழிவா
யருணகிரிக் கிறைவனெனு மவர்க்குகணப் படர்பவனே. ௰.

அறைமலிந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்துவம் ௯௬ - க்கும் அபிமானதேவதைகள்.

அறைமலிந்த பனுவலுரைத் துளவழித்தா
யாறாறு கருவிகட்கு மபிமானர்சூர்
பறைதமுத லொலியாதி யோரைந் திற்கும்
பந்திமுறை யாய்த்தானே சிவனார் சத்தி
மிறைதணந்த சதாசிவனல் லநந்த தேவர்
விளங்குசுத்த வித்தியா தேவி யென்று

---

* இங்கு ஆகாயத்தை அருவமென்றலால் அதன்மேலுள்ள ௩௩ - கருவிகளும் அவைகளின் காரணமாயைகளும் அருவமென்றறியவேண்டும். அருபத்திற் பலபேதஞ் சொல்லலாமேயென்ன ஆகாயம் நிற்கு காலம் என்பவை அருபமாயிருப்பதிற் சிறிது தாழ்வு முயர்வும் காணப்படுதல் போலென்றறிக. அருவ ஆகாயம் பிண்டத்தில் ஆன்மாவிருந்துஇயை யநுசரித்துச் சகல நாடிகளிலு மிருக்கும்.

மறைகளெலாம் புகழெந்தை யாய சுப்ர
மணியத்தை மறவாத மனத்தோய் காண்டி. ௧.

மாயையென வுள்ளதற்கு மாயா தேவி
வளர்கால நியதிகட்குக் கால ருத்ரன்
மேவுமொளிக் கலைதனக்குக் கலைப்பேர்த் தேவி
துலங்குவித்தை யென்பதற்கு வித்யா தேவி
மேயவரா கம்புருட னிரண்டி னுக்கு
மெய்யிலங்க ராகபக வானென் றெண்ணாய்
சேயவரா மெம்பெருமாள் கருணை நேடு
நுணங்கியோர் நெறிச்செலுநன் னோக்க முள்ளாய்.

சித்தமெனுங் குணத்திரய மதற்கு ருத்ரன்
மிருடகலின் கொழுநனயன் சிறந்த புத்திக்
குந்தமஞ்சேர் புத்தியின்பே ருடைய சத்தி
பொங்ககங்கா ரந்தனக்குப் பீம நாதன்
நந்துமன மென்பதற்குத் தாமத் திங்கள்
சார்ந்துளசோத் ராதிகட்கு முறையே மூவாச்
சந்ததிக்கு நேமிடற் காற்று வெய்யோன்
சேர்பந்த வசுவநிதே வதைகள் கண்டாய். ௩.

வாக்காதி தொழிற்கருவி யோரைந் திற்கும்
வழிமுறையே யக்கினியா யிரநோக் குள்ளா
னெக்கேறு பேந்திரன்மா மிருத்தென் கண்ணா
ஞானமிலா மாத்திரையைந் தினுக்கு நேரே
மாக்காமர் விண்ணீசன் வாயு வங்கி
வருணன்பூ தேவியென் றும் பூதங் கட்கு
நீக்காவவ் விண்ணீசன் முதலி னோரே
நிகழுவகைத் தேவதைக ளென்றுங் காண்டி. ௪.

சுத்ததத்துவமைந்துஞ்சுத்தமேன்றும், பிரேரக
காண்டமேன்றும்பெயர்பெறுமேன்று.

புகன்றவைந்து தத்துவமுந் தத்தந் தூய
புவனமெல்லை யடைந்தார்க்குச் சருவ ஞான
மகன்றசெயல் களைவிளக்கு வதனாற் சுத்த
மாகுமிந்த வைந்தையுங்கொண் டசுத்த மாயை
முகம்பிறந்த யாவையுந்தாஞ் சிவனார் சத்தி
முடுக்கிநடத் திடுதலினாற் பிரேர கக்கூ
றுகம்புகலப் பெறுமெனவு மறிதி தீர்த்த
னுடையவடிக் களிபெருக்கி யுயரு நல்லோய். ௫.

வித்தியாதத்துவமேழுஞ் சுத்தாசுத்தமேன்றும், போக
காண்டமேன்றும் பெயர்பெறுமேன்று.

வித்தையெனு மோரேழு மறிவைக் கிஞ்சில்
விளக்குதற்குச் சாதனமா யிருக்கு மாற்றாற்
சுத்தமுஞ்சூக் குமரூபத் துவாரத் தாலே
சுகதுக்க மோகமய லளிக்கு மாற்றாற்
சுத்தமிலா வசுத்தமுமா மதனா னூல்கள்
சுத்தாசுத் தமெனவிளைத் துரைக்கும் பின்னுந்
தொத்துயிர்க்குப் போகமவை யருத்த னோக்கிச்
சுருங்காத போகக்கூ றெனவுங் கூறும். ௬.

ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும் அசுத்தமேனவும், போக்கிய
காண்டமேனவும், மும்மாயைகளும் பரம் சூக்குமம்
தூலமேனவும் பெயர்பெறுமேன்று.

அறுநான்குஞ் சிறிதறிவை விளக்கி னானு
மதிமோக மாதலினா னசுத்த மாகுந்

தொகுவான வுயிர்களுக்குப் போக்ய மென்னுஞ்
சொரூம்பொருள்கள் புசிப்பிக்கப் படுத லாலவ்
வருநான்கும் போக்கியக் காண்டு மூன்று
மறைந்தனை மாயைகளு முறைமை யாக
வுருவாயப் பரந்துக் காலமாமென்
உணர்வைகுகப் பிரமமதற் காளா யுள்ளாய். ௭.

மாயையிலும் பிரகிருதியிலுந் தொழினடாத்துபவரும்,
முத்தொழின் மூர்த்திகளும் இன்னின்னாரென்று.

சுகந்தி யிருக்குமசுந் தேச ரென்பா
ரிடைமாயா காரியத்தை யிழைப்பார் மேன்மை
பெசுவித்தை தனியிருக்கு மொருசி கண்டர்
பொருந்தப் பகுதியின்முக் குணங்க ணன்றுக்
கோமசுந் தரிக்கவிரித் தாக்கல் காத்தல்
சோறுமெலு முக்தொழிலு நடத்தா நிற்பார்
சேசமுற்ற விராசதநான் முகன்சாத் விக
செடிபன்று மதக்கால வுருத்ர னாலே. ௮.

வித்தியாதத்துவமேழையுஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும்
அவ்வைந்தையும் பரனுடைய இச்சாஞானக்
கிரியைகளுஞ், செலுத்துமென்று.

அருவாடு மாயைதனை யாதி நாத
மாவதுமந் நாதமதை யறிவுங் காலம்
பெருநுகர் நியதிகளை யாதி விந்தும்
பெரியவனைக் கிரியையுங்கி ழாய வித்தைக்
கருவிபையும் வித்தையது மதனை மேதைக்
கவிராதிவ் யாகத்தை *யநந்தர் சாரும்

---

* அனந்தரென்றது ஈசுரதத்துவம்.

விரியதனை யிச்சையுமம் புருடனைத்தான்
வியன்சாதாக் கியமுமதைத் தொழிலு மோச்சும். ௯.

பாரிடத்திற் பசு யாதொன்றை யறியவேண்டின்
கழு - கருவிகளின்றியறியமாட்டாதென்று.

கறையிகந்த வைந்துமிடை யேழு மந்தக்
கரணமொரு நான்குமைந்து பூதந் தோன்றும்
பொறியிலொன்று மாகவுள பதினெட் டுன்றிப்
போதவுயி ரொதையுமறி யாதென் றோராக்
குறைவடைந்த மாக்களெலா நாமே காட்சி
கூர்ந்தறிவோ மெனும்பிதற்று முனமோ சொற்ற
விறைவனருண் மூன்றுமறந் தெழுந்த தென்று
விண்டறிதி யருணகிரிக் களியுள் ளாயே. ௧௦.

பூப்புகழ்ப்பிரமன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவபேதம் ஒன்பதில், சகளத்திருமேனியும், அதிகாரஸ்தானமும்.

பூப்புகழ்ப் *பிரமன் விண்டு வுருத்திரன் பொறிம கேச
மாப்புக ழன்கு மாசி லரனுக்குச் சகள மேனி
யாப்பறு மதிகா ரத்தின் றானமா யவிரு மென்று
மூப்புடைப் பனுவ லெல்லாமொழிவது மறிகன் னீரோய்.

* கனகப்பதிகத்திற் கழறியவாறு பிரம விட்டுணு உருத்திரர் ஆன்மாக்களாயிருக்க ஈண்டவரைச் சிவபேத மென்பதென்னையெனின்; பிரமாவினிடஞ் சிவனுடைய கிரியாசத்தி பதிந்து கருமப்பிரதானமும் அதற்குரிய ஞானப்பிரதானமுமாயும்,விட்டுணுவினிடம் ஞானக்கிரியாசத்திகள் சமானமாய்ப் பதிந்து ஞானமுங் கருமமுஞ் சாம்யமாயும், உருத்திரரிடம் ஞானசத்தி பதிந்து ஞானப்பிரதானமாயுமிருத்தல்பற்றிச் சம்புபக்ஷமாய சிவபேதமென்றதென்க.

நிஷ்களசகளத் திருமேனியும் போகஸ்தானமும், நிஷ்களத் திருமேனியும் லயஸ்தானமும்.

நிகழொரு சதாசி வந்தா னிட்கள சகள மேனி
யிகழ்வறு போகத் தான மென்னவாம் விந்து நாதந்
திகழுறும் பரம சத்தி சிவமெனு நான்கு மேலோர்
புகழுநிட் களமோ டுக்கப் புடையென வாமுன் னோற்கே.

அபரவிந்து அபரநாத மென்னுமிரண்டும் பரவிந்து பரநாதங்களி லடங்குமென்று.

ஈங்கரும் பரம சத்தி சிவமென விசைத்த வைதா
மோங்கிய தூய மாயை யுழியுள பரவிந் தோசை
யாங்கரு விகளே யச்சா ரபரவிந் துவமோ சையூஉ
நீங்குறு தடங்குங் கண்டாய் நிருமலகுகற்காட்பட்டோய்.

நிஷ்களாதீதம்.

நவந்தரு பேத மாக நவினுமுக் கூறுந் தாண்டிச்
சிவந்தரு சிவந்தா னிற்குஞ் செறிந்துள வதையே சிவ
[illegible]வந்தெறு மதித தேவென் றரியசித் தாந்த நூல்க
ளவின்றிடு மானத் தேவே நாமடை குகேசன்கண்டாய்.

பிரமாண்டப்பிரளயம்.

சதுர்புக நான்கைந் நூறு சார்ந்தநா *ணிவிர்த்தி மேய
பொதிர்புவ னங்க ளோய்வைப் போதயன் புரிவா ரத்தை
முதற்பிர மாண்ட நாச மென்றுமவ் வயனுண் மூன்று
சதமுறுபதுமொன் றுயிற்†சமையென் றுஞ்சாற் றுமேனால்.

பிராகிருதப்பிரளயம்.

அச்சமை பார்த்த மாயி னரும்பிர கிருதி யந்த
முற்றிநப் பதிட்டை யின்கண் ணுளபுவ னங்க ளோய்வை

* நிவிர்த்தி = நிவிர்த்தியே. † சமை = வருடம்.

யச்சுத னயர்வா ரத்தைப் பிராகிர்த நாச மாமென்
றுச்சிநூலோதுங்கண்டாயொருபரன்றனக்காட்பட்டோய்.

மத்திமப்பிரளயம்.

பகருமற் றொருப ரார்த்த மாயவை பரார்த்த மாமே
விகலிரண் டினிலு முக்கூற் றிறெழுந் திடுமெவ் வாறே
லகல*வித் தையின்வளாகமனைத்தையுமுருத்ரர்தேப்பார்
மகிமை நா லிதனை மைந்தா மத்திம நாச மென்னும். எ.

மஹாப்பிரளயமும், பிரதமமஹாப்பிரளயமும்.

சாந்தியின் புவன மெல்லாஞ் சாம்பிட வநந்தர் செய்வார்
சாந்தியா தீதை யின்பாற் றரித்தமேற் புவனம் யாவு
மோந்தகைச்சதாசிவன்றொடுக்குவாரிவையொழுங்காப்
பேந்தரு மகாசங் காரம் பிரதம மாத்தேய்ப் பென்றும்.

ஐந்துபிரளயங்களு மவைகளின்றோற்றமும் முதல் - க, கடை ரூ, - இடை - க, ஆகத் தினசங்காரம் தின சிருஷ்டி, மஹாசங்காரம் மஹாசிருஷ்டி, அவாந்தரசங்காரம் அவாந்தரசிருஷ்டி யெனவும் பெயர்பெறுமென்று.

தெரித்தமுன் னொடுக்கந் தோற்றந்தினமெனவாகுமீற்றில்
விரித்தவொர்மூன் றுதேய்ப்பும்விதித்தலுமகாவென்றுகும்
பிரித்துமத் தியத்திற் சொன்ன பிரகிரு தியினோர்தேய்ப்பு
முரித்துள படைப்பு மங்க ணோங்கவாந்தரமென்றுகும். கூ.

பரார்த்தம் இனைத்தென்பது.

ஏகமே முதலாப் பப்பத் தெனவரு†மிருப தாஞ்சார்ந்
தோகமிரொருகைபரார்த்தமாமெனச்சொலுநூற்றோல்கண்

* இந்த வித்தியாதத்துவத்திலுள்ள புருடதத்துவ புவனங்கள் அராகதத்துவத்திலுள.

† இச்சங்கியை விபரம் - க. ஏகம், உ. தசம், ரு. சதம், ச. சஹஸ்ரம், ரு. தசசஹஸ்ரம், சு. லக்ஷம், எ. தசலக்ஷம், அ. கோடி, கூ. தச

மாகதி பழுத வார்வாய் மடுத்தபொன் னருணைப் போரான்
மேயமேய வலித்த வெம்மான்முழுநிழற்காட்பட் டோமே.

ஆ திருப்பா - ௬௦௦௩.

புவன வோய்வு.

கலிநிலைத்துறை.

பிரளயகாலத்தில் ஆன்மாக்களினிலைமையும்,
புவனபதிகளினிலைமையும்.

புவன வோய்வினி லனைத்தனையுள பூதக்
குவயி யாவையு மனைத்தனையுள கோலப்
புவன நாயகர் சுத்திபா லதிட்டித்துப் புரப்பா
ரவரு மொருதசை சித்தவர் மேன்கதி யடைவார். ௧.

சுத்தமாயையினுங் காலங்கலைக ளுண்டென்று.

சுத்த மாயையிற் காலத்த் துவமுள தேய்ப்பத்
மிச்ச மாயைதன் னிடமுள காமினுந் தெரிக்கி
னிறைச நாதயிந் திபிகைதீ பிகையுட னொளிசெய்
மேசில் ரோசிகை மோசிகை யூர்த்துவை யெனவாம். ௨.

நாதகலைகளைந்தில், இந்திகை தீபிகை
ரோசிகைகளின்றொழில்.

சேரும வாவியி னெல்லுமுன் டாம்பிர காசம்
பெருத வேவெரி தாச்செயு மிந்திகை பிறங்கு
மரிய தீபிகை யதைநயக்கப் பெரிதெனு வாற்று
மிரசியிற் ரோசிகை மிகமிகப் பெரிதென விளைக்கும். ௩.

கோடி, ௧௦. பத்மம், ௧௧. சர்வம், ௧௨. நிகர்வம், ௧௩. பிருந்தம், ௧௪. மஹாபத்மம், ௧௫. சங்கம், ௧௬. மஹாசங்கம், ௧௭. சமுத்ரம், ௧௮. மஹாசமுத்ரம், ௧௯. மத்யம், ௨௦. பரார்த்தம். இவ்விதமே சித்தாந்த சாராவளி ஞானபாதம் ௨௫ - வது சுலோகத்திலு முண்டு.

மோசிகை ஊர்த்துவகைகளின் றேழில்.

அருத்த மேனிவித் தேசுரர்க் கரிமலங் கிஞ்ச
மிருத்த லாலதைக் கழற்றிடு மோசிகை யிதனாற்
பெருத்த வநுக்ரக மேற்றநல் லுயிரினைப் பிறவா
வொருத்த னோடு சமம்பணு முயர்ந்தவூர்த் துவகை. ச.

விந்துகலைகளைந்தில், நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தைகளின் றேழில்.

விந்து வின்கலை களினிவிர்த் தியதுதன் மேற்கண்
வந்து ளார்க்கொரு சங்கற்ப விடுதியை வழங்கு
நிந்தை தீர்பிர திட்டையவ் விடுதியை நிறுத்து
மந்த மென்மையி லரியவித் தையறிவை விளக்கும். ரு.

சாந்தி சாந்தியாதீதைகளின் றேழில்.

சுத்த மாயவவ் வழிவடைந் தோர்க்கிருஞ் சூர்செப்
வித்த ராக மவாப்பகை யாகிய விகற்ப
புத்தி யானதைத் தணித்திடுஞ் சாந்தியப் போது
சித்த மேதுமின் றலர்த்திடுஞ் சாந்தியா தீதை. சா.

இந்த நீர்மையை யேசும்மா விருந்திட லெனவு
மந்த மாதியின் றவிர்பர வெளியுரு வாகப்
பந்த மோவ நிலாவுநிட் டையெனவும் பழுதி
லெந்தை நூல்க ளியம்பிடு மலர்முகத் தெழிலோய். எ.

பஞ்சகலாபுவனம் இருநூற்றிருபத்து நான்கின் பாகுபாடு.

இசைத்த வோர்நிவிர்த் தியிற்புவ னங்களூற் றெட்டே
யசைக்கு மோர்பதிட் டையினக ஐம்பதொ டாறே
பசைப்பைந் நாப்பணி லேழிரு பதுநல சாந்தி
யிசைப்பன் னெட்டிவை மேற்பதி னைந்தென மிளிரும். அ.

சத்தபுவனம் ௫௫ - அசுத்தபுவனம் ௧௬௬ - என்று

திரண்ட விராகா லாக்கினி யுருத்திரர் தினைதொட்
டிருண்ட மோக்கறி யாவரா சிருதவெல் லைவரை
யிரண்டு நூற்றிரு பதொன்று நான்கெனு மிவற்று
ளிரண்டு பாகுசுத் தழும்பிறி தசுத்தமு மெனவாம். ௯.

ஆறத்துவா விபரம்.

அந்த வாக்களி லொன்றென வாகுமைங் கலைக
டந்த வெப்பத மெழுத்துமந் திரஞ்சொன தலமா
மந்த வாக்களோ ரைந்தினும் விரவியுள் ளவெனப்
புந்தி பாருணர் புகழ்ப்புத னிறைநினைப் புளமே. ௰.

அமிழ்தமரர்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாக்குகளின் றொழில்.

அமிழ்தமா ரிறைஞ்சுபிர மணியனது
தன்னருளா லறைதுங் கேண்மோ
வைக்ருகலை களினுங் காரியமாம்
வாக்குகளி லமலச் சோதி
தியின்னொலியின் வடிவாக நாபியடி
தனிற்சூக்குமை சேர்ந்து நிற்குந்
தியக்கமுடைப் பிராணவடி வாகநினைப்
பிடையெழுத்துச் செனிப்ப தற்கு
நிமிர்நினைவாக் கருக்கொடுநென் றுபியிற்பை
சந்திபது நிலைத்து நிற்கு
நிகழ்பிராண னெவடிவா யெழுத்துருவைப்
புத்தியினி னிற்றி யுள்ளே

பிமிரொலியா னெஞ்சமிடற் றிடைவதியு
மத்திமை*மற் றொன்று தான
னெனுங்காலும் பிராணனுமாய் வாய்நாவி
னடியிருந்†தைந் திடந்துந் தோன்றும். க.

தோன்றுமிந்த வைகரியின் விருத்தியதே
தொழிலிந்திரியத்தொன் றாகுஞ்
சொற்றவிந்த நான்கொழிய மூலமதிற்
பிரணவத்தின் சொரூப மாயு
மான்றவரன் றேனொரா லறிவரிதாய்
நான்கினுக்கு மாதி யாயு
மவிர்கின்ற பஞ்சமையென் றொருவாக்கு
நாதவுரித் தாயுண் டோதை
சான்றவொரு வைகரிதொட் டரியசூக்
குமையளவுஞ் சாற்று நான்குந்
தருசுத்த வித்தைமுதல் விந்துவரை
யுளநான்கின் சார்பி லேயெஞ்
ஞான்றுமுறை யேயருளா லியங்குமிவை
கேவலத்தே நலிந்தோய்ந் தோனை
நனவினுக்குச் செலுத்திட¶வைந் தவத்தைகளாப்
பொருந்துமென நனிதேர் வாயே. உ.

தேர்ச்சியுளோர் நிட்டைதனி லிருக்குங்கால்
வினைநுகர்வான் செலுத்த மெள்ளச்
சிம்புவது சூக்குமையின் மேனாதை
மித்தகைய திறமை வாய்ந்த

---

* மற்றொன்று—வைகரி. † ஐந்திடம் :- நா, அண்ணம், அதரம், பல், மூக்கு.
¶ பஞ்சமை துரியாதீதத்திலும் சூக்குமை துரியத்திலுமெனுங் கிரமமாக வைந்திற்கு மறிக.

வேர்ச்சிலையைப் புறக்கருவி களிற்போட்ட
காரணத்தேகன் விமல நாதம்
விந்துவென விரண்டிலடங் கிடுதலினு
லிவ்வாக்கு மேன்மை யாய
சார்தொழுமை யுடையவிரு மலத்தார்க்கு
மொருமலமே சார்ந்து ளார்க்குந்
தலையாகு நித்தாலன் றதிகார
பதமிகந்து சாரார் மோக்க
நார்செறிவு மலிந்தார்கட் கிதையூர்ந்து
வகைபருவா னகர்த்து மந்த
ஞான்றவர்கண் மோனமடைந் தேகபிரண்
டென்னுத நலஞ்சார் வாரால். ௩

முக்குணங்களின் விதப்பு.

வாரமுளை மணிப்படிக வொளிச்சாத்து
விகத்திலையும் வனப்பி னானே
வயந்து பத்ம ராகவொளி யிராசதத்தி
னீர்மையையும் மாயம் பூத்த
கோரவிந்த்ர நிலவொளி யிராசதத்தி
னீர்மையையுங் குயிலக் கேண்மோ
கோளறுசத் துவமேறி *லகுதைபிர
காசமெனுங் குணங்க ளுண்டாம்
விரவிரா சதமேறி †வுபட்டம்ப
சஞ்சலன மிரண்டு மின்னும்
வெருளிந்தா மதமேறி ¶குரு§வருண
கங்கவனி விரிந்து தோன்று

* லகுதை—இலேசாந்தன்மை. † உபட்டம்பம்—பற்று.
¶ குரு—பெருமை. § வருணம்—நிறம்.

பீரமுட னுரைத்தவிந்த வாறுடனும்
 பிரதான மெனுமோர் மூன்று
மிணைந்திடிலொன் பானெனவா மிவையிருநான்
 கடங்குமவை யியம்புவேமால். ௬.

பயன்.

மாலணவாச் சாந்நுவிகத் தாற்றருமம்
 பசுஞானம் *வயிர முண்டா
லத்தியவம் மூன்றினுக்கு முறையாயே
 தாறக்கமுநல் வளங்கள் சான்ற
கோலமுடைப் பதமோக்க மென்பதூஉம்
 பிரகிருதி லயப்பேர் கொள்வை
குண்டமதுங் கிடைக்குமிடை யிராசதத்தா
 லைச்சுரிய குணமொன் றுண்டாஞ்
சீலவத னாலாசைப் பிரவிருத்தி
 யைச்சுரியஞ் சிறக்கு மத்தைத்
தெரிக்கிலட்ட சித்தியென வாமவற்றுட்
 டேகசித்தி மூன்று முள்ளே
யாலுமந்தக் கரணசித்தி யைந்தாமென்
 றறிந்திடுவை யதுஷ்டி யில்லா
வருட்பெருக்கை யெமொருபிரா னுபகுகப்
 பிரமமதை யகத்தில் வைத்தோய். ௭.

இராஜதகுணசித்தியெட்டின் விபரம்.

வையகத்தர் விழியறியாப் பரமாணு
 வினுநுட்ப வடிவந் தாங்கி
வதிந்திடுமோ ரணிமாவு மதிவேகி
 யாயளற்றில் வாரி நீரிற்

* வயிரம் = வைராக்கியம்.

செய்பவடி யமிழாமற் செல்லுருவா
    மிலகிமாவுந் திருத்த மாய
தேகேந்த்ரி யாதிகளால் வியாபியா
    யபருலகத் தெலையுந் தேகம்
பையுளிலா *குருமகி மாவுமுடற்
    சித்திபெனப் பகர லாகும்
படர்மனத்தி னினைத்தவெலா மெதிரினல்கு
    பிராத்திபுகற் பாங்கு விங்கு
நைபலமொன் னிலைமையுண்டு செய்ததுபோ
    லநந்தவுருத் தாங்கி யேக
தருணத்திற் புல்லுபிரா காமியமு
    மினுமூன்றுந் தருமுள் வீடாம். ௬.

உள்வீடாய் விளம்பு சித்தி தன்னிலந்த
    மூன்றினையு முனைக்கின் மாலி
னுந்திவந்த பிரமாதி கடவுளர்கள்
    ணிறுமாணை யோச்சா நிற்கும்
வல்லீசத் துவமொன்று மைந்தனையும்
    பகுதியையும் வசமாச் செய்து
மல்குமந்தப் பகுதியின்கீ ழாயசிட்டி
    யையுமிழைக்கும் வசித்வ மொன்று
தொள்ளாத பருவதத்தும் பாரமெனப்
    பிரசண்ட சுசனத் தானுந்
துவட்டவொணு திருக்குகிரி மாவெனுமொன்
    றுகுமுன்னர்ச் சொலிய மாய
வல்வெறு தாமதத்தா லஞ்ஞான
    மதருமம்வை ராக்ய மின்மை

* இறவே விசைரூபம்.

யபிச்சுரிய மின்மையெனு நான்குகுண
முண்டாமென் றறிதி மாதோ. எ.

தாமதகுணவிருத்திநான்கின்பயனும், அதர்மபேதம்பத்தும்.

மாதவத்தி னுயர்ந்திடுவோ யஞ்ஞானத்
தானரகு மருவுந் தீழ்ப்பு
மல்குமதர் மத்தாலே *திரியக்கு
யோனிகளில் வதிந்தி யாணர்ப்
போதமிறந் தேதோன்ற நேரிடும்வை
ராகமிலாப் பேரலிக் கோளாற்
பூப்பந்த மிகுமயிச்சு வரியமின்மை
யானினைத்த புதுமை யேது
மேதினிமே லெய்தாது மேனுவன்ற
வதன்மமதை விரிக்கிற் பத்தாய்
விளங்குமவை சீவவதை பிறன்மனைவி
தனைப்புல்லல் †விகிர்தம் பேசன்
மோதமின்மை குருவில்லாள் கமனமசுத்
தங்கோணன் மூர்க்க ¶நித்த
முறையீனம் பிறர்புரிந்த தீங்கினுக்கவ்
வாறுபுரி முரணென் றாகும். அ.

ஒடுக்கம்.

ஆகியமுக் குணக்கூறும் பலபேதப்
படினுகல வமல மோக
மதிதுக்க மெனுமூன்றி லடங்குமிவை
கரணத்து ளடங்க லானே

---

* திரியக்கு=பசு பட்சி முதலியன. † விகிர்தம்=பொய்.

¶ நித்த முறையீனம்=நித்யகர்மாநுட்டான லோபம்.

பாகியமாம் புறக்கருவி களினிறுத்தப்
பட்டவெனப் பணிப்பா ராய்ந்தோர்
பார்த்தந்தா மதமேவாய்வி லிராசதமே
படருமந்தப் படர்ச்சி யோயில்
போகிகளும் புகழுவுள சாத்துவிக
மெழுமறவு மொழியிற் றாய
யோகாந்த நாதாந்தம் போதாந்த
மாயவரு ளொளியைக் கூடித்
தேகியெனுஞ் சொல்லிறந்து சிவமடையும்
பரமுத்திச் செறிவுண் டாகுஞ்
சின்மயவச் சிவத்தி னுடை யெண்குணமு
மருவிபந்துச் சேர்ந்தோ னிற்பான். ௬.

கீழாலவத்தையெனுங் கேவலாவஸ்தையின் காரியம்.

நிற்குநிலை யுணர்நலத்தோய் கருவிகளுங்
காரணமு நிகள வார்ப்பாய்
நிகழ்த்தாண வாதிகளும் பாசமெனுஞ்
சொலிலடங்கு நிகழ்பா லத்தி
லொற்கமிலாப் புருடதத்வ மிந்திரிய
முட்கரண முழறும் வாயு
வுரப்பளதன் மாத்திரைவச னாதியெனு
முப்பானேந் தோங்கல் *சாக்ர
தந்தனையார் கண்டமிசை முற்சொலிய
விந்திரிய ஞாட்பு நீக்கி
நவிலிருபத் தைந்துநிற்றல் கனவிதய
மதிற்பிராண னுடஞ் சித்தந்

* [illegible]

தற்புருடன் மூன்றுகிற்றல் சுழுத்தியுந்தி
தனி*யிரண்டு துரிய மூலத்
தானமதிற் புருடனிற்ற லதீதமுறு
சந்தமுறி யமிழ்தைச் சார்ந்தே. ௬0.

உரைப்பொடி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேலாலவத்தையெனுஞ் சகலாவஸ்தை.

உரைப்பொடி மெழுக்கிடை யொளித்ததுபோ
லொளியறு கேவலத் தமிழ்ந்தவுயிர்
நினைப்படி சாக்கிர மடையுமவ
ணிருமல மைந்துட னிடையாறுந்
தனைப்புவி முதலிய வைந்துமீரா
†சார்ந்து நிகழ்ந்திடு மிதைத்தானே
சுரைப்பெறு முறைக்கணஞ் சகலமெனக்
கழறிடு மருணெறி நண்ணியனே. க.

சகலாவஸ்தையின்காரியமாகிய மத்தியாவஸ்தை.

பிணங்கிய யாதொரு பழங்கணிறைற்
பிராண னடங்கிய மூர்ச்சையக
முணங்கிய சாக்கிரா தீதமுயிர்
முளைப்பது சாக்கிர துரியமவ
ணுணங்கிய நினைவெழு மிடஞ்சுழுத்தி
யூகவி சாரமக் கனவதனை

* இரண்டு = புருடன், பிராணன்.

† சார்ந்து = கேவலாவத்தையின் காரியத்துள்ள சாக்கிரகருவிகள் கஉ. உடன் இந்த கக - கருவிகளும் சேர்ந்து என்றபொருள். இதனால் இவ்விடம் எல்லாக்கருவிகளு நிகழுமென்றும்.

யிணங்கிய விருவிழி நோக்காய
விடநடுச் சாக்கிர சாக்கிரமே. ௨.

நின்மலாவத்தையெனுஞ் சுத்தாவஸ்தையின்காரியம்.

திக்கைபெற் றிறைபொருள் மூன்றினையுந்
தெரிந்திரு பதுமொரு சோடசமு
நீக்க*லி சாரணை புரிவதுவே
நிருமல சாக்கிரங் கருவிகடாந்
தாக்கறு நீக்கறு மின்றிடையே
தயங்குத னிருமல கனவதன்மேல்
வீக்கிய கருவிக ணீங்கி†மல
மேனியைக் காண்டலச் சுழுத்தியரோ. ௩.

மலமெனுங் கேவல நீங்கியவன்
மன்னரு ளாற்றனை யருளினையே
பலமொடு கண்டருள் வசத்துறைதல்
பவமறு நிருமல துரியமொரு
கிலமுமி லாச்சிவந் தனைக்கண்டு
கிளாதன் மகிழ்ச்சியி லழுந்துவது
நலநிரு மலதுரி யாதீத
நவிலிவை தூயவென் றுகுமரோ. ௪.

பரையோகம், பரைபோகம், பரையதீதம்.

அருளினி லுறைவது நெகிழ்வதுமின்
றந்தர மமர்வது பரையோகந்
துரிதமி லதனொரு பயனை
சுகவொளி யநுபவம் பரைபோகந்

* [illegible]

† [illegible]

தெருளுள வறுகடந் திடுநிலையே
சிவமரு ளாறும்பரை யாதீதங்
கருளறு மறனமொ ரைந்தவத்தை
கண்டிடு மதனையுங் கழறுதுமால். ரு.

மேலான உத்தமாவஸ்தை யைந்து.

முத்திற மாயளிவ் வருட்பரைக்கு
முதற்பொரு ளாகிய பரமசிவ
மத்துவி தமெனவு ளிருந்திடுமோ
வல்லது புறம்பென விருந்திடுமோ
வெத்திற மாப்பினை யிருந்திடுமோ
வென்றெழு திகைப்பினில் வருமவத்தை
யுத்தம சாக்கிர முதலைந்தா
யுரைத்திடப் படுமநு பவித்தறியே. சா.

சுகரூபம், சுகாதீதம்.

அப்பெருஞ் சாக்கிரா தீதமென
வறைந்திடு மொருபரை யாதீதத்
தொப்புறு வளிவெளி யொடுங்கிடல்போன்
றொடுங்கிடப் பரசிவ சுகரூபஞ்
சுப்பிர மெனத்தரி சனமாகுந்
துணிந்ததி லடங்கல் சுகாதீத
மிப்படி யறிபவ ரொவ்வரையு
மென்குரு தேவென விறைஞ்சுவலே. எ.

பாவனை யிலகுதிய மிறந்துசும்மா
பதைப்பற விருந்திடு மொருநிலைக்கே
தூவருட் சிவசுக ரூபமது
தோன்றிடும் பதிபசு பாசமெனுக்

கூவிய பொருள்களி லெதையேனுங்
குறிக்கினு முண்டிலை யெனவெணினுஞ்
சிவசு பாவம தொதிக்குமருஞ்
சிவசுக நிட்டையு னொடிக்குளறும். ௮.

முக்கிய மின்னதென்பது.

இன்னணங் கருவிவி சாரமிலா
தெதொரு குறிமற வுணர்வினின்றுற்
றன்றுடை நாயக மதைபடையுந்
தனிச்சிவம் வருவதின் றதனதனுக்
கென்னவ ரவுமேதா வறாவதுவே
பெய்திடு மாகலி னிகலறத்துச்
சொன்னதை மதியின வெவ்விதத்துஞ்
சோர்வற மருவவே துணிவரரோ. ௯.

அருள்விளக்கமும், அருளுஞ் சிவமும் அபின்னமென்பதும்.

நிகழு நபோமணி யொளிதனையே
நெருங்கின னெடுவுருக் காட்டிடல்போ
லிகழ்வறு மருட்பரா தனையடைந்தோ
னெழிலுரு வையுநனி காட்டுமதே
நிரம்பரம் பொருளையு மேற்காட்டுஞ்
சிவமரு ளிரண்டையுங் கதிரொளிபோற்
புகழ்பெறு வோய்தெரிந் ததையடைதி
புகழ்ப்புத னிறைபருட் பெருக்காலே. ௧௦.

பொறி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொறிமு னூல்கள்பிர மத்தி லேபகுதி
        பூக்கு மென்னினது மாயையின்
மறுவி லாக்கலையி லவ்வி யத்தமது
        வருமெ னப்பொருள்கொ ளாயிடை
யறிவி லாதவவி யத்தமென் பதினு
        மதிக மோர்புருட னென்னினோ
தறுக ணைந்தினு மெழும்பி டும்*புருட
        தத்வ மென்றதை யுணர்ந்துகொள். க.

ஓல மாமறைகள் புருட தத்துவ
        முணர்த்த லாலதனின் மூலமாங்
கால தத்வமுத லைந்து மைந்துடைய
        கார ணப்பொருளு மெண்ணினுற்
கோல வாகம மறைந்த வாறுநடுக்
        கூறு மேழெனவே யாமிது
மேல திர்த்தபடி வேத சம்மத
        மெனத்தெ ளிந்திடுவர் விழுமியோர். உ.

சுத்த மானபிர மத்தின் மாயையது
        தோன்று மென்புழி விநாசமில்
சுத்த மாயையின் வியாத்த முள்வலி
        சுருங்கி நின்றவிடை மாயைதான்
பத்தி யாவிரித லென்று காணவொணார்
        பகுதி தோன்றுமெனிற் காரண
மத்த னைக்குமொரு பகுதி யென்னுமொழி
        யமைத லாதுவு மாயையே. ங.

---

* தேசமாகிய புரத்திலிருத்தலின், புருடனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வழுத்து *நன்னடுவி ஞான டுக்கனுள
மாயை மேன்மல மாயையொன்
இழுக்கி லாமனுள தென்று காண்டலினு
லேசி லைந்துசிவ தத்வமு
மழுத்த வாகம மறைந்த வாமுதிய
வார ணச்சமத மாமிவை
பொழுக்க மாகவது விளக்கு மேனுலகி
ஆறுவ துண்டோமறை யென்றபேர். ௪.

அசுசி யாயபிர தான மாமென
வதிர்க்க வுள்ளபிர கிருதியில்
விரா நந்தமக தத்வ முக்குணம்
விரித்தி டாதவவி யத்தமு
முசித மென்னவுபர் வாயி ருப்பதுபோ
அச்சி மாயையினு முண்டெனீ
முசுசி யிற்சொன விரண்டு †மாவரண
மடல்விட் சேபமென வாகுமால். ௫.

ஆர ணம்பெரு மகத்து மேனிலவு
மவ்வி யத்தநிலை தாண்டியோர்
பூர ணப்புருட னுண்டெ னிற்சொலிய
போகக் கூற்றினுள புருடனன்
நீர மிக்குடைய சுத்த மாயையெனு
மெல்லை தாண்டியவிர் கின்றமா

---

* [illegible]

† [illegible]

கார ணப்பரம புருட னென்றவனை
யறிவர் காந்தனெறி கண்டுளோர். ௬.

இந்த வாறுநனி நோக்கும் வேலைநில
மெனும்வி சேடமுத லாமகத்
தந்த முப்பதுமொ ராறு மோகசக
மாகு மென்பரற வோரிதே
யெந்தை யாகமநித் தாந்த மற்றனவையு
மிந்நி*லி ழிந்தமுடி வாமெனு
வந்த விசனறி யப்ர மாணமில
ஞற்று வேமென வறிந்துகொள். ௭.

தக்க விந்தநெறி நிற்கு மைந்தசிவ
சம்பு வாந்தனொரு குகனையே
சொக்கி நாடியறி யாது ஞொள்குநிலை
துங்க வங்கைமது வுண்டிடா
தக்கை யானது திருப்பி நக்குமதி
யாகு மாலய னறிந்திடாச்
செக்கர் மேனியை யுளைய றிந்தனெனு
மப்பர் †வாக்குமிது தேர்ந்துபார். ௮.

ஞேய விசனை யுளத்தி னோக்குமொரு
நேரி லாதுபுற னைக்குதல்
காய வெள்ளிடை தனைச்சு ருட்டவோர்
கருத்தெ ழுப்புவது போலெனு
‡வாயு சங்கிதையு மோலி டும்பெரிய
மறைக ளின்றுணிவும் வேறிலை

---

* இழிந்த முடிவுகளைப் பரமென்றும் பதிகத்தானறிக.

† அப்பமூர்த்திகள் தேவாரத்தில் "தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" என்றெழுந் திருப்பாட்டு.

‡ வாயுசங்கிதை ஞானயோகமையுரைத்த வத்தியாயத்தில் "காலம்" என்று தொடங்குஞ் செய்யுள்.

நியு முன்குகனை நாடி முத்தியி
னிற்றி நிற்கமுயல் வாயரோ. ௯.

சாம வேதமொழி சவண முந்தலைமை
சாற்றும் வேதமொழி மனனமு
மேம விற்றுமொழி நிதித்தி யாசனமு
மெசுரின் மாமொழி சமாதியு
மாமெ னப்புக லொழுங்கு மிந்தவரு
ளாந்தி னுக்கயல தன்றென
நிம னத்திடை யுணர்ந்த ஞமலை
நிருத்த னேர்சிவணி வாழியே. ௧0.

திருமறை.

கலிவிருத்தம்.

திருமறை யேத்துனை நினைகை சிறந்தகமேமன்
மருநெறி நோக்குபு மலைவி லிருந்தவெனைக்
கருணையி னற்கடை சியின்மெய் கமழ்ந்துளவில்
வருநெறி சேர்த்தனை யமிர்த பரம்பொருளே. ௧.

மூடமி குத்திருள் முழுகி யிருந்தவெனைப்
பாடயி தித்ததெய்ப் பதிப நினைந்ததுபோற்
றேடல ருந்திரு சேம மடையும்படியென்
னேடக மத்தியி லசைவை சுதந்தரனே. ௨.

நனவினி னின்றவர் நலனஃ தொழிந்தவருங்
கனவிலு நின்றிடு ஞாதி கலைந்திடுமேற்
றொராநல னின்றென வுறிவர் சுகஞ்சதக
மெனதக முங்கொள லெவித நிரந்தரனே. ௩.

அவத்தைக ளித்தறி யமல சிதம்பரமாப்
புலிப்புல னோக்கினு மெவர்கள் பொருந்துவரோ
வவர்க்கித மாற்றுவ ரடியி லிருந்துதிருந்
துவக்கறு தூட்குமோர் துகளெளி யன்றரமே. ௪.

கிரியையு ஞானமுங் கிளரொ ரிரண்டடியாத்
திரிதரு தேசிகன் றிருவடி யன்புடையா
ரரியடி யானதென் றலையி லழுந்திடினும்
பெரியவொர் பாடவம் பெறுவ னெனங்குகனே. ௫.

வறுந டுக்கணி லிறைநினை வாமமயம்
வேறுநி னைப்பெது துழைய விடாதுசெயும்
பேறுடை யுத்தமர் பெருமை யெனுனுவலக்
காறெங ளெட்டுமெ னமல கலாவலனே. ௬.

அருண்முத லாமுனை யகில வுயிர்த்தொகைதாங்
கருதொரு பேறுறி னிழிவு கணித்தெதிமோ
பொருநம னார்நகர் புதல்கண் முளைத்திடுமென்
றொருமுடி வோதவை யுளதோ வுயிர்த்துணையே. ௭.

வாரியி னீர்முழு மையுமளி விட்டிடினுஞ்
சீரிடு நீயொரு சிறிது நடுக்கமுறு
யாரிய வாள்கெனு மளியில் வடித்திடுகண்
ணீரினி லேநனை வுறுவை நிரப்பிலியே. ௮.

விரிந்திடு பூதிய முயிரா விடுத்தவுடன்
சரிந்துமண் ணுயழி தரமென வத்தவனைப்
பிரிந்துழல் பாவிகள் பெருமை யெனக்கருதாத்
தெரிந்தகண் ணாடை திரமு மெனக்குறுமோ. ௯.

தன்புறை நவிழ்முன முனது மகர்ப்படைவான்
மின்படி வாரிதி சுலவும் விழுப்புவிமே
ஞெம்பர மேதசியா புளவென்ர் நயப்பையிடாய்
தேன் புகழ் பாடிய தெருள ளுளப்பதியே. ௪0.

ஞாலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாயைக்குட்பட்ட பாசநிட்டை.

ஞாலம் புகழு மறுபத்து
நான்கு கலையுட் கற்றதிற்கார்
போலக் கவியு நிட்டையுமைம்
பொறிகெட் டிருக்கு நிட்டையுமுட்
காலை யிருக்கு நிட்டையுமுட்
கலை மெருக்கு நிட்டையுமேன்
மேல் மிறந்த பாசமெனத்
தெரிக்குஞ் சைவசித் தாந்தமுறை. க.

பசுபேதமான பசுநிட்டை.

அணிமா முதலென் சித்திகளுக்
காமெனப் புறத்து நிட்டையுமேன்
முனி*யெட் டோரியா நிட்டையுமுட்
டோர்†மெரன் பானு நிட்டையுமெட்

---

* [illegible], அப்பு, [illegible], ஞாயல், இரவி, மதி, ஆன்மா.

† [illegible]

டவிசேர் *நிறமா யநுபவமா
யலங்கு மிரண்டு நிட்டையுமால்
பறு†மென் ககன நிட்டைகளும்
பகாநிட் டையெனப் பனுவலுனால். உ.

பாரமார்த்திகமான பதிநிட்டை.

மூடி னூனும் விழித்தானு
மூவா முதலை யொருபடித்தாக்
கூடி யிருக்கக் காண்பதுவே
குறையில் பதியி னிட்டையெனுக்
கோடித் திடரும் பனுவலெலாங்
கொற்றத் தனியே குயின்றவிதி
லாடி யடங்கத் திருவுளத்தெண்
ணூயே பேயா யலைவேனே. ௩.

ஜீவன்முக்தர் நிலைமை.

பதிமா விறுமாப் புடையவர்கள்
பாரி லெதனைச் செயினுமிழுக்
குறியா ததுகால் வறுத்தபர
னுதகம் புகினு மங்குறியா
ததுபோ லெனவிற் பனரறைவா
ராண்டு நடைதான் கடனுறைமி
னேதிருப் பேறு தய்வதுபோ
லிருக்கு மெனவு மிசைப்பாரே. ச.

---

* நிறம்=வெண்மை செம்மை பொன்மை கருமை நீலம் புகை மிக்கவெண்மை கலப்பு. ஆக எண்ணிறமெனி.

† எண் ககனம்=வெண்ணாகாயம் [illegible]ந்நாகாயம் செவ்வாகாயம் மின்னாகாயம் அந்தாகாயம் நீலாகாயம் புகையாகாயம் ரோகாயம்.

பாசஞானம், பசுஞானம்.

*புறமா மார்க்க மூவெட்டிற்
பொருந்து மறிவு மேட்டறிவு
மறலார் பாச மா†மகத்தான்
வழுத்து மூவெட் டுடையறிவும்
பிறழா துயர்‡சித் தாந்தவழிப்
பேத மோரெட் டுடையறிவுந்
திறலார் போத மூனத்திடலாற்
சிவ வறிவா மெனமொழிந்தனால். ௫.

---

*புறமார்க்கமூவெட்டு = உலகாயதத்திற்குச்சேர்ந்த உலகாயதம், சாருவாகம்; புத்தத்திற்குச்சேர்ந்த சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்தியமிகம், வைபாடிகம்; சமணத்திற்குச்சேர்ந்த நிகண்டவாதம், ஆசிவகம்; பாட்டத்திற்குச்சேர்ந்த பட்டாசாரியம், பிரபாகரம், நையாயிகம், சப்தப்பிரமவாதம்; வைதிக மீமாஞ்சகத்திற்குச்சேர்ந்த மீமாஞ்சகம், பாற்கரியம், நிரீச்வரசாங்கியம், வைசேடிகம்; வேதாந்தவாக்கியபேத பாஞ்சராத்திரத்திற்குச்சேர்ந்த பாஞ்சராத்திரம், வைணவம், வைகானசம், ஜோதிடம், மாயாவாதம், வேதாந்தம், சுத்தநவத்துவிதம், அத்துவிதம் ஆக - ௨௪.

† அகத்தாம் வழுத்துமூவெட்டு = சைவத்திற்குச்சேர்ந்த சுத்தசைவம், அசுத்தசைவம், மிச்சிரசைவம், சித்தாந்தசைவம், அநாதிசைவம், அவாந்தரசைவம், பேதசைவம், அநுசைவம், ஆதிசைவம்; பாசுபதத்திற்குச்சேர்ந்த பாசுபதம், சூரியவாதம், சந்திரவாதம்; வாமத்திற்குச்சேர்ந்த வாமதந்திரம், மந்திரவாதம், இயந்திரவாதம், ஞானவாதம், கர்மவாதம், அத்துவிதவாமம், துவிதவாமம், மிச்சிரவாமம், வாமசித்தாந்தம்; தனித்தனியாகிய பைரவம், காளாமுகம், மகாவிரதம் ஆக - ௨௪.

‡ சித்தாந்தவழிப்பேதமோரெட்டு = சிவாத்துவிதமான ஈசுரஐக்கியவாதம், பாஷாண வாதம்; சிவாத்துவிதபேதமான பேதவாதம், சிவசமவாதம்; மிச்சிரவாதமான சங்கிராந்தவாதம், ஈசுர அவிகாரவாதம்; வாமசித்தாந்தபேதமான நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம், சைவவாதம் ஆக - ௮.

பதிஞானம்.

இன்ன படியென் றுய்ந்திடவு
மிழிபோ தத்தா லேதொடவுஞ்
சின்ன வரையு மமையாதாத்
திகழும் பதிமுற் றறிவெனவே
யின்ன லறுநா லியம்புமது
வெந்த வணமோ வந்தவணா
மன்னு வதுதா னதைமருவு
மார்க்க மிதையும் பெறுவேனே. ௬.

விழிகண் டிடுநீ ருளமீதனும்
வெய்யோன் காட்டக் காணுமலாற்
பழிகொண் டுளதா னேயொன்றைப்
பாரா தயலோர்க் குங்காட்டா
திழிவண் டாவெய் யோனெவையு
மினிது விளக்கு மிதுபோலப்
பழிகண் டுளவப் பசுஞானம்
பதிஞா னத்திற் கிணையன்றே. ௭.

அடங்கொழுங்கு.

இரும்பைக் காந்த மிழுப்பதுபோ
லென்போ தத்தை யிழுத்தவனே
யரும்*பப் புவராக் கலந்ததுபோ
லடக்கி யளாவி யவ்வளிநீர்
திரும்ப வுருக்காட் டாததுபோற்
சீவ வுருவை நனிமறைத்துத்

---

* அப்புவாகிய நீரும் உவராகிய வுப்பும் அணுவணுவாகவுள அதனாற் பூரணப்புணர்க்கை யின்றென்பது சிலர்கூற்று. அன்னணங்

துரும்பை யழிக்கு முவர்போலச்
சுடருன் னறிவா யாக்காயோ. ௮.

அங்கி யொளியை மேனியிரா
தடக்கும் பருதி யொளிபோலப்
பங்க முறுமென் னுயிருயிரைப்
பாக்கு மறைக்கு விழியிலையை
மங்கத் தனது வயமாக்கு
மாசுப் பகலோ னொளிநேரத்
துங்க நினது வயமாக்கித்
துலங்க நீதா னினையாயோ. ௯.

நினது போதத் தொளிகலந்து
நிகழப் பணியென் னாக்குமன
னனவி லெழுந்து தளும்பிடுமு
நலியா வனது வடிவாக்கி
யறுபோ கமுமவ் வறுபவிப்பு
மனைய வினைபந்து நடந்திடுமா
றென்பால் பெரியோ யருணகிரிக்
கிறைய குகனே யிழைத்தருளே. ௧௦.

கொள்ளினும் அவைகளை ஒருசேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிற யாதொரு சத்திக்கு அங்ஙனம் பூரணமுண்டு ஆதலின் அது பயனில் கூற்றென்றும். அன்றியும், சிறுயர்த்த பதிகப் பத்தாந்திருச்செய்யுட் கருத்தையும் இங்ஙனம் பொருந்தக்கொள்வதோடு வேதப்பதிகாத்தத்தையுங் கவனிக்க. இறைவனது கலப்புத்தன்மைக்குச் சமுத்திர ஜலத்தையும் அதிலுள்ள வுப்பையும் வியாசமுனிவர் திருஷ்டாந்தமாக வெடுத்திருப்பதை உலகமெலாமெனும் திருப்பதிகத்து ரு - ம் திருப்பாட்டா னறிக.

பரஞ்சோதி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

சரியையில் ஞானம்.

கடல்சூ லாந்தல மீதுகொல் லாமைமேய்க்
    *கரணை பந்தனஞ் சாந்தமெய் பேசுதல்
படர கந்துட் டியானந் தவம்பரா
    பரன தேவுத லாவுரங் கோடலென்
றிடரி லாதுசொல் லெட்டு நிகழ்ந்திடி
    னீசற் †கட்ட மகாமலர்ச் சார்த்திய
தடம லர்ச்சியுண் டாமென வாற்றுமுன்
    ருசர் தாட்பொடி நான்பரஞ் சோதியே. ௧.

கிரியையில் ஞானம்.

உடம்புக் கோவிலி னுண்மனத் தொண்டனு
    னுண்மை யென்னுந் துடைப்பு மெழுக்குமிட்
டடம்பு காவதி லாவியை லிங்கமா
    வாக்கி யுன்னைப் பதிட்டைசெய் தன்பெனுங்
குடம்பி றங்குநீ ராட்டியர்ச் சித்தராங்
    கூர்ந்த பத்திநெய் பால்பழ மூட்டுவோர்
திடம்பெ ருத்த விழுந்தவர் பேற்றினைத்
    தெரிக்க வல்லுவ ரார்பரஞ் சோதியே. ௨.

---

* இந்தக் கரணைந்தனத்தை; வெளிக்கரணமாகிய இந்திரியங்களைந்தனொடுகூடும், உட்கரணமாகிய மனதிபருந்தனொடுகூடுமெனப்பிரித் திரண்டாகக்கொள்க.

† அட்டமாமலர் = புன்னை வெள்ளெருக்கு சண்பகம் நந்தியாவர்த்தம் நீலோற்பலம் பாதிரி அலரி செந்தாமரை.

போகத்தில் ஞானம்.

நெஞ்சுங் காலுந் துளும்பாது நின்றுமா
னித்த ஞான மபாநந்த மாயரு
ளெஞ்சி வத்தொ டளாயதாக் கண்டுகொண்
டயிரு மூணுறக் கத்தினு மந்நிலை
கொஞ்ச மும்பிற ழாது நிறீஇடுங்
கொள்கை யாளர் முதாலுனை நம்பியே
பஞ்சை பாப்பர தேசியா நிற்குமென்
பைபு ணிக்க வெணைப்பரஞ் சோதியே. ௩.

ஞானத்தில்ஞானம்.

ஞான தரிசனம்.

இறைபா லாடு நமக்கொர் சுதந்தர
மின்றெற னச்செயல் குன்ற விருந்துதன்
னறிவி னுக்கறி வானதைப் பற்றுபோழ்
*கதிருங் காலரு ணோதயம் போலுமே
ளிறைநி லாவொளி மெல்லமெல் லக்கரங்
காட்டு மத்தனைத் திரோதையின் செய்கையென்
றறிவு ஞானத்தின் காட்சிகண் டாரடை
[illegible] பெற்றுங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. ௪.

ஞான நிலை.

செல்லு வார்க்கிருப் பூமிபோம் பூட்சிக்குச்
சேத னன்போற் சதாவுக்கு வாரிபோ
லெல்லின் ஞான முயிர்க்கொரு தாரக
மென்று ணர்ந்ததைச் †சிந்தித் ததன்கணே

---

* கதிருங்கா [illegible] போலுமென்றுபொருள். † சிந்தித்தல்=தியானஞ்செய் [illegible]

வல்ல றுமல லழுந்திடு காலொடு
மாசுப் போதகத்தை மூடிக் கிளம்பிடு
நல்ல ஞானத்தி னிற்குமிக் காரடை
நன்றெ னக்குங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. ௫.

ஞானாதீதம், *பரைதரிசனம்.

சொன்ன ஞானந் தனைழத்திடக் கற்குநூற்
சொல்லைப் பல்காலு மப்பியா சித்தல்போல்
வன்ன றைப்பட மாங்கலிங் கத்தினை
மாறி மாறி யொலித்தல்போ லாயிடை
மன்னி நன்று யழுந்து மதிகத்தை
மருவி மேலதிற் றோய்ந்துந் தோயாமலு
மின்னி நிற்கு மருட்பெருங் காட்சியோர்
மேதை பெற்குங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. ௬.

பரையோகம், பரைபோகம், பரமாநந்தமேலீடு.

அருளின் காட்சியின் மேற்பரை யோகமு
மதனின் போகமு மந்தமுந் தாண்டிமெய்ப்
பொருளிற் பம்பர மோய்ந்து கிடத்தல்போற்
பொருந்த மேனிலை யார்சொல வுள்ளவிப்
பெரிய கேடும் பெருத்த விழுப்பமும்
பெற்று நானுய்ய வாற்றிந்த மார்க்கமே
†சருகு மார்க்கமற் றெல்லாம் §பிபீலிகைக்
கூறென் பார்புக ழென்பரஞ் சோதியே. ௭.

---

* இந்தப் பரைதரிசனத்தின் மேல்வரும் பராபோகாதிகளை, உரைப்பொழிப்பிறகும் ௫ . வது திருப்பாட்டிமுதற் படித்தறிக.

† சருகு=பட்சி. § பிபீலிகை=எறும்பு.

உபாய நிட்டை.

உலகழிப்பு.

உறங்கு நிட்டையி லின்பத் தழுந்திட
வொல்லா தங்கள் விழிப்புற் றிழிந்துளா
ரிவ் வசேதன மாம்பிர பஞ்சமவ்
வாண்ட வன்செயற் கண்ணுள வெங்கணு
நிறைய தேவதொன் ஞானமே பூர்த்தியா
நல்வி லாதுள தென்றுல கைக்கெடுத்
திறைவன் ஞாலமென் றில்லாம லெனைக்குமோ
வியல்பு நன்றல வோபரஞ் சோதியே. அ.

பிரமாண்டதானம்.

அண்ட மெல்லாம் படைத்தளித் தோய்வுசெய்
பார்த்த னவ்வா னிமேபன் றுணர்ந்தகங்
கொண்ட யானென தோய்த்துகக் காரியங்
குயிற்ற னிக்கிடின் பான்மன காட்டுமோ
வண்ட தானத்தை நல்†லறச் சங்கிதை
யறைபு மன்னனை மாற்றலு நன்றலோ
வென்பு ளார்ப்பிர யாணிபா யிங்ஙனே
வதிந்து லாத்தரு மென்பரஞ் சோதியே. ௯.

சிவஸ்தலவாசம், சிவவிரதம்.

வினைக்கை நீக்கண்ட தானமொல் லாததேதல்
விரிவு நாளிற் சிவத்தலத் தேனுழப்

---

* [illegible] "[illegible]" என்ற [illegible], [illegible] 'கண்டதோறுமவை' என்ற [illegible].

† [illegible] அபிப்பிராயம்.

துணைக்கை கூப்புவா ரோம்பியங் கேயுடம்
புகுத்த லல்லது மாச்சிவ நோன்பினாற்
பணிக்கு மாக்கை விடுத்தனன் கென்றுசெய்
பாங்கர்க் கும்பதி நீயெனைக் கூடிக்கா
நினைக்க மோக்கங் கொடுத்திடுங் கோப்பெயர்
நின்ம லன்பர மேபரஞ் சோதியே. ௪0.

பரம்பரன்.

கலிவிருத்தம்.

பரம்பர னிலைபெறும் பதிக ளானகோட்
டுரங்குறைந் திருந்தலை யொழிந்துள வெனுங்கிர்க்
கரங்களை யவருடை வாய்களிற் கடவுந்
தரங்கெழு கவிகளைத் தாழ்தனு முறையே. ௧.

நகத்துறை தாத்தவர் நாடுநஞ் சிவனை
நகத்தனை நாற்றிகை நபமெனு மறுமா
முகத்தினு னோக்கொரு மோதமுள் ளவர்வாய்
முகத்தினை நோக்கவை யோமனை முசுவே. ௨.

பகுதி. நாசம். இந்தி.

*தானைக்கு மானைக்கும் பூனைக்கு நடுச்சா
ராகிற்கெம் மானைச்ச தாநச்சு மகத்தா
ரானைச்சொன் னுவற்ற வாணிக்கை யறுத்தே
யேனைச்சொன் னுவற்ற தோலிற் றுள் ளிருப்பார். ௩.

---

* இந்தமூன்றுசெய்யுட் பகுதியிற்றான அலங்காரங்களையும் நான்காஞ்செய்யுட் ராசிருபிற னை அலங்காரங்களையு முடையன. ஊகித்துணர்க.

ஞாட்பு. இந்தி. திண்டி.

தானையின் முடியுமம் பூனையின் சமனு
மானையி னடிபுகன் றெழு மஙனே
யானையின் பிறனறப் பூனையின் பிறனுக்
தானைபை படையலாங் கோனையன் றகையால். ௪.

உயர்வு. தாழ்வு.

வானவர் பார்ப்பரு மகர்ப்பரம் பொருட்கு
நாதொரு மாத்திரை நனிமிகுத் திருந்து
நானவன் பெற்பினை நணுகில னவனு
மானமுற் றற்பசை யுறனிச முணர்வே. ௫.

நிரந்தர னேதினக் கதிகமா நிலைமேற்
பொருந்திய வாழ்க்கைகள் போதுமென் பவ*னோழ்
கிரந்தியின் பிதிவந் தவனொரு கிருபை
பருந்திபின் றடுவ ரதைபடை யறிவே. ௬.

அத்துவிதார்த்தம்.

நம்பினைப் பதஞ்சலி சாற்†றறு விகத்து
மொப்பினிற் சேருமிங் குணக்குமத் துவித
மப்பிரா மணமென நிலன்மையின் பொருளை
யெப்படி யுணர்த்துமோ வப்படி யெனவாம். ௭.

---

* [illegible], [illegible], [illegible] . ரு. இவ்வாறு சித்தாந்தசாரவளி [illegible].

† [illegible], இன்பம், [illegible], [illegible], [illegible], மறதிவை என்றும். இவை [illegible] "[illegible]" [illegible].

§ [illegible]. [illegible] அப்பிரமாணமென்றும் கூறுவர்.

இந்தநற் பொருளினு லிவன்றர மிலையா
யந்தநற் பொருளென வழிவது மிலையாய்ப்
பந்தமில் பரமுத்த னெனுந்தரம் படர்ந்தாங்
கெந்தையெண் குணசுக மநுபவித் திருப்பான். அ.

ஆதி. மத்தியம். அந்தம். பூரணம்.

மூன்றிற்கு முதன்மையாய் மூன்றிற்கு நடுவாய்
மூன்றிற்கு மிறுதியாய் மூன்றிற்குண் ணிறைவாய்த்
தோன்றிப்பஞ் சதமுற னீத்ததாய்ச் சொலுமெந்
தோன்றற்கு ளுறைபவர் தோன்றற்கில் லிலையே. கூ.

ஞானபாத நான்கு.

நான்கினி னடந்தொரு மூன்றினின் றவணுண்
பான்கிள ரிரண்டிருந் தொருமையிற் படுத்து
மேன்களி தரும்பொருள் வியப்புகழ்க் கவிக்கோ
னுன்கதி பெறும்படி நவின்றது மவனே. ௧0.

வேதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேத மீச னத்து வைத மென்னின் வீவிலாப்
பூத னுடை னாவி யோங்கு பூத நாதனென்
றேத நீத்த வர்த்த மேகொள் ளேசி லார்தூரால்
காதும் வேத்தி யாவெற் கோகை காட்ட வேண்டுமே. ௧.

பொருண்மை யாலே பேத மும்பு ணர்க்கை யால்விடா
வொருமை யாம பேத முஞ்சொல் லுண்மை நூல்களி
னருமை யோர்கி லார்கு மாத்தை நீங்கி னேனுரைப் [மே.
பெருமை யோய்கொண் டாள வேண்டும் பேசும் வண்ண

சிவன் நிறைவைச் சென்று சேரு மென்னிற் பூரணந்
தேவந் தின்றென் றுருந் தேகவன் சென்று கூடுமென்
றேவர் சாற்ற வந்தனா டாக வில்லை யேயிவை
யேவு முவத் வைத மேயுண் டென்று மெய்ம்மையாய். ௩.

கண்ணி லான்கண் ணின்கட் சூரன் காந்தி சார்ந்துமே
யெண்ணி நோக்கொ ணாது நேர வேதப் பந்தமுங்
கண்ணின் மாசு தீர்ந்த காலங் காண்டல் போன்மகா
விண்ணின் வீடு மாமென் பார்க்குன் வீடு தூரமோ. ௪.

தொன்றல் விதி தொல்லை யென்று சூழு வார்களெஞ்
ஞான்று நாட வேத பூர்த்தி ஞான தெய்வமே
முன்றை யீர்த்தொ டொட்டு வாங்கு மோத மேயினு
ன்றி நிற்கு மெல்லை தூர மோவெ னக்குமே. ௫.

அறந்த நற்பி ராயச் சித்த மாற்ற மாட்டிலான்
மறந்தி றந்து ராத்ம னென்று மாழ்ந்துனைக்
குறித்து நாடித் தாப சிலங் கூர்வ னென்றுன† நாற்
பிறந்தை போர்ந்து வார்க ளின்னைத் தேடி டார்களோ.

இழைத்த பாவம் விட்டி யேவு மேம கேவலக்
தழைத்த நாயந் தள்ளி யுந்தள் ளாது மாமெனக்
§ துழைத்த பந்தக் கூறு மாயி ரண்டு முண்டுனைத்
பிழைத்த வெற்றி யாது கூடும் பேறெல் லாமுளோய். ௭.

கூட கத்தி னுல கோர குப்பி மேவினர்
மூட முற்ற தாப ராதி மூர்க்க மாவிரோன்

[illegible]

† [illegible]

§ [illegible]

னூடு மொட்ப *நூல்கள் காண்ப ராரு †மாருண
காட கத்தி லுள்ள நின்னைக் காமு றூர்களோ. ௮.

நான்ப சித்து வாட வுன்றன் ஞானப் பேருவந்
தான்ச லித்த தில்லை யாதொர் சள்ளை யாற்கனிர்
நான்பி லிற்றி லேலன்க லங்கி றையென் றன்பிறை
லேன்மு ழக்கொ ளூது சொல்லை யென்சு வாமியே. ௯.

நோயு றூது னன்பர் வாழ நூங்கு வாழ்க்கையை
யீயு மெந்தை யேயெய் நாளு §மேக போகமாய்
நீயு நானு மாயென் றோனி னேய வாக்கியந்
தோயு மத்து வைத மேயத் தோய்வை யிதியே. ௧௦.

தங்கவம்பலம்.

பதின்மூன்றுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த தனதான.

தங்க வம்ப லந்த யங்க நின்ற நந்த மண்டி லஞ்செய்
தந்தை யன்பு கொண்ட வின்ப வடியார்கா
டுங்க மங்கை பங்க னன்பொ டன்று தந்த பிண்ட முண்டு
சுந்த ரந்தெ ளிந்த வொன்ற ¶மொழியாலே

* தருமசம்ஹிதை ௩௨-வது, அத்தியாயமும் கடோபநிடதம் ௫-ம் வல்லி ௭-வது சுலோக முதலியவைகளும்.

† சுக்லயசுர் வேதத்துக்குச் சேர்ந்த ஆருணகடோபநிடதம்.

§ அருணகிரிநாதருரிய திருப்புகழ் அருகுதனி என்ற தொடக்கத்துச்செய்யுள்.

¶ இதனைப் பெரியபுராணத்தில் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் [illegible]-ம் பாட்டுக்களானறியலாம். இக்குணத்தை [illegible] 'அச்சிவந்தன் [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]' என்ற திருமந்திரத்தில் வருவதுமறிக.

பங்க ளுண்டு கண்டி ருண்ட நெஞ்சர் சிந்தை தந்திறைஞ்சி
லொன்று நெஞ்ச மூங்க லின்றி யவர்மே பழ்வாய்
பொங்க லின்ற டங்க நன்ற றைந்தி டுங்க ளஞ்சொ டுங்கு
புந்தி மன்றி வந்து மென்று நவில்வீரோ. ௧.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தனதனத்த தனதனத்த தனதனத்த
தனதனத்த தனதா தய்ய.

அருமறைக்க வணியனுற்ற கனவுமித்தை
யெனமிழற்ற வமையா தங்க
அருளுமுந்த மருவுசத்ர முதலுரைத்த
விருதுபெற்ற வராது லிங்கன்
கருணைபத்த னனவொழித்த கனவுரைக்கு
முரைநிசச்சொ லெனவே யெண்ணு
முருகொழித்து விடவொழித்து ளதையுமொப்பி
நடமினித்தன் முதமே யுள்ளீர். ௨.

ஷை விருத்தம் வேறு.

படமேமாட்டுங் கருணைதனை மறவேனெஞ்
சுளவளவு மாற்றார் நூலைத்
தொடமாட்டே னவருரைக்கு முரைகேளே
னபாயத் துடிக்கர் கோட்குட்
படமாட்டே னருள்சுரந்து விறுபவொரு
மொழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யெனதுருகப்
பிரமமென விளங்கெம் மானே. ௩.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இடக்கொள் கொங்கைய ரணங்கெ முப்படி
யிருண்ட வேள்கணை தொடுஞ்செய

லடங்கி டெம்படி யுயர்ந்த நம்புசெய்
யருந்த மாகளை சிவந்தமேவள்
விடும்பெ ருந்தொழின் மிகுந்த திங்கினி
மினுங்கு கேசளை யணைந்தவ
னிடம்பி றங்கியுய் குலன்சொ லென்பறை
யிளஞ்சொ லோசொனு *முளங்கமே. ௪.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிவிருத்தம்.

அணியிலங் கருரு வையபுந றுஞ் சதிநா
ளயனியுஞ் சிவதீக் கைகயையடைந் தனமொன்
றுணர்வறைந் திடு†கா லுடையவங் கிதைதா
னுரைதருஞ் சொலவா யினுமனந் தமிழு
நணவினின் றதைநால் களுநவன் யிடுமென்
றழியுமன் புடையீர் வடமரந் தனிமேல
துணிதுளங் கிடமே வினபரன் குருமேவ
துகளினங் குருவென் றெனுமினின் புறுவிர். ௫.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தீக்கையிற் றீவி ரத்தின் றரத்தனுக் குடனு டற்போந்
தீவிரன் றனக்கு மூர்ச்சை யாகுமந் தனுக்குத் தேக
நாக்குட னடுங்கு மந்த தரனுக்குச் சிலிர்க்கும் ரோமஞ்
சாற்றிவை முறையே ¶சத்யமசத்தியம்விசேடஞ்சார்பா

---

* கலாநிதியின் கூட்டத்துள்ளாரும் புருடதத்துவத்தையே [illegible] [illegible] மன்னராக்கிச் சோக்கி வைப்பரே யென்றோம்.

† காலுடையசம்மேதை = வாயுசம்மேதை. [illegible]

¶ சத்யம் அசத்தியம் இரண்டும் [illegible]. அசத்தியம்— [illegible] சோதித்துப் பிராரத்துவஞ் சோதியாது [illegible].

லொச்சிய சமய மொக்க முடனுக்கா மதித்து மேலா
யொடிர்பதுமை சிதசம்பந்தர மாமெனவுணர்ந்தெம்மானி
ருக்கமா பழிநன் மாற லகன்றநா யகண்ட மாய
வருட்பெரும்பேற்றி னுக்கைய வாவுவி ரடியார் காளே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மனைவழி பெருக்கி மனவழி முருக்கி
வைகல்ய நீத்ததை வல்லபத்
தனைதுசா லந்தனைப் பெயரினன் புகழ்ந்த
சாமியா முனைதருள் வாழ்க
உருவவும் பொருளு மதுபவிப் பவனு
மநுபவத் துன்றென வறிந்த
நிலைமெய்ச் செட கோடிகள் வாழ்க
நிருமல வப்பவைவாழ்ந் திடவே. ௬௮.

ஆ. திருப்பா - ௧௪௦௦.

திருப்பா முடிந்திற்று.

குமரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.

மெய்கண்டதேவன் மெல்லடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* [illegible]

உ
சிவமயம்.
குஹப்பிரம்மணேநம:

*சிவபராக்கிரம
அஷ்டாஷ்ட விக்கிரகலீலை.

ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

அறுசீரான் மிகுவந்த முப்பத்திரண்டடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்திர சேகர மர்த்தநா ரீசுரஞ்
சக்கர தாநரூபஞ்
தக்ஷிணா மூர்த்தமி லிங்கலிங் கோற்பவந்
தக்ஷயக் ஞபங்கஞ்
சந்தியா நிர்த்தநஞ் சந்தத நிர்த்தநஞ்
சண்டே சாநுக்ரகஞ்
சலந்தர வதமஹோ ராஸ்திர மேகபா
தம்மசு வாரூடஞ்
சத்பச தாசிவ மிக்கச தாசிவந்
தருலகு ளேசுவரஞ்
சகசசு காசநங் கூர்மசங் காரமச்
சாரிவ ராஹாரி
சற்குரு மூர்த்தமு மாமஹே சம்முமே
சம்புஜங் கத்திராசஞ்

* இப்பராக்கிரமத்திற் சில மூர்த்தங்கள் சாந்தமும் அநுக்கிரகமும்போ லிருப்பினு மவை சத்; ருக்களைவெற்றியான வேஷோபகாரமும், அத்துராத்மாதை வெல்லுகின்ற விசேடபராக்கிரமுமாம்.

சார்ந்து லஹரிபை ரவங்கலி யாணசுந்
தரம்வடு கங்கிராதஞ்
சந்தர விருஷபா ரூடம்வி ஷாபஹ
ரணஞ்சுவ ராபக்நந்
தூகளாறு க்ஷேத்திர பாலகந் தொல்கரு
டாந்திக முகலிங்கந்
தக்ககங் காதரங் கங்கா விஸர்ஜநந்
தூப்பசோ மாஸ்கந்தஞ்
தூசிய் ஹாரிகா மாரிகா லாந்தகந்
துக்திப சிஷ்யபாவஞ்
பகர பிரார்த்தநா மூர்த்தந ருந்திரி
புராந்தகஞ் சுரர்பரசுஞ்
முககங் காளமி ரக்தபி க்ஷாப்பிர
தாநமி ருஞ்சுடரோ
சுடர்கவு ரிவரப் பிரதம ஹாபா
சுபதசோ ரூபமணி
தொன்றுபு ஜங்கல ளிதம்ரிஷ பாந்திகந்
தோமறு கஜயுத்தம்
விர்ஜைகவி ளம்புக ஜாந்திக மந்திர
விநோத கஷிணாமூர்த்தம்
மேதக யோகவி நோதம தாக
விளங்குத கஷிணாமூர்த்தம்
விமலபி க்ஷாடந மாபத்தோத் தாரணம்
வேதக ணம்புகமும்
விதிசிர கண்டநங் கவுரிலீ லாசமந்
விநமுபர் கேசவார்த்தம்
விரபத் திரந்திரி மூர்த்திமுப் பாதமு
ளாசவே தாளிநடம்

வெருவரு வேகபா தத்திரி மூர்த்தமா
விளம்பரு பதநான்கும்
விலாசவி ரசூதக நிமித்தமாக் கொண்டவொர்
மெய்ப்பொரு ளெதுவதுவே
விண்ணவர் மண்ணவர் கண்ணுடை யாரெலாம்
வீடரு ளாயெனவே
வந்தனை புரியவி ருந்துள நீயென
வண்டமி ழான்மனதான்
வாழ்த்திவ ணங்கெனை யாளவென் னிருதய
மலரிலெ ழுந்தருளாய்
மந்திர நாயக தந்திர நாயக
மங்கள நாயகவோ
மயதவ ரீசுர பரமகு ஹேசுர
வசநம நாதீத
வரதகிர் பாகர குமரப ராபர
வரைவறு ஷாட்குண்ய
வஸ்துவே யற்புத சத்திப வித்தக
மரணமொ டயநமிலா
வானவ ஞாநந போமணி யேபெரு
மாலய னறியாவோர்
மாமலை யின்பெய ரான்குரு நாதவென்
மருடெறு மாமுநியே. ௧

இத்திருவிருத்தத்தை யுள்ளுருக்கத்தோடு முப்போதும் பாடி வருவார்க்கு ரோகநாசம், பாபநாசம், சத்துருநாசம், ஆயுள்விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, புண்ணியவிருத்தி யுண்டாவதுமன்றிச் சர்வார்த்த சித்தியு முத்தியும் வாய்க்குமென்பது வாய்மை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	உ	எ	புகறரிய	புகலரிய
எ	எ	ரு	பயிறு	பயினு
கூ	க0	கஉ	காண்ட	கண்ட
கஉ	கூ	ச	பயிற	பயில
ஙச	அ	கூ	சொற்றவுங்	சொற்றியுங்
ஙச	உ	கங	பயிறு	பயினு
ஙரு	ரு	க0	பேரியோர்	பெரியோர்
ச0	க	கஉ	புகற	புகல
சரு	கூ	உ	புகறு	புகனு
ரு0	எ	உ	வாயிவவ்	வாயினவ்
கூரு	க	உ	புகற	புகல
எங	எ	உ	சித்தமங்க	சித்தமந்த
எகூ	ரு	ச	புகற	புகல
அச	கூ	எ	குயிறு	குயினு
கூஎ	ஆ. திருப்பா	க	உகங	உ0ங
க0அ	க	கூ	புகறி	புகலி
கஙக	ச	அ	புகறு	புகனு
[illegible]	கூ	அ	புகறு	புகனு
உஎகூ	*குறிப்பு	ரு	சிவகுத்றி	சிலகுறித்
ங0ச	ங	கூ	திருவரு	திருவறு
ஙஉங	*குறிப்பு	க	சுத்க	சுத்த
ஙஉரு	*குறிப்பு	கூ	ஆன்வா	ஆன்மா
ஙஙங	*குறிப்பு	க	சத்தப்பிரம	சுத்தப்பிரம
ஙஎஉ	*குறிப்பு	கூ	மர்த்துவ	மத்துவ

குஹமயம்.

குமாரகுருப்யோநம:

இந்நூல் வேதமெனுந் திருப்பதிகத்து எ-வது திருவிருத்தத்தில் "குழைத்தபத்துக்கூறுமா றிரண்டுமவீடு" என்பதினிகழ் மருத்தம்.

திருவாசகங் குழைந்தபத்திற் "கண்ணார்நுதலோய்" என்னுந் தொடக்கத்துத் திருப்பாட்டின் கருத்தை யநுசரித்து வராநின்ற இத்திருச்செய்யுளில், உடம்புதள்ளியுந் தள்ளாமலு முத்தியுண்டா மெண்பதில் தள்ளா தடைந்ததற்குச் சிதம்பர சிதாகாசத்திற் சிதாகாசமயமாய் மறைந்த திருவாதவூரடிகள், சிவஜ்ஜோதியைக்யமான ஞானசம்பந்தர் முதலிய பெரியோர், சிவலிங்கைக்யமான திருநாவுக்கரசுகள், வெண்களிற்றின்மேல் வெள்ளியங்கிரிக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், திருமேனியைச் சிவலிங்கமாக நிறுத்திய திருவெண்காட்டடிகண் முதலிய மகாத்மாக்கள் பலருஞ் சான்றும். இந்தமுக்தி பெரும்பாலுஞ் சைவத்திருவரு ணெறியிலேயே யுண்டாகாநிற்கும். இதனை இந்நூல் "பொன்னினுன்மறை" யெனுந் திருப்பதிகத் தேழாந் திருத்தூக்கினும் விளக்கியிருக்கின்றது.

தள்ளியடைந்ததற்கு எறிபத்தநாயனார், மெய்ப்பொருணாயனார், பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் முதலிய மேதாவியர், ததீசிமுனிவர் முதலிய மகாத்மாக்கள் பலருஞ் சான்றும். இங்ஙனந் தெய்வப்புலவ ராகிய திருவள்ளுவ நாயனார் சரித்திரமொன்று முணைக்கப்படும்.

இவ்விருதிறத்துள் தேகந் தள்ளாதடைந்ததே சாயுஜ்யம் தள்ளியடைந்தது சாயுஜ்யமன்று இதுபோற் குமாரதேவர் சுத்தசாதக முஞ் சொல்லுமெனின் ; அஃது சுக்லயஜுர் வேதத்து முக்திகோப

ர்வேதத்தில் "உடம்பு காலத்திற் கிளையானபோது ஜீவன்முக்தி தசையைத் தாண்டி விதேகமுக்தித்துவத்தை அசைவற்ற வாயு வைப்போ லடைகிறான்" எனவும், ஷை வேதத்தின் பைங்களோப நிஷத்து ௪-வது அத்தியாயத்தில் "ஞானியானவன் எவ்வெவ் விடத்தில் எவ்வெவ்விதமாக மரணமடைந்தாலும் எங்கணும்பரவிய ஆகாயம்போல அவ்வவ்விடத்தில் லயமடைகின்றனன்" எனவுமுள்ள பிரபல சுருதி வாக்கியங்கட்கு விரோதமாகும். அன்றி, சைவபுராண வேதாயசங்கிதை ௩௨-வது தசநாத விதியுரைத்த அத்தியாயத்தில் "இத்திவிடத்திலேயே முத்தர்களான சந்நியாசிகள் பிராணவாயுக்களுடன் கூடியிருக்குங் காலத்தும் நேரிட்ட கஷ்டங்களைச் சகித்தவர்களாதலின் அவர்களுடைய தேகங்களை முறைப்படி செய்யாமையாற் குற்றமொன்று மணுகுவதில்லை" யென்றும், திருமந்திரம் சமாதிக் கிரியை ௩-௪-ம் திருப்பாட்டுக்கள் "புண்ணியமாமவர்தம்மைப்புதைப்பது—நண்ணியனல்கொக்கிலொட்டிலழிவாகு — மண்ணிலழிவிலவ்வகைபக்கமா—மண்ணுலகெல்லாமயங்குமனன்பண்டியே. அந்தமில்ஞானிதருவிடையடைந்தக்கா—லந்தவுடலுங்குகைசெய்திருத்திடிற்—சந்தரமன்னருக்கேதால்புவியுள்ளரு—மந்தரவின்பவருள்பெறுவாரே" என்றவருபவைகட்கும் விரோதமாம். திருக்களிற்றுப்படியார் ௪௪-வது வெண்பாட்டுரையில் "தேகம்விட்டபொழுதே திருவடிவி லிரண்டறச்சேரும் மீண்டுந் தேக மெடுக்கமாட்டாது" எனத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவப்பிரகாசத்தம்பிரான் சுவாமிகளுந் தெரித்திருக்கின்றனர். இவ்வா றநேகநூற் பிரமாணங்களுண்டு. விரிக்கிற் பெருகும்.

ஈண்டு விளக்கனிகர்த்தியம்புவனவெல்லாம் ஞானத்தின் ஞானமல்லாத பேச்சில ஞானநெறி அதனுலவை பூர்வபக்ஷ மென்னின் ; அற்றன்று. மேற்கூறிப்போந்த ததிசிமுநிவர் ஞானியென்றும் அவருடம்பைப் பசுவொறு நக்கித்தே யபோலக்கிண்டு கதியடைந்தனரென்

றும் திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன்பழிதீர்த்த படலத்திலினிது விளக்கியிருக்கிறது. ஆண்டு ௩௫-வது தூக்கில் "என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப-நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு-சென்றனன்விமானமேறிச்சேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்-வென்றனன்" என வருவதுமன்றி முன்னர்க்கூறிய சுருதிகளுந் திருமந்திராதி வாக்குகளுந் திருவருண்ஞானமுள்ள ஜீவன்முக்தியையு மதன் மேலாம் விதேக கைவல்ய பரமுக்தியையுமே செவ்வனே விளக்குகின்றன. தூலமொருவி லல்லதடங்கின் முக்தியின்றென்பது; "அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றங்-குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசை-பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீக்கைசெய்து-முத்திகொடுக்கமுறை" என்ற பரமேச்வரராகிய நடேசப்பெருமானருளிச்செய்த திருவெண்பாட்டையேற்று ஸ்ரீமத் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரது திருவருட்சத்திய நிருவாண சக்ஷு தீக்ஷையினாற் றேகஞ் சாம்பராகிப் பரகதியடைந்த பெற்றான் சாம்பானெனுஞ் சிவனடியாரது அற்புத சரித்திரத்திற்கும் மற்கொவாகும். அன்றி; சிவானுபவச் செல்வத்தி லுயர்ந்திருந்த தாயுமான சுவாமிகள் முகவை நகரத்தின் இலட்சுமி தீர்த்தக்கரையின் குணபாலிலுள்ள பூங்காவி லொரு வில்வமரத் தடிக்கணடங்கினர். இன்னண மநேக மகாத்மாக்க ளடங்கிய சரிதங்களுமிலத்துள. அவைகட்கெல்லா முரணும். தாயுமானு ரங்கணடங்கினரென்பதற்கு அவர் சிவமயமாந் தருணத்தில் அவர் மாணாக்கர்களிற் கோடிக்கரைஞானியார் "துகளறுசாலிவருடமாயிரத்தைஞ்ஞூற்றெண்பத்தொன்றுதொடரு - மிகுசுபகிருதாம்வருடந்தைமாதம்வெண்மதிவாரநாள்விசாக - மகிமைசேர்பூரணதிதியினிலருத்தயண்டலசமயத்திற்கங்கை-நிகழ்கரையதனிற்றாயுமானவனார்சிவத்தினிற்கலந்தநற்றினமே" என்றும், அருளையசுவாமி "உலகினுக்கணியாமிராமநாதபுரத்துயர்நறைவாவியின்குணபால் - மலர்நிறைவனத்திற்சிவத்துறநிட்டைமருவிமெய்யொருவிவேதாந்தத் - திலரியபொரு

ளாய்வானமாய்நிறைபுமெந்தையேயெனதுபந்தமும்போய் - நிலைபுற
நின்றுதிருவருளளிப்பாய்நின்மலாநந்தமேபோற்றி" என்றும், சைதந்
யாநந்த சுவாமி "கங்கைமுதற்புண்ணியதீர்த்தங்கட்கெல்லாங்காசி
னியிற்றேவதாவாவியென்று - மங்களலட்சுமிதீர்த்தக்கரையின்கீழ்
பால்வளஃபெருநந்தனவனப்பூங்காவிலென்றுந் - தங்குசதாநிட்டை
பராசவுள்ளந்தனிலிலைத்துவில்வமரநீழலின்கண்-டிங்களெனப் பூ
ரணமாத்துமானசிவமேநின்பொற்கழலென்சிரமேற்கொள்வேன்"
என்றும் பாடியகவிகள் போதிய சான்றாம். நிற்க; மோக்ஷமடையு
மான்மாவுக்குத் தூலங் கழலக்கூடாதென்றல், தூலம்போனால் மே
லானசாரியமொன்று முனுற்றவொல்லாதென்னு நீர்மை குறித்தென்
னின், அஃதறிவுவிளக்கமில்லாக் கேவலான்மாக்கள் பக்ஷமன்றிச்
சார்புற்சித்தரான சுத்தான்மாக்கள் பக்ஷமன்று. இவரினு முயர்ந்த
நீர்மையுள்ளோர் ஜீவன்முக்தராய ஞாதாக்கள். யாங்ஙனமென்னின்;
ஸ்ரீதிருமூலநாயனார் பரகாயப்பிரவேச சித்தியாற் றமதுடம்பைத்
தணந்து வேற்றுடம்பு புக்கிருந்தனர். அவ்வாறுடம்பு தணந்ததற்கும்
வேற்றுடம்பு புகுவதற்கு மிடையில் அவரதறிவுஞ்செயலுங் குன்று
திருந்தே யவ்வண்மாயினார் இலதே லவ்வணமாகாதென்பது துணிபு.
கந்தபுராணத்தின் தக்ஷகாண்டம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்
தில் வருமாறு கழற்கண் மூழ்கிய வள்ளிநாயகியார் தமது புறவு
டம்பு பொன்றலும் உள்ளுடம்புடன் போகி வள்ளிமலைப் பாங்க
ரிற் செறிவான தவத்தைச் செய்திருந்தனரென் றறிவதற்கு
"பொன்னொளைத்தன்புறவுடல்பொன்றலு-முள்ளினுற்றவுருவத்துட
னெழுந்து - வள்ளிவெற்பின்மரம்பயில்குழல்போய்த் - தெள்ளிதிற்
றவஞ்செய்திருந்தாளரோ" என்றவோர் யாப்பும் போந்த கரியாம்.
தூலம்விட்டபின் புரியஷ்டகத்திற் பூதசாரவுடம் புண்டாவதென்
றல் வேதாகமசம்மதம். அப்பூதசாரஞ் சுத்தாத்மாக்கட்கு மிக்க மே
ன்மைத்தாகவே யிருக்கவேண்டும். ஆகவே தூலந் தணப்பதனுலே
பொருகுறைவு முண்டாக வேதுவின்று. பூதசார முண்டானவர்

க்குச் சாயுஜ்யஞ் சொல்லலாமோவெனின் ; முன்னைய தூலத்திலிரு க்கும்போழ்து ஜீவன்முக்தித் தன்மையால் தாமரையிலைத் தண்ணீர் புரைய வொட்டியு மொட்டாமலு மிருந்ததொப்பப் பின்னருண்டாய தேவசரீரமாகிய பூதசாரவுடம்பிலு மதற்குமுயர்ந்தவுடம்பிலு மேன் பாடாயிருந்து பிரளயாந்தத்திற் பிறவாப்பேறெனுஞ் சாயுஜ்யமே யடைவர். இதுபற்றிய பிரமாணம் இந்நூல் "திருத்திமிருமருட் சம்பு" வெனுந் திருப்பதிகத்து எ-ம் திருப்பாட்டி லறியலாம். அஞ்ஞானியைப்போற் செத்து அமங்கலப் பிண மாகாமல் சிவ யோகத்தாற் சாகாமற் செத்தடங்கு மங்கலாத்மாவின் மங்கல சரீரத் தைப் பூமியிற் கநகசமாதி செய்யப்பட்ட மேற் சிலகாலவளவையிற் றிருவருளாற் சிவலிங்க வடிவாகின்ற சித்தியும், அங்கிருந்தவாறே தேகமறைந்து சிவசாயுஜ்யம் அல்லதியாதொரு காரணத்தான் வெ ளிப்படுகின்ற சித்திகளு முண்டெனப் பல சரிதங்களா லுணரலாம். இத்யாதி காரணங்களால் உடம்பிழந்தவ ரொல்லாரு முலகிற் பிறப்ப தொன் றறுதிகூறற் கொல்லாதென்ப துறுதி. ஆனால், இங்குரைத்த கிரமங்க ளொரு சாரரைச் சேர்வன வன்றிப் பழுத்தபழந் தா னே கொம்பரிலிருந்து நழுவுமா றுடம்புவிட் டுடனே சாயுஜ்ய மடையு மஹாத்துமாக்களைச் சேர்வன வன்று. எனெனின் ; மேற்றுலக்கிய சுருதி யுக்தி யநுபவ வாயிலாகவுள்ள நியாயங்களுக் கிசையப் பைங்களோபநிஷத் ௪-வது அத்தியாயத்தில் "ஞாநாக் கினியினலெரிக்கப்பட்ட ஞானியுடம்புக்குத் தகநம்வேண்டியதின்று, புதைப்புவேண்டியது. அங்ஙன மபரகிரியையு மாகுசமுமின்று" எனவருவதனு லென்க. இச்சுருதிப்பொருளையே இந்நூல் "கந்தசாமி" யெனுந் திருப்பதிகத்து அ-வது திருச்செய்யுளினும் விளக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வா றுளதாயின் திருவாசகம் கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் அ-ம் திருச்செய்யுளில் "செத்தேபோனுற்சிரியாரோ" என்று மணி

வாசகசுவாமிக ளருளிச்செய்த தென்னையெனின்; கூறுதும். பரமபதி யாகிய நீ! குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந் தநுக்கிரகஞ் செய்யப் பெற்ற இந்த அடியாறு மூலகத்தாரொப்பச் சாவதென்னின் உலகர் நகைக்காரோ வென்று தலைவனது சிறப்பு நோக்கித் தலைவன்பா லிற்றானே விண்ணப்பித்த தென்றும். குழைத்த பத்தில் "மண்மேல்யாக்கைவிழுமாறும்வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு - மண்ணுமெண்ணக்கடவேனோவடிமைசாலவழகுடைத்தே" என வம்மணிவாசகப்பிரபு அருளிச்செய்ததை நோக்க, மண்மேலுடம்பு விழாமல் நிலைபெறச்செய்த திருவடியையடைவதவிட்டு விழுந்து திருவடியை யடைகின்ற தென்பதைத்தானோ நின்னது பிரசந்நாநந்தத்திருவருட் டனைப்பெற்றன்ன நானு மெண்ணக்கடவே னென்றதாகப் பொருளாம். இந்தப்பொருளே மேல் விவரித்துள்ள ஞாயங்கட்கெல்லா மொத்தமுடிபென்றும். ஆகவே திருவருட் பெருவலியா லுடம்பு நீங்கிப் பிறக்காமலு முத்தியடைகின்ற வகையிரண்டனுள், நீக்காத டைகின்ற வல்லமை யுயர்ந்ததென்றே யாகும். இருதிறமுந் திருவருட் கோட்பாட்டி லுள. இவ்வுண்மையறியாது யாதொரு புத்தகத்தைப் படித்தமட்டிற் றேக நீக்கினோர்க்குச் சாயுஜ்யமே யின்றெனச் சிலரும், தேகத்தோடு சாயுஜ்யமடைதல் யாண்டு மின்றெனச் சிலரும் வரையறுத்துப் பேசத்துணிவது பெரியாரை யிகழும் பெருங்குற்றமாம்.

இத்தகைய நியாயத்தை யுணர்ந்தய்யுமாறே குழைத்தபத்துக் கூறமா திரண்டுமுண்டு என இந்நூல் வேதப்பதிகத்து எ - வது திருச்செப்புளி லருளிச்செய்த தறிக.

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநம:

திருப்பதிகவகராதி.

திருப்பதிகவகராதி முற்றிற்று.

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநம:

திருச்செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

திருச்செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.